

Хроніка парушэньняў правоў чалавека
ў Віцебскім рэгіёне

ШЭРАЯ КНІГА

студзень - снежань

2020

Віцебск, 2021

СИТУАЦЫЯ З ПРАВАМІ ЧАЛАВЕКА Ў БЕЛАРУСІ У 2020 ГОДЗЕ

2020 год пачаўся з масавых рэпрэсій у дачыненні да ўдзельнікаў і ўдзельніц пратэстных акцый супраць так званай паглыбленай інтэграцыі Беларусі і Расійскай Федэрацыі — працэсу, які замахваецца на незалежнасць дзяржавы.

Дзеянні, якія былі зроблены дзяржаўнымі інстытутамі ў якасці мер па недапушчэнні распаўсюджвання каронавіруснай інфекцыі COVID-19, аказаліся неэфектыўнымі. Парадаксальныя і супярэчлівыя выказванні вышэйшых службовых асобаў, замоўчванне маштабаў праблемы, адсутнасць вычарпальнай інфармацыі і відавочнае скажэнне статыстыкі выклікалі незадаволенасць у грамадстве.

Недахопы і коснасць дзяржаўных механізмаў забеспячэння медыцынскіх устаноў сродкамі індывідуальнай абароны грамадскасць паспяхова кампенсавала ўласнымі валанцёрскімі намаганнямі. У той жа час улады выкарысталі небяспекі каронавіруснай інфекцыі для апраўдання абмежаванняў і парушэнняў правоў чалавека, у тым ліку абмежаванняў на сустрэчы адвакатаў са сваімі падабароннымі ў СІЗА, ІЧУ і ЦПП, правядзенне ў парушэнне працэдур, устаноўленых ПВКаАП, судовых слуханняў па адміністрацыйных справах пры дапамозе Skype, правядзенне судовых слуханняў па палітычна матываваных крымінальных справах у закрытым рэжыме і інш.

Выбары прэзідэнта Рэспублікі Беларусь з’яўляліся асноўным фактарам, які вызначыў далейшае развіццё ўнутрыпалітычнай сітуацыі ў краіне ў 2020 г. і прывёў да вострага крызісу правоў чалавека. Правядзенне такіх маштабных агульнаацыянальных электаральных кампаній, як выбары прэзідэнта, традыцыйна прыводзіла да ўзмацнення рэпрэсій у дачыненні да палітычных апанентаў дзеючага палітычнага рэжыму і прадстаўнікоў грамадзянскай супольнасці. Выключэнне складалі толькі прэзідэнцкія выбары 2015 г.

Прымяненне жорсткіх рэпрэсій, у тым ліку ў дачыненні да непасрэдных удзельнікаў выбарчай кампаніі, у 2020 г. пачалося адразу ж пасля пачатку выбараў у траўні, а не ў поствыбарчы перыяд, як гэта было раней ў 2006 і 2010 гг. Прымяненне рэпрэсій падчас выбарчай кампаніі было абумоўлена яе характарам, звязаным з з’яўленнем новых актыўных удзельнікаў, якія раней не былі вядомыя і не ўдзельнічалі ў палітычных працэсах у краіне: Святланы Ціханоўскай, былога кіраўніка Белгазпрамбанка Віктара Бабарыкі, былога чыноўніка Валерыя Цапкала. Значная і раней небывалая актывізацыя грамадзян, якія ўтваралі велізарныя чэргі ля пікетаў па зборы подпісаў па вылучэнні альтэрнатыўных кандыдатаў, наглядна прадэманстравала запыт на палітычныя перамены ў большасці прадстаўнікоў беларускага грамадства. Зваротнай рэакцыяй уладаў на гэтую нечаканую палітычную актыўнасць і сталі рэпрэсіі.

Да пачатку дня галасавання 9 жніўня ў краіне ўжо налічваліся 24 палітычныя зняволеныя, прызнаныя такімі беларускай праваабарончай супольнасцю: блогеры, сябры ініцыятыўных груп па вылучэнні кандыдатаў у прэзідэнты, апазіцыйныя дзеячы. З сярэдзіны лета працягваюць утрымлівацца пад вартай Сяргей Ціханоўскі і Віктар Бабарыка, а таксама шэраг знакавых палітыкаў (М. Статкевіч, П. Севярынец) і папулярных блогераў (С. Пятрухін, А. Кабанаў).

Рэгістрацыя ў якасці кандыдата ў прэзідэнты Святланы Ціханоўскай і аб’яднанне штабоў найбольш папулярных патэнцыйных кандыдатаў (В. Бабарыка і В. Цапкала) надалі выбарчай кампаніі новы імпульс. Тры жанчыны — Святлана Ціханоўская, Марыя Калесніківа і Вераніка Цапкала — сталі ўвасабленнем імкнення грамадзян краіны да пераменаў, а сустрэчы з выбаршчыкамі з іх удзелаў збіралі шматтысячныя аўдыторыі.

Сама ж выбарчая кампанія праходзіла ў традыцыйным для Беларусі ключы, і вынікі завяршэння першых яе этапаў паказалі імкненне ўлады захаваць поўны кантроль над выбарчым працэсам.

Варта адзначыць, што гэта былі першыя прэзідэнцкія выбары, назіранне за якімі не ажыццяўлялася міжнароднай місіяй БДПЧ АБСЕ па прычыне немагчымасці арганізацыі паўнаважнага назірання з-за наўмысна запозненага запрашэння з боку ўладаў краіны.

Галасаванне, і асабліва падлік галасоў выбаршчыкаў, прадэманстравалі, што вынікі выбараў былі сфальсіфікаваныя і агучаныя кіраўніцай ЦВК лічбы не маюць нічога агульнага з рэальным волевыяўленнем выбаршчыкаў.

Да такіх высноваў па выніках правядзення незалежнага назірання за выбарамі прыйшлі і прадстаўнікі кампаніі «Праваабаронцы за свабодныя выбары». Менавіта нязгода з афіцыйнымі вынікамі выбараў і паслужыла прычынай для пачатку масавых пратэстаў грамадзян у поствыбарчы перыяд, што, у сваю чаргу, прывяло да яшчэ большага ўзмацнення рэпрэсій.

9 жніўня пасля закрыцця выбарчых участкаў у многіх гарадах краіны грамадзяне выйшлі на вуліцу пратэставаць супраць фальсіфікацыі выбараў з патрабаваннем сумленнага падліку галасоў. Пратэсты працягваліся і ў наступныя дні, аж да канца года; няма падстаў чакаць іх спынення ў бліжэйшы час.

Нягледзячы на ў цэлым мірны характар пратэстаў, супраць дэманстрантаў, а таксама выпадковых людзей, якія апынуліся ў месцах судакранання з сілавымі падраздзяленнямі, 9, 10, 11 і 12 жніўня была прыменена непрапарцыйная фізічная сіла, спецсродкі і, упершыню ў гісторыі Беларусі, зброя: святлошумавыя гранаты, траўматычная зброя, спецыяльная аўтамабільная тэхніка, а ў асобных выпадках — баявая зброя.

Гэта прывяло да вялікай колькасці ахвяр: раненняў, калецтваў і нават гібелі людзей (А. Тарайкоўскі, Г. Шутаў, А. Віхор). Ужо 11 жніўня з'явіліся сведчанні таго, што мірныя дэманстранты і выпадковыя мінакі сталі ахвярамі беспрэцэдэнтных па размаху і жорсткасці карных мерапрыемстваў: супрацоўнікі міліцыі і спецпадраздзяленняў збівалі затрыманых пасля затрымання ў спецтранспарце, у памяшканнях і на тэрыторыі аддзелаў міліцыі, у іншых памяшканнях, якія належаць МУС, якія выкарыстоўваліся для назапашвання і побыту затрыманых, а таксама ў месцах утрымання затрыманых і арыштаваных — ізалятарах, турмах і следчых ізалятарах.

Медыкі, у тым ліку медыкі-валанцёры, у вольны ад працы час дзяжурылі на вуліцах гарадоў, аказвалі дапамогу параненым, а таксама распачалі максімальна магчымыя ў тых умовах намаганні да таго, каб выратаваць з ізалятараў і транспарту АУС людзей, якія сталі ахвярамі катаванняў і забароненага абыходжання. Гэтая інфармацыя прывяла да яшчэ большага ўзмацнення пратэстных акцый у краіне. Грамадзяне масава выступалі супраць гвалту.

Прадстаўнікі праваслаўнай і каталіцкай цэркваў выступілі з асуджэннем гвалту, што пасля спрычынілася да ўжыванні рэпрэсій і ціску ў дачыненні да некаторых рэлігійных дзеячаў і святароў: фактычнай дэпартацыі з краіны кіраўніка каталіцкай царквы арцыбіскупа Тадэвуша Кандрусевіча (вярнуўся ў краіну ў снежні пасля асабістых перамоваў А. Лукашэнкі з прадстаўніком Ватыкана), вынясення афіцыйнага папярэджання Генпракуратурай генеральнаму вікарыю Мінска-Магілёўскай архідыяцэзіі Рымска-каталіцкага касцёла ў Беларусі біскупам Юрыю Касабуцкаму і старшыні сінадальнага інфармацыйнага аддзела Беларускай праваслаўнай царквы Сяргею Лепіну.

Тым не менш кіраўніцтва МУС і дзяржавы ня асудзілі факты прымянення катаванняў супрацоўнікамі сілавых ведамстваў. На сённяшні дзень органамі пракуратуры і Следчым камітэтам не была ўзбуджана ніводнай крымінальнай справы па фактах гібелі пратэстоўцаў і прымянення да іх катаванняў і жорсткага абыходжання. У той жа час вядома аб не менш чым 1800 праверках па фактах катаванняў і забароненага абыходжання, вытворчасць па якіх зацягваецца.

ПЦ «Вясна» задакументавана больш за 1 000 фактаў ужывання катаванняў. Прымяненне катаванняў і жорсткага абыходжання ў дачыненні да затрыманых працягваецца і на дадзены момант, а беспакаранасць прыводзіць да новых трагедый і гібелі людзей, такіх як забойства ўдзельніка пратэстаў Рамана Бандарэнкі.

Крымінальны пераслед грамадзян стаў адным з асноўных відаў рэпрэсіяў, якія ўжываюцца ўладамі Беларусі. Па дадзеных Генеральнага пракурора, на 29 кастрычніка “па фактах масавых беспарадкаў і здзяйснення гвалтоўных дзеянняў у дачыненні да сілавікоў” было 6 ўзбуджана больш за 900 крымінальных спраў. Акрамя таго, распачатыя шматлікія крымінальныя справы па фактах абразаў службовых асоб і псавання маёмасці, хуліганства, супраціву ці гвалту ў дачыненні да супрацоўнікаў міліцыі, па эканамічных складах злачынстваў.

Крызіс з правамі чалавека прывёў да рэзкага павелічэння колькасці палітвязняў, якая складае 169 чалавек, і гэта не канчатковая іх колькасць. Усяго правабаронцам вядомыя дадзеныя больш за 650 чалавек, у дачыненні да якіх узбуджаны крымінальныя справы ў перыяд выбараў і ў поствыбарчы перыяд. Улады краіны ўжываюць самыя розныя формы рэпрэсій у дачыненні да іншадумцаў, у тым ліку звальненні з працы актывістаў страйкавага руху на шэрагу дзяржаўных прадпрыемстваў («Беларуськалій», «Гродна Азот», «Нафтан» і інш.).

Рэпрэсіям у выглядзе адлічэнняў з ВНУ падвергліся студэнты, якія актыўна ўдзельнічалі ў студэнцкіх мірных акцыях пратэсту і салідарнасці. Так, незалежная студэнцкая арганізацыя ЗБС сабрала дадзеныя аб 399 затрыманых студэнтах і 131 факце іх адлічэнняў. Фіксаваліся выпадкі звальненняў з працы выкладчыкаў ВНУ, медыцынскіх работнікаў у сувязі з іх палітычнымі поглядамі і перакананнямі.

Асабліваму ціску падвяргаліся супрацоўнікі сілавых ведамстваў, якія заявілі аб нязгодзе з дзеяннямі ўладаў і звольніліся з дзяржорганаў. Улады выкарысталі нават такі від рэпрэсій, як гвалтоўнае выправаджэнне з краіны (С. Ціханоўская, В. Кавалькова, спроба выправаджэння М. Калеснікавай). Упершыню ў найноўшай гісторыі краіны па факце дзейнасці Каардынацыйнай рады, створанай прадстаўнікамі апазіцыі з мэтай удзелу ў перамовах з уладай па вырашэнні ўнутрыпалітычнага крызісу ў краіне, была ўзбуджаная крымінальная справа па арт. 357 КК “Змова і іншыя дзеянні, учыненыя з мэтай захопу дзяржаўнай улады”.

Рэпрэсіі ў дачыненні да грамадзян у 2020 г. набылі масавы характар. Улады Беларусі дапускаюць масавыя і сістэмныя парушэнні правоў чалавека, а прававая сістэма краіны не ў сілах забяспечыць належную прававую абарону парушаных правоў і цалкам пераарыентаваная на рэпрэсіі. Менавіта ў сувязі з масавымі і сістэмнымі парушэннямі правоў чалавека ў дачыненні да Беларусі ўжо паўторна быў запушчаны Маскоўскі механізм АБСЕ, прайшлі слуханні і прынятая рэзалюцыя Савета па правах чалавека ААН, запушчаны шэраг іншых міжнародных працэдур.

Правядзенне несумленых выбараў і масавыя парушэнні правоў чалавека прывялі рэжым Лукашэнкі да міжнароднай ізаляцыі з боку краін Захаду: краіны-ўдзельніцы ЕС,

Вялікабрытанія, ЗША і Канада заявілі аб непрызнанні Лукашэнкі легітымна абраным прэзідэнтам краіны, ЕС і ЗША ўвялі палітычныя і эканамічныя санкцыі ў дачыненні да шэрагу службовых асоб і кампаній краіны.

Афіцыйны Крэмль, наадварот, выступіў з поўнай палітычнай падтрымкай рэжыму А. Лукашэнкі, заявіўшы пра тое, што ён з'яўляецца адзіным законна абраным на выбарах кіраўніком краіны. Акрамя таго, улады Расійскай Федэрацыі па просьбе А. Лукашэнкі стварылі і адправілі на расійска-беларускую мяжу рэзерв сілавікоў “на выпадак значнай дэстабілізацыі ўнутрыпалітычнай сітуацыі ў Беларусі”.

На працягу года Расія працягвала 7 аказваць падтрымку палітычнаму рэжыму Беларусі, навязваючы пры гэтым свой план магчымага ўрэгулявання крызісу праз правядзенне канстытуцыйнай рэформы. Варта нагадаць, што ў пачатку года ўлады Расійскай Федэрацыі аказвалі значныя палітычныя, так і эканамічныя ціск на ўлады Беларусі з мэтай прасоўвання парадку т.зв. “паглыбленай інтэграцыі”.

У выніку новага крызісу ў адносінах Беларусі з краінамі Захаду, пагрозы суверэнітэту краіны з боку Расіі яшчэ больш павысіліся. Упершыню ў гісторыі Беларусі масавыя пратэсты з патрабаваннем сыходу з пасады прэзідэнта А. Лукашэнкі і правядзення новых выбараў носяць такі масавы і доўгачасовы характар, і ўпершыню спробы сілавых разгонаў дэманстрацый прывялі да гібелі некалькіх дэманстрантаў.

Адзіным адказам уладаў на патрабаванні палітычных зменаў з боку грамадства застаюцца рэпрэсіі і спробы імітацыі шырокага грамадскага дыялогу аб маючай адбыцця канстытуцыйнай рэформе, змест якой застаецца непублічным для грамадства. Упершыню за 26 гадоў свайго кіравання А. Лукашэнка страціў падтрымку і легітымнасць сярод большасці беларускага грамадства, што можа прывесці ў агляднай будучыні да сур'ёзных зменаў у краіне.

На гэтым фоне сітуацыя парушэннямі правоў чалавека ў Віцебску і Віцебскай вобласці вельмі падобная той, якая склалася ў 2020 годзе па ўсёй Беларусі. Пра гэта сведчаць факты сабраныя ў дадзеным выданні.

Факты парушэньняў грамадзянскіх і палітычных правоў

04.01.2020 У чацьвер 9 студзеня суд Першамайскага раёну Віцебску мае разгледзець два адміністрацыйныя пратаколы, складзеныя ў дачыненні да актывісткі БХД Тацяны Севярынец за парушэньне заканадаўства аб масавых мерапрыемствах (ч.1 арт. 23.34 КаАП). Актывістку будучь судзіць за ўдзел у акцыях за незалежнасьць, якія адбыліся 20 і 21 сьнежня ў Менску.

«09 студзеня суд Першамайскага раёну хоча разгледзець адміністрацыйную справу ў дачыненні да мяне па 23.34 ч.1.

Два пратаколы! Падзеі жыцця ў Новым годзе пачынаюцца з судоў», – напісала на сваёй старонцы ў Facebook Тацяна Севярынец.

Спадарыня Тацяна ўдакладніла «Віцебская Вясне», што пратаколы былі складзеныя за ўдзел у менскіх акцыях за незалежнасьць, якія прайшлі 20 і 21 сьнежня.

Судовае паседжаньне ў Віцебску (суд Першамайскага раёну) запланаванае на 9 сьнежня, пачатак – у 09.10 гадзінаў. Але актывістка ня пэўная, ці будзе ў гэты дзень у Віцебску, бо зьбіраецца ў Менск, каб падтрымаць сям’ю сына – палітыка Паўла Севярынца, які 26 сьнежня быў прысуджаны да 15 сутак адміністрацыйнага арышту.

Тацяна Севярынец не выключае, што і яе могуць пакараць «суткамі».

Раней пазвы ў суд за ўдзел у менскіх акцыях супраць інтэграцыі з Расеяй атрымала актывістка і блогерка Алена Янушкоўская.

Артыкул 23.34 (ч.1) прадугледжвае пакараньне ў выглядзе штрафу да 30 базавых велічынь або адміністрацыйны арышт.

06.01.2020 Полацкія актывісты правялі пікет у падтрымку незалежнасьці Беларусі. Акцыя адбылася 4 студзеня насупраць полацкай Сафії. Яе ўдзельнікі склалі зь літар слова «Незалежнасьць», трымалі ў руках нацыянальныя бел-чырвона-белыя сьцягі.

У пікеце ўзяла ўдзел больш за 10 чалавек – сябраў полацкага гаркаму сацыял-дэмакратычнай партыі «Народная грамада».

«Старажытны Полацк сказаў сваё слова. І гэтак слова – «Незалежнасьць», – напісаў на сваёй старонцы ў Facebook актывіст «Народнай Грамады» Сяргей Спарыш.

Такія ж па фармаце акцыі за незалежнасьць і супраць так званай «паглыбленай інтэграцыі» з Расеяй прайшлі раней у Воршы (22 сьнежня) і Віцебску (29 сьнежня).

08.01.2020 У Віцебскім абласным судзе 8 студзеня незалежныя журналісты Зьміцер Лупач і Алена Шабуня спрабавалі абскардзіць рашэньне суду Віцебскага раёну ад 12 сьнежня, паводле якога яны былі прызнаныя вінаватымі ў «незаконным вырабе і распаўсюдзе прадукцыі СМІ» (арт. 22.9 КаАП РБ) і аштрафаваныя.

Журналістаў аштрафавалі за тое, што 15 лістапада 2019 году яны, «ня маючы акрэдытацыі, узялі інтэрвію ў жыхароў вёскі Шэвіна Віцебскага раёну, а затым размясьцілі яго на сайце тэлеканалу

«Белсат». Сваімі дзеяннямі яны, нібыта, парушылі патрабаваньні арт. 35 Закону аб СМІ. З пастановай

суду абвінавачанья не пагадзіліся, бо, на іх погляд, пры разглядзе справы былі парушаныя міжнароднае і нацыянальнае заканадаўствы.

Выступаючы ў абласным судзе, Зьміцер Лупач і Алена Шабуня зазначылі, што райсуд прымаў рашэньне насуперак міжнародным абавязкам, узятым на сябе Рэспублікай Беларусь. Журналісты звярнулі ўвагу на тое, што накладаньне штрафу за выраб інфармацыйнай прадукцыі ёсьць ухіленьнем РБ ад выкананьня ўзятых на сябе абавязкаў. Прасілі адмяніць пастанову суду Віцебскага раёну.

Судзьдзя Сьвятлана Іванова выслухала журналістаў, запытала ў іх аб наяўнасьці акрэдытацыі і пастанавіла пакінуць рашэньне суду Віцебскага раёну бяз зьменаў, а скаргу журналістаў – без задавальненьня.

Такое рашэньне аблсуду выклікала ў прысутных на працэсе нэгатыўную рэакцыю.

«Замест таго, каб судзіць тых, хто робіць перашкоды простым людзям, судзяць журналістаў, якія распавялі пра гэтую праблему. Гэта парадокс! Гэта ўстанова, то бок суд, ператварылася ў карны, зьдэклівы орган. Ні ў воднай краіне сьвету, пэўна, такога няма», – выказала меркаваньне актывістка БХД Тацяна Севярынец.

09.01.2020 У Чыгуначным судзе Віцебску 9 студзеня судзьдзя Юры Урбан палічыў даказаным факт адміністрацыйнага правапарушэньня, у якім абвінавачвалі Барыса Хамайдку. Выйшаўшы на адзіночны пікет, грамадзкі актывіст парушыў парадак арганізацыі і правядзеньня масавых мерапрыемстваў (ч.1 арт. 23.34 КаАП). Штраф – 30 базавых велічыняў.

Паводле агучанага судзьдзем пратаколу, 22 лістапада 2019 году Барыс Хамайда, ня маючы дазволу мясцовага выканаўчага органа, выйшаў на адзіночны пікет ля «сіняга дому». У руках трымаў бел-чырвона-белы сьцяг, на грудзёх – плякат. Вінаватасьць Хамайдку даказвалася выключна на падставе матэрыялаў, узятых з інтэрнэту. У той дзень ніхто з праваахоўнікаў да яго не падыходзіў, не рабіў заўваг і не затрымліваў.

На судзе Барыс Хамайда выказаў недавер судзьдзі, нагадаўшы пра «нелегітымнасьць судзьдзяў, прызначаных на свае пасады пасля антыканстытуцыйнага перавароту 1996 году». Судзьдзя не палічыў, аднак, гэта падставай для свайго адводу.

«Гэта быў покліч душы!»

Хамайда пацьвердзіў сваё знаходжаньне ў цэнтры гораду 22 лістапада, але не пагадзіўся з тым, што парушыў тым самым закон. Патлумачыў, што плякат і сьцяг былі неабходныя для таго, каб данесьці да людзей мэту свайго ўчынку.

«Гэта быў дзень пахаваньня нацыянальнага героя Кастуся Каліноўскага і яго паплечнікаў, у які я проста ня мог ня выйсьці. Гэта быў покліч душы. Паехаць у Вільню я ня меў ані грошай, ані часу, таму і стаў тут», – патлумачыў Хамайда.

Актывіста абурьў той факт, што акрамя доказаў, выцягнутых з журналісцкіх рэпартажаў, у міліцыянтаў не было іншых сьведчаньняў ягонага правапарушэньня.

Не было ані сьведкаў, ані ўзятага з камэраў назіраньня відэа. «Але няма нічога...» «Я наўмысна ня ўказваў час свайго знаходжаньня. Гэта павінны былі высветліць міліцыянты. Гэта іх абавязак – даказаць, у колькі я стаў, колькі стаяў, калі скончыў.

Але няма нічога. І вы возьмеце на сябе адказнасьць разгледзець справу па сутнасьці?» – апэляваў да судзьдзі

Хамайда.

На падставе ч.1 арт. 23.34 КаАП судзьдзя Юры Урбан аштрафаваў Барыса Хамайду на 30 базавых велічыняў (810 беларускіх рублёў).

Суд Першамайскага раёну Віцебску разгледзеў 9 студзеня дзьве адміністрацыйныя справы, распачатыя супраць актывісткі Тацяны Севярынец за ўдзел у акцыях ў Менску 20 і 21 сьнежня. Нягледзячы на тое, што самой актывісткі на паседжаньні не было, суд прызнаў яе вінаватай у правапарушэньні паводле арт. 23.34 і аштрафаваў на 60 базавых велічынь (па 30 б.в за кожную акцыю).

Справы ў дачыненні Тацяны Севярынец разглядаў судзьдзя Міхаіл Юрчанка.

Паводле адміністрацыйных пратаколаў, якія былі складзеныя 26 сьнежня, Севярынец сваімі дзеяньнямі парушала парадак арганізацыі або правядзеньня масавых мерапрыемстваў (ч.1 арт. 23.34 КаАП). Сама актывістка ў суд не прыйшла, таму на разгляд кожнай справы спатрэбілася ўсяго па 5 хвілінаў.

«Выкрывала лёзунг «Жыве Беларусь!»

Былі агучаныя пратаколы і рапартажы, якія тычыліся акцыі 20 сьнежня. Зь іх вынікала, што Тацяна Севярынец «у пэрыяд часу 18.00-18.40 знаходзілася на Кастрычніцкай плошчы гораду Менску і брала актыўны ўдзел у несанкцыянаванай акцыі, накіраванай супраць інтэграцыі Расіі і Беларусі, выкрывала лёзунг «Жыве Беларусь!» Паводле матэрыялаў справы, у актывісткі быў на шыі бел-чырвона-белы шалік.

За ўдзел у акцыі 20 сьнежня судзьдзя пастанавіў аштрафаваць актывістку на 30 базавых велічынь (810 рублёў).

Матэрыялы па другой справе былі складзеныя на падставе паказаньняў сьведкаў – міліцыянтаў Шайко і Івашкі.

Судзьдзя прачытаў таксама заяву актывісткі, дзе яна выказала нязгоду з тым, што супраць яе вядзецца адміністрацыйны працэс і прасіла яго спыніць. На думку Севярынец, яна нічога не парушала, а толькі рэалізоўвала свае правы, якія ёй гарантуюцца Канстытуцыяй і Пактам аб грамадзянскіх і палітычных правах.

За ўдзел у другой акцыі судзьдзя таксама аштрафаваў актывістку на 30 б.в. Такім чынам, Тацяна Севярынец за ўдзел у двух масавых мерапрыемствах пакараная штрафамі на агульную суму 1620 рублёў. Рашэньні Першамайскага суду актывістка можа абскардзіць у аблсудзе.

09.01.2020 Суд Першамайскага раёну Віцебску разгледзеў 9 студзеня дзве адміністрацыйныя справы, распачатыя супраць актывісткі Тацяны Севярынец за ўдзел у акцыях ў Менску 20 і 21 снежня. Нягледзячы на тое, што самой актывісткі на паседжанні не было, суд прызнаў яе вінаватай у правапарушэнні паводле арт. 23.34 і аштрафаваў на 60 базавых велічынь (па 30 б.в за кожную акцыю).

Справы ў дачыненні Тацяны Севярынец разглядаў судзьдзя Міхаіл Юрчанка.

Паводле адміністрацыйных пратаколаў, якія былі складзеныя 26 снежня, Севярынец сваімі дзеяннямі парушала парадак арганізацыі або правядзення масавых мерапрыемстваў (ч.1 арт. 23.34 КаАП). Сама актывістка ў суд не прыйшла, таму на разгляд кожнай справы спатрэбілася ўсяго па 5 хвілінаў.

«Выкрыквала лезунг «Жыве Беларусь!»

Былі агучаныя пратаколы і рапартажы, якія тычыліся акцыі 20 снежня. Зь іх вынікала, што Тацяна Севярынец «у пэрыяд часу 18.00-18.40 знаходзілася на Кастрычніцкай плошчы гораду Менску і брала актыўны ўдзел у несанкцыянаванай акцыі, накіраванай супраць інтэграцыі Расіі і Беларусі, выкрыквала лезунг «Жыве Беларусь!» Паводле матэрыялаў справы, у актывісткі быў на шыі бел-чырвона-белы шалік.

За ўдзел у акцыі 20 снежня судзьдзя пастанавіў аштрафаваць актывістку на 30 базавых велічынь (810 рублёў).

Матэрыялы па другой справе былі складзеныя на падставе паказанняў сьведкаў – міліцыянтаў Шайко і Івашкі.

Судзьдзя прачытаў таксама заяву актывісткі, дзе яна выказала нязгоду з тым, што супраць яе вядзецца адміністрацыйны працэс і прасіла яго спыніць. На думку Севярынец, яна нічога не парушала, а толькі рэалізоўвала свае правы, якія ёй гарантуюцца Канстытуцыяй і Пактам аб грамадзянскіх і палітычных правах.

За ўдзел у другой акцыі судзьдзя таксама аштрафаваў актывістку на 30 б.в. Такім чынам, Тацяна Севярынец за ўдзел у двух масавых мерапрыемствах пакараная штрафамі на агульную суму 1620 рублёў.

Рашэнні Першамайскага суду актывістка можа абскардзіць у аблсудзе.

10.01.2020 Судзьдзя Дубровенскага райсуду Марыя Цыклінская аштрафавала 10 студзеня мясцовую актывістку партыі «Народная Грамада» Наталью Стрэльчанку на 25 базавых велічынь (675 рублёў) – за ўдзел у менскіх акцыях за незалежнасць. Яна прызнаная вінаватай у правапарушэнні паводле ч.1 арт.23.34 КаАП.

«Актыўна ўдзельнічала ў несанкцыянаваным мітынгу з мэтай публічнага выказвання свайго пратэсту супраць інтэграцыі Беларусі і Расеі, падчас якога выкрыквала лезунгі «Жыве Беларусь!» – так запісаў у пратакол супрацоўнік міліцыі Віталь Тарлюк.

Нагадаем, на леташніх парламэнцкіх выбарах Натальля Стрэльчанка ўдзельнічала як кандыдат ад партыі «Народная Грамада». Пратэст супраць магчымай інтэграцыі з Расеяй быў адным з ключавых пунктаў яе перадвыбарчай праграмы.

20 сьнежня 2019 году актывістка Натальля Стрэльчанка выйшла на плошчу, каб разам зь іншымі ўзяць удзел у мітынгу супраць магчымай інтэграцыі Беларусі і Расіі, а 26 сьнежня на яе склалі адміністрацыйны пратакол.

«Актыўна ўдзельнічала ў несанкцыянаваным мітынгу з мэтай публічнага выказваньня свайго пратэсту супраць інтэграцыі Беларусі і Расеі, падчас якога выкрыквала лёзунгі «Жыве Беларусь!» – так запісаў у

пратакол супрацоўнік міліцыі Віталь Тарлюк.

Па словах актывісткі, «суд прайшоў фармальна, а вынік быў відавочным».

«Мне прысудзілі штраф за тое, што прысутнічала на мірным сходзе супраць інтэграцыі з Расеяй, за тое што выканалася свой грамадзянскі абавязак, абараняла незалежнасьць Беларусі!» – заявіла пасля суду Натальля.

Выказваючы сваю нязгоду з рашэньнем суду, актывістка напісала пасля працэсу заўвагі ў кнігу скаргаў. Актывістка лічыць, што рашэньне судзьдзі незаконнае і ёсьць «перасьледам з палітычных прычынаў за грамадзянскую пазыцыю».

Нагадаем, на леташніх парлямэнцкіх выбарах Натальля Стрэльчанка ўдзельнічала як кандыдат ад партыі «Народная Грамада». Пратэст супраць магчымай інтэграцыі з Расеяй быў адным з ключавых пунктаў яе перадвыбарчай праграмы.

10.01.2020 Акцыя ў падтрымку незалежнасьці Беларусі адбылася ў Віцебску 29 сьнежня 2019 году. Цяпер на ўдзельнікаў пікету складаюць адміністрацыйныя пратаколы паводле арт. 23.34 (парушэньне парадку арганізацыі альбо правядзеньня масавых мерапрыемстваў). Даты некалькіх судоў ужо вядомыя.

Адным зь першых паведамленьне аб тым, што супраць яго вядзецца адміністрацыйны працэс, атрымаў віцебскі актывіст Уладзімер Кійко. Пратакол паводле ч.3 арт. 23.34 быў складзены 9 студзеня маёрам Андрэем Зуевым.

«У руках трымаў плякат з надпісам «незалежнасьць» і плякат з надпісам «Лукашэнку зь яго бандай – ганьба! Абаронім краіну! Не – інтэграцыі!», выкрыкваў лёзунгі «Жыве Беларусь» і «Незалежнасьць!» – напісаў у пратаколе міліцыянт. Гэтым, на яго думку, актывіст парушыў «парадак правядзеньня пікетаваньня».

«Супрацоўнік міліцыі, зь якім я размаўляў па тэлефоне і які складаў пратакол, спытаў у мяне, ці быў я на плошчы Перамогі 29 сьнежня а 12-й гадзіне. Я не адмаўляў. Бо ня бачу ў гэтым нічога супрацьзаконнага. Наадварот, лічу сваім абавязкам грамадзяніна адкрыта выказаць свае меркаваньні і асьцярогі наконт магчымай анэксіі. Калі незалежнасьць пад пагрозай, мы ня маем права маўчаць!» – сказаў «Віцебскай Вясне» Уладзімер Кійко.

Разгляд справы адбудзецца ў судзе Чыгуначнага раёну Віцебску 17 студзеня ў 10.00.
Прохараў, Севярынец, Паўлаў...

Як стала вядома, пратаколы складзеныя і на іншых удзельнікаў акцыі. Гэтак, суд над Аляксеем Прохаравым адбудзецца 15 студзеня (пачатак – а 10-й). Нагадаем, 26 сьнежня Аляксея аштрафавалі на 127 рублёў за рэпост у сацыяльных сетках.

Таксама ў міліцыю выклікалі Тацяну Севярынец, але ў Віцебску яе не было – дата суду пакуль невядомая.

Яшчэ аднаму ўдзельніку акцыі Алегу Паўлаву паведамлілі, што ў дачыненні да яго вядзецца адміністрацыйны працэс. Дата суду яшчэ ня вызначаная.

Акцыя ў падтрымку незалежнасьці прайшла ў Віцебску 29 сьнежня 2019 году. У той дзень, каб выказаць сваё нэгатыўнае стаўленьне да магчымай інтэграцыі з Расеяй і ў падтрымку незалежнасьці Беларусі, выйшлі на плошчу Перамогі каля 15 актывістаў. Акцыю здымалі на відэакамеру людзі ў цывільным. Хутчэй за ўсё, іх запісы будуць дэманстравацца ў ходзе судовых пасяджэньняў у якасьці доказаў.

«Віцебская Вясна» адсочвае сытуацыю.

10.01.2020 Блогер Дзьмітрый Казлоў, вядомы як «Шэры Кот», адбыў ужо 15 сутак у аршанскім ГЧУ, але 9 студзеня на волю так і ня выйшаў. Паводле інфармацыі, якую атрымалі актывісты «Эўрапейскай Беларусі», за блогерам лічыцца яшчэ адна пастанова аб арышце.

Аршанскі блогер Дзьмітрый Казлоў быў затрыманы 26 сьнежня і асуджаны за ўдзел у акцыях за незалежнасьць Беларусі. 10 студзеня над ім меўся адбыцца яшчэ адзін суд у Менску. Але 9 студзеня, па сканчэньні 15 содняў арышту, «Шэрага Ката» ня вызвалілі.

Як паведамляюць актывісты кампаніі «Эўрапейская Беларусь», вызваленьня блогера ў чацьвер 9 студзеня чакалі каля аршанскіх ГЧУ і РАУС 25 ягоных паплечнікаў, але «Шэрага Ката» ня выпусьцілі.

«Супрацоўнікі міліцыі адмовіліся даваць інфармацыю, дзе адбывае арышт Дзьмітрый, зь якой прычыны адбывае і калі выйдзе на свабоду. У той жа час па тэлефоне адказвалі, што Дзьмітрыя Казлова ў іх няма і ягонае месцазнаходжаньне ім невядомае», – паведаміла «Эўрапейская Беларусь».

Толькі позна ўвечары (21.40) адзін з супрацоўнікаў аршанскага ГЧУ паведаміў актывістам, што ў Казлова маецца яшчэ адна пастанова аб арышце.

Праваабарончая служба грамадзянскай кампаніі «Эўрапейская Беларусь» высвятляе акалічнасьці.

14.01.2020 Суд Кастрычніцкага раёну Віцебску аштрафаваў віцябляніна Аляксандра Дуброўскіх на 30 базавых велічынь за ўдзел у акцыі супраць інтэграцыі з Расеяй, якая праходзіла ў Менску 20 сьнежня 2019 году. У якасьці адзінага доказу вінаватасьці віцябляніна міліцыянты прад’явілі ролік са стрыму «Радыё Свабода».

Справу 14 студзеня разгледзеў судзьдзя Ілья Белавус. У якасці прадстаўніка Кастрычніцкага РАУС Віцебску ў працэсе браў удзел маёр міліцыі Сяргей Вяракса.

Віцеблянін Аляксандар Дуброўскіх, які называе сябе блогерам («Страна для жыцця Віцебск»), прызнаны вінаватым у парушэнні парадку арганізацыі альбо правядзення масавага мерапрыемства (ч.1 арт. 23.34 КаАП). Паводле пратаколу, Дуброўскіх 20 снежня 2019 году браў актыўны ўдзел у несанкцыянаваным мітынгу на

Кастрычніцкай плошчы ў Менску, выкрыкваў лезунгі «Жыве Беларусь!» і «Незалежнасць!».

Між тым, адзіным на судзе доказам правапарушэння Дуброўскіх быў відэаролік зь ягоным інтэрвію падчас жывой трансляцыі «Радые Свабоды». Ніякіх лезунгаў падчас інтэрвію віцеблянін не выкрыкваў.

Сам Дуброўскіх вінаватым сябе не прызнаў. Заявіў на судзе, што прысутнічаў на Кастрычніцкай плошчы выключна ў якасці блогера – каб здымаць падзеі на тэлефон. Запэўніваў, што знаходзіўся на такім мерапрыемстве ўпершыню.

Пасля таго як заявіў, што ненавідзіць Лукашэнку і што «Лукашэнку трэба прыбраць», Дуброўскіх быў выдалены з судовай залі.

Судзьдзя Ілья Белавус прызнаў мужчыну вінаватым у правапарушэнні, прадугледжаным ч.1 арт.23.34 КаАП, і пакараў штрафам у памеры 30 базавых велічынь (810 рублёў).

Аляксандар Дуброўскіх збіраецца абскардзіць рашэнне суду Кастрычніцкага раёну ў Віцебскім абласным судзе.

14.01.2020 На віцеблянку Наталью Сьпірыдонаву склалі адміністрацыйны пратакол за публікацыю ў Фэйсбуку анонса акцыі ў падтрымку незалежнасці, якая адбылася ў Віцебску 29 снежня. Міліцыянты палічылі гэта заклікам да правядзення несанкцыянаванага масавага мерапрыемства (ч.1 арт. 23.34 КаАП).

Праатакол аб адміністрацыйным правапарушэнні быў складзены маёрам міліцыі Казлоўскім 6 студзеня 2020 году.

Як расказала Наталья Сьпірыдонава, пратакол ёй уручылі 13 студзеня. Паводле Натальі, міліцыянт, які прынёс пратакол, сказаў ёй, каб чакала пазвы ў суд. Паводле пратаколу, 26 снежня 2019 году Сьпірыдонава ў сеціве Інтэрнэт у вольным доступе на сваёй старонцы сацыяльнай сетцы «Фэйсбук» апублікавала публічныя заклікі да правядзення масавых мерапрыемстваў 29 снежня ў 12.00 на плошчы Перамогі ў Віцебску, не дазволенах ва ўстаноўленым парадку, і гэтым парушыла арт. 8 Закону «Аб масавых мерапрыемствах». «Адказнасць за правапарушэнне прадугледжаная ч.1 арт. 23.34 КаАП РБ», – гаворыцца ў пратаколе.

Па словах Натальлі, толькі пасля сыходу супрацоўніка міліцыі, яна пабачыла, што ў самім пратаколе пазначана, што мусіла з'явіцца ў суд на разгляд справы яшчэ 9 студзеня. «Віцебская Вясна» адсочвае сітуацыю.

Нагадаем, раней, 26 снежня, за падобнае «правапарушэнне» быў пакараны штрафам віццяблянін Аляксей Прохараў.

15.01.2020 У Віцебску пачаліся суды над удзельнікамі снежаньскага пікету на плошчы Перамогі ў Віцебску. Справы пікетоўцаў, якія выказаліся ў падтрымку незалежнасці краіны, разглядаюцца ў судзе Чыгуначнага раёну Віцебску. 15 студзеня штрафам пакаралі віццябляніна Алега Паўлава, справу яшчэ аднаго ўдзельніка акцыі – Аляксея Прохарава, накіравалі на дапрацоўку.

Справы пікетоўцаў, якія, паводле пратаколаў, парушылі парадак арганізацыі альбо правядзення масавых мерапрыемстваў (арт. 23.34 КаАП), разглядае судзьдзя Алена Цыганкова.

Паўлаў: «Вы зараджаныя на рэпрэсіі»

Алег Паўлаў абвінавачваўся ў парушэнні часткі 1 згаданага артыкулу, бо прыцягваўся да адміністрацыйнай адказнасці за парушэнне заканадаўства аб масавых мерапрыемствах упершыню.

Пасля таго як судзьдзя Цыганкова не задаволіла хадайніцтва абвінавачанага аб дазvole на ўдзел у працэсе праваабаронцы Паўла Левінава і адхіліла заяўлены ім адвод, Алег Паўлаў папрасіў «вызваліць яго ад удзелу ў гэтым судзілішчы». Адмовіўся таксама даваць якія-небудзь тлумачэнні. Але судовую залю не пакінуў.

«Вы зараджаныя на рэпрэсіі, я бачу вашае абсалютна прадузятае стаўленне да мяне», – заявіў судзьдзі Паўлаў.

Пасля кароткага перапынку і вельмі шпаркага агляду матэрыялаў справу судзьдзя агучыла рашэнне: прызнаць Алега Паўлава вінаватым і пакараць яго штрафам у памеры 25 базавых велічынь (675 рублёў). Прохараў: «На наступны суд прыду з рэчамі...»

Справа Аляксея Прохарава, яшчэ аднаго ўдзельніка віцебскага пікету за незалежнасць, які прайшоў 29 снежня на плошчы Перамогі, была вернутая на дапрацоўку ў РАУС

Чыгуначнага раёну Віцебску.

Судзьдзя Алена Цыганкова прыняла такое рашэнне пасля таго, як даведлася, што ў Віцебскім абласным судзе амаль у той жа час разглядаецца скарга Прохарава на рашэнне суду Віцебскага раёну, які 26 снежня аштрафаваў яго за рэпост у сацсетках анонсу менскіх акцыяў. Спраўдзіўшы падчас перапынку, што скарга ў Віцебскім абласным судзе не задаволеная (яе разглядала судзьдзя Святлана Іванова), а рашэнне ўжо набыло законную моц, судзьдзя палічыла, што судзіць Прохарава за пікет трэба паводле часткі 3-й артыкулу 23.34 (за паўторнасць правапарушэння цягам году). І паставіла вярнуць справу «на дапрацоўку».

Частка трэцяя прадугледжвае ня толькі большыя штрафы, але і арышт на 15 сутак. «Мабыць, на наступны суд прыду з рэчамі для адсідкі», – жартаваў пасья паседжаньня Аляксей Прохараў. Прызнаўся, што маральна да гэтага ўжо гатовы.

Калі адбудзецца суд над Прохаравым (ужо паводле ч.3 арт. 23.34), пакуль невядома.

Між тым, суды над удзельнікамі пікету ў Віцебску працягнуцца 16

студзеня. У судзе Чыгуначнага раёну ў гэты дзень разгледзяць адміністрацыйныя справы віцяблянкі Натальлі Трошчанкі (пачатак – 12.00) і яшчэ аднаго ўдзельніка акцыі.

15.01.2020 Блогера Дзьмітрыя Казлова (Шэры Кот) 13 студзеня зноў асудзілі на 15 сутак. На суд у Воршы яго прывозілі зь мясцовага ізалятара часовага ўтрыманьня (ІЧУ), дзе ён адбывае папярэднія пакараньні, паведамляе Беларускае Радыё РАЦЫЯ.

«Усяго 4 пастановы па 15 сутак за ўдзел у акцыях у Менску і заклікі ў сацыяльных сетках – ад 25 сьнежня на акцыю 29 сьнежня. Яшчэ – на 27 студзеня пазва ў суд Ленінскага раёну Менску», – паведамляе выданьне.

«На суды «Шэрага Ката» вывозяць зь ІЧУ. Блогер сказаў, каб чакалі на волі ня хутка – «на майскія», прасіў перадаць канвэрты, аднаразовыя станкі для галеньня і сшытак з асадкай, каб пісаць»

«Усяго ў Дзьмітрыя Казлова зараз 6 «жывых» пратаколаў. Абскарджваць рашэньні ён не плянуе – удзел у мірных сходах на судах прызнае, распаўсюд інфармацыі, важнай для грамадства ў сацыяльных сетках – таксама», – піша Радыё РАЦЫЯ.

Нагадаем, 2020 год Шэры Кот сустрэў за кратамі, бо быў асуджаны 26-га сьнежня за ўдзел у акцыі ў абарону Незалежнасьці на 15 сутак. У студзені відэаблогер Шэры Кот быў зноў асуджаны на 15 сутак.

16.01.2020 Суд Чыгуначнага раёну Віцебску пакараў 16 студзеня яшчэ двух удзельнікаў пікету, які адбыўся ў Віцебску 29 сьнежня 2019 году. Натальля Трошчанка аштрафаваная на 24 базавыя велічыні, Юры Мазкоў – на 22 базавыя. Нагадаем, днём раней суд аштрафаваў на 25 базавых велічынь Алега Паўлава.

Пікетуючы выступалі за незалежнасьць Беларусі, але суд працягвае лічыць, што яны парушалі заканадаўства аб масавых мерапрыемствах (арт. 23.34 КаАП).

Справу Натальлі Трошчанка разглядала судзьдзя Алена Грабянчук.

Сама актывістка на суд не прыйшла, але напісала заяву, у якой спаслалася на міжнароднае права, якое гарантуе грамадзянам публічна выказваць сваё меркаваньне і браць удзел у масавых мерапрыемствах. Прасіла ў заяве спыніць адміністрацыйную справу, распечатую супраць яе.

Відэазапіс на судзе не дэманстраваўся, сьведкі не выступалі.

Паводле пратаколу, Натальля Трошчанка «актыўна ўдзельнічала ў несанкцыянаваным пікетаваньні з мэтай публічнага выказваньня свайго стаўленьня да інтэграцыі Расіі і Беларусі, трымала ў руках бел-чырвона-белы сьцяжок».

Судзьдзя Алена Грабянчук прызнала актывістку вінаватай у правапарушэньні, прадугледжаным ч.1 арт. 23.34 і прысудзіла штраф у памеры

24 базавых велічынь (648 рублёў).

«Ганьба! Трэба судзіць вас і кіраўніка краіны, а не актывістаў», – выказалася на адрас судзьдзі пасля абвяшчэньня пастановы актывістка БХД Тацяна Севярынец.

Справу 34-гадовага віцябляніна Юрыя Мазкова разглядала судзьдзя Сьвятлана Варатынская. Мужчыну таксама абвінавацілі ў «актыўным удзеле» ў пікетаваньні. Сам жа Мазкоў сьцьвярджаў на судзе, што апынуўся ў той час на плошчы амаль выпадкова, ня ведаў, ці было гэтае мерапрыемства дазволенае ўладамі, і трымаў у руках дзяржаўны чырвона-зялёны сьцяг. Нягледзячы на тое, што Юры Мазкоў мае дваіх малалетніх дзяцей, судзьдзя Сьвятлана Варатынская аштрафавала яго на 22 базавыя велічыні (594 рублі). Пры гэтым падчас працэсу нават не запыталася, ці прызнае сам абвінавачаны сваю віну.

Суды над удзельнікамі акцыі 29 сьнежня працягнуцца. 17 студзеня ў судзе Чыгуначнага раёну будуць разглядацца адміністрацыйныя справы яшчэ двух пікетуюцаў – Уладзімера Кійко (10.00) і Міколы Качурца (12.00).

17.01.2020 Суд Чыгуначнага раёну Віцебску працягнуў разгляд адміністрацыйных справаў, распачатых супраць удзельнікаў пікету на плошчы Перамогі. 17 студзеня судзьдзя Юры Урбан аштрафаваў віцяблян Уладзімера Кійко і Міколу Качурца на 1350 рублёў кожнага.

Адміністрацыйныя справы разглядаліся без абвінавачаных: Кійко і Качурэц на судовое паседжаньне прынцыпова не пайшлі.

Згодна з пратаколамі, 29 сьнежня Ўладзімер Кійко і Мікола Качурэц парушылі парадак правядзеньня пікетаваньня, замацаваны ў беларускім заканадаўстве. Віцябляне ўзялі актыўны ўдзел у мерапрыемстве, якое ладзілася без дазволу мясцовай улады.

Міліцыянты сьцьвярджалі ў пратаколах, што падчас пікетаваньня Уладзімер Кійко трымаў у руках плякат з надпісам «Лукашэнку зь яго бандай – ганьба! Абаронім краіну! Не – інтэграцыі!» ды выгуквай лёзунгі «Жыве Беларусь!», «Незалежнасьць!». Качурэц жа трымаў у руках бел-чырвона-белы сьцяг.

Абодвух вінавацілі паводле ч.3 арт.23.34 КаАП, бо парушэньні па гэтым артыкуле былі паўторнымі цягам году. Асноўным жа доказам таго, што абвінавачаныя парушылі заканадаўства, стаўся на судзе відэазапіс са старонкі ў «Фэйсбуку» актывісткі Тацяны Севярынец.

Пасьля вывучэньня пісьмовых матэрыялаў справы і прагляду відэароліку судзьдзя Юры Урбан аштрафаў Кійко і Качурца на максімальна вялікую суму, прадугледжаную ч.3 арт.23.34 КаАП, – на 50 базавых велічыняў кожнага (па 1350 рублёў). На наступным тыдні суды над пікетоўцамі працягнуцца. Штрафамі пакараныя ўжо пяцёра віцяблян.

18.01.2020 Паводле зьвестак праваабаронцы Паўла Левінава, відэаблогер Дзьмітрый Казлоў, вядомы як «Шэры Кот», ужо тройчы асуджаны за кратамі паводле ч.3 арт.23.34 КаАП. Але 13 студзеня яго асудзілі на 15 сутак чацьвёрты раз. Такім чынам, за кратамі «Шэры Кот» мусіць адбыць 60 сутак, піша Беларускае Радыё Рацыя.

Хлопец трапіў у аршанскі ізалятар часовага ўтрыманьня 26 сьнежня мінулага году. 9 студзеня яго чакалі пасьля 15-суткавага арышту. Але на волю ён так і не выйшаў, бо якраз у той дзень суд Воршы і Аршанскага раёну пастанавіў пакараць яго наступным, другім запар 15-суткавым арыштам – за ўдзел у менскіх акцыях супраць «паглыбленай інтэграцыі» 21 сьнежня.

На наступны дзень, 10 студзеня, яго зноўку судзілі, цяпер за ўдзел у менскіх пратэстах 20 сьнежня. Пастанова суду – трэці арышт на 15 сутак.

13 студзеня судовы канвэр працягваўся, і Дзьмітрый Казлоў быў асуджаны на 15 сутак ужо чацьвёрты раз – за заклікі ў сацыяльных сетках на сход у Менск 29 сьнежня.

Такім чынам, за кратамі «Шэры Кот» мусіць адбыць 60 сутак. Ці будуць перапынкі паміж арыштамі?

«У адпаведнасьці з Працэсуальна-выканаўчым кодэксам аб адміністрацыйных правапарушэньнях, чалавека нельга ўтрымліваць за кратамі больш як 25 сутак запар. Але 15 сутак у цябе сканчаюцца, ты па дакумэнтах вызваляешся, і цябе нават могуць выпусьціць за браму. А праз хвіліну затрымаць, і зноўку – у ІЧУ», – тлумачыць Павал Левінаў.

Сябры і аднадумцы зьбіраюцца сустракаць Дзьмітрыя Казлова з аршанскага ІЧУ 24-га студзеня – пасьля другога прысуджанага тэрміну. Але ці выйдзе Шэры Кот з-за кратаў, залежыць ад супрацоўнікаў міліцыі, якія могуць адправіць відэаблогера на чарговыя 15 сутак.

Павал Левінаў паведаміў, што яму вядома пра яшчэ два адміністрацыйныя пратаколы, складзеныя на Дзьмітрыя Казлова – ад 2 студзеня і ад 5 студзеня. У іх відэаблогера вінавацяць за заклікі ў сацыяльных сетках на менскія акцыі 20 і 21 сьнежня. У судзе гэтыя справы пакуль не разьбіралі.

Чакае Шэрага Ката і судовы разбор у Менску – за ўдзел у леташняй акцыі пратэсту 8 сьнежня.

21.01.2020 Крыху больш за 5 хвілін доўжыўся суд над актывісткай і блогеркай Аленай Янушкоўскай, якую вінавацілі ў парушэньні заканадаўства аб масавых мерапрыемствах (ч.1 арт. 23.34 КаАП). Суд Чыгуначнага раёну 21 студзеня прызнаў яе вінаватай і ў «хуткасным рэжыме» пакараў штрафам у памеры 25 базавых велічынь (675 рублёў).

Сама актывістка ў суд не зьявілася, справа разглядалася безь яе. Паводле пратаколу, 29 сьнежня «Алена Янушкоўская актыўна пратэставала супраць інтэграцыі з Расеяй».

«Сваімі дзеяньнямі яна парушыла парадак арганізацыі ды правядзеньня пікетаваньня. У руках актывістка трымала плякаты з надпісам «Незалежнасьць» і «Лукашэнку зь яго бандай – ганьба!»

Абаронім краіну! Не – інтэграцыі!» – сьцьвярджалася ў пратаколе.

Агучыўшы матэрыялы справы, судзьдзя Цыганкова палічыла іх дастатковымі для таго, каб прызнаць Янушкоўскую вінаватай ва ўчыненні адміністрацыйнага правапарушэння. Відэазапіс, які меўся ў матэрыялах справы ў якасці доказу, на судзе не праглядалі.

Судзьдзя Алена Цыганкова паставіла пакараць Алену Янушкоўскую адміністрацыйным штрафам у памеры 25 базавых велічынь (675 беларускіх рублёў).

Раней судзьдзя суду Чыгуначнага раёну Цыганкова аштрафавала на 25 базавых велічынь яшчэ аднаго ўдзельніка пікету ў Віцебску 29 сьнежня 2019 году Алега Паўлава.

23 студзеня ў судзе Віцебскага раёну будзе разглядацца яшчэ адна адміністрацыйная справа, заведзеная ў дачыненні Алены Янушкоўскай за публікацыю ў сацсетках анонсу акцыі супраць інтэграцыі з Расеяй 29 сьнежня (па тым жа арт. 23.34). Пачатак суду – 9.45.

У той жа дзень (23 студзеня) у судзе Першамайскага раёну будуць разглядацца адміністрацыйныя справы супраць Натальлі Сьпірыдонавай (пачатак – 9.10) і Тацяны Севярынец (9.40), якіх таксама абвінавачваюць у парушэнні парадку арганізацыі масавых мерапрыемстваў і будуць судзіць за рэпосты анонсаў акцыі ў Віцебску.

22.01.2020 Віцяблянін Аляксандар Дуброўскіх знаходзіцца зараз у ізалятары часовага ўтрыманьня, дзе адбывае 15 сутак арышту. Пра гэта паведаміў «Віцебскай вясне» праваабаронца Павал Левінаў, спаслаўшыся на інфармацыю, якую атрымаў у судзе і віцебскім ІЧУ.

Нагадаем, 14 студзеня судзьдзя суду Кастрычніцкага раёну Ілья Белавус аштрафаваў Аляксандра Дуброўскіх на 30 базавых велічынь за ўдзел у менскіх акцыях супраць інтэграцыі.

Паводле Паўла Левінава, пазьней Дуброўскіх прыйшоў да судзьдзі Белавуса, каб забраць копію пастановы, але быў затрыманы і асуджаны ўжо судом Віцебскага раёну на 15 сутак адміністрацыйнага арышту.

Што здарылася ў кабінэце судзьдзі і паводле якога артыкулу асудзілі Дуброўскіх, пакуль невядома. Але ў ізалятары часовага ўтрыманьня праваабаронцу паведамілі, што Дуброўскіх «сядзіць за хуліганку» і будзе вызвалены 1 лютага.

23.01.2020 23 студзеня ў судзе Першамайскага раёну Віцебску судзьдзя Міхаіл Юрчанка аштрафаваў грамадзкіх актывістак Натальлю Сьпірыдонаву на 25 базавых велічынь, а Тацяну Севярынец – на 30. У той жа час у судзе Віцебскага раёну Міхаіл Зубеня прысудзіў Алене Янушкоўскай 25 б.в. Усіх трох зьвінавацілі паводле ч.1, арт. 23.34 КаАП.

25 базавых – за заклік у абарону незалежнасьці

Натальля Сьпірыдонава ў суд не зьявілася. Разгляд адбыўся безь яе ўдзелу і ў хуткім рэжыме. Летась 26 сьнежня яна праз свой акаўнт у «Фэйсбуку» заклікала да ўдзелу ў пікеце, запланаваным на 29 сьнежня. Як палічылі праваахоўнікі, сваімі дзеяньнямі яна парушыла «Закон аб парадку арганізацыі і правядзеньні масавых мерапрыемстваў».

У якасьці доказу ў матэрыялах справы ўтрымліваецца рапарт участковага і скрыншот старонкі акаўнту. Пасьля агучваньня матэрыялаў справы судзьдзя Міхаіл Юрчанка аштрафаваў Натальлю Сьпірыдонаву на 25 базавых велічынь (675 рублёў).

25 базавых за заклік і 5 за недавер суду?

Як паведаміў судзьдзя Юрчанка, Тацяна Севярынец загадзя папярэдзіла, што на судовае паседжаньне ня зьявіцца. Яна перадала заяву, у якой выказала недавер суду, які назвала «рэпрэсіўным органам». Падставаў для адводу судзьдзі ў заяве Севярынец ня ўбачыў і працягнуў вывучаць матэрыялы адміністрацыйнай справы безь яе ўдзелу.

Паводле пратаколу, 24 сьнежня мінулага году на сваёй старонцы ў «Фэйсбуку» Севярынец разьмясьціла тэкст, у якім заклікала віцяблян да ўдзелу ў мірным пратэсьце « супраць інкарпарацыі краіны ў склад Расеі».

Як вынікае з заявы, Тацяна Севярынец прызналася, што заклікала грамадзянаў паўдзельнічаць 29 сьнежня ў мірным сходзе для выказваньня свайго меркаваньня наконт захаваньня незалежнасьці Беларусі. Але заявіла, што ў яе дзеяньнях адсутнічае склад правапарушэньня. Судзьдзя Юрчанка аштрафаваў Тацяну Севярынец на 30 базавых велічынь (810 рублёў).

675 рублёў – за ўдзел у менскай акцыі пратэсту

У судзе Віцебскага раёну адміністрацыйную справу Алены Янушкоўскай разглядаў судзьдзя Міхаіл Зубеня.

Актывістку судзілі за ўдзел у менскай акцыі пратэсту супраць інтэграцыі Беларусі і Расеі. Разбор адбыўся без прысутнасьці «правапарушальніцы» і прайшоў па накатанай каляіне: ч.1, арт. 23.34 КаАП – штраф 25 базавых велічынь (675 рублёў).

24 студзеня ў Алены Янушкоўскай адбудзецца чарговы суд (суд Віцебскага раёну, 15.00). У гэты ж дзень судом Чыгуначнага раёну Віцебску будзе разгледжаная адміністрацыйная справа, заведзеная на віцяблянкіна Аляксандра Якушкова – за ўдзел у сьнежаньскім пікеце ў Віцебску (пачатак суду – 10.00).

24.01.2020 24 студзеня ў Віцебску адбыліся два адміністрацыйныя працэсы над удзельнікамі акцыі у падтрымку незалежнасьці Беларусі. Суд Чыгуначнага раёну на 25 базавых велічынь аштрафаваў віцяблянкіна Аляксандра Якушкова, а Віцебскі раённы суд пакараў штрафам у памеры 30 базавых Алену Янушкоўскую.

Актывістаў пакаралі паводле аднаго і таго ж адміністрацыйнага артыкулу – 23.34 ч.1 (Парушэньне парадку арганізацыі альбо правядзеньня масавых мерапрыемстваў), але за ўдзел у розных акцыях.

Новы штраф Янушкоўскай

Алену Янушкоўскую судзілі за ўдзел у менскай акцыі пратэсту 21 сьнежня. Справу разглядала судзьдзя Натальля Трацякова. Паводле пратаколу, Янушкоўская «21 сьнежня з мэтай публічнага выказваньня свайго меркаваньня ўзяла актыўны ўдзел у мітыngu супраць інтэграцыі Расіі і Беларусі».

Паводле зьвестак міліцыі, якія складалі рапартажы, у той акцыі ўдзельнічала каля 120 чалавек, прамоўцамі былі Тацяна і Павал Севярынцы, Алена Таўстая, Вячаслаў Сіўчык, Уладзімер Някляеў ды іншыя. Як вынікае з рапарту, Янушкоўская публічна не прамаўляла, але выкрывала лэзунг «Жыве Беларусь!».

Паводле дадзеных міліцыі, на мітынг было 20 сьцягоў, у тым ліку 14 бел-чырвона-белых, 1 сьцяг Эўразьвязу, 1 – партыі БХД ды іншыя.

Справа разглядалася без самой абвінавачанай, якая знаходзіцца зараз у лякарні. Судзьдзя Трацякова прызнала яе вінаватаў і паставіла аштрафаваць на 30 базавых велічынь (810 рублёў).

Нагадаем, днём раней Алена Янушкоўская была аштрафаваная

тым жа судом на 25 б.в за ўдзел у менскай акцыі супраць інтэграцыі з Расеяй 20 сьнежня.

Якушкова аштрафавалі на 25 базавых

Справу актывіста партыі «Народная Грамада» Аляксандра Якушкова разглядала ў судзе Чыгуначнага раёну Віцебску судзьдзя Ала Бардзюкова. Пратакол на актывіста склалі за ўдзел у віцебскай акцыі ў падтрымку незалежнасьці, якая прайшла 29 сьнежня на плошчы Перамогі.

«Актыўна ўдзельнічаў у несанкцыянаваным пікетаванні з мэтай публічнага выказваньня свайго стаўленьня да інтэграцыі Расіі і Беларусі», – напісаў у пратаколе супрацоўнік віцебскай міліцыі. Падобныя фармулёўкі, нібы пад капірку, былі запісаныя і ў пратаколах іншых удзельнікаў акцыі, над якімі ўжо прайшлі суды.

Справа таксама разглядалася без абвінавачанага – Якушкоў на паседжаньне не зьявіўся. Судзьдзя прызнала яго вінаватым у парушэньні заканадаўства аб масавых мерапрыемствах і пакарала штрафам у памеры 25 базавых велічынь (675 рублёў).

25.01.2020 У Полацку і Наваполацку праходзяць суды над удзельнікамі акцыі за незалежнасьць Беларусі. 4-га студзеня паўтара дзясятка актывістаў сфатаграфаваліся каля Сафійскага сабору, склаўшы з раздрукаваных на паперы літар слова «Незалежнасьць». Некалькі чалавек трымалі бел-чырвона-белыя сьцягі, паведамляе Беларускае Радыё Рацыя.

Фотаздымкі з'явіліся ў сацыяльных сетках, потым на незалежных сайтах, і 14 студзеня міліцыянты пачалі шукаць удзельнікаў акцыі і складаць на іх пратаколы.

Юрыя Касача, Ігара Валяева і Яўгена Парчынскага пакарала штрафамі памерам 10 базавых велічынь (270 рублёў). Іх справы разглядала судзьдзя Зінаіда Балаболава.

Андрэя Зуева аштрафавалі на 30 базавых велічынь (810 рублёў). Судзьдзя Віталь Лапко ўлічыў тое, што Зуеў сёлета ўжо быў пакараны за акцыю з бел-чырвона-белым сьцягам у Дзень Волі.

«Я ганаруся, што я так стаяў! І што за гэта могуць пакараць, таксама ведаў. Але не думаў, што цяпер, калі нам цяжка ўсім, калі нам патрэбна яднацца, яны на гэта пойдучь. А яны пайшлі!» – сказаў пасля суду жыхар Наваполацку Юры Касач.

Жыхарка Полацку Сьвятлана Аглушэвіч таксама атрымала выклік у суд, але ісьці туды адмовілася.

«Навошта ісьці, калі я не лічу сябе вінаватай? Кожны чалавек мае права на выказваньне свайго меркаваньня. Мы нікога не абразілі, не прынізілі, парадку не парушалі, усё было ціха і мірна. «Незалежнасьць», я лічу, гэта годнае слова. За што тут судзіць, нават ня ведаю», – сказала Сьвятлана Аглушэвіч.

Святлана Аглушэвіч і Вячаслаў Парчынскі будуць чакаць, пакуль судовыя пастановы ім дашлюць па пошце. Астатнія ўдзельнікі акцыі ў падтрымку незалежнасьці Беларусі позваў у суд пакуль не атрымалі.

28.01.2020 28 студзеня ў судзе Чыгуначнага раёну Віцебску актывістку «Эўрапейскай Беларусі» Наталью Сьпірыдонаву аштрафавалі на 25 базавых велічынь за ўдзел у сьнежаньскім антыінтэграцыйным пікеце на плошчы Перамогі. У гэты ж дзень у судзе Кастрычніцкага раёну яна разам з полацкім актывістам Аляксандрам Круткіным стала фігуранткай іншай адміністрацыйнай справы.

У Чыгуначным судзе Віцебску адміністрацыйную справу Натальлі Сьпірыдонавай, удзельніцы несанкцыянаванага пікету на плошчы Перамогі 29 сьнежня, разгледзела судзьдзя Ала Бардзюкова. Актывістку абвінавацілі ў правапарушэньні паводле ч.1, арт. 23.34 КаАП РБ.

Сьпірыдонава на судовае паседжаньне не зьявілася, разгляд справы адбыўся безь яе ўдзелу. Як сьцьвярджаецца ў пратаколе, сваімі дзеяньнямі актывістка парушыла парадак арганізацыі і правядзеньня масавага мерапрыемства. Падчас пікету трымала ў руках плякат з надпісам: «Лукашэнку – ворага краіны – у адстаўку! Не – інтэграцыі!»

За актыўны ўдзел у несанкцыянаваным пікетаваньні судзьдзя Бардзюкова аштрафавала Наталью Сьпірыдонаву на 25 базавых велічыняў (675 рублёў). Нагадаем, 23 студзеня суд Першамайскага раёну пакараў Сьпірыдонаву штрафам за публічны заклік узяць удзел у сьнежаньскім пікеце (таксама - 25 б.в.).

Суд за налесткі «Калгаснай дыктатуры – баста!»

У той жа дзень, 28 студзеня, у судзе Кастрычніцкага раёну Віцебску адміністрацыйнае правапарушэньне актывістаў «Эўрапейскай Беларусі» Сьпірыдонавай і Круткіна пачаў разглядаць судзьдзя Ілья Белавус.

Актывістаў затрымалі днём 27 студзеня за расклеіваньне налестак «Калгаснай дыктатуры – баста!» Адна з налестак зьявілася і на будынку Віцебскай абласной пракуратуры. Міліцыянты склалі адміністрацыйны пратакол паводле арт. 17.1 КаАП (Дробнае хуліганства).

Полацкі актывіст Алесь Круткін правёў ноч у віцебскім ізалятары часовага ўтрыманьня (ІЧУ).

На судзе Натальля Сьпірыдонава хадайнічала аб перакваліфікацыі адміністрацыйнага правапарушэньня з арт. 17.1 КаАП на ч. 2 арт. 21.14 КаАП РБ (Парушэньне правілаў добраўпарадкаваньня і ўтрыманьня населеных пунктаў). Аляксандар Круткін, у сваю чаргу, прасіў судзьдзю прыпыніць працэс, каб мець магчымасьць заключыць дамову з адвакатам.

Пасьля невялікага перапынку судзьдзя Ілья Белавус задаволіў абодва хадайніцтвы. Разгляд справы быў прыпынены, а пратаколы вернутыя ў Кастрычніцкі РАУС на выпраўленьне недахопаў.

Круткіна зноў затрымалі

Але ўжо пасля гэтага Алесь Круткіна і Наталью Сьпірыдонаву «папрасілі праехаць» у аддзяленне міліцыі. Як пазней высветлілася, у Кастрычніцкім РАУС Сьпірыдонавай уручылі позову, а Круткіна зноў затрымалі – каб перадаць полацкай міліцыі. Меркавана, у Полацку актывіста чакае суд за ўдзел у менскіх акцыях.

У камэнтары нашаму карэспандэнту Алесь Круткін выказаў нязгоду з пратаколам, дзе напісана, што сваімі дзеяннямі актывісты парушылі

грамадзкі парадак і выказалі непавагу да грамадства.

«Чамусьці лічыцца, што пратэст супраць калгаснай дыктатуры – гэта непавага да беларускага грамадства. Але большыня беларускага грамадства наадварот салідарызуецца з такім лёзунгам. Наадварот, гэтым мы выказалі павагу да беларускага грамадства, а непавагу – да гэтай мафіі, якая 26-ы год п'е кроў з народу», – сказаў Круткін.

29.01.2020 Актывіст грамадзянскай кампаніі «Эўрапейская Беларусь» Алесь Круткін быў 28 студзеня асуджаны на 15 сутак Полацкім судом. Гэтак яго пакаралі за ўдзел у мірных акцыях у абарону незалежнасці краіны, якія праходзілі ў Менску ў снежні 2019 году. Суд над актывістам прайшоў у закрытым рэжыме, паведамляе «Эўрапейская Беларусь».

«Працэс адбыўся ў закрытым рэжыме, інфармацыя аб ім стала вядомай толькі пасля таго, як актывіста даставілі ў мясцовы ізалятар часовага ўтрыманьня (ІЧУ)», – паведамляецца на афіцыйнай старонцы кампаніі «Эўрапейская Беларусь» у Facebook.

Нагадаем, Алесь Круткін і Наталья Сьпірыдонава былі затрыманыя ў Віцебску 27 студзеня, калі расклеівалі ў цэнтры гораду налепкі «Калгаснай дыктатуры – баста!» На актывістаў склалі адміністрацыйныя пратаколы паводле арт.17.1 КаАП. Ноч з 27-га на 28-е студзеня Круткін правёў у віцебскім ІЧУ. 28 студзеня суд Кастрычніцкага раёну Віцебску пачаў разглядаць распачатую супраць Круткіна і Сьпірыдонавай адміністрацыйную справу, але прыпыніў яе, вярнуўшы пратаколы ў РАУС на дапрацоўку.

Адразу пасля суду ў Віцебску Круткін быў зноў затрыманы. Яго адвезлі спачатку ў Кастрычніцкі РАУС Віцебску, а затым – этапавалі ў Полацк.

30.01.2020 У Віцебску 30 студзеня прайшлі апошнія суды над удзельнікамі пікету на плошчы Перамогі 29 снежня. Суд Чыгуначнага раёну Віцебску пакараў Аляксея Прохарава штрафам у памеры 50 базавых велічынь, Тацяну Севярынец аштрафавалі на 20 базавых. Абодва прызнаныя парушальнікамі заканадаўства аб масавых мерапрыемствах.

Справу Аляксея Прохарава разглядала судзьдзя Алена Цыганкова. Прохараў, абвінавачаны паводле ч.3. арт.23.34 КаАП, не адмаўляў, што 29 снежня быў на плошчы і трымаў плякат са словам «Незалежнасць». Але патлумачыў, што ў сваіх дзеяннях кіраваўся арт. 57 Канстытуцыі, якая на кожнага грамадзяніна накладвае свята абавязак бараніць незалежнасць краіны. Паводле Прохарава, каб паказаць, што пагроза незалежнасці тычыцца абсалютна ўсіх грамадзян, ён прынёс на плошчу дзяржаўны чырвона-зялёны сцяг і трымаў яго падчас акцыі. Нягледзячы на гэта, судзьдзя Алена Цыганкова прызнала Прохарава вінаватым у парушэнні

заканадаўства аб масавых мерапрыемствах і пастанавіла пакараць віцябляніна штрафам у памеры 50 базавых велічынь (1350 рублёў).

Падчас працэсу судзьдзя адхіліла хадайніцтва Прохарава вярнуць пратакол на дапрацоўку ў РАУС, бо дакумэнт быў складзены некарэктна (міліцыянты, паводле пратаколу агляду, умудрыліся за 1 хвіліну «агледзець» 4-хвіліннае відэа). Адмовілася судзьдзя складаць і прыватную пастанову на адрас РАУС у сувязі з гэтым.

Для Аляксея Прохарава гэта другі штраф паводле арт. 23.34, якім пакараны цягам году. 26 сьнежня 2019 году суд Кастрычніцкага раёну Віцебску аштрафаваў Прохарава на 5 базавых велічынь (127 рублёў) за публічныя заклікі ў сацсетках браць удзел у антыінтэграцыйных акцыях. 30 студзеня яго пакаралі штрафам у 10 разоў большым...

Прохараў будзе абскарджваць рашэньне суду Чыгуначнага раёну ў Віцебскім абласным судзе. У той жа дзень, 30 студзеня, у судзе Чыгуначнага раёну за ўдзел у акцыі ў падтрымку незалежнасьці, якая прайшла на плошчы Перамогі ў Віцебску 29 сьнежня, была пакараная штрафам у памеры 20 базавых велічынь актывістка БХД Тацяна Севярынец (ч.1 арт. 23.34).

Пастанову аб пакараньні вынес судзьдзя Дзяніс Аляксеенка. Сама Тацяна Севярынец на суд не прыйшла. Нагадаем, што 23 сьнежня, суд Першамайскага раёну аштрафаваў Севярынец на 30 базавых велічынь паводле таго ж артыкулу (ч.1 арт. 23.34 КаАП), але – за публічныя заклікі ў інтэрнэце браць удзел у акцыі на плошчы Перамогі.

04.02.2020 У суботу 1 лютага віцебскі блогер Аляксандар Дуброўскіх быў вызвалены зь ізалятару часовага ўтрыманьня (ІЧУ), дзе адбываў 15 сутак. Ужо на волі, ён раскажаў, што «суткамі» яго пакаралі за вядро з касьцямі, якое ён кінуў пад ногі судзьдзі Белавуса ў ягоным жа кабінэце. За некалькі дзён да гэтага менавіта Белавус аштрафаваў блогера на 30 б.в. за ўдзел у менскіх акцыях супраць інтэграцыі.

«17 студзеня мне стала цяжка на душы. І я падумаў, што трэба пайсьці ў суд і выказаць ім усё, што я пра іх думаю. Я ўзяў з сабой вядро, косьці для сабак і пайшоў. Прыйшоў да гэтага судзьдзі і сказаў, што ненавіджу яго за тое, што ён займаецца штампаваньнем гэтых прысудаў. «Гэта вам падарунак», – кажу. І кінуў гэтыя косьці яму пад ногі», – раскажаў Дуброўскіх.

Віцяблянін патлумачыў, што гэтым учынкам хацеў выказаць пагарду «да гэтых людзей-робатаў, якія штампуюць прысуды».

Менавіта «за косьці для судзьдзі Белавуса» суд Віцебскага раёну пакараў яго 15 суткамі адміністрацыйнага арышту, прыпісаўшы «хуліганку» і «нецэнзурную лаянку ў грамадзкім месцы». Сам Дуброўскіх сьцьвярджае, што ў кабінэце Белавуса не лаяўся, а «праклінаў культурна».

Што да рэжыму ўтрыманьня ў ІЧУ, блогер прызнаўся па вызваленьні, што адчуў там сябе «расчлянільцам трупаў», бо толькі да «расчлянільцаў трупаў можна ставіцца так бесчалавечна».

Пакараны агулам на 90 базавых штрафў

Таксама стала вядома, што падчас адбываньня «сутак» Дуброўскіх яшчэ два разы судзілі за акцыі супраць інтэграцыі з Расеяй (арт. 23.34 КаАП).

20 студзеня суд Кастрычніцкага раёна Віцебску аштрафаваў яго на 30 базавых велічынь за ўдзел у менскай акцыі 21 сьнежня (судзьдзя Іна Грабоўская). А 29 студзеня у судзе Чыгуначнага раёну Дуброўскага аштрафавалі на такую ж суму за ўдзел у віцебскім пікеце 29 сьнежня.

Такім чынам, разам са штрафам, прысуджаным Белавусам, Аляксандар Дуброўскіх аштрафаваны агулам на 90 базавых велічынь (2430 рублёў) за ўдзел у акцыях у падтрымку незалежнасці і 15 суткамі – за акцыю «з касцямі для судзьдзі».

05.02.2020 5 лютага Віцебскі абласны суд агучыў вырак у крымінальнай справе колішняга кіраўніка Шумілінскага раёну Аляксандра Снарава. Суд прызнаў выстаўлення супраць яго абвінавачваньні даказанымі і прысудзіў да чатырох з паловай гадоў пазбаўленьня волі. Снарава абвінавачвалі паводле аж 5-ці артыкулаў Крымінальнага кодэксу (арт.242, ч.3 арт.424, ч.3 арт. 426, ч.2 арт.427, ч.2 арт. 430).

Кар’ерны рост Аляксандра Снарава пачаўся ў 2013 годзе, калі ён узначаліў сельгаспрадпрыемства «Крынкі» Лёзьненскага раёну. У снежні 2015 году быў прызначаны на пасаду старшыні Шумілінскага райвыканкаму, дзе адпрацаваў да лістападу 2018-га. Апошнім часам, знаходзячыся пад падпіскай аб нявыездзе, выконваў абавязкі дырэктара сельгаспрадпрыемства «Новая Дуброва-агра» у Лёзьненскім раёне.

30 студзеня, выступаючы ў судзе з апошнім словам, Аляксандар Снараў сваёй віны не прызнаў.

Ён запэўніваў, што на усіх пасадах «імкнуўся працаваць з душой». У якасці прыкладу абвінавачаны агучыў шэраг лічбаў, згодна з якімі падчас ягонага кіраўніцтва прадпрыемствамі «Крынкі» і «Новая Дуброва-агра» эканамічная статыстыка палепшала. Паводле Снарава, там павялічваліся паказчыкі па нарыхтоўцы збожжа, рапсу, надоях малака і яго рэалізацыі, павялічвалася пагалоўе, рос заробак.

Узялі пад варту ў залі суду

Прысуд агучылі 5 лютага. Са згоды абвінавачанага і ягонага адваката судзьдзя Тацяна Дашкевіч агучыла толькі выніковую частку прысуду.

Згодна з выракам, былы кіраўнік Шумілінскага раёну прызнаны вінаватым у службовай падмене, наўмысным нанясенні шкоды дзяржаўным і грамадзкім інтарэсам праз злоўжываньне ўладай і службовымі паўнамоцтвамі. Суд прызнаў Аляксандра Снарава вінаватым і ва ўхіленні ад пагашэння буйной крэдыторскай запазычанасці.

З улікам папярэдніх высноваў і паводле сукупнасці крымінальных злачынстваў шляхам частковага складання тэрмінаў, прызначаных па кожным артыкуле, суд пазбавіў Снарава свабоды «на тэрмін 4 гады 6 месяцаў з адбываньнем пакараньня ў папраўчай калёніі ва ўмовах узмоцненага рэжыму з пазбаўленьнем права займаць пасады, звязаныя з выкананьнем арганізацыйна-распарадчых і гаспадарчых абавязкаў на тэрмін пяць гадоў».

Адразу пасля абвешчэння прысуду была зьмененая і мера ўтрыманьня: Аляксандра Снарава неадкладна узялі пад варту ў судовай залі.

Акрамя таго, суд вынес пастанову аб спыненні крымінальнага перасьледу абвінавачанага па ч.2 арт. 430 КК (атрыманьне хабару паўторна) у сувязі з адмовай дзяржаўнага абвінаваўцы ад абвінавачваньня ў гэтай частцы.

05.02.2020 У Віцебскім абласным судзе 5 студзеня разгледзелі скаргі на рашэнні суду першай інстанцыі адразу трох актывістак – Тацяны Севярынец, Натальлі Трошчанка і Натальлі Стрэльчанка. Усе яны былі аштрафаваныя за ўдзел у мірных акцыях у падтрымку незалежнасці Беларусі. Ніводная скарга не была задаволеная.

Тацяна Севярынец была аштрафаваная 9 студзеня судом Першамайскага раёну Віцебску на 30 базавых велічынь за ўдзел у менскай акцыі 20 сьнежня. Скаргу Севярынец у абласным судзе разглядала судзьдзя Ірына Смалякова. Актывістка патлумачыла судзьдзі, што «дзякуючы гэтым пратэстам не былі падпісаныя так званыя «дарожныя мапы», празь якія Беларусь магла страціць незалежнасьць».

«Я не лічу сябе вінаватай. Вінаваты ў гэтым кіраўнік краіны, які справакаваў такую сытуацыю. І судзіць трэба прэзыдэнта, які давёў краіну да калапса», – заявіла на судзе Тацяна Севярынец.

Але, выслухаўшы яе довады, судзьдзя Смалякова паставіла пакінуць скаргу без задавальненьня, а рашэньне Першамайскага суду бязь зьмены.

Між тым, другую скаргу Севярынец, на рашэньне таго ж суду Першамайскага раёну, які аштрафаваў яе на 30 базавых і за акцыю 21 сьнежня, разглядала ўжо судзьдзя Сьвятлана Іванова. І таксама яе не задаволіла. Засталася не задаволеная і скарга віцяблянкі Натальлі Трошчанка, якую суд Чыгуначнага раёну пакараў штрафам у памеры 24 базавых велічынь за ўдзел у віцебскім пікеце 29 сьнежня.

Пасьля перапынку да працы зноў падключылася судзьдзя Смалякова. Яна разгледзела скаргу дубровенскай актывісткі Натальлі Стрэльчанка. 20 сьнежня Натальля брала ўдзел у мінскай акцыі, а 10 студзеня судзьдзя дубровенскага райсуду Марына Цыклінская аштрафавала яе на 25 базавых велічынь. Скарга таксама не задаволеная.

У сваіх скаргах актывісткі спасылаліся на Канстытуцыю, якая гарантуе права на выказваньне свайго меркаваньня і на ўдзел у мірных акцыях, цытавалі таксама міжнародны Пакт аб грамадзянскіх і палітычных правах.

11.02.2020 У судзе Першамайскага раёну Віцебску 11 лютага быў разгледжаны пратэст пракурора на пастанову начальніка РАУС, які аштрафаваў актывістку Натальлю Сьпірыдонаву на 10 базавых велічынь за расклепку ўлётак «Калгаснай дыктатуры Баста!» паводле ч.2 арт. 21.14 КаАП (Парушэньне правілаў добраўпарадкаваньня і ўтрыманьня населеных пунктаў).

Пракурор патрабаваў перакваліфікаваць учынак Сьпірыдонавай на правапарушэньне, прадугледжанае іншым артыкулам – 23.34 КаАП, то бок убачыў у ім парушэньне заканадаўства аб масавых мерапрыемствах. Судзьдзя Міхаіл Юрчанка пратэст пракурора задаволіў.

Накіравалі на новы разгляд

Згодна са складзеным маёрам міліцыі Уладзімерам Казлоўскім пратаколам, «27.01.2020 году... Сьпірыдонава, знаходзячыся на пр. Маскоўскім, 55 у г. Віцебску разьмясьціла ўлётку з тэкстам «Калгаснай дыктатуры Баста!» ў месцы, адмыслова для гэтага не прызначаным», чым парушыла правілы добраўпарадкаваньня і ўтрыманьня населеных пунктаў.

Аднак, на думку пракуратуры, Першамайскі РАУС памылкова ўжыў закон і неабгрунтавана прыцягнуў актывістку да адміністрацыйнай адказнасьці паводле ч.2. арт. 21.14. Згодна зь лёгікай пракурора, Сьпірыдонава «публічна выказала свае грамадзка-палітычныя погляды», а таму яе варта прыцягнуць да адказнасьці паводле арт. 23.34 (Парушэньне парадку арганізацыі або правядзеньня масавых мерапрыемстваў).

Супрацоўнік Першамайскага РАУС, які прысутнічаў у залі суду, пагадзіўся з такімі довадамі і цалкам падтрымаў пратэст пракуратуры.

Судзьдзя Міхаіл Юрчанка задаволіў пратэст і пастанавіў накіраваць справу на новы разгляд.

Па-новаму, ужо паводле ч.3 арт. 23.34 КаАП, справу Сьпірыдонавай разгледзяць у судзе Першамайскага раёну 12 лютага ў 17.00.

«Выйшаў з кватэры – павінен быць рабом»

«Глядзіце, што атрымалася: чалавек наклеіў налестку на будынак, і яго за гэта хочучь судзіць за парушэнне заканадаўства аб масавых мерапрыемствах. Але паводле

заканадаўства, «масавыя мерапрыемства» – гэта пікет, вулічнае шэсьце, дэманстрацыя і мітынг. Да якога азначэння яны гэтую налестку збіраюцца прычапіць – мне незразумела», – пракамэнтаваў рашэнне суду віцебскі праваабаронца Павал Левінаў.

На думку праваабаронцы, гэтак робіцца для таго, «каб зусім пазбавіць грамадзян права на выказваньне свайго меркаваньня».

«Вось у сваёй кватэры можаш налесткі ляпіць, можаш шэсьці ладзіць. Але калі выйшаў з кватэры – павінен быць рабом...» – кажа Павал Левінаў.

Яшчэ адзін суд – над Сьпірыдонавай і Круткіным

У той жа дзень, 12 лютага, у судзе Кастрычніцкага раёну Віцебску адбудзецца разгляд яшчэ адной адміністрацыйнай справы ў дачыненні да Натальлі Сьпірыдонавай – за тыя ж улёткі, але налестленыя на будынак аблпракуратуры (пачатак - 15.30).

Судзіць яе будуць разам з полацкім блогерам Алесем Круткіным, які зараз адбывае 15 сутак арышту за сьнежаньскія акцыі ў Менску.

12.02.2020 У судзе Кастрычніцкага раёну Віцебску 12 лютага разгледзелі справу полацкага блогера Алеся Круткіна і віцебскай актывісткі Натальлі Сьпірыдонавай. Іх судзілі за расклейку ўлётак «Калгаснай дыктатуры баста!», але іхныя дзеянні кваліфікавалі як несанкцыянаванае пікетаваньне (арт. 23.34 КаАП). Круткін асуджаны на 15 сутак, Сьпірыдонава – аштрафаваная на 30 базавых велічынь.

Алесь Круткін і Натальля Сьпірыдонава былі затрыманыя 27 студзеня ў цэнтры Віцебску за расклейку налестак «Калгаснай дыктатуры Баста!». За налестку на будынку аблпракуратуры пратакол на актывістаў склалі ў Кастрычніцкім РАУС, за падобную ж налестку на адміністрацыйным будынку віцебскага ДБК – у Першамайскім РАУС. Менавіта таму 12 лютага над актывістамі меліся адбыцца адразу два працэсы – у судах Кастрычніцкага і Першамайскага раёнаў Віцебску.

Пратакты перапісваліся тройчы

Адміністрацыйныя пратаколы перапісваліся міліцыянтамі тройчы. Напачатку Круткіна і Сьпірыдонаву вінавацілі ў дробным хуліганстве (арт. 17.1 КаАП), потым іх дзеянні былі перакваліфікаваныя ў «парушэнне правілаў добраўпарадкаваньня і ўтрыманьня населеных пунктаў (ч.2 арт. 21.14 КаАП). У рэшце рэшт іх абвінавацілі ў парушэнні парадку арганізацыі альбо правядзеньня масавых мерапрыемстваў – паводле арт. 23.34 КаАП.

Судзьдзя суду Кастрычніцкага раёну Ілья Белавус палічыў, што, размясьціўшы на будынку абласной пракуратуры налепку памерам 14x10 см з надпісам «Калгаснай дыктатуры Баста!», актывісты зладзілі несанкцыянаванае пікетаваньне, і пастанавіў пакараць Алеся Круткіна 15 суткамі адміністрацыйнага арышту, а Натальлю Сьпірыдонаву – штрафам у памеры 30 базавых велічынь.

Для Алеся Круткіна гэта другія запар 15 сутак арышту. У суд Кастрычніцкага раёну яго прывезьлі з віцебскага ІЧУ, дзе ён адбываў 15-суткавы арышт за ўдзел у сьнежанскіх акцыях «супраць інтэграцыі» ў Менску.

Працэс у судзе Першамайскага раёну перанеслі на 13 лютага. Адразу пасля працэсу ў Кастрычніцкім судзе міліцыянты адвезьлі Круткіна ў суд Першамайскага раёну, дзе разглядалася адміністрацыйная справа за другую налепку (на будынку домабудаўнічага камбінату).

На пачатку паседжаньня Алесь Круткін у знак пратэсту абвясціў галадоўку на ўвесь тэрмін арышту. Падчас судовага працэсу блогер прачытаў у зале суду вершы, напісаныя ў ІЧУ. Прысутныя сустрэлі іх воплескамі.

Аднак разгледзець яшчэ адну справу, распачатую ў дачыненні Круткіна і Сьпірыдонавай, да канца працоўнага дня судзьдзя Алена Протас не пасьпела і абвясціла перапынак да 09.00 наступнага дня. Працяг – 13 лютага.

У абласным судзе не задаволілі тры скаргі

Адзначым таксама, што ў гэты ж дзень, 12 лютага, у Віцебскім абласным судзе разглядаліся тры скаргі актывістаў, якія бралі ўдзел у пікеце за незалежнасьць 29 сьнежня на плошчы Перамогі ў Віцебску. Аляксандар Якушкоў (скаргу разглядала судзьдзя Смалякова), Алена Янушкоўская (судзьдзя Іванова) і Юры Мазкоў (судзьдзя Баруноў) так і не змаглі аспрэчыць рашэньні суду Чыгуначнага раёну Віцебску. Усе скаргі засталіся без задавальненьня.

13.02.2020 Раніцай 13 лютага ў судзе Першамайскага раёну Віцебску працягнуўся разгляд справы, распачатай у дачыненні да полацкага блогера Алеся Круткіна і віцебскай актывісткі Натальлі Сьпірыдонава за размяшчэньне ўлёткі «Калгаснай дыктатуры Баста!» на будынку віцебскага ДБК. Судзьдзя Алена Протас аштрафавала кожнага з актывістаў на 50 базавых велічынь.

Працэс над Круткіным і Сьпірыдонавай пачаўся ў судзе Першамайскага раёну яшчэ 12 лютага – амаль адразу пасля заканчэньня паседжаньня ў судзе Кастрычніцкага раёна Віцебску, дзе актывістаў судзілі за такую ж налепку, але размяшчаную на будынку абласной пракуратуры. Нагадаем, судзьдзя Ілья Белавус прызнаў актывістаў вінаватымі ў правядзеньні несанкцыянаванага пікетаваньня (арт. 23.34) і пакараў Сьпірыдонаву штрафам (30 б.в.), а Круткіна – 15 суткамі арышту.

У суд Першамайскага раёну Круткіна прывезьлі з віцебскага ізалятара часовага ўтрыманьня.

Паседжаньне 13 лютага доўжылася ня больш за 10 хвілін. З пратакола, агучанага судзьдзёй, вынікала, што Натальля Сьпірыдонава «публічна выказала свае грамадзка-палітычныя погляды, павесіўшы на будынак плякат, які адлюстроўвае грамадзка-палітычныя інтарэсы».

Судзьдзя заявіла, што ў матэрыялах справы маецца інфармацыя пра тое, што заяваў на правядзеньне масавых мерапрыемстваў у гэтым месцы і ў дадзены час у мясцовыя выканаўчыя і распарадчыя органы не паступала.

17.01.2020 На журналіста-фрылянсэра з Глыбокага Зьмітра Лупача міліцыянты склалі чарговы пратакол. Гэтым разам адміністрацыйны перасьлед распачаў Шаркоўшчынскі РАУС, паведамляе служба маніторынгу «Беларускай асацыяцыі журналістаў».

Журналіста ў Глыбокім наведаў старшы інспэктар аддзела аховы правапарадку і прафіляктыкі Шаркоўшчынскага РАУС Андрэй Курэц і склаў на яго пратакол за парушэньне заканадаўства аб СМІ паводле часткі 2 артыкула 22.9 КаАП («Незаконны выраб і распаўсюд прадукцыі СМІ»).

Падставай для адміністрацыйнай справы стаў сюжэт на тэлеканале «Белсат» пра дзіцячую пляцоўку ў гарадзкім пасёлку Шаркоўшчына.

Зьміцер Лупач ня лічыць сябе вінаватым і зьвяртае ўвагу, што ён не вырабляе прадукцыю СМІ. Чарговы пратакол журналіст лічыць перасьледам з боку ўладаў за прафэсійную дзейнасьць.

Нагадаем, сёлета ў Зьмітра Лупача гэта трэцяя па ліку адміністрацыйная справа паводле арт. 22.9 КаАП. 10 студзеня судзьдзя Пастаўскага раённага суду Натальля Максімовіч пакарала журналіста штрафам за супраць з тэлеканалам «Белсат». А 27 студзеня судзьдзя Глыбоцкага суду Станіслаў Трапук вярнуў справу ў міліцыю на дапрацоўку.

18.02.2020 18 лютага суд Віцебскага раёну разгледзеў чарговую адміністрацыйную справу, заведзеную ў дачыненні да віцебскай актывісткі і блогеркі Алены Янушкоўскай. За рэпост, зроблены ў «Фэйсбуку», яе абвінавацілі ў парушэньні заканадаўства аб масавых мерапрыемствах (ч.1, арт. 23.34 КаАП) і аштрафавалі на 30 базавых велічынь.

Паводле пратаколу, агучанага судзьдзём Міхаілам Зубеням, 26 сьнежня 2019 году актывістка на сваёй старонцы ў «Фэйсбуку» размясьціла публічны заклік да ўдзелу ў мітынгу і вулічным шэсьці, які меўся адбыцца 29 сьнежня ў Менску.

Алена Янушкоўская на судзе заявіла, што ня лічыць сябе вінаватай, бо абараняць незалежнасьць краіны – гэта права і абавязак кожнага грамадзяніна. Актывістка не адмаўляла таго, што сапраўды заклікала да ўдзелу ў акцыі супраць інтэграцыі з Расеяй, хаця сама ўзяць удзел у ёй ня мела магчымасьці.

«І калі гэтага ня робіць улада, гэта робім мы – народ!» – падсумавала актывістка.

Адказваючы на пытаньні судзьдзі Зубені, Алена Янушкоўская імкнулася абгрунтаваць сваю грамадзянскую пазыцыю і давесці матывы, якімі кіравалася, публікуючы пасты ў інтэрнэце. Яна нагадала судзьдзі артыкулы Канстытуцыі, якія забяспечваюць правы і свабоды грамадзянаў краіны вольна выказваць свае меркаваньні і патрабаваньні да ўлады.

«Толькі на справе што адбываецца? Нас пазбавілі ўсялякіх правоў, нават сьвятога абавязку адстойваць незалежнасьць сваёй краіны. Вы што творыце? Вы давалі прысягу народу, а на справе служыце толькі за тлусты кавалак...» – выказала судзьдзі сваё абурэньне актывістка.

Алена Янушкоўская распавяла, што ўжо некалькі гадоў ня можа ўладкавацца на працу. Па стане здароўя яе не бяруць на працу, але і не даюць групу інваліднасьці па мэдычных паказаньнях. На паседжаньне ў суд Віцебскага раёну блогерка прыйшла пасля апэрацыі на хрыбетніку і

адказвала судзьдзі седзячы.

«Хіба мяне ёсьць за што судзіць? Гэткім чынам Лукашэнка з вашай дапамогай нішчыць народ. Гэта ўсё, што я хацела сказаць. І ў гэтай установе мне абсалютна няма чаго рабіць!» – заявіла Алена Янушкоўская.

Пасля гэтых словаў яна пакінула судовую залю, разам зь ёю сышлі большасць прысутных на працэсе.

Неўзабаве пасля таго як Янушкоўская сышла, судзьдзя Зубеня абвясціў

судовае рашэнне. Чарговы штраф Алены Янушкоўскай склаў 30 базавых велічыняў (810 беларускіх рублёў).

Гэткім чынам агульная сума штрафаў грамадзкай актывісткі за абарону незалежнасці краіны склала 175 базавых велічынь (4725 рублёў). Гэта быў шосты па ліку штраф, прысуджаны Янушкоўскай паводле арт. 23.34 КаАП, за ўдзел у акцыях і заклікі ў іх удзельнічаць. Сродкі на аплату штрафаў блогерка збірае на сайце MOLAMOLA (сабрана ўжо 1400 рублёў).

19.02.2020 19 лютага віцебскія актывісты Аляксандар Дуброўскіх, Тацяна Севярынец і Алена Янушкоўская спрабавалі ў абласным судзе абскардзіць рашэнні судаў ніжэйшай інстанцыі, якія пакаралі іх штрафамі за «парушэнні заканадаўства аб масавых мерапрыемствах» (арт. 23.34 КаАП). Актывістаў штрафавалі за дзеянні, звязаныя з адстойваннем незалежнасці Беларусі.

Скаргі актывістаў у Віцебскім абласным судзе разглядалі судзьдзі Святлана Іванова і Ірына Смалякова.

Суд і абсурд

Тацяна Севярынец абскарджвала пастанову суду Першамайскага раёну Віцебску. 23 студзеня судзьдзя Міхаіл Юрчанка аштрафаваў яе на 30 б.в. за публічны заклік да ўдзелу ў пратэставых мерапрыемствах 29 снежня ў Менску.

Актывістка выказала недавер суду і, у прыватнасці, судзьдзі Святлане Івановай, але хадайніцтва не задаволілі.

«Уся наша судовая сыстэма і нават сам факт суду па гэтым пытанні – гэта абсурд. Як я магу давяраць суду, які ёсьць абсурдным!» – выказала сваё стаўленне Севярынец. Яна патлумачыла, што мела канстытуцыйна права казаць людзям пра небяспеку страты незалежнасці.

«Нас хочучь анэксаваць! Усе на плошчу! Я і зараз кажу: «Людзі, будзьце пільнымі! Я – вольны чалавек. Вы – не! Я карыстаюся сваёй свабодай! Вы за гэта мяне караеце. Ну, што я магу зрабіць? Зразумела, у мяне з пэнсіі будуць вылічваць шалёныя штрафы, якія вы мне напрыдумвалі», – сказала яна. За адну літарку – 20 базавых

Другая скарга Тацяны Севярынец тычылася пастановы, вынесенай за ўдзел у несанкцыянаваным уладамі антыінтэграцыйным пікеце 29 снежня на плошчы Перамогі ў Віцебску. Суд Чыгуначнага раёну 30 студзеня аштрафаваў яе за гэта на 20 базавых велічынь (судзьдзя Дзяніс Аляксеенка).

Тацяна Севярынец засяродзіла ўвагу на фактычнай памылцы ў пастанове. Актывістка не магла адна трымаць плякат, які складаўся з 12 асобных літар. Прычым спадарыні Тацяне дасталася

самая бяскрыўдная літара – «мяккі знак». «Я трымала «мяккі знак». Дык за адну літарку мне далі 20 базавых. Вам ня сьмешна?» – пыталася з іроніяй актывістка.

Святлане Івановай сьмешна не было: яна пакінула пастановы судаў ніжэйшай інстанцыі бяз зьменаў, а скаргі актывісткі – без задавальнення.

«Дык за што вы нас судзіце?»

Блогерка Алена Янушкоўская мела намер аспрэчыць рашэнне судзьдзі Міхаіла Зубені (суд Віцебскага раёну) ад 23 студзеня 2020 году, які аштрафаваў яе на 25 базавых велічынь за ўдзел у менскай акцыі 20 снежня. Янушкоўская таксама выказала недавер судзьдзі Івановай і ўсёй судовай сыстэме. Падчас судовага разгляду яна вяла відэазапіс.

«Забесьпячэнне правоў і свабодаў грамадзянаў зьяўляецца найвышэйшай мэтай дзяржавы», – цытавала арт. 21 Канстытуцыі Алена Янушкоўская. Яна настойвала, што, згодна з Канстытуцыяй, абарона незалежнасці лічыцца сьвятым абавязкам: «Дык за што вы нас судзіце? За выкананьне сьвятога абавязку?»

Актывістка прысароміла судзьдзю Іванову тым, што тая не выконвае сваіх абавязкаў, парушае Канстытуцыю і міжнародныя юрыдычныя нормы. Пранікнёныя словы выклікалі воплескі ў залі, але на рашэнне судзьдзі ніякім чынам не паўплывалі.

«Навошта вы так здэкеуецца зь людзей?»

Астатнія тры скаргі разгледзела судзьдзя Ірына Смалякова.

Блогер Аляксандар Дуброўскіх аспрэчваў пастанову судзьдзі Кастрычніцкага суду Ільлі Белавуса ад 14 студзеня. Дуброўскіх аштрафавалі на 30 базавых велічынь за ўдзел у не дазволенах уладамі пратэстах 20 снежня ў Менску.

«Нядаўна я задаў супрацоўнікам ІЧУ пытаньне: «Навошта вы так здэкеуецца зь людзей?» Тыя адказалі, што дзейнічаюць паводле інструкцыі, паказаць якую яны адмовіліся. Калі на Нюрнбэрскім працэсе судзілі нацысцкіх злачынцаў, тыя казалі амаль тое ж: «У нас быў загад». Вось і ўсё...» – сказаў Дуброўскіх.

Другая скарга Аляксандра Дуброўскага тычылася пастановы суду Чыгуначнага раёну

Віцебску ад 29 студзеня. У той дзень блогера аштрафавалі на 30 базавых (на суд прывозілі зь ІЧУ) ужо за сьнежаньскую акцыю ў Віцебску. Ніякіх тлумачэнняў Дуброўскіх больш не даваў, і Ірына Смалякова пакінула вынесеныя раённымі судамі прысуды бяз зьменаў.

«Хто даў права перапісваць Канстытуцыю?»

Апошній разгледзелі яшчэ адну скаргу Алены Янушкоўскай. Яна не пагадзілася з пастановай судзьдзі суду Віцебскага раёну ад 24 студзеня, калі судзьдзя Натальля Трацякова аштрафавала яе на 30 б.в. за ўдзел у менскай акцыі пратэсту 21 сьнежня.

«Чаму нас, народ, які выплачвае падаткі, утрымлівае службоўцаў, змушаюць за грошы праводзіць масавыя мерапрыемствы? На якой падставе гэта адбываецца і на якой падставе нас пазбаўляюць канстытуцыйнага права публічна выказваць свае меркаваньні? Нас пазбавілі ўсялякай магчымасьці адстойваць свае правы! Хто даў права перапісваць Канстытуцыю?» – абуралася актывістка.

Скаргу Янушкоўскай судзьдзя Смалякова таксама не задаволіла.

19.02.2020 Адміністрацыя ААТ «Полацк-Шкловалакно» не дапушчае прадстаўніка Свабоднага прафсаюзу Беларускага ў камісію па вядзеньні калектыўных перамоваў. Але Дэпартамент дзяржаўнай інспэкцыі працы лічыць, што наймальнік правоў працоўных на калектыўныя перамовы не парушае.

Свабодны прафсаюз у сваёй скарге ад імя працаўнікоў прадпрыемства «Полацк-Шкловалакно» прасіў Дэпартамент дзяржінспэкцыі працы адмяніць распараджэньні «працадаўцы, якія перашкаджаюць вядзеньню паўнаважных калектыўных перамоваў з усімі работнікамі прадпрыемства».

Гэта ўжо трэцяя такая скарга СПБ за апошні год. Папярэднія накіроўваліся ў інспэкцыі працы рознага ўзроўню. Полацкая і Віцебская інспэкцыі наогул пакінулі скаргі без разгляду, спаслаўшыся на адсутнасьць даверанасьці ад работнікаў на падпісаньне скаргі.

Дэпартамент дзяржаўнай інспэкцыі працы Міністэрства працы і сацабароны РБ накіраваў на завод запыты. Кіраўніцтва прадпрыемства паведаміла, што «ААТ «Полацк-Шкловалакно» прапаноўвала першаснай арганізацыі паказаць дакумэнты працоўных (даверанасьці, заявы працаўнікоў), чые інтарэсы яна плянуе прадстаўляць», але адпаведныя дакумэнты не атрымала.

Таму, паводле адказу з Дэпартаменту ад 13 лютага, у «дзеньнях службовых асобаў Полацкага міжраённага аддзелу, Віцебскага абласнога ўпраўленьня, ААТ «Полацк-Шкловалакно» парушэнняў ня ўгледжана».

Старшыня СПБ Мікалай Шарах кажа, што Полацкая, Віцебская і Менская інспэкцыі працы спаборнічаюць паміж сабой, хто ж прыдумае больш спрытную зачэпку, каб не дапуськаць прадстаўніка Свабоднага прафсаюзу ў працэс калектыўных перамоваў.

Як вынікае з адказу, адміністрацыя заводу па-ранейшаму хоча пабачыць сьпісы сябраў Свабоднага прафсаюзу. Між тым, працоўны, які напісаў у лістападзе 2019 году заяву ў бугальтэрыю заводу аб пералічэньні прафсаюзных складак у СПБ, быў звольнены цягам аднаго тыдня.

Такі спосаб звальнення працаўнікі заводу выкарыстоўваюць у выпадку, калі дырэктар не дае работніку звольніцца, патрабуючы адпрацаваць да заканчэння кантракту. Сяброўства ж працоўнага ў Свабодным прафсаюзе – важкі аргумент, каб дырэктар пагадзіўся на звальненне па згодзе бакоў.

21.02.2020 21 лютага судзьдзя Віцебскага абласнога суду Ірына Смалякова разгледзела скаргу актывіста Алеся Круткіна на рашэнне суду Кастрычніцкага раёну, які прысудзіў яму 15 сутак арышту за налепку «Калгаснай дыктатуры баста!». Скарга засталася без задавальнення.

12 лютага суд Кастрычніцкага раёну Віцебску (судзьдзя Ілья Белавус) пакараў блогера Алеся Круткіна 15 суткамі арышту, а актывістку Натальлю Спірыдонаву 30 базавымі велічынямі штрафу – за налепку «Калгаснай дыктатуры баста!», якую яны размясьцілі на будынку абласной пракуратуры. Іх дзеянні былі кваліфікаваныя як несанкцыянаванае пікетаванне (арт. 23.34. КаАП).

Разгляд скаргі ў Віцебскім абласным судзе прайшоў без удзелу самога актывіста – зь ізалятару часовага ўтрыманьня на суд яго не прывезлі. Такім чынам, Алесь Круткін ня меў магчымасці адстойваць свае інтарэсы ў судовым паседжанні. Нагадаем, у ІЧУ ён быў зьмешчаны яшчэ 27 студзеня.

Судзьдзі Ірыне Смаляковай спатрэбілася ўсяго дзеве хвіліны, каб разгледзець скаргу. Яна проста агучыла сваю пастанову «пакінуць рашэнне суду бязь зьменаў, а скаргу – без задавальнення».

26.02.2020 26 лютага на волю зь віцебскага ІЧУ пасля 30 сутак арышту павінен быў выйсьці полацкі актывіст Алесь Круткін, але яго ня вызвалілі. Паводле інфармацыі, атрыманай ад начальніка ізалятара, Круткіна яшчэ ў першай палове дня адвезлі ў Лепельскі РАУС для складаньня чарговага адміністрацыйнага пратаколу.

У Лепельскім РАУС паведамлілі, што ў дачыненні Алеся Круткіна распачатая новая справа аб адміністрацыйным правапарушэнні і яго будучь судзіць. За якое менавіта парушэнне склалі пратакол і калі адбудзецца суд – пакуль невядома.

Актывісты кампаніі «Еўрапейская Беларусь», якія не дачакаліся вызвалення Круткіна ў Віцебску, занепакоеныя станам ягонага здароўя, бо пасля апошняга прысуду на 15 сутак актывіст проста ў залі суду абвясціў галадоўку. Ці трымаў ён галадоўку падчас адбывання пакараньня ў віцебскім ізалятары часовага ўтрыманьня, таксама невядома.

Праваабарончы цэнтар «Вясна», спасылаючыся на адвакатку Круткіна, паведаміў, што ў Лепелі ўжо адбыўся суд над актывістам, яму прысудзілі яшчэ 15 сутак арышту.

02.03.2020 У дачыненні да відэаблогеркі Вольгі Жураўскай («Снімаць разрешено») распачатая крымінальная справа за публічную абразу прадстаўніка ўлады ў сувязі з выкананьнем ім службовых абавязкаў (арт. 369 КК РБ). Блогерцы пагражае да трох гадоў абмежаваньня волі.

Крымінальную справу на падставе арт. 369 КК распачалі супраць Вольгі Жураўскай ў АУС адміністрацыі Першамайскага раёну Віцебску.

Паводле пастановы, блогерка размясьціла на сваім ютуб-канале відэаролік «Няпрошаныя госьці / Працяг гісторыі», а таксама камэнтар да яго, у якіх маюцца выказваньні з негатыўнай ацэнкай старшага інспэктара аддзелу аховы правапарадку маёра міліцыі Андрэя Шчаглова.

Тым самым, на думку міліцыянтаў, Жураўская «публічна абразіла апошняга як прадстаўніка ўлады ў сувязі з выкананнем ім службовых абавязкаў».

Як мяркуе сама блогерка, міліцыянта Шчаглова абразіў верш у камэнтарых пад відэа, які быў апублікаваны, як сьцьвярджае Жураўская, адным з падпісчыкаў каналу. Па словах Жураўскай, аўтар камэнтару ўжыў ў вершы слова «казёл» і параўнаў супрацоўніка міліцыі з гамадрылам.

Блогерка запэўнівае, што вершаваны

камэнтар пісала не яна, а сам верш быў пазней кімсьці выдалены. Прычым выдалілі яго ў той час, калі аўтарка блогу ня мела доступу да свайго каналу.

У снежні 2019 году блог «Здымаць дазволена» на youtube быў узламаны невядомымі асобамі. Крыху пазней у кватэры блогеркі адбыўся ператрус, падчас якога міліцыянты канфіскавалі ўсю тэхніку. Па словах Жураўскай, усе яе відэакамеры і кампутары дагэтуль знаходзяцца ў сьледчым камітэце.

Між тым, у відэароліку «Няпрошаныя госьці» гучаць таксама словы «мудак» і «хрэн». Але паводле Жураўскай, лінгвістычная экспэртыза, праведзеная падчас праверкі па папярэдняй заяве міліцыянта Шчаглова, не прызнала іх зьневажальнымі. Праверка праводзілася на датычнасьць блогеркі да злачынства паводле арт. 189 КК (Абраз). Крымінальная ж справа заведзеная на падставе арт. 369 КК (Абраз прадстаўніка ўлады).

«Сьледчы мне сказаў, што такое было распараджэньне зверху. Дык будуць, значыцца, капаць усё. Ну, сьцьвярджаць не магу, але, відаць, хочучь мяне пакараць», – кажа Вольга Жураўская.

Артыкул 369 КК РБ прадугледжае пакараньне грамадзкімі працамі, альбо штрафам, альбо арыштам, альбо абмежаваньнем волі на тэрмін да трох гадоў.

11.03.2020 Віцебскі абласны суд 11 сакавіка разгледзеў скаргі полацкага актывіста Алеся Крутка і блогеркі Алены Янушкоўскай на пастановы судоў ніжэйшай інстанцыі, якія аштрафавалі іх за парушэньні парадку арганізацыі і правядзеньня масавых мерапрыемстваў (арт. 23.34 КаАП РБ). У абодвух выпадках пастановы пераглядала судзьдзя Сьвятлана Іванова.

Алеся Крутка, які ўжо 45 содняў знаходзіцца за кратамі віцебскага ізалятара часовага ўтрыманьня, у абласны суд не прывезьлі.

У скарге Круткін аспрэчваў рашэньне суду Першамайскага раёну Віцебску ад 13 лютага, які на падставе ч. 3 арт. 23.34 КаАП аштрафаваў яго і віцяблянку Наталью Сьпірыдонаву (яна скаргу не падала) на 50 базавых велічынь (1350 рублёў). Судзьдзя Алена Протас прызнала тады актывістаў вінаватымі ў тым, што яны размясьцілі на будынку «плякат» «Калгаснай дыктатуры баста!», чым нібыта публічна выказалі свае грамадзка-палітычныя погляды.

З пастановай Круткін і ягоны адвакат не пагадзіліся і прасілі спыніць справу на той падставе, што саўдзел Крутка і яны несанкцыянаваным дзеяньні ніякімі канкрэтнымі фактамі ня быў даказаны.

«Дасьледаваўшы матэрыялы справы і довады, выкладзеныя ў скарзе», судзьдзя Сьвятлана Іванова вырашыла пакінуць пастанову бяз зьменаў, а скаргу – без задавальненьня.

Парушаючы нормы і правы...

Па гэтым жа сцэнары праходзіла і дасьледаваньне акалічнасьцяў адміністрацыйнай справы актывісткі Алены Янушкоўскай. Пастановай суду Віцебскага раёну ад 18 лютага на падставе ч. 1, арт. 23. 34 КаАП Янушкоўская была аштрафаваная на 30 базавых велічынь (810 рублёў).

Раённы суд прызнаў яе вінаватай у тым, што 26 сьнежня на сваёй старонцы ў сацыяльнай сетцы «Фэйсбук» яна разьмясьціла публічны заклік да ўдзелу ў несанкцыянаваным мітынгу і шэсьці, прызначаным на 29 сьнежня ў Менску на Кастрычніцкай плошчы.

У скарзе Янушкоўская даводзіла, што суд аштрафаваў яе, парушыўшы пры гэтым міжнародныя нормы і гарантаванае ёй Канстытуцыяй права на мірныя сходкі. Блогерка зьвярнула ўвагу, што яе дзеянні ніякім чынам не пагражалі інтарэсам дзяржаўнай ці грамадзкай бясьпекі, здароўю, маралі, правам і свабодам грамадзян, і прасіла спыніць справу.

Аргумэнты, выкладзеныя ў скарзе, падаліся судзьдзі Івановай недастатковымі, і скаргу яна не задаволіла.

11.03.2020 На патрабаваньне спыніць будоўлю кадэцкай вучэльні каля Сафійскага сабору на Верхнім Замку ў Полацку, мясцовыя ўлады адказалі, што працы «праводзяцца ў межах існага заканадаўства аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны і Кодэксу аб культуры». Сьцьвярджаюць, што вядзецца археалягічнае назіраньне, а мэханічная вібрацыя – пад кантролем.

«Працы на тэрыторыі аб'екту «Рэканструкцыя былых будынкаў, установаў аховы здароўя ў ахоўнай зоне запаведніку «Верхні Замак» пад разьмяшчэньне ДУА «Полацкае кадэцкае вучылішча» ў г. Полацку праводзяцца ў межах існага заканадаўства аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны і Кодэксу аб культуры», – гаворыцца ў адказе намесьніка старшыні Полацкага райвыканкаму Пятра Пяткевіча.

Паводле адказу, аб'ект уключаны ў Дзяржаўную інвэстыцыйную праграму. Заказчык – УКБ г. Полацку, падрадчык – прадпрыемства «Полацксельбуд», праектоўшчык – «Інстытут Віцебскграмадзянпраект».

Чыноўнік паведамляе, што быў распрацаваны «пералік мер» для аховы помніку археалёгіі (Верхні замак), якія, у прыватнасьці, прадугледжваюць «абсьледаваньне зоны правядзеньня працаў... з мэтай далейшага назіраньня і выяўленьня няўлічаных артэфактаў і археалягічных аб'ектаў ды іх фіксацыю».

«У мэтах захаваньня культурнага пласта і археалягічных аб'ектаў заключаны дагавор ад 26.11.2019 на правядзеньне археалягічнага назіраньня ў 2019-2020 гадах пры земляных працах і рэстаўрацыі з рэканструкцыяй на аб'екце з ДНУ «Інстытут гісторыі НАН Беларусі», – гаворыцца ў адказе.

На археалягічнае назіраньне будзе выдаткавана 1 млн. 34 тыс. 172 рублі.

Нібыта на тэрыторыі аб'екту ажыццяўляецца пастаянны археалягічны нагляд (археаляг Магалінскі). Таксама паведамляецца, што земляныя працы ў значных аб'ёмах не выконваюцца да красавіка 2020 году, а месцы з магчымым знаходжаньнем археалягічных аб'ектаў

агароджаныя. Вясной – летам Інстытут гісторыі плянуе правядзеньне раскопак.

Наконт узьдзеяньня мэханічных вібрацый на будынак Сафійскага сабору адказваюць, што ўсярэдзіне сабору маюцца адмысловыя маякі, «за станам якіх вядзецца назіраньне».

Сяргей Тарасаў: Гэта падсудная справа

Адзін з аўтараў пэтыцыі супраць будаўніцтва на Верхнім замку ў Полацку кадэцкай вучэльні гісторык Сяргей Тарасаў кажа, між тым, што выконваюцца ня ўсе патрабаваньні Кодэксу аб культуры і што дамова на археалёгічны нагляд да такой катэгорыі помніку ня можа быць скарыстаная.

«Таму што ёсьць Закон – Кодэкс. І там прапісаная ня толькі «археалёгія». Нагляд у археалёгічнай практыцы – коўш экскаватара. І нічога іншага. Ён магчымы на новабудоўлях, дзе няма статусу «гісторыка-культурная каштоўнасьць». Да Полацкага Верхняга замку гэтая «сэнтэнцыя» ня можа быць скарыстаная. Гэта, на мой погляд, падсудная справа...» – напісаў у камэнтары да апублікаванага адказу з Полацкага райвыканкаму Сяргей Тарасаў.

Пэтыцыю з патрабаваньнем спыніць будаўнічыя працы на Верхнім замку ў Полацку падпісалі 1250 чалавек.

14.03.2020 Старшыня грамадзкага аб'яднаньня «Экакультурная і адукацыйная супольнасьць «Шлях з варагаў у грэкі» мастак Віктар Буга хоча стварыць у Віцебску мэзэй Галакосту. Плянны аб стварэньні музэю выношвае ўжо ня першы год. Спадзяецца, што гарадзкія ўлады дапамогуць у ажыцьцяўленьні праекту.

Віктар Буга – мастак, дызайнэр, аўтар кніг пра Марка Шагала і Казіміра Малевіча. Браў удзел у аздабленьні каля 20 музэяў у Беларусі. У свой час ён вучыўся на віцебскім «худграфі» (мастацка-графічны факультэт ВДУ), наступная творчая дзейнасьць таксама была звязаная з нашым горадам.

Віктар Буга кажа, што Марк Шагал у сваіх працах пасьпеў захаваць росквіт жыцьця габрэйскай супольнасьці Віцебску перад пачаткам Першай сусьветнай вайны і наступнымі падзеямі XX-га стагодзьдзя. Вайна і рэвалюцыя парушылі традыцыйны лад жыцьця віцебскага габрэйства.

Пасьля захопу Віцебску фашыстамі ў ліпені 1941 году габрэі трапілі ў стан самай бяспраўнай часткі акупаванага насельніцтва. Ужо ў верасьні захопнікі стварылі гэта закрытага тыпу і распачалі мэтанакіраванае зьнішчэньне габрэяў. Гэта размяшчалася на невялікай тэрыторыі паміж вуліцамі Кірава, Ільінскага, Камсамольскай, Энгельса. Агулам у Віцебску і яго ваколіцах за час акупацыі фашысты зьнішчылі каля 20 тыс. габрэяў.

«У Віцебску захавалася ўнікальнае месца з аўтэнтчнымі будынкамі, дзе да вайны кампактна пражывала габрэйскае насельніцтва. Пазьней на гэтай тэрыторыі было створана гэта, але памяць пра яго і ягоных ахвяраў дагэтуль годна не ўшанаваная. І трэба нешта рабіць...» – кажа Буга.

Каб стварыць музэй Галакосту ня трэба вялікіх высілкаў, мяркуе Віктар Буга. У дворыку будынку на вуліцы Савецкай Арміі, 14 ужо, па сутнасьці, існуе «музэйны комплекс з гатовымі будынкамі», адзін зь якіх ЖКГ мяркуе неўзабаве прадаць.

Побач – будынак «Беларусбанку», які зараз не выкарыстоўваецца і які кіраўніцтва банку магло б перадаць музэю ў якасьці спонсарскай дапамогі і для папулярызацыі свайго іміджу.

«Нідзе больш няма такога месца ў Беларусі, дзе можа быць і сам музэй, і мэтадычны цэнтар, і нават «сьцяна плачу». Непадалёку – дом-музэй Шагала, руіны Вялікай Любавіцкай сынагогі, іншыя будынкі – усё гэта можа стаць адзіным ансамблем», – мяркуе мастак.

Неўзабаве прадстаўнікі супольнасьці «Шлях з варагаў у грэкі» звернуцца да мясцовых уладаў з канкрэтнымі прапановамі.

18.03.2020 Віцебскую актывістку і блогерку Алену Янушкоўскую шэсьць разоў судзілі за ўдзел і заклікі да ўдзелу ў акцыях за незалежнасьць Беларусі. Агульная сума штрафаў, прысуджаных Янушкоўскай, сягае 4590 рублёў. Актывістка зьвярнулася з просьбай, каб суды дазволілі адтэрмінаваць выплату такіх вялікіх грошай, але атрымала адмовы.

Агулам Алену Янушкоўскую аштрафавалі на 170 базавых велічынь. Блогерка зьвярнулася з хадайніцтвамі да судзьдзяў, якія каралі яе штрафамі, каб на паўгода адклалі іх выплату.

Патлумачыла, што нядаўна перанесла цяжкую апэрацыю на хрыбетніку, і зараз ня мае магчымасьці працаваць і зарабіць такія вялікія грошы. Рахункаў у банку ці аўтамабіль, які можна было б прадаць, таксама ня мае. Паведаміла судзьдзям у тым ліку і пра тое, што зладзіла збор сродкаў на аплату штрафаў праз краўдфандынг у інтэрнэце і што, магчыма, цягам 6 месяцаў удасца сабраць патрэбную суму.

Але такія довады для судзьдзяў Алены Цыганковай (суд Чыгуначнага раёну), Міхаіла Зубені і Натальлі Трацяковай (абодва працуюць у судзе Віцебскага раёну) падаліся непераканаўчымі. Усе тры адмовілі Алене Янушкоўскай у адтэрміноўцы – без аніякіх тлумачэньняў.

Янушкоўская мяркуе, што такім чынам дзяржава спрабуе яшчэ больш запалохаць людзей, «які нясуць праўду ў народ».

«Шмат хто праводзіць паралель: я і Дзіма Казлоў (Шэры Кот). Мы блогеры, якія нясуць праўду ў народ, і мы ім вельмі і вельмі муляем. Што ён, што я – мы ж прамаўлялі тады на плошчы, казалі пра Лукашэнку. І вось я паглядзела: дык у мяне штрафаў больш, чым ва ўсіх палітыкаў! А я ж... які я палітык?..» – кажа Алена Янушкоўская.

Віцебскі праваабаронца Павал Левінаў мяркуе, што, як і ў выпадку з каронавірусам, улады ў чарговы раз паказваюць, што асобны жывы чалавек для іх – не галоўнае.

«Калі на прыкладзе Янушкоўскай, дык суды паказваюць грамадзтву Беларусі, што яны зусім не зьбіраюцца стаяць на варце інтарэсаў чалавека, а толькі – дзяржавы», – сказаў праваабаронца.

Дапамагчы сплаціць штрафы блогерцы Алене Янушкоўскай можна на сайце MolaMola.

Актывістку падтрымала ўжо больш за 100 чалавек, але сабранай сумы (1800 рублёў) ня хопіць нават для аплаты паловы прысуджаных ёй штрафаў.

20.03.2020 Легендарны віцебскі дысыдэнт Барыс Хамайда выйшаў 22 сакавіка да «сіняга дому» ў Віцебску з плякатам, на якім было напісана: «У краіне няма легітымнай улады. Таму падчас эпідэміі каронавірусу аб'яўляю карантын у Віцебску тэрмінам на 30 дзён».

Да гэткага ўчынку, па словах Барыса Хамайдзы, яго падштурхнула рэакцыя беларусаў на распаўсюд каронавірусу ў краіне. Людзі не засьцерагаюцца, ня носяць масак, але пры гэтым зьвяртаюцца ў сеціве да ўладаў з патрабаваньнем увесці карантын і даць праўдзівую інфармацыю аб распаўсюдзе хваробы.

«Слухайце, наіўныя людзі! Пасьля 1996 году ў краіне няма легітымнай улады. У нас безуладзьдзе. Дзеянне Канстытуцыі 1994 года прыпыненае. Да каго вы зьвяртаецеся? Гэта тое самае, што ў бязлюдным лесе зьвяртацца па дапамогу. Трэба спадзявацца толькі на свае сілы! Вось я і ўзяў ініцыятыву на сябе – увёў карантын. Усё, што я мог зрабіць, я зрабіў», – патлумачыў Хамайда «Віцебскай Вясне».

Расказаў таксама, што двойчы на тыдзень наведвае грэка-каталіцкую царкву:

«Малюся і за тых, хто падзяляе мае погляды, і за тых, хто мяне люта ненавідзіць. Нікога не абдзяляю, бо мы адзіны народ. Ранішняя малітва, вячэрняя малітва. Малюся з адзінай інтэнцыяй: за Беларусь і за беларускі народ. Для сябе нічога не прашу, абы захавалася незалежнасьць нашай краіны і яе жыхароў...»

Для сябе асабіста Барыс Хамайда мяркуе распачаць месячны карантын толькі пасьля сьвяткаваньня Дня Волі 25 сакавіка.

20.03.2020 Журналіст-фрылянсэр з Глыбокага Зьміцер Лупач абскарджваў пастанову Шаркоўшчынскага раённага суду, які прызнаў яго вінаватым у парушэньні заканадаўства аб СМІ і пакараў штрафам паводле арт. 22.9 КаАП за супрацу з тэлеканалам «Белсат». Падставай для адміністрацыйнага перасьледу стаў сюжэт пра дзіцячую пляцоўку ў Шаркоўшчыне для гумарыстычнай перадачы «Суб'ектыў», паведамляе служба маніторынгу «Беларускай асацыяцыі журналістаў».

Касацыйная скарга разглядалася ў Віцебскім абласным судзе 18 сакавіка.

Зьміцер Лупач не прызнаў сваю віну і спаслаўся на Канстытуцыю Рэспублікі Беларусь і міжнароднае права, якія гарантуюць грамадзянам свабоду слова. Але ягоныя довады спачатку не былі ўлічаныя судзьдзёй Шаркоўшчынскага райсуду Аксанай Таболай, а пасьля не пераканалі і судзьдзю Віцебскага абласнога суду Сьвятлану Іванову. Судзьдзя Іванова прыйшла да высновы, што суд Шаркоўшчынскага раёну вынес законную пастанову.

Зараз Зьміцер Лупач павінен сплаціць дзяржаве штраф памерам 40 базавых велічынь, што складае 1080 рублёў.

Журналіст мае намер накіраваць чарговую скаргу ў Камітэт ААН па правах чалавека з прычыны парушэньня Беларуссю яго грамадзянскіх правоў.

23.03.2020 Віцебскі апазыцыянэр Барыс Хамайда атрымаў позов з патрабаваннем з'явіцца ў аддзел прымусовага выканання Першамайскага раёну Віцебску 25 сакавіка – на Дзень Волі. Зь яго збіраюцца спагнаць штраф у памеры 810 рублёў, прысуджаны за пікет у дзень перапахавання Каліноўскага. Але – штраф быў аплачаны яшчэ два тыдні таму...

Галоўны судовы выканаўца АПВ

Першамайскага раёну Віцебску Макоўскі паведамляе ў позове на імя Барыса Хамаіды, што супраць яго распачатае выканаўчае справаводзтва і ён мусіць явіцца у аддзел прымусовага выканання 25 сакавіка ў 10.00.

Патрабаванне – спагнаць суму штрафу па адміністрацыйным правапарушэнні ў памеры 810 рублёў (30 базавых велічынь).

Барыс Хамайда лічыць, што гэтая позва – спроба дзяржавы стварыць яму перашкоды ў святкаванні Дня Волі. Ня больш за тое. Бо штраф у памеры 810 рублёў за пікет каля «сіняга дому» ў дзень перапахавання Кастуся Каліноўскага ён заплаціў яшчэ 11 сакавіка, і ніякага «прымусовага выканання» быць ня можа.

Год таму 25 сакавіка Барыс Хамайда ўзняў у цэнтры Віцебску сцяг гораду з выявай «Пагоні», а ў руках трымаў плякат з цытатай расейскага пісьменьніка Івана Буніна: «Город (Витебск) древний и нерусский». Апазыцыянэр быў затрыманы.

24.03.2020 20 сакавіка ў судзе Чыгуначнага раёну Віцебску на папярэднім судовым паседжанні разглядалася скарга прызыўніка Андрэя Крычаўцова. Прадстаўнікі ваенкамату і Віцебскага гарвыканкаму на суд не прыйшлі. Наступнае паседжанне прызначанае на 31 сакавіка, паведамляе Беларускае праўда.

27 лістапада 2019 году Віцебская гарадзкая прызыўная камісія пад кіраўніцтвам намесніка старшыні гарвыканкаму Віктара Глушына адмяніла Андрэю Крычаўцову адтэрміноўку на прызыў у войска, якая дзейнічала ад 2013 году.

Просіць адмяніць рашэнне прызыўной камісіі

Віцяблянін не згадзіўся з адменай адтэрміноўкі, бо ён адзіны сын і працаздольная асоба, таму, паводле заканадаўства, абавязаны ўтрымліваць маці-пэнсіянэрку (маці пайшла на пэнсію ў 2012-м, з мужам разышлася ў 2004 годзе).

У скарге Андрэй Крычаўцоў паведамляе, што гарадзкая прызыўная камісія адмяніла адтэрміноўку «безь яго прысутнасці». Пра рашэнне камісіі даведаўся толькі 3 сакавіка 2020 году. Просіць суд прызнаць рашэнне Віцебскай гарадзкой прызыўной камісіі неправамерным і адмяніць яго.

Ні прадстаўнікі ваенкамату, ні службовыя асобы з гарвыканкаму на суд не з'явіліся. Але ваенкамат выклаў сваю пазыцыю пісьмова. Паводле ёй, каб атрымаць адтэрміноўку, трэба каб

Лёзьненскага раёнаў Аляксандар Няфёдаў.

і бацька, і маці былі непрацаздольнымі.

Але, як заўважае прызыўнік, у гэтым тлумачэньні маецца супярэчнасьць, бо, паводле Кодэксу аб шлюбе і сям’і, гэтае палажэньне губляе моц, калі сужэнцы ня маюць узаемных абавязкаў па ўтрыманьні і клопаце. Маці Крычаўцава зь 2004 году ў разводзе, яна адзінокая пэнсіянэрка, і менавіта сын мусіць аб ёй клапаціцца.

Сябры прызыўной камісіі, выкліканыя на суд у якасьці сведак, таксама не зьявіліся. У тым ліку – ваенны камісар гораду Віцебску, Віцебскага і

На судовым паседжаньні прысутнічаў віцебскі праваабаронца Павал Левінаў і яшчэ адзін прызыўнік Ілья Магаршак, якому таксама скасавалі адтэрміноўку.

Алег Воўчак: Паседжаньні камісій праходзяць фармальна
Кіраўнік праваабарончага цэнтру «Прававая дапамога насельніцтву» Алег Воўчак сьцьвярджае, што адтэрміноўку Андрэю Крычаўцову адмянілі незаконна. Гэта ўжо другая па ліку справа, падрыхтаваная праваабарончым цэнтрам да суду.

«Гэтая справа важная ня толькі для Андрэя, але і для іншых прызыўнікоў, бо менавіта ў судзе мы атрымліваем інфармацыю пра тое, як працуюць прызыўныя камісіі. Раней мы лічылі, што галоўным чалавекам па адтэрміноўцы зьяўляецца ваенкам. Але цяпер высветлілі, што ваенкам – звычайны сябра прызыўной камісіі, якую ўзначальвае намесьнік кіраўніка адміністрацыі гораду», – кажа Алег Воўчак.

Паводле яго, усе паседжаньні камісій праходзяць фармальна, саміх прызыўнікоў на іх не выклікаюць, а справаводства вядзецца неналежным чынам.

«Калі мы пішам скаргі ў пракуратуру, адміністрацыю раёну ці міністру абароны, то яны не далучаюцца да справы прызыўніка. І наагул, сутыкнуліся з тым, што падчас паседжаньня прызыўных камісій не вядзецца пратаколу, у якім бы фіксавалася патрэбная інфармацыя, у прыватнасьці: хто з членаў камісіі рыхтаваў праект рашэньня наконт канкрэтнага прызыўніка, як галасавалі сябры камісіі, ці быў выкліканы прызыўнік са сваім прадстаўніком, якія вывучаліся матэрыялы і г.д.», – расказвае праваабаронца.

Алег Воўчак упэўнены, што сыстэму арганізацыі парадку падрыхтоўкі і правядзеньня мабілізацыйных мерапрыемстваў у Беларусі трэба мяняць.

Юрысты цэнтру разам з Грамадзянскай ініцыятывай «32» будуць і надалей інфармаваць органы ўлады пра тое, што прызыўнік ня мусіць абмяжоўвацца ў сваіх правах і свабодах падчас правядзеньня мабілізацыйных мерапрыемстваў па прызыву ў войска. Ён мусіць ведаць усю інфармацыю: пра сябраў прызыўной камісіі, пра парадак абскарджаньня іх рашэньняў. Прызыўнік мусіць браць непасрэдны ўдзел у паседжаньнях камісій, мець права на абаронцу і атрымліваць копіі дакумэнтаў з асабістай справы для іх абскарджаньня.

25.03.2020 У Віцебску каронавірус не перашкодзіў Барысу Хамайду адзначыць чарговыя ўгодкі БНР. Не наважыліся перашкодзіць яму і міліцыянты ў цывільным, якія здымалі актывіста на свае мабільныя тэлефоны – бліжэй, чым на два мэтры, да Хамаіды ў мэдычнай масцы не набліжаліся...

У Дзень Волі 25 сакавіка Барыс Хамаіда, як зазвычай, выйшаў на сваё месца ля «сіняга дому». Гэтым разам ён трымаў у руках белы сьцяг з надпісам:

«Беларусь перадусім!».

Хамаіда прызнаўся, што ня мог заставацца ўдома ў дзень найвялікшага нацыянальнага сьвята.

«Напісаў «Беларусь перадусім», бо лічу, што гэты лёзунг – сучасная беларуская нацыянальная ідэя. Усё астатняе – потым», – кажа Барыс Хамаіда.

Акцыя доўжылася з паўгадзіны. А 12-й Барыс Ханонавіч згарнуў сьцяг і прачытаў малітву «Ойча наш», далучыўшыся такім чынам да супольнай малітвы ўсіх хрысьціян сьвету, якія на заклік Папы Рымскага маліліся ў гэты час за пераадоленьне каронавірусу.

25.03.2020 Віцебскі гарвыканкам даў афіцыйны адказ на патрабаваньне праваабаронцы Леаніда Сьвеціка неадкладна ўвесці карантын у навучальных установах гораду. «З улікам прафіляктычных мерапрыемстваў для папярэджваньня і мінімізацыі распаўсюду каронавіруснай інфэкцыі ў горадзе Віцебску прыняцьце дадатковых мер на дадзены момант не патрабуецца», – лічаць улады.

Віцебскі праваабаронца Леанід Сьвецік звярнуўся ў гарвыканкам з патрабаваньнем закрыць віцебскія школы на карантын яшчэ 12 сакавіка. У звароце падрабязна пералічыў захады, якія варта было б зрабіць уладам дзеля аховы здароўя і жыцьця віцеблян – аж да забароны выходзіць са свайго жыльля. Але, паводле гарвыканкаму, ніякія дадатковыя захады на сёньня непатрэбныя. Гэтак лічыць намесьнік старшыні Віцебскага гарвыканкаму Віктар Глушын.

«У цяперашні час санітарна-супрацьэпідэмічныя і лячэбна-дыягнастычныя мерапрыемствы ў Віцебску ладзяцца ў адпаведнасьці са службовымі і распарадчымі дакумэнтамі Міністэрства аховы здароўя з улікам эпідэмічнай сытуацыі, якая складваецца ў краіне і ў сьвеце», – паведамляе Глушын.

Сярод пералічаных захадаў – узмацненьне дэзынфэкцыйнага рэжыму, санітарна-карантынавы кантроль тых, хто прыходзіць з-за мяжы, ізаляцыя і лячэньне асобаў з падазрэньнем на каронавірус, а таксама – «правядзеньне сярод насельніцтва інфармацыйна-асьветніцкай работы».

Чыноўнік: Прыняцьце дадатковых мер не патрабуецца...

«Неабходнасьці ўвядзеньня карантынавых мерапрыемстваў у навучальных установах гораду на дадзены момант няма. У ВНУ гораду скарэктаваны час пачатку заняткаў. Ад 30 сакавіка ў навучэнцаў сярэдніх школ пачынаюцца вясеньнія вакацыі», – супакойвае чыноўнік.

Звяртае ўвагу на тое, што эфэктыўнасьць зробленых захадаў залежыць непасрэдна ад «асабістай адказнасьці кожнага чалавека».

«Інфармацыя аб эпідэміялягічнай сытуацыі ў горадзе і краіне і мерах, накіраваных на стрыманьне распаўсюду каронавірусу, рэгулярна паведамляецца ў друкаваных СМІ, а таксама на Інтэрнэт-рэсурсах», – сьцьвярджае Віктар Глушын.

Запэўнівае, што «ў горадзе адмененыя ўсе мерапрыемствы з удзелам замежных грамадзян».

У выніку чыноўнік гарвыканкаму прыходзіць да высновы, што «прыняцьце дадатковых мер у горадзе Віцебску на дадзены момант не патрабуецца».

Сьвецік: Я бачу праблемы...

Праваабаронца Леанід Сьвецік прызнаецца, што расчараваны такім адказам гарадзкіх уладаў. Ён расказвае, што напісаў зварот пасля таго, як азнаёміўся з афіцыйнай статыстыкай забясьпечанасьці ў горадзе лекарамі. Гэтак, паводле нарматыву, 1 тэрапэўт павінен прыходзіцца на 1471 чалавек. У Віцебску – 1 на 1700 чалавек (2019 год). То бок недахоп толькі тэрапэўтаў у горадзе складае 14%...

«Я бачу праблемы і ў навучэнцаў школ. Валодаю інфармацыяй, што напаўняльнасьць клясаў складае зараз ад 20% да 60%. У значнай ступені навучальны працэс ужо парушаны. Вялікая частка вучняў, якія не наведваюць заняткі, вучэбную праграму не засвоіць і заўважна адстане ад іншых. Якім чынам будзе выроўнівацца гэтае адставаньне – пакуль невядома», – кажа Леанід Сьвецік.

«На жаль, адсутнічае дэталізаваная інфармацыя аб колькасьці людзей, якія пацярпелі ад каронавірусу ў Віцебску. З агульных лічбаў па Беларусі нельга даведацца пра рэальную сытуацыю ў Віцебску: колькі захварэла, колькі вылечылася. Менавіта гэта спараджае чуткі і панічныя настроі», – дадае праваабаронца.

31.03.2020 У судзе Кастрычніцкага раёну Віцебску 30 сакавіка адбыўся працэс па справе, распачатай з ініцыятывы лекара, які праводзіў прыём у віцебскім тубэркулёзным дыспансэры, паведамляе служба маніторынгу «Беларускай асацыяцыі журналістаў».

Доктар паскардзіўся ў міліцыю на Вольгу Жураўскую, стваральніцу відэаблога «Снімаць разрешено», якая рабіла відэаздымкі ў мэдычнай установе.

Судзьдзя Ўладзімер Царыкаў аштрафаваў Вольгу Жураўскую на 30 базавых велічынь (810 рублёў) паводле артыкула 17.1 КаАП – за хуліганства.

Паводле словаў блогеркі, яна прывяла ў дыспансэр свайго сына, каб у яго ўзялі аналіз на каронавірус. Хацела зняць гэты працэс на відэа, бо да таго мела нэгатыўны досвед стасункаў зь лекарамі, якія, на яе думку, ня цалкам выконвалі свае прафэсійныя абавязкі. Апроч таго, яна плянавала распытаць лекара пра меры засьцярогі ў цяперашніх умовах, папрасіць у яго парадаў для насельніцтва.

Мэдыкі вырашылі, што здымкі замінаюць іхняй працы і выклікалі міліцыю. Пра ўсё гэта распавядаецца ў відэароліку, апублікаваным 16 сакавіка.

Пасля суду Вольга Жураўская каля свайго дому была затрыманая міліцыянтамі і дастаўленая ў

адзяленьне, дзе ў яе бралі тлумачэнні ў звязку ўжо з іншай, крымінальнай, справай, заведзенай супраць яе.

Як паведаміў Telegram-канале «Віцебск Для Жыцці Chat», Жураўскую адпусцілі зь міліцыі дамоў у той жа дзень каля 17-й гадзіны.

02.04.2020 Суд Чыгуначнага раёну Віцебску 31 сакавіка задаволіў скаргу прызыўніка Андрэя Крычаўцова, якому гарадзкая прызыўная камісія адмяніла адтэрміноўку ад службы ў войску. Пра гэта паведаміў сябра простага таварыства «Грамадскі камітэт упаўнаважаных па правах чалавека «Права для ўсіх» Павал Левінаў, які ўдзельнічаў у працэсе ў якасці прадстаўніка грамадзкасці.

Віцяблянін Андрэй Крычаўцоў стаіць на вайсковым уліку ў Віцебскім гарадскім ваенным камісарыяце. У траўні 2013 году Андрэю далі адтэрміноўку ад прызыву, бо ён даглядае непрацаздольную маці. Адтэрміноўка дзейнічае аж да лютага 2021 году.

Між тым, 27 лістапада 2019 году Віцебская гарадзкая прызыўная камісія адмяніла ўласнае рашэнне аб адтэрміноўцы. Прычына: Крычаўцоў мае працаздольнага бацьку, які і мусіць даглядаць маці. Віцяблянін з рашэннем камісіі не пагадзіўся. У скарге заявіў, што адмена адтэрміноўкі – неабгрунтаваная, бо ён ужо колькі гадоў пражывае з маці-пэнсіянэрай удваіх, «ёсць адзіным яе сынам і працаздольнай асобай, абавязанай яе даглядаць». Удакладніў, што маці ад 2004 году разведзеная з бацькам і той зь імі не жыве.

Судзьдзя Ала Бардзюкова задаволіла скаргу прызыўніка і прызнала рашэнне Віцебскай гарадзкой прызыўнай камісіі аб адмене адтэрміноўкі неправамернай. Пастанавіла таксама спагнаць зь Віцебскага гарвыканкаму на карысць Андрэя Крычаўцова 27 рублёў, якія ён заплаціў у якасці дзяржпошліны.

08.04.2020 8 красавіка Віцебскі абласны суд у анлайн-рэжыме разгледзеў скаргу старшыні Свабоднага прафсаюзу Беларускага Міхолы Шараха на пастанову Полацкага суду, які 2 сакавіка аштрафаваў яго на 405 рублёў за парушэнне заканадаўства аб масавых мерапрыемствах (арт. 23.34 КаАП). Скаргу разглядала судзьдзя Святлана Іванова праз Skype.

Дыстанцыйная форма судовага паседжання была абумоўленая неспрыяльнай сытуацыяй з распаўсюдам каронавірусу ў Віцебскай вобласці.

На падставе ч.1 арт. 23.34 КаАП Мікола Шарах быў аштрафаваны на 15 базавых велічынь (405 рублёў). Суд першай інстанцыі прызнаў яго вінаватым у тым, што 4 студзеня ён удзельнічаў у пікетаванні ля Сафійскага сабору ў Полацку.

З пастановай суду прафсаюзны лідэр не пагадзіўся. Палічыў, што яна парушае ягонае канстытуцыйнае права на выказванне меркавання. Прыцягненне да адказнасці Шарах палічыў неабгрунтаваным і незаконным. У скарге прасіў адмяніць пастанову і спыніць справу.

Мікола Шарах спрабаваў давесці, што каля Сафійскага сабору сустракаўся з сябрам, а групавое фота ня лічыць пікетаваннем. На думку актывіста, гэта было найхутчэй стихійнае выказванне пазыцыі, бо пікет як такі мусіць быць запланаваны загадзя, а ён пра пікет ня ведаў і не плянаваў у ім удзельнічаць. Ля Сафійскага сабору мусіла адбыцца гістарычная лекцыя.

Шарах звярнуў увагу судзьдзі, што там знаходзіліся розныя групы людзей, адна зь якіх заклікала прыхільнікаў незалежнасці сфатаграфавання. Некаторыя грамадзяне трымалі ў руках

асобныя літары, якія разам склалі слова «Незалежнасьць». Як сьцьвярджаў актывіст, было некалькі фотаздымкаў, таму ён лічыць, што гэта было звычайнае фатаграфаваньне, а ніяк не пікетаваньне.

«Так, я выказваў сваё меркаваньне ў падтрымку незалежнасьці, але я не лічу, што ўдзельнічаў у пікеце», – заявіў Мікола Шарах.

Разгляд справы доўжыўся 15 хвілінаў. У нейкі момант судзьдзя Сьвятлана

Іванова заўважыла, што разумее беларускую мову, і прапанавала Міколу карыстацца ёй, бо той часам з расейскай пераходзіў на беларускую. Сьледам за ім па-беларуску пачала гаварыць і судзьдзя.

Але гэтая акалічнасьць аніяк не паўплывала на вынікі разгляду.

Судзьдзя Іванова пакінула пастанову бяз зьменаў, а скаргу без задавальненьня. Сваё рашэньне яна абвясціла анлайн па-беларуску.

24.04.2020 24 красавіка ў судзе Першамайскага раёну Віцебску адбыўся разгляд адміністрацыйнай справы віцебскай блогеркі Вольгі Жураўскай («Снімаць разрешено»). Пратакол на яе быў складзены паводле арт. 17.1 КаАП (дробнае хуліганства). Блогерку судзілі за тое, што 20 сакавіка ў памяшканьні сьледчага камітэту яна сеяла паніку і кашляла на супрацоўнікаў, да таго ж – здымала ўсё на камэру.

Судовае паседжаньне вяла судзьдзя Вераніка Барысава. Першапачаткова суд меўся адбыцца а 10-й гадзіне.

Як расказала Вольга Жураўская, яна хадайнічала аб пераносе паседжаньня на іншы дзень. Судзьдзя спачатку пагадзілася, але неўзабаве перадумала і прызначыла разбор на 16 гадзінаў. Прапанавала таксама правесці суд праз Skyp, але блогерка адмовілася.

У якасьці сьведкі ў судзе выступіў супрацоўнік МУС Шчаглоў, які пацьвердзіў праўдзівасьць выкладзеных у пратаколе фактаў. Маўляў, блогерка, заявіўшы пра наяўнасьць у яе віруснай інфэкцыі, мела намер выклікаць у прысутных паніку. Пры гэтым яна без дазволу вяла відэафіксацыю таго, што адбывалася.

Выслухаўшы аргумэнты двух бакоў і з улікам таго, што Вольга мае двух непаўнагадовых дзяцей і знаходзіцца ў цяжкіх жыцьцёвых умовах, судзьдзя Вераніка Барысава аштрафавала блогерку на 30 базавых велічыняў (810 рублёў).

«Усё гэта робіцца з адной мэтай: закрыць мне рот. Аўдыторыя расьце, людзі пачынаюць думаць – значыць будуць і дзеянні. У хуткім часе выбары, трэба зьбіраць сродкі, таму ціснуць на актыўных людзей, а я лічу, што блогеры – гэта актыўныя людзі», – пракамэнтавала рашэньне суду Вольга Жураўская.

03.05.2020 Беларусы зьбіраюць подпісы пад пэтыцыяй з патрабаваньнем аднавіць на працоўным месцы звольненага 30 красавіка галоўнага ўрача Віцебскай больніцы хуткай мэдычнай дапамогі

(БХМД) Сяргея Лазара, а таксама – спыніць уціск і запалохваньне мэдыкаў, якія расказваюць

журналістам пра сваю працу падчас пандэміі каронавірусу.

«Нягледзячы на працу мэдыкаў на мяжы чалавечых магчымасьцяў, ідэалігічная машына беларускай дзяржавы ставіць на першае месца не спрыяльны вынік пандэміі, ня права грамадзян

на праўду аб сытуацыі ў краіне, а

працуе выключна на падтрыманьне ілюзіі «сытуацыя пад кантролем», – гаворыцца ў пэтыцыі, ініцыятарам якой выступіў сустаршыня арганізацыі «Гавары праўду» Андрэй Дзьмітрыеў.

Пра звальненьне галоўнага лекара Віцебскай БХМД Сяргея Лазара паведамлілі журналістам яго былыя падначаленыя. На думку некаторых лекараў, звальненьне галоўнага ўрача звязанае з публікацыяй на партале TUT.BY матэрыялу «Хапіла б сіл і кадраў дажыць да канца».

«Сяргей Лазар 5 гадоў узначальваў лякарню і ніякіх нараканьняў на ягоную працу не ўзьнікала. Але адной публікацыі, дзе лекары расказалі людзям пра сваю працу і небясьпеку вірусу, стала дастаткова, каб перакрэсьліць працу чалавека, парушыць ход працы мэдустановы ў пэрыяд пандэміі і паставіць пад пагрозу жыцьцё пацыентаў», – сьцьвярджаюць аўтары пэтыцыі.

«Мы патрабуем перагледзець гэтае рашэньне, а таксама зьняць зь лекараў забарону казаць праўду журналістам і грамадзянам», – гаворыцца ў звароце.

Пэтыцыя будзе накіраваная ў Савет Міністраў РБ, а таксама міністру аховы здароўя Ўладзімеру Караніку.

Між тым, ужо былы галоўны ўрач БХМД Віцебску Сяргей Лазар адмовіўся камэнтаваць журналістам звальненьне з пасады. У прэс-службе Міністэрства аховы здароўя пацьвердзілі, што Лазар звольнены, але патлумачылі, што «працоўныя адносіны былі скасаваныя са згоды бакоў», а «публікацыя на інтэрнэт-рэсурсе ня мае дачынення да гэтай сытуацыі».

Таксама зварот у Міністэрства аховы здароўя ў сувязі са звальненьнем Сяргея Лазара накіравала актывістка БХД Тацяна Севярынец.

04.05.2020 Сябры грамадзянскай ініцыятывы «Хайсы – віцебскія Курапаты» працягваюць змагацца за стварэньне і прызнаньне ўжо існых мэмарыялаў на месцах пахаваньняў ахвяраў палітычных рэпрэсій. Гэтак, 20 красавіка сябра ініцыятывы Канстанцін Смолікаў даслаў скаргу на імя дырэктара Інстытуту гісторыі НАН Вячаслава Даніловіча і загадчыка аддзелу найноўшай гісторыі Беларусі Сяргея Трацяка. Нядаўна атрымаў адказ.

У лісьце актывіст скардзіцца на невыкананьне супрацоўнікамі інстытуту сваіх службовых і прафэсійных абавязкаў.

Напісаць скаргу Канстанціна Смолікава падштурхнула ігнараваньне, скажэньне, раённымі і

абласнымі ўладамі фактаў, зьвязаных са знойдзенымі ў ваколіцах Віцебску парэшткаў рэпрэсаваных. Неапазнаныя чалавечыя парэшткі незалежныя экспэрты і навуковы супрацоўнік інстытуту гісторыі Алег Іоў, які браў удзел у раскопках, ідэнтыфікуюць 30-мі гадамі мінулага стагодзьдзя.

Зь імі не пагаджаецца археоляг 52-га пошукавага батальёну Вадзім Тамілін, які адстойвае афіцыйную вэрсію. Ня ўзяўшы пад увагу сьведчаньні мясцовых жыхароў і артэфакты, знойдзеныя ў дасьледаваных магілах ля Хайсоў, улады Віцебскага раёну прыйшлі да высновы, што парэшткі належаць ахвярам вайны.

Гісторыкаў не дапускаюць да архіваў.

Тэма рэпрэсій зьяўляецца для ўладаў табуяванай. У краіне нават няма адмысловай структуры, якая б займалася пошукам месцаў масавых пахаваньняў рэпрэсаваных. А раз няма структуры – значыцца не было і рэпрэсій.

«Прафэсійных гісторыкаў і нашчадкаў рэпрэсаваных не дапускаюць да архіваў са справамі сталінскіх расстрэлаў», – наракае ў скарзе Смолікаў.

Склалася патавая сытуацыя, пры якой грамадства пазбаўленае любых законных мэханізмаў у справе вяртаньня гістарычнай праўды і памяці пра пэрыяд сталінскіх рэпрэсій. Канстанцін Смолікаў лічыць, што ў гэтай сытуацыі ёсьць віна і «Інстытуту гісторыі НАН».

Ускосна гэта пацвярджае і гісторык Ігар Кузьняцоў.

«Рабочая група па дасьледаваньні савецкіх рэпрэсіяў была ліквідаваная ў інстытуце ў 1996 годзе. З таго часу ні адзін супрацоўнік спэцыяльна гэтай тэмай не займаецца», – піша гісторык.

Дзеля выпраўленьня хібаў у вивучэньні пэрыяду сталінскіх рэпрэсій Канстанцін Смолікаў ад імя грамадзкасьці выказвае да кіраўніцтва інстытуту чатыры патрабаваньні. Ён жадае, каб інстытут актывізаваў сваю дзейнасьць у вивучэньні тэмы рэпрэсій, а таксама хадайнічаў перад мясцовымі ўладамі пра стварэньне і прызнаньне ўжо існых народных мэмарыялаў на месцах расстрэлаў і пахаваньняў палітычных ахвяраў сталінізму.

Адказ за подпісам вучонага сакратара «Інстытуту гісторыі НАН» А. Салаўянава прыйшоў праз дзесяць дзён.

У кампэтэнцыю не ўваходзіць...

«Згодна статуту Інстытут гісторыі НАН Беларусі ажыццяўляе навуковыя дасьледаваньні. Ініцыяваньне стварэньня ці прызнаньня мэмарыяльных комплексаў не ўваходзіць у кампэтэнцыю інстытута», – гаворыцца ў атрыманым адказе.

«Зьмест дасланага ліста не задаволіў. Мы мусім яго абскардзіць у прэзыдыум АН Беларусі. Нас не задавальняе тое, што ні мясцовыя ўлады, ні інстытут гісторыі ня хочуць выступаць ініцыятарамі раскопак у месцах масавых пахаваньняў рэпрэсаваных. У інстытуце няма гісторыкаў, якія стала займаліся б тэмай рэпрэсій. Супрацоўнікі інстытуту не дасьледуюць тэму, цікавую грамадству, таму мы і выказалі незадаволенасьць іх працай. Калі ў грамадства няма вагароў уплыву, застаецца толькі скардзіцца на тое, што ў гэтым кірунку нічога афіцыйнымі гісторыкамі ня робіцца», – кажа Канстанцін Смолікаў.

Ён лічыць, што спасылка вучонага сакратара на тое, што шмат гісторыкаў ужо распрацоўвала гэтую тэму, выглядае дзіўным, тым больш што апошняя публікацыя датуецца 2002 годам!

Адзінае, што робіцца на сённяшні дзень, – гэта зборнік дакумэнтаў і матэрыялаў аб рэпрэсіях у савецкай Беларусі ў 1920-х – 1940-х гг. Але калі гэты зборнік выйдзе – невядома...

04.05.2020 У нядзелю 3 траўня на плошчы Перамогі сабралася каля 50 чалавек, каб узяць удзел у «кармленьні галубоў». Асноўная ідэя – выйсці разам у цэнтар гораду і фармальна не патрапіць пад Закон аб масавых мерапрыемствах. Падобныя акцыі ўжо ня першы год ладзяць у Берасьці. Падчас пандэміі гэткую форму сходаў пачалі выкарыстоўваць і ў іншых гарадах Беларусі.

Удзельнікі «кармленьня» прайшлі ад плошчы Перамогі да піраміды «Марка Сіці», а потым – да будынку Віцебскага гарвыканкаму і тэатру «Лялька», дзе каля скульптурнай кампазыцыі, прысьвечанай казачнаму Хатабычу, загадалі заветнае жаданьне. Адзін з удзельнікаў прызнаўся, што жаданьне гэтае агульнае для ўсіх: пазбавіцца дзейнага прэзыдэнта.

Віцябляне стараліся датрымлівацца супрацьэпідэміялагічных мераў засьцярогі – трымалі неабходную дыстанцыю. Але ў масках былі ня ўсе.

«Так, масавыя сходы цяпер – гэта небяспечна, але, зь іншага боку, нельга моўчкі глядзець на ўсё тое, што адбываецца ў краіне і горадзе», – мяркуе адзін з удзельнікаў акцыі Аляксей.

Ён кажа, што пры дзейным кіраўніцтве краіны ня бачыць ніякіх пэрспэктыв.

«Ды і цяперашняя сытуацыя з каронавірусам паказала ўсё вельмі яскрава. Людзі самі збіраюць грошы на дапамогу лекарам, а між тым – Міністэрства аховы здароўя адкрывае дабрачынныя рахункі. Гэта ўвогуле як? Мы ж падаткі плацілі і цяпер плацім! А ў выніку гэтыя грошы замест падтрымкі мэдыцыны ідуць на арганізацыю парадаў, на пацеху аднаму чалавеку», – гаворыць Аляксей.

Цягам гадзіны людзі абмеркавалі гарадзкія праблемы, сытуацыю з каронавірусам, а таксама будучыя прэзыдэнцкія выбары, якія маюць адбыцца сёлета.

«Мы збіраемся, каб паглядзець у вочы адзін аднаму і аб’яднацца», – акрэсьліў у Тэлеграм-канале «Віцебск для жыцця» мэты «кармленьня» адзін з удзельнікаў сустрэчы.

Сустрэча прайшла мірна і без правакацый. Каля гарвыканкаму ўдзельнікаў сустрэчы здымалі на відэакамэру людзі ў цывільным.

Віцябляне вырашылі «карміць галубоў» штонядзелі.

05.05.2020 Міністэрства інфармацыі Рэспублікі Беларусь аднавіла сьпіс экстрэмісцкіх матэрыялаў, дадаўшы туды 10 інтэрнэт-супольнасьцяў расейскай сацыяльнай сеткі «ВКонтакте», 12 фотаздымкаў, 3 відэароліка, 1 аўдыё і 1 верш. Экстрэмісцкімі гэтую інфармацыю прызнаў суд Кастрычніцкага раёну Віцебску.

Рашэньне суду Кастрычніцкага раёну аб прызнаньні інфармацыйных матэрыялаў экстрэмісцкімі было прынятае 1 красавіка 2020 году. Законную моц яно набыло 17 красавіка.

Паводле рашэньня суду, экстрэмісцкімі зьяўляюцца паблікі сацыяльна сеткі «УКантакце»:

«А.С.А.В. Злая молодежь», «World of History», «Отходы общества», «Мизантроп», «Белый фронт», «Героическая молодежь», «Против системы Against the sistem», «Контур гуся», «Uber alles», «Кровь Севера».

Акрамя таго, экстрэмісцкімі суд прызнаў 12 фотаздымкаў, 3 відэароліка, 1 аўдыё і 1 верш.

Азнаёміцца з поўным пералікам экстрэмісцкіх матэрыялаў можна на афіцыйным сайце Міністэрства інфармацыі РБ.

06.05.2020 «Мэдыкі падрабязнасьцяў не паведамляюць, міліцыя маўчыць, ня ведаю, ці будзе разьбірацца пракуратура», – кажа маці таксісткі зь Віцебску, якую пасьля непадпарадкаваньня ДАІ зьмясьцілі ў псыхлякарню. AUTO.TUT.BY даведаўся, што праверкай справы з затрыманьнем дзяўчыны і нанясеньнем траўмаў інспэктару ДАІ займаецца зараз Сьледчы камітэт.

Нагадаем, на мінулым тыдні ў Віцебску ДАІ перасьледавала таксоўку, якая, па паведамленьнях відавочцаў, ледзь ня зьбіла на пераходзе сям'ю зь дзіцем. ДАІ выявіла

падобную машыну і зладзіла пагоню. За стырном была 26-гадовая дзяўчына. Каб яе затрымаць, міліцыянты выбілі шкло ў таксі. Але затрыманьнем меркаванай парушальніцы гісторыя ня скончылася. Як высветлілася, дзяўчыну прымусова шпіталізавалі ў закрытае аддзяленьне псыхіятрычнай больніцы.

«У Наташы сёньня дзень нараджэньня – 27 гадоў. А так нічога новага... Хіба што пасьля артыкулу на TUT.BY загадчык аддзяленьня, у якім ляжыць Наташа, паведаміла, што мая дачка мае патрэбу ў лячэньні і яны яе будуць назіраць. А колькі яна там будзе знаходзіцца – вырашыць суд, пасьля таго як пройдзе псыхіятрычная камісія», – распавядае маці дзяўчыны Ала Уладзіміраўна.

Ні ў лякарні, ні ў міліцыі жанчыне ўжо 5 дзён не паведамляюць, зь якой прычыны яе дачку прымусова шпіталізавалі. Па словах маці, да гэтага ў Натальлі ніколі не было праблем з псыхікай: жылы яна сабе ня рэзала, з дахаў ня кідалася, ніякіх нэрвовых зрываў не было – здаровая дзяўчына. Апошнім часам, праўда, яна шмат хвалявалася праз хваробу маці – сама яе лячыла, ставіла кропельніцы. Але 30 красавіка, у дзень, калі адбыўся інцыдэнт, ніякіх пераменаў у настроі маці не заўважыла.

Да Натальлі не даходзяць перадачы

«Дачку я ня бачыла ад 30 красавіка: у больніцу да яе не пускаюць, бо карантын. У якім яна стане – я ня ведаю. Таксама мне ня кажуць, чым яе лечаць. Пасьля размовы зь ёй па больнічным тэлефоне я была ў шоку: дачка некалькі разоў паўтарае адно і тое ж слова, губляе думку, такога раней ніколі не было...» – распавядае маці.

Не стала аргумэнтам для выпіскі і тое, што ў дзяўчыны вось-вось мусяць пачацца выпускныя іспыты ў ВНУ.

«А сёньня я паехала ў шпіталь і даведалася, што да Натальлі не даходзяць перадачы, якія я ёй прыношу, – так сказала мне дачка. Куды яны дзяюцца і куды я марную сваю пэнсію?»

Праверку праводзіць гарадзкі аддзел СК

Жанчына зьвярнулася з заявай у пракуратуру, каб правялі праверку ў дачыненні да супрацоўнікаў ДАІ, якія затрымлівалі Натальлю. Аднак, паводле яе словаў, заяву не

зарэгістравалі, проста папрасілі пакінуць паперы.

Камэнтаваць сытуацыю ў психіятрычнай лякарні і ў Галоўным упраўленьні аховы здароўя Віцебскай вобласці АУТО.TUT.BY ня сталі: мэдычная таямніца.

Пра дэталі затрыманьня кіроўцы таксі, яе паводзінаў падчас афармленьня здарэння, зьмяшчэння яе ў психдыспансэр, а таксама аб траўмах інспэктара ДАІ карэспандэнту АУТО.TUT.BY не паведамлі і ва Упраўленьні ўнутраных спраў Віцебскага аблвыканкаму, адзначыўшы, што справай цяпер займаюцца следчыя.

Афіцыйны прадстаўнік СК па Віцебскай вобласці Аксана Лазько паведаміла, што праверку па факце супрацьпраўных дзеянняў у дачыненні да супрацоўнікаў міліцыі праводзіць гарадзкі аддзел СК. Супрацоўніку міліцыі прызначылі судова-мэдычную экспэртызу для ўстанаўленьня наяўнасьці пашкоджаньняў на целе. Паводле вынікаў правэркі будзе зробленая прававая ацэнка сытуацыі.

07.05.2020 Адзін з удзельнікаў «кармленьня галубоў» у Віцебску Алег Баразна быў затрыманы 7 траўня супрацоўнікамі міліцыі каля свайго дому. Мужчыну адвезьлі ў РАУС Чыгуначнага раёну і склалі на яго пратакол за парушэньне заканадаўства аб масавых мерапрыемствах (ч.1 арт. 23.34 КаАП). Пазьней стала вядома пра яшчэ аднаго затрыманага.

Алег Баразна пасьпеў паведаміць па тэлефоне з аддзяленьня міліцыі, што на яго склалі адміністрацыйны пратакол паводле артыкулу 22.34 КаАП (Парушэньне парадку арганізацыі альбо правядзеньня масавага мерапрыемства) – як на ўдзельніка «кармленьня галубоў» у Віцебску ў нядзелю 3 траўня.

Паведаміў таксама, што пасьля складаньня пратаколу яго зьбіраюцца адвезьці да суду ў ізалятар часовага ўтрыманьня (ІЧУ).

Пазьней стала вядома, што 7 траўня быў затрыманы яшчэ адзін удзельнік «кармленьня галубоў» - Аляксей Саламаненка. Ён таксама правядзе ноч у ІЧУ.

Разгляд справаў адбудзецца заўтра, 8 траўня, ў судзе Чыгуначнага раёну Віцебску. Папярэдне пачатак суду - у 10.00.

У нядзельным «кармленьні галубоў» 3 траўня ў Віцебску бралі ўдзел больш за 50 чалавек.

07.05.2020 Суд Браслаўскага раёна аштрафаваў жыхара Браслава на 270 рублёў, прызнаўшы яго вінаватым у паклёпе на супрацоўніка РАУС. Справу на браслаўчанина завялі пасьля таго, як ён паскардзіўся на супрацоўніка міліцыі ў тэрытарыяльнае ўпраўленьне ўласнай бясьпекі МУС, паведамляе афіцыйны сайт УУС Віцебскага аблвыканкаму.

Мужчына паведаміў у скарге, што супрацоўнік мясцовага РАУС, лейтэнант міліцыі, перавысіў свае службовыя паўнамоцтвы і фальсыфікаваў у дачыненні да яго адміністрацыйныя матэрыялы па факце рэалізацыі вадкасьці з утрыманьнем сьпірту. Жыхар Браслава сьцьвярджаў, што міліцыянт перасьледаваў яго мэтанакіравана, бо раней ён адмовіў праваахоўніку бясплатна скарыстацца паслугамі аграсядзібы і лазьні.

«Намі была праведзеная ўважлівая правэрка. Сьведчаньні, выкладзеныя ў звароце, свайго аб'ектыўнага пацьверджаньня не знайшлі. Наадварот, былі атрыманыя дакладныя дадзеныя аб тым, што яны заведама лжывыя і што жыхар Браслава наўмысна ўзвёў паклёп на

супрацоўніка», – патлумачыў начальнік упраўленьня па Віцебскай вобласьці ДУУБ МУС Дзьмітрый Лавянецкі.

Мужчына быў прыцягнуты да адміністрацыйнай адказнасьці і аштрафаваны судом Браслаўскага раёну на 10 базавых велічынь.

«Адстойваючы ў прававым полі свой гонар і службовую рэпутацыю, супрацоўнікі адстойваюць гонар і аўтарытэт усяго ведамства», – цытуе Дзьмітрыя Лавянецкага сайт УУС Віцебскага аблвыканкаму.

08.05.2020 Суд Чыгуначнага раёну Віцебску прызнаў удзельніка «кармленьня галубоў» віцяблянiна Алега Баразну вінаватым у парушэньні заканадаўства аб масавых мерапрыемствах (арт. 23.34 КаАП) і аштрафаваў яго на 20 базавых велічынь. Ноч з 7 на 8 траўня мужчына правёў у ізалятары часовага ўтрыманьня. У суд яго не прывозілі – паседжаньне ладзілася праз Skype.

Віцяблянiна Алега Баразну затрымалі 7 траўня. Пасьля складаньня адміністрацыйнага пратаколу яго адвезьлі ў ізалятар часовага ўтрыманьня (ІЧУ), дзе ён правёў усю ноч. Ягоную справу 8 траўня разглядала судзьдзя Алена Цыганкова.

Суд прайшоў у анлайн-рэжыме (абвінавачаны знаходзіўся ў ІЧУ, судзьдзя – у залі паседжаньня).

Паводле міліцэйскага пратаколу, Алег Баразна 3 траўня ўзяў удзел у пікетаваньні, якое не было санкцыянаванае гарадзкімі ўладамі, пры гэтым інфармацыя аб мерапрыемстве была загадзя разьмешчаная ў інтэрнэце.

У якасьці сьведкі выступіў начальнік аддзелу аховы грамадзкага правапарадку Чыгуначнага РАУС Дзьмітрый Яўменаў. На судзе ён патлумачыў, што «грамадзяне падчас сустрэчы абмяркоўвалі грамадзка-палітычную і эканамічную сытуацыю ў краіне, кармілі галубоў, а нехта пры гэтым пракрычаў «Стоп, таракан!»

Алег Баразна з пратаколам згадзіўся, але патлумачыў што гэта не было масавым мерапрыемствам, а была звычайная сустрэча сяброў, і «Стоп, таракан!» ён дакладна не крычаў.

«Не было ані сьцягаў, ані транспарантаў...»

«Не было ані сьцягаў, ані транспарантаў. Я ў страшным сьне ня мог сабе ўявіць, што за тое, што мы зрабілі, могуць на цэлыя суткі кінуць у ІЧУ, а потым яшчэ пакараць у судзе. У галаве гэта ня ўкладваецца!..» – заявіў на судзе Алег Баразна.

Паведаміў таксама, што яго затрымлівалі аж 8 супрацоўнікаў МУС.

«Хіба пасьля гэтага ня будзеш абмяркоўваць палітычную і эканамічную сытуацыю ў краіне, калі бачыш, як і на што марнуюцца нашыя грошы?» – сказаў Баразна.

Сваю віну на судзе Алег Баразна не прызнаў.

Тым ня менш, судзьдзя Цыганкова прызнала віцяблянiна вінаватым ва ўдзеале ў несанкцыянаваным пікетаваньні і пакарала яго штрафам у памеры 20 базавых велічынь (540 рублёў).

Ужо пасьля вынесенага рашэньня Алега Баразну адвезьлі зь віцебскага ІЧУ ў аддзяленьне аховы

правапарадку на вуліцы Кірава, дзе на яго склалі яшчэ адзін пратакол за правапарушэнне, прадугледжанае артыкулам 23.34 КаАП. Мужчына раскажаў, што чарговы пратакол быў складзены за ягоны ўдзел у сустрэчы з блогерам Сяргеем Ціханоўскім 30 красавіка каля піраміды «Марка-сіці» ў Віцебску.

Разгляд справы адбудзецца ў судзе Чыгуначнага раёну Віцебску 19 траўня (пачатак – 11.00).

09.05.2020 11 траўня споўніцца месяц, як каманда арт-пабу «Торвальд» пачала гатаваць ежу для лекараў з чатырох мэдычных устаноў Віцебску. Агулам у валянтэрскай працы задзейнічаны дзевяць супрацоўнікаў калектыву. Часам перавозіць прыгатаваныя абеды і вячэры дапамагаюць віцебскія таксісты.

Гаспадар «Торвальду» Віталь Броўка кажа, што ідэя ўзьнікла адразу, як толькі стала відавочна, што горад сутыкнуўся з хуткім ростам каронавірусных захворванняў, а лекары былі пераведзеныя ў надзвычайны рэжым працы.

«Лекары працуюць па 12 гадзінаў, без выходных і без магчымасці задаволіць банальныя жыццёвыя патрэбы. Таму мы з калегамі з бізнэс-супольнасці «Мы разам» падумалі, што было б файна бясплатна карміць урачоў абедамі.

Спачатку гэта былі 38 порцый для інфэкцыйнай больніцы, але літаральна за пару дзён іх колькасць вырасла. Мы пачалі адвозіць абеды і вячэры ў наваствораны шпіталь на 100 ложкаў пры абласной лякарні, у тэставую лябараторыю «Сівітал» і аддзяленне кампутарнай тамаграфіі дыягнастычнага цэнтру», – расказвае Віталь Броўка.

На сённяшні дзень, па словах Броўкі, сярэдняя колькасць порцый, згатаваных для мэдыкаў, вагаецца ў межах 75-80 штук. Часам сягае і сотні.

Кіраўнік арт-пабу распавядае, што адразу пасля абвешчэння збору сродкаў на molatola.by справы пайшлі больш энэргічна, але праз нейкі час актыўнасць упала. На 9 траўня было сабрана 5014 рублёў, ініцыятыву падтрымалі 236 разоў.

«Так, цяпер падтрымка зменшылася, але, зь іншага боку, людзі зьвяртаюцца і дапамагаюць прадуктамі, або прапаноўваюць транспартную дапамогу для дастаўкі. Звычайна я развожу сам, але бываюць сытуацыі, калі зь нейкіх прычынаў не магу гэта зрабіць, і тады хтосьці дапамагае», – кажа Броўка.

Віталь спадзяецца, што пік каронавіруснай інфэкцыі ў Віцебску будзе пройдзены і мэдыкі неўзабаве вернуцца да працы ў штатным рэжыме.

«Я аптыміст, таму спадзяюся, што навала, прынамсі яе пік, будзе пройдзены ў найбліжэйшыя дні. Спадзяюся, што мэдыкі ў хуткім часе вернуцца да нармалёвага жыцця, нармалёвых графікаў і нам паведамаць, што патрэба ў нашай дапамозе знікла, але пакуль яны маюць патрэбу ў падтрымцы», – упэўнены ўладальнік арт-пабу «Торвальд».

Кажа, што ахвяраваных грошай і прадуктаў хапіла на 15-18 дзён.

«Дык ужо дзён дзевяць працуем за свой кошт, дзякуючы адтэрміноўцы з боку пастаўшчыкоў і сваім запасам. Пакуль трымаемся», – падсумоўвае.

Віталь Броўка расказвае, што на самым пачатку збору сродкаў на калектыў арт-пабу выйшлі

прадстаўнікі бацькоўскага калектыву выхаванцаў танцавальнага дзіцячага ансамблю «Зорка». Яны выказалі ўдзячнасьць і прывезлі запас прадуктаў, якіх хапіла на некалькі дзён. Апошнім часам з Броўкам зьвязаліся і віцебскія таксісты, прапаноўвалі свае паслугі для развозкі ежы, некаторыя выказалі намер бясплатна падвозіць мэдыкаў.

«Прыгатаваную ежу перадаём двум чалавекам зь лякарні, але разыходзіцца яна сярод многіх. Потым ад іх

атрымліваем электронныя падзякі за неабыяковы падыход да справы. Заўжды стараемся накарміць добрай, якаснай ежай, каб выклікаць у людзей пазытыўныя эмоцыі. Мэню самае разнастайнае», – дзеліцца сваімі ўражаньнямі Віталь.

У дзень напісаньня гэтага матэрыялу абед для лекараў гатаваў повар Уладзімер Каваленка, а развозіў прадстаўнік службы «Яндэкс.Таксі».

09.05.2020 У вёсцы Прусы Пастаўскага раёна 8 траўня за ўдзел у стрыме Ціханоўскага затрымалі 49-гадовага Андрэя Новікава – былога супрацоўніка МУС РФ. Мужчыну адвезьлі ў Паставы і пасля складаньня пратаколу паводле арт. 23.34 КаАП зьмясьцілі ў ізалятар часовага ўтрыманьня. Пра гэта паведаміла жонка затрыманага Вольга.

Жанчына расказала, што ейнага мужа затрымлівалі тры супрацоўнікі Пастаўскага РАУС. Мужчыну ледзь ня гвалтам адвезьлі ў Паставы «на размову», якая скончылася затрыманьнем і зьмяшчэньнем у мясцовы ізалятар часовага ўтрыманьня (ІЧУ). У міліцыі Вользе паведамілі, што муж будзе знаходзіцца ў ІЧУ аж да панядзелка 11 траўня. У панядзелак яго будуць судзіць.

Андрэя Новікава абвінавачваюць ва ўдзеле ў несанкцыянаваным пікетаваньні.

«Я ня ведаю, што рабіць! Засталася адна з двума дзецьмі на руках: аднаму ўсяго 10 месяцаў, другое – з інваліднасьцю. І яшчэ гаспадарка ўся на мне...» – наракае Вольга.

Па словах жанчыны, яе муж сапраўды езьдзіў у Варапаева, калі туды прыяжджаў блогер Сяргей Ціханоўскі. «Але я ніяк не магу зразумець, у чым вінаватыя людзі, якія зь ім сустракаліся і якое там магло быць пікетаваньне? Людзі ж невінаватыя!» – упэўненая Вольга.

Яна ўдакладняе, што яе муж Андрэй Новікаў служыў раней у расейскім МУС, ён палкоўнік паліцыі на пэнсіі, займаў высокую пасаду начальніка УУС. Чатыры гады таму сышоў на пэнсію і пераехаў жыць у Беларусь. Мае грамадзянства РФ і від на жыхарства ў Беларусі.

Суд над Андрэем Новікавым адбудзецца ў Паставах 11 траўня. Дакладны час пачатку паседжаньня пакуль невядомы.

11.05.2020 Удзельнікаў стрымаў блогера Сяргея Ціханоўскага, якія праходзілі на Віцебшчыне, абвінавацілі ў парушэньні заканадаўства пра масавыя мерапрыемствы. Суды праходзілі патаемна: сябрам і нават сваякам рэдка калі ўдавалася трапіць на працэсы, піша Беларускае Радыё Рацыя.

Каля 30-ці чалавек прыйшлі ў аршанскі суд, каб падтрымаць Ілью Ціханаву і Аляксандра Андрэева, затрыманых 8 траўня. На суд не пусьцілі нікога, толькі паведамлі жонкам пра вырак – 10 сутак арышту кожнаму.

Каб трапіць на суд да віцебскага сябра Партыі БНФ Аляксандра Ільіна, журналістам і праваабаронцам давялося чакаць 4 гадзіны. Пасяджэнне працягвалася 10 хвілін, вырак – 5 сутак арышту.

Віцебская блогерка Алена Янушкоўская абурана такой сытуацыяй:

«Падтрымка прыходзіць, а яны на вытрымку правяраюць. Застаюцца самыя моцныя. Калі застаюцца, бо ў большасці людзі разыходзяцца...

А наконт таго, што адбываецца, то гэта нейкі жах! У краіне дэкларуецца свабода слова, і гэта павінна выконвацца.

А ў нас у краіне поўнае парушэнне ўсіх правоў!» – кажа Янушкоўская.

У Наваполацкім гарадзкім адзеле міліцыі разбіралі сёння справу Андрэя Зуева. Учора ягоную жонку міліцыянты самі запрасілі прыйсці на суд, а сёння не пусьцілі. Тацяна Зуева больш за дзве гадзіны чакала за дзвярыма, а потым ёй паведамлі вырак: мужу прысудзілі 7 сутак арышту.

Самым «лагодным» аказаўся суд у Полацку: на працэс удалося трапіць жонцы падсуднага Віталія Бялевіча, і яму самому прысудзілі не арышт, а 8 базавых велічынь штрафу (216 рублёў). Праўда, пакараннем варта лічыць і тыя тры сутак, якія ён правёў да суду пасля затрыманьня.

На гэтым суды ня скончыліся: ужо заўтра ў Воршы будуць судзіць Алену Мірашнічэнка. Падчас аршанскага стрыму Сяргея Ціхановскага яна гаварыла пра праблемы беспрытульных жывёлаў і чалавечую абыякавасць. За гэта, як і на іншых удзельнікаў сустрэчаў з блогерам, на яе склалі пратакол за нібыта ўдзел у несанкцыянаванай акцыі.

11.05.2020 Віцяблянін Аляксандар Ільінец быў затрыманымі міліцыянтамі 8 траўня. Пасля складання пратаколу яго змясцілі ў ізалятар часовага ўтрыманьня (ІЧУ), дзе ён правёў да суду тры сутак. Сёння, 11 траўня, суд Чыгуначнага раёну Віцебску прызнаў яго вінаватым у парушэнні заканадаўства аб масавых мерапрыемствах (арт. 23.34 КаАП) і пакараў 5 суткамі адміністрацыйнага арышту з улікам ужо адбытых.

Судовае паседжаньне 11 траўня адбылося ў анлайн-рэжыме: судзьдзя кантактавала з абвінавачаным, які знаходзіўся у гэты час у ІЧУ, праз скайп. Адміністрацыйную справу разглядала судзьдзя Алена Цыганкова.

Паводле міліцэйскага пратаколу, Аляксандар Ільінец 3 траўня ўзяў удзел у несанкцыянаваным пікетаванні на плошчы Перамогі ў Віцебску – «з размяшчэннем інфармацыі аб мерапрыемстве ў інтэрнэце».

Падчас суду Ільінец заявіў, што са складзеным пратаколам згодны.

«Я ня ведаў, што гэтымі дзеяньнямі парушаю заканадаўства РБ. Мы проста размаўлялі зь сябрамі, ішлі і размаўлялі пра тое, што ў Віцебску няма дзе знайсці працу...» – тлумачыў на судзе Ільінец.

Ён таксама заявіў, што за тры сутак, якія правёў у ізалятары, у яго пагоршыўся стан здароўя – ён зноў

пачаў кашляць. Прасіў, каб яго не каралі арыштам, а «далі штраф».

У выніку судзьдзя Алена Цыганкова прызнала Аляксандра Ільінца вінаватым ва ўдзеі ў несанкцыянаваным пікетаванні (ч.1 арт. 23.34 КаАП РБ) і паставіла пакараць яго адміністрацыйным арыштам на 5 сутак. Тэрмін адміністрацыйнага арышту лічыцца з моманту затрыманьня – 8 траўня, 14.20.

Ільінец выйдзе на волю 13 траўня.

Інфармацыя аб яшчэ пяці затрыманых, пра якіх пасьпеў паведаміць у канале «Віцебск для жыцця» сам Ільінец 8 траўня, пакуль удакладняецца. Іхныя справы, калі яны былі заведзеныя, у судзе разам са справай Ільінца не разглядаліся. У канцылярыі суду нам нічога наконт іх не паведамілі.

12.05.2020 12 траўня суд Пастаўскага раёну аштрафаваў афіцэра ў адстаўцы расейскай паліцыі Андрэя Новікава на 30 базавых велічынь за ўдзел у стрыме Ціханюскага, які адбыўся ў Варапаеве. Новікава затрымалі ў ягоным доме ў вёсцы Прусы Пастаўскага раёну 8 траўня і змясьцілі ў ізалятар часовага ўтрыманьня, дзе ён прабыў тры сутак.

Андрэя Новікава абвінавацілі ў парушэньні заканадаўства аб масавых мерапрыемствах (арт. 23.34 КаАП). Да суду, які быў прызначаны на 11 траўня, ён знаходзіўся ў Пастаўскім ізалятары часовага ўтрыманьня. У панядзелак суд не пасьпеў вынесці рашэньне і быў перанесены на наступны дзень, абвінавачанага адпусьцілі дамоў.

У аўторак 12 траўня Пастаўскі райсуд прызнаў Андрэя Новікава вінаватым і пакараў яго штрафам у памеры 30 базавых велічынь (810 рублёў).

«Дома. Зь сям'ёй. Выцерці аб сябе ногі не дазволіў. Даваць ацэнку таму, што адбываецца, сэнсу ня бачу... Усе ўсё разумеюць», – цытуюць словы Новікава на тэлеграм канале «Віцебск для жыцця».

12.05.2020 Журналіста з Глыбокага Зьмітра Лупача, якога пасля суду забрала хуткая дапамога, паклалі ў рэанімацыю. 11 траўня судзьдзя Глыбоцкага суду Дзьмітрый Тарасевіч прысудзіў яму 10 сутак арышту і 45 базавых велічынь штрафу – за ўдзел у несанкцыянаваным мерапрыемстве (ч.1 арт. 23.34 КаАП) і за незаконны выраб і распаўсюд прадукцыі СМІ (ч.2 арт. 22.9), паведамляе «Белсат».

Зьмітра Лупача, які супрацоўнічае з «Белсатам», затрымалі 8 траўня. Да суду, які адбыўся над ім 11 траўня, журналіста трымалі ў ізалятары часовага ўтрыманьня.

Судзілі Зьмітра паводле двух артыкулаў: парушэньне заканадаўства аб СМІ, за што прысудзілі яму штраф у памеры 45 базавых велічынь (1215 рублёў), акрамя таго, журналісту прысудзілі 10 дзён адміністрацыйнага арышту за ўдзел у масавай акцыі.

Пасьля суду Зьмітру Лупачу стала кепска і яго забрала хуткая дапамога.

«Лекары сказалі, што Зьмітру неабходнае назіраньне. Таму яго паклалі ў рэанімацыю. Спадзяемся, што яму стане лепей. У лекараў няма старых кардыяграмаў, яны мусяць разабрацца. Але перасьцерагаюцца, каб у яго ня ўзьнік перадынфарктны стан. Ціск яму зьбілі, стала лепей. Ён яшчэ некалькі дзён скардзіўся на тое, што высокі ціск, прымаў лекі», – распавяла «Белсату» Жана Лупач, жонка Зьмітра Лупача.

Прысутныя на судзе былі абураныя выракам, піша Беларускае Радыё Рацыя.

Як кажа праваабаронца Павал Левінаў, асабліва абурыла тое, што Зьмітру ня далі пастанову, а ў міліцыянтаў, якія чакалі журналіста на машыне каля будынку суду, яна ўжо была.

13.05.2020 Вядомую ў Воршы абаронцу жывёл Алену Мірашнічэнка аштрафавалі на 675 рублёў за ўдзел у стрыме Сяргея Ціханоўскага, паведамляе Беларускае Радыё Рацыя. Сустрэча адбылася 18 сакавіка, і амаль праз два месяцы аршанская міліцыя раптам пра яе «успомніла».

На дзяўчыну склалі пратакол за ўдзел у несанкцыянаваным пікеце. Алена з гэтым ня згодная.

«Прышоў сьледчы: «Вы ўдзельнічалі ў пікеце, які арганізаваў Сяргей Ціханоўскі». Я кажу: «Я гуляла па горадзе і ўбачыла блогера, на якога падпісаная і якога паважаю. Я захацела зь ім паразмаўляць і падышла да яго. Але ж гэта не парушэньне нейкіх там законаў!» – расказала Алена Мірашнічэнка.

Суд пакараў дзяўчыну штрафам памерам 25 базавых велічынь (675 рублёў).

Напярэдадні ў судзе Воршы і Аршанскага раёну па 10 сутак арышту прысудзілі Аляксандру Андрэеву і Ільлі Ціханаву, таксама ўдзельнікам сустрэчы з Сяргеем Ціханоўскім. Сябры тут жа арганізавалі кампанію падтрымкі для арыштаваных.

«Учора ў судзе Воршы сабраліся каля 30-ці чалавек, і адразу пасьля суду людзі вельмі хутка самаарганізаваліся, пачалі прапаноўваць дапамогу, матэрыяльную падтрымку ў тым ліку. Знайшліся кіроўцы з машынамі, каб зьбіраць сродкі ад тых, хто гатовы ахвяраваць на перадачы і на падтрымку сем'яў», – распавёў аршанскі праваабаронца Ігар Казьмярчак.

За ўдзел у сустрэчах з блогерам Сяргеем Ціханоўскім яшчэ будуць судзіць жыхароў Полацку. Сустрэчы з блогерам у Полацку і Наваполацку адбыліся напрыканцы красавіка, і вядома, што

прынамсі яшчэ два суды над удзельнікамі стрымаў пройдуць 21-га і 22-га траўня.

14.05.2020 Актывістка і блогерка Алена Янушкоўская атрымала 13 траўня позову з пракуратуры Віцебскага раёну і мусіла сёння явіцца да пракурора, але праз рэжым самаізаляцыі рабіць гэта адмовілася. У пракуратуру яе прывезлі супрацоўнікі Віцебскага РАУС. З Аленай Янушкоўскай правялі размову і ўручылі афіцыйнае

папярэджаньне пра недапушчальнасць парушэння заканадаўства.

Алену Янушкоўскую папярэдзілі аб недапушчальнасці паўторных парушэнняў патрабаванняў Закона «Аб масавых мерапрыемствах», а таксама «выказвання абразлівых выказаў, у тым ліку ў публічных выступах, ці ў інфармацыі, распаўсюджанай у глабальным сеціве Інтэрнэт».

Нагодой для вынясення афіцыйнага папярэджання стаў відэаролік «Коронавірус-режим просит подаяния у беларусов», размешчаны Янушкоўскай 10 красавіка на ютуб-канале «Настоящая Беларусь». На погляд пракурора Віцебскага раёну Шклярэўскага, у гэтым відэа Янушкоўская абразліва выказваецца пра беларускіх чыноўнікаў і супрацоўнікаў унутраных спраў.

Пракуратура папярэджвае, што гэтыя дзеянні блогеркі могуць падпадаць пад артыкулы адміністрацыйнага і крымінальнага Кодэксаў Рэспублікі Беларусь (арт. 9.3 КаАП, арт. 23.5 КаАП, арт. 189 КК).

У афіцыйнай паперы пракурор нагадаў таксама актывістцы, што сёлета яна 5 разоў прыцягвалася да адміністрацыйнай адказнасці за правапарушэнні, прадугледжаныя арт. 23.34 КаАП (парушэнне парадку арганізацыі альбо правядзення масавага мерапрыемства).

«Папярэджаньне?.. Я як жыла, так і буду жыць! Буду, як і раней, рабіць ролікі і гаварыць тое, што я думаю. Бо гэта мае канстытуцыйнае права, і вышэйшых законаў няма. Парушаю яго ня я, а яны», – сказала Алена Янушкоўская пасля візыту ў пракуратуру.

Дадому блогерку адвезлі міліцыянты на службовым аўто.

14.05.2020 10 траўня сябар Аб'яднанай грамадзянскай партыі з райцэнтра Дуброўна прыяжджаў у Воршу і разам з аднадумцамі карміў галубоў на плошчы Леніна. Наступствамі сталі міліцэйскія пратаколы, а потым – суд. Чамураку прызналі вінаватым ва ўдзеле ў несанкцыянаваным масавым мерапрыемстве (арт. 23.34 КаАП) і прысудзілі да 12 сутак арышту, паведаміла Беларуская Рада Рэспублікі Рацыя.

«Мне патэлефанаваў Міша Чамурака, што сёння міліцыя прыяжджала да аднаго з актывістаў «Воршы для жыцця». «Ворша для жыцця» – гэта тэлеграм-канал. І потым сказаў, што і да яго прыехалі. У 13.31 ён ужо быў недасяжны праз тэлефон. Яго затрымалі ў Дуброўне, але затрымлівалі аршанскія міліцыянты, і яго адвезлі ў аршанскі РАУС», – распавёў аршанскі праваабаронца Ігар Казьмярчак.

Праз пару гадзінаў справу Міхаіла Чамуракі ўжо разбіраў суд Воршы і Аршанскага раёну. Судзьдзя Іна Кохава прызнала яго вінаватым у несанкцыянаваным пікетаванні і прысудзіла арышт на 12 сутак.

15.05.2020 Пракуратура гораду Віцебску вынесла афіцыйнае папярэджанне адміністратарцы Тэлеграм-каналу «Краіна для жыцця» Юліі Барсуковай пра недапушчальнасць парушэння заканадаўства аб масавых мерапрыемствах. Папярэджанне вынесенае 14 траўня.

Паводле пракуратуры, Юлія Барсукова зрабіла публічны заклік узяць удзел у масавым мерапрыемстве. Нібыта жанчына размясьціла ў канале «Краіна для жыцця» заклік правесці несанкцыянаванае масавае мерапрыемства 7 траўня ў Гомлі.

Пракурор гораду Віцебску Юры Раманоўскі папярэджвае, што такія дзеянні падпадуюць пад ч.3 арт. 23.34 КаАП РБ і прадугледжваюць штраф у памеры ад 20 да 50 базавых велічынь альбо арышт. Апроч таго, нагадвае, што «парушэнне парадку арганізацыі альбо правядзення масавых мерапрыемстваў, якія спрычыніліся грамадзкі небяспечным наступствам, прадугледжваюць крымінальную адказнасць паводле арт. 369-3 КК РБ».

Пракуратура афіцыйна папярэджвае Барсукову пра «недапушчальнасць паўторных парушэнняў патрабаванняў Закону РБ «Аб масавых мерапрыемствах», інакш прыцягнуць яе да ўстаноўленай законам адказнасці.

18.05.2020 Суд Чыгуначнага раёну Віцебску 18 траўня разгледзеў адміністрацыйную справу ў дачыненні віцяблянкі Дар'і К., якую вінавацілі ва ўдзеле ў несанкцыянаваным масавым мерапрыемстве (ч.1 арт. 23.34 КаАП) – кармленні галубоў 3 траўня. Дзяўчыну прызналі вінаватай і пакаралі штрафам у памеры 20 базавых велічынь.

Справу разглядала судзьдзя Алена Цыганкова.

Як расказала «Віцебскай Вясне» Дар'я (абвінавачаная папрасіла не называць прозвішча), на судзе ў якасці доказу яе вінаватасці паказалі відэа, на якім яна моўчкі стаіць сярод іншых людзей. У нейкі момант да дзяўчыны падышоў хлопец, каб пазнаёміцца, – яны перакінуліся фразамі.

«Ну глядзіце, вы ж размаўлялі!» – ажывілася судзьдзя... Карацей, няма словаў! Я лічу, што на мяне чыніцца ціск», – кажа Дар'я.

Судзьдзя Алена Цыганкова палічыла дзяўчыну вінаватай ва ўдзеле ў несанкцыянаваным пікетаванні і аштрафавала на 20 базавых велічынь (540 рублёў).

Дар'я прызналася, што была вельмі здзіўленая тым, што яе адразу аштрафавалі, а ня вынеслі папярэджанне, бо да адміністрацыйнай адказнасці яна прыцягвалася першы раз у жыцці.

Паведаміла таксама, што ў дачыненні да яе міліцыянты склалі яшчэ адзін пратакол за правапарушэнне, прадугледжанае арт. 23.34 КаАП, – гэтым разам за ўдзел у стрыме блогера Ціханоўскага 30 красавіка каля піраміды «Марка-сіці».

Суд адбудзецца 25 траўня.

19.05.2020 Суд Чыгуначнага раёну Віцебску 19 траўня пакараў віцяблянiна Алега Баразну штрафам у памеры 30 базавых велiчынь за ўдзел у стрыме блогера Сяргея Цiханоўскага.

Судзьдзя палiчыла, што Баразна, адказаўшы на пытаньне блогера, паўдзельнiчаў у несанкцыянаваным пiкетаваньнi і парушыў тым самым заканадаўства аб масавых мерапрыемствах (ч.1 арт. 23.34).

Адміністрацыйную справу жыхара Віцебску Алега Баразны разглядала

судзьдзя Святлана Варатынская. Працэс, на якім прысутнiчала больш за 10 слухачоў, прайшоў у кабiнэце судзьдзi – з iгнараваньнем якіх-небудзь правiл эпiдэміялягiчнай бяспекi. Сама судзьдзя была бяз маскi.

Паводле мiлiцэйскага пратаколу, Алег Баразна 30 красавiка ўзяў удзел у несанкцыянаваным пiкетаваньнi, на якім абмяркоўвалася сацыяльная палiтыка дзяржавы, будучыя выбары, выказвалася незадавальненьне кiраўнiцтвам дзяржавы. Гаворыцца, што напрыканцы нехта выкрыкнуў: «Стоп, таракан!»

Абвiнавачаны мужчына з пратаколам не згадзiўся. Заявiў, што трапiў на сустрэчу выпадкова і быў упэўнены, што анічога супрацьзаконнага ня чынiць, бо мiлiцэйскія патрулi нiяк не рэагавалi на тое, што адбывалася каля пiрамiды «Марка-сiцi».

«Я проста выказаў свой пункт гледжаньня на некаторыя праблемы. І мне дазваляў зрабiць гэта артыкул 33 Канстытуцыi, які гарантуе свабоду меркаваньняў і перакананьняў. І гэта ўсё...» – сказаў на судзе Алег Баразна.

Судзьдзя Святлана Варатынская палiчыла вiнаватасць Баразны даказанай (сьведкi ў суд не выклiкалiся) і пакарала яго за парушэньне заканадаўства аб масавых мерапрыемствах штрафам у памеры 30 базавых велiчынь (810 рублёў).

Гэта ўжо другi штраф, прысуджаны Баразне ў траўнi 2020 году за правапарушэньнi паводле арт. 23.34. Раней, 8 траўня, судзьдзя Алена Цыганкова аштрафавала яго на 540 рублёў за ўдзел у акцыi кармленьня галубоў. Суткi да таго суду Алег Баразна правёў у iзаятары часовага ўтрыманьня.

20.05.2020 Афіцыйнае папярэджаньне наконт недапушчальнасцi ўдзелу ў несанкцыянаваных мерапрыемствах далi жыхару Віцебску Аляксею Саламаненку. Несанкцыянаваным пiкетам пракуроры палiчылi стрым блогера Сяргея Цiханоўскага, які прыежджаў у Віцебск 30-га красавiка, перадае Беларускае Радыё Рацыя.

Паводле Аляксея Саламаненкi, забараняць людзям сустрэцца на вулiцы несправядлiва.

«Проста людзi сустрэліся, паразмаўлялі. Я ўвогуле не разумею: атрымліваецца, што ў нас людзям увогуле на вулiцы сустрэцца нельга, калi дамовiцца праз сацыяльныя сеткi. Я лiчу, што гэта несправядлiва, і, шчыра сказаць, для мяне ўвогуле неяк дзiкавата, што ёсьць такi артыкул... Я сябе не лiчу правапарушальнiкам, і я адмовiўся даваць паказаньнi супраць самога сябе на падставе артыкулу 27 Канстытуцыi Рэспублiкi Беларусь», – расказаў віцяблянiн.

Паводле праваабаронцы Паўла Левінава, папярэджаньне пракуратуры ня мае карных наступстваў, а на дадзены момант выкарыстоўваецца для запалохваньня.

«У адпаведнасьці з Законам аб пракуратуры, пракурорскае папярэджаньне – гэта акт пракурорскага рэагаваньня. У прынцыпе, ён не нясе ніякіх прававых наступстваў. Гэта такі акт запалохваньня, які пачаў прымяняцца з пачаткам гэтай электаральнай кампаніі,

гэта такі элемент, каб застрашыць», – тлумачыць Павал Левінаў.

Паводле праваабаронцы, пракурорскае папярэджаньне не замяняе судовага пакараньня: калі міліцыя складзе пратакол на Аляксея Саламаненку і перадасьць яго ў суд, то ён можа быць аштрафаваны альбо пакараны арыштам.

Наколькі вядома на гэты момант, пратакол за ўдзел у стрыме 30-га красавіка на Аляксея Саламаненку не складалі. Але 22 траўня яго будучь судзіць за так званое кармленьне галубоў – акцыю грамадзкай салідарнасьці, што прайшла ў Віцебску 3 траўня.

21.05.2020 Суд Чыгуначнага раёну Віцебску пакараў 21 траўня віцяблянціна Аляксандра Мацеюка 4-ма суткамі адміністрацыйнага арышту за ўдзел у сустрэчы з блогерам Сяргеем Ціханоўскім. Мужчыну прызналі вінаватым у парушэньні заканадаўства аб масавых мерапрыемствах (арт. 23.34 КаАП). Справу разглядала судзьдзя Алена Грабянчук.

Аляксандар Мацяюк быў затрыманы міліцыяй ранкам 21 траўня на выхадзе з пад'езду дома, у якім жыве. Паводле нашай інфармацыі, днём раней яму спрабавалі ўручыць позову ў Чыгуначны РАУС, але ён адмовіўся яе браць. У міліцыю ён не паехаў, але зьбіраўся наведаць дачу.

Пасьля затрыманьня яго адразу адвезьлі ў ізалятар часовага затрыманьня (ІЧУ).

Судовае паседжаньне прайшло ў анлайн-рэжыме (праз скайп). Мацеюка абвінавацілі ва ўдзеле ў стрыме Ціханоўскага, які прайшоў у Віцебску 30 красавіка. Праваахоўнікі расцанілі тую сустрэчу як несанкцыянаванае пікетаваньне. Знаходзячыся ў ІЧУ, Аляксандар Мацяюк хадайнічаў, каб яму далі час на заключэньне дамовы з адвакатам, які знаходзіцца ў Менску. Хадайніцтва задаволілі, але далі на гэта толькі гадзіну перапынку ў судовым паседжаньні.

Па словах віцебскага актывіста Паўла Шаўчэнкі, які трапіў на суд у якасьці слухача, пасьля перапынку Мацяюк зноў хадайнічаў аб адвакаце, на што судзьдзя Алена Грабянчук заявіла: «Ужо позна, паседжаньне пачалося!». Паводле назіраньняў Шаўчэнкі, гэтыя словы судзьдзі не былі занесеныя ў пратакол.

Судзьдзя Грабянчук прызнала Аляксандра Мацеюка вінаватым ва ўдзеле ў несанкцыянаваным пікетаваньні (арт. 23.34) і пакарала адміністрацыйным арыштам на 4-ра сутак.

Аляксандар Мацяюк будзе знаходзіцца за кратамі да 25 траўня.

22.05.2020 22 траўня ў Віцебскі абласны суд разгледзеў касацыйную скаргу глыбоцкага журналіста-фрылянсэра Зьмітра Лупача на пастанову суду ніжэйшай інстанцыі. Скаргу разглядала судзьдзя Сьвятлана Іванова. У выніку яна пакінула пастанову Глыбоцкага суду бязь зьменаў, а скаргу без задавальненьня.

Зьміцер Лупач спрабаваў аспрэчыць рашэньне суду Глыбоцкага раёну ад 11 траўня. Паводле ч.1 арт. 23.34 КаАП (парушэньне заканадаўства аб масавых

мерапрыемствах), суд аштрафаваў журналіста на 10 базавых велічыняў, а паводле ч.2 арт.22.9 (незаконны выроб і (або) распаўсюд прадукцыі СМІ) прысудзіў 45 базавых велічыняў (1215 рублёў). Таксама журналіст быў арыштаваны на 10 сутак.

Глыбоцкім судом Лупач быў прызнаны вінаватым у тым, што 31 сакавіка, знаходзячыся на цэнтральнай плошчы Глыбокага, узяў удзел у незаконным пікетаваньні, падчас якога нібыта выказаў для ютуб-каналу «Страна для жыцця» сваё стаўленьне да дзейнай улады. Яго таксама звінавацілі ў тым, што без акрэдытацыі ў якасьці карэспандэнта замежнага СМІ у красавіку (дакладная дата ня вызначаная) узяў інтэрвію, якое пазьней было размешчанае на тэлеканале «Белсат».

З пастановай суду журналіст не пагадзіўся. У скарге звярнуў увагу на парушэньні Канстытуцыі і Міжнароднага пакту аб грамадзянскіх і палітычных правах. Указаў на працэсуальныя парушэньні і права на абарону.

Зьміцер Лупач прасіў адмяніць пастанову ў сувязі з адсутнасьцю ў ягоных дзеяньнях складу адміністрацыйнага правапарушэньня.

Таксама ў скарге журналіст хадаінічаў, каб яго прывезлі ў Віцебск для ўдзелу ў судовым паседжаньні, але гэтую просьбу суд праігнараваў. Дарэчы, як і астатнія факты, выкладзеныя ў скарге. Судзьдзя Сьвятлана Іванова пакінула пастанову Глыбоцкага суду бязь зьменаў, а скаргу без задавальненьня.

«Арышт Зьмітра Лупача і іншых актыўных людзей – гэта зачыстка, запалохваньне перад выбарчай кампаніяй. Улада разумее, што праз сацыяльныя, эканамічныя і палітычныя праблемы незадаволенасьць насельніцтва расьце. Гэткімі захадамі яна намагаецца не дапусьціць ніякай бескантрольнай актыўнасьці людзей, а таксама перашкаджае распаўсюду альтэрнатыўнай інфармацыі», – кажа віцебскі праваабаронца Павал Левінаў.

Сёньня ўвечары мусіць скончыцца 10-дзённы тэрмін адміністрацыйнага арышту Зьмітра Лупача – ён мае выйсці на волю.

25.05.2020 У судзе Чыгуначнага раёну Віцебска да 10 сутак арышту асуджаны актывіст Аляксей Прохараў. Працэс адбываўся праз Skype, бо з 22-га траўня віцяблянін знаходзіцца ў ізалятары часовага ўтрыманьня (ІЧУ), паведамляе Беларускае Радыё Рацыя. Справу разглядала судзьдзя Алена Цыганкова.

Аляксей Прохараў атрымаў позову прыйсьці ў міліцыю для складаньня пратаколу і адразу трапіў за кратамі.

Пра час суду знарок не паведамлялася, і ягоны папечнік Павал Шаўчэнка паўдня дзяжурў каля судовай канцылярні, каб не прапусьціць той момант, калі прывязуць дакумэнты зь ІЧУ. Ён першым даведаўся судовае рашэньне.

«Далі яму 10 сутак арышту з моманту затрыманьня, гэта было 22-га ў пятніцу. Атрымліваецца, тое сутак ён ужо адсядзеў, 7 засталася. Артыкул 23.34 КаАП, але ў яго частка 3, у адрозьненне

ад іншых хлопцаў, бо па гэтай частцы артыкулу яго судзілі ўжо 30 студзеня», – расказаў Павал Шаўчэнка.

Сёлета Аляксея Прохарава ўжо некалькі разоў каралі за ўдзел у акцыях супраць паглыбленай інтэграцыі з Расеяй, якія праходзілі ў Менску і ў Віцебску. Але раней гэта былі толькі грашовыя штрафы.

25.05.2020 25 траўня ў судзе Чыгуначнага раёну Віцебску судзьдзя Юры Урбан разгледзеў адміністрацыйную справу ў дачыненні да віцяблянкі Дар'і Юрчанка. Дзяўчыну прызналі вінаватай ва ўдзеле ў несанкцыянаваным масавым мерапрыемстве (ч.1 арт. 23.34 КаАП) і аштрафавалі на 25 базавых велічыняў.

Гэта ўжо другі штраф, які жыхарка Віцебску атрымала цягам месяца. 18 траўня Дар'ю аштрафавалі на 540 рублёў за кармленьне галубоў (судзьдзя Алена Цыганкова).

Згодна з адміністрацыйным пратаколам, Юрчанка 30 красавіка ў загадзя вызначаным месцы ля будынку «Марка-сіці» парушыла заканадаўства аб масавых мерапрыемствах. Яна нібыта актыўна ўдзельнічала ў несанкцыянаваным пікетаванні, выказвала свае грамадзка-палітычныя погляды ў інтэрвію блогеру Сяргею Ціханоўскаму.

У далейшым відэамаатэрыял быў разьмешчаны на ютуб-канале «Страна для жыцця».

Сваёй віны ў судзе дзяўчына не прызнала і ад усялякіх тлумачэньняў накіонт выстаўленага абвінавачваньня і сваіх дзеяньняў падчас сустрэчы з Ціханоўскім адмовілася.

“25 базавых – гэта вялікая сума для нашай сям’і. Адразу і не заплаціш. Я ня ведаю, дзе грошы на ежу ўзяць, хаця кожны дзень працую, а тут яшчэ штрафы аплочваць. Але ж ёсьць артыкул Канстытуцыі, які дае людзям права на свабоду слова і забяспечвае свабоду сходаў”, – сказала пасля суду Дар’я Юрчанка.

27.05.2020 Віцяблянкі Аляксея Саламаненку затрымалі 26 траўня на працы і пасля складаньня пратаколу адразу зьмясьцілі ў ізалятар часовага ўтрыманьня (ІЧУ), дзе ён правёў суткі да суду. У сераду 27 траўня ягоную справу разглядаў суд Першамайскага раёну Віцебску. Прысуд аказаўся мякчэйшы, чым чакалі: 25 базавых велічынь – за сустрэчу з блогерам Ціханоўскім.

Ад самага ранку жонка Аляксея Саламаненкі Натальля і ягоныя сябры чакалі пачатку працэсу ў судзе Чыгуначнага раёну. Але справу Саламаненкі не прывезлі ў суд аж да абеду. Толькі пасля званку начальніку ІЧУ высветлілася, што ягоную справу ўжо пачалі разглядаць, але зусім у іншым судзе – Першамайскага раёну (па месцы жыхарства). Паплечнікі і жонка Саламаненкі змаглі трапіць толькі на працяг працэсу, у якім быў абвешчаны перапынак, бо абвінавачаны хадайнічаў даць яму час на пошукі адваката.

Справу Саламаненкі разглядаў судзьдзя Міхаіл Юрчанка. Паседжаньне адбывалася праз скайп. Пасля перапынку абвінавачаны заявіў, што заключыць дамову з адвакатам яму не ўдалося, бо зрабіць гэта, калі ты знаходзішся ў ІЧУ і ня маеш пад рукой тэлефона, – проста нерэальна.

Паводле матэрыялаў адміністрацыйнай справы, Аляксей Саламаненка 30 красавіка браў удзел у несанкцыянаваным пікетаваньні, парушыўшы тым самым заканадаўства аб масавых мерапрыемствах (арт. 23.34 КаАП). Пад «несанкцыянаваным пікетаваньнем» міліцыянты і судзьдзя разумелі сустрэчу з блогерам Сяргеем Ціханоўскім, якая адбылася ў той дзень у Віцебску каля ТЦ «Марка-сіці».

Аляксей Саламаненка з пратаколам не згадзіўся.

У якасьці доказаў вінаватасьці абвінавачанага міліцыянты прыклалі да пратаколу скрын зь відэа, на якім была выява чалавека ў масцы. Саламаненка сябе ў гэтым чалавеку не прызнаў. Падчас паседжаньня наракаў, што кепска чуе судзьдзю па скайпе.

Судзьдзя Міхаіл Юрчанка прызнаў Саламаненку вінаватым у парушэньні заканадаўства аб масавых мерапрыемствах і аштрафаваў яго на 25 базавых велічынь (675 рублёў). Актывіста выпусьцілі зь ІЧУ на волю.

Раней менавіта за ўдзел у стрыме блогера Ціханоўскага Аляксея Саламаненку афіцыйна папярэдзіла пракуратура.

Нагадаем, што 5 дзён таму Аляксея Саламаненку аштрафаваў таксама суд Чыгуначнага раёну Віцебску. Тады судзьдзя Алена Цыганкова прызнала яго вінаватым у правапарушэньні паводле таго ж самага артыкулу 23.34 КаАП. Вона актывіста заключалася ў тым, што 3 траўня ён разам зь сябрамі карміў галубоў. Той працэс прайшоў за закрытымі дзьвярыма і без удзелу самога абвінавачанага, бо прысутныя на паседжаньні адмовіліся выканаць патрабаваньні судзьдзі пакінуць залю.

29.05.2020 У Віцебску працягваюцца суды над прыхільнікамі блогера Сяргея Ціханоўскага. 29 траўня суд Кастрычніцкага раёну Віцебску аштрафаваў на 30 базавых велічынь адміністратарку Тэлеграм-каналу «Краіна для жыцьця» Юлію Барсукову ўсяго за адно паведамленьне ў чаце. Актывіст Аляксандар Ільінец быў пакараны штрафам у памеры 25 базавых велічынь за ўдзел у сустрэчы зь Ціханоўскім 30 красавіка.

Справу Юліі Барсуковай разглядаў судзьдзя Уладзімер Царыкаў. Паводле міліцэйскага пратаколу, 7 траўня віцэблянка апублікавала ў Тэлеграм-чаце «Страна для жыцьця» паведамленьне з заклікам прыйсьці 10 траўня на плошчу Леніна ў Воршы, каб зладзіць масавае мерапрыемства. На думку міліцыянтаў – несанкцыянаванае. Тым самым Барсукова парушыла заканадаўства аб масавых мерапрыемствах (ч.1 арт. 23.34 КаАП).

Юлія Барсукова віны не прызнала, хоць і не адмаўляла таго, што магла разьмясьціць такое паведамленьне ў чаце. У якасьці адзінага доказу яе вінаватасьці міліцыянты прыклалі да справы раздрукоўку скрына з паведамленьня ў Тэлеграме. Судзьдзі Царыкаву гэтага было дастаткова, каб прызнаць жанчыну вінаватай і пакараць яе штрафам у памеры 30 базавых велічынь (810 рублёў).

«Гэта ня суд, а судзілішча! Паказальнае запалохваньне грамадзянскай

супольнасьці Беларусі», – сказала на судзе Юлія Барсукова.

У той жа дзень, 29 траўня, суд Чыгуначнага раёну Віцебску (судзьдзя Алена Грабянчук) аштрафаваў актывіста Аляксандра Ільінца на 25 базавых велічынь (675 рублёў), прызнаўшы яго вінаватым у правапарушэньні па тым жа артыкуле 23.34 КаАП. Паводле суду, віна мужчыны была ў тым, што 30 красавіка ён узяў удзел у стрыме блогера Ціханоўскага.

Нагадаем, 11 траўня той самы суд пакараў Ільінца 5 суткамі арышту за «кармленьне галубоў» у Віцебску.

01.06.2020 У Віцебску 1 чэрвеня адбыліся суды над чатырма прыхільнікамі блогера Ціханоўскага, затрыманымі напярэдадні. Іх абвінавацілі ва ўдзеле ў несанкцыянаваным пікетаваньні з выкарыстаньнем плякату «Свабоду Ціханоўскаму!» і выявы перакрэсьленага таракана. Актывістаў затрымалі зранку 31 траўня – перад пачаткам масавага пікету для збору подпісаў за Сьвятлану Ціханоўскую.

Ранкам 31 траўня ў Віцебску былі затрыманыя Алег Баразна, Аляксандар Ільінец, Аляксей Саламаненка і Эдуард Плюснін. Усе чацьвёра дапамагалі ініцыятыўнай групе ва ўсталяваньні намёту і афармленьні месца збору подпісаў за Ціханоўскую. Суткі перад судамі віцябляне правялі ў ізалятары часовага ўтрыманьня (ІЧУ).

У панядзелак 1 чэрвеня стала вядома, што актывістаў абвінавачваюць ва ўдзеле ў несанкцыянаваным пікетаваньні, якое адбылося 30 траўня каля ГЦ «Марка-сіці» – «з выкарыстаньнем плякатаў «Свабоду Ціханоўскаму!» і «No pasaran!», а таксама выявы перакрэсьленага таракана». Аргумэнты, што плякаты разьмяшчаліся на цалкам легальным пікеце для збору подпісаў прэтэндэнткі ў кандыдаты на прэзідэнцтва Сьвятланы Ціханоўскай, на судзьдзяў ня дзейнічалі.

Суд Кастрычніцкага раёну Віцебску (судзьдзя Царыкаў) аштрафаваў Алега Баразну на 40 базавых велічынь (1080 рублёў), а суд Чыгуначнага раёну (судзьдзя Цыганкова) пакараў штрафам на 20 базавых (540 рублёў) Эдуарда Плюсніна, які ў той дзень зьявіўся каля пікету толькі для таго, каб дапамагчы ўсталяваць намёт. Між тым, судзьдзя Цыганкова ня ўгледзела правапарушэньня ў дзеяньнях яшчэ аднаго актывіста – Аляксандра Ільінца, аднак і ягоную справу накіравалі на дапрацоўку ў міліцыю.

Лёс яшчэ аднаго затрыманага і абвінавачанага паводле артыкулу 23.34 КаАП – Аляксея Саламаненкі, быў невядомы аж да вечара 1 чэрвеня. Ягоная справа «ўсплывала» то ў адным, то ў другім судзе, але раптам знікала, калі ў суд прыйжджалі паплечнікі Аляксея і ягоная жонка Натальля. Ніхто са службовых асобаў ня мог сказаць, дзе канкрэтна будуць судзіць актывіста. Толькі пасля 18.00 жонка і сябры Аляксея дазналіся, што справу Саламаненкі будзе разглядаць суд Першамайскага раёну. Судзьдзя Барысава прызнала яго вінаватым ва ўдзеле ў несанкцыянаваным пікетаваньні (арт. 23.34 КаАП) і аштрафавала на 30 базавых велічынь (810 рублёў).

02.06.2020 Толькі зараз стала вядома, што пад рэпрэсіі дзяржавы, накіраваныя супраць прыхільнікаў блогера Сяргея Ціханоўскага, трапіла яшчэ адна віцяблянка – кіроўца таксі Аксана Міхасёнак. 18 траўня суд Чыгуначнага раёну Віцебску прызнаў яе вінаватай ва ўдзеле ў несанкцыянаваным пікетаваньні – «кармленьні галубоў», і пакараў адміністрацыйным штрафам у памеры 20 базавых велічынь.

Справу Аксаны Міхасёнак разглядала судзьдзя Алена Цыганкова. Паводле судовай пастановы, якая ўжо набыла законную моц, 3 траўня Аксана ўзяла ўдзел у несанкцыянаваным пікетаваньні без адпаведнага дазволу мясцовых органаў улады – «з мэтай публічнага выказваньня грамадзка-палітычных інтарэсаў і пратэстаў».

На судзе Аксана Міхасёнак з пратаколам не згадзілася і паведаміла, што ані ў якім пікетаваньні ня ўдзельнічала. Расказала, што прайшла разам зь сябрам літаральна некалькі дзясяткаў мэтраў. На пляцоўцы каля ГЦ «Марка-сіці», дзе людзі кармілі галубоў, дзяўчыны ўжо не было, аб чым сьведчылі міліцэйскія відэаздымкі, якія былі прыкладзеныя да справы ў якасьці доказу вінаватасьці.

Але гэты факт не пераканаў судзьдзю Цыганкову – яна прызнала віцебскую таксістку вінаватай у парушэньні заканадаўства аб масавых мерапрыемствах (ч.1 арт. 23.34 КаАП) і аштрафавала яе на 20 базавых велічынь (540 рублёў).

02.06.2020 У Наваполацкім судзе 1 чэрвеня разбіралі шэсьць адміністрацыйных справаў, пачатых супраць чатырох чалавек. Усе яны – удзельнікі сустрэчы з блогерам Сяргеем Ціханоўскім, які рабіў стрым з Наваполацку 29-га красавіка. Двое зь іх яшчэ й «кармілі галубоў» 3-га траўня – прыйшлі на цэнтральную плошчу горада, каб прагуляцца і паразмаўляць пра надзённае са сваімі знаёмымі, паведамляе Беларускае Радыё Рацыя.

Абмеркаваць наяўныя праблемы з тымі, ад каго залежыць іх вырашэньне, не атрымліваецца.

«Я так разумею, што ня ў той мікрафон сказала – не таму чалавеку! Але ж я ня супраць, каб сказаць у мікрафон, які паставіць гарвыканкам. Толькі няма ня тое што мікрафона, а нашы пісьмовыя звароты, як правіла, ігнаруюцца! Мы атрымліваем адпіскі, пустыя адпіскі!» – кажа выкладчыца Алена Гурчонак.

Паводле двух адміністрацыйных пратаколаў, Алену Гурчонак аштрафавалі на 10 базавых велічынь, што складае 270 рублёў.

Такі самы штраф – і за сустрэчу з Сяргеем Ціханоўскім, і за так званае «кармленьне галубоў» прысудзілі Натальлі Карэлінай. «Ня ў той мікрафон» яна казала пра маленькія заробкі і цяпер не ўяўляе, як сплаціць штраф: жанчына працуе майстрам па рамонце, і яе аклад – 219 рублёў.

Аляксандра і Юлію Шэлемень пакаралі «сямейным» штрафам. Муж і жонка за інтэрвію блогеру Ціханоўскаму павінны сплаціць 16 базавых велічынь з агульнасямейнага бюджэту.

«Значыць, мне свайму дзіцяці сказаць, што сёлета ён не паедзе ў летнік, бо я выйшла і прадэманстравала сваю грамадзянскую пазыцыю. Я маю на гэта права ў адпаведнасьці з артыкулам 33 Канстытуцыі! А за гэта мне даюць штраф! Сямейны! 540 рублёў! Віншую, Беларусь! Напэўна, гэта якраз тое, чаго мы чакалі 26 гадоў. Каб за свабоду слова людзі пачыналі плаціць!» – кажа Юлія.

За ўдзел у сустрэчы з Сяргеем Ціханоўскім у Наваполацку, а таксама за так званае «кармленьне галубоў» 7 чалавек былі аштрафаваныя на агульную суму больш як паўтары тысячы рублёў. Наваполацкаму актывісту Андрэю Зуеву за інтэрвію «ня ў той мікрафон» было прысуджана 7 сутак арышту.

04.06.2020 Сябра ініцыятыўнай групы Артур Сінега і валянтэр Андрэй Зуеў былі затрыманыя ў Наваполацку 3 чэрвеня. Суткі да суду яны правялі ў цэнтры ізаляцыі правапарушальнікаў. Сёньня суд гораду Наваполацку прызнаў іх вінаватымі ва ўдзеле ў несанкцыянаваным пікетаваньні (ч.3 арт. 23.34 КаАП) і пакараў 15 суткамі арышту. Але выкананьне прысуду адклалі на будучыню – актывісты выйшлі на волю...

Адміністрацыйныя справы Андрэя Зуева і Артура Сінегі разглядала праз скайп судзьдзя Зінаіда Балаболава. Суд прайшоў патаемна ад журналістаў і папличнікаў актывістаў, якія так і не трапілі на адкрытае паседжаньне, бо інфармацыю пра яго пачатак ад іх папросту схавалі.

Судзьдзя Балаболава прызнала наваполацкіх актывістаў вінаватымі ва ўдзеле ў несанкцыянаваным пікетаваньні (арт. 23.34 КаАП) з выкарыстаньнем плякатаў «Слуга, сыходзь – народ прыйшоў», «Краіна для жыцьця», выявай перакрэсьленага прусака ды іншымі. Па словах Артура Сінегі, судзьдзя зачытвала рашэньне са звычайнага нататніку: 15 сутак арышту.

Ніякія прэрэчэньні і довады пра тое, што актывісты бралі удзел у цалкам легальным пікеце для збору подпісаў, судзьдзя пад увагу не ўзяла.

Нечаканасьцю стала тое, што пасля абвяшчэньня пастановы аб арышце, мужчын выпусьцілі з цэнтру ізаляцыі правапарушальнікаў на волю. Ім паведамілі, што яны маюць 5 дзён на абскарджаньне рашэньня суду і што выкананьне прысуду пакуль адкладзенае.

«Думаю, што зрабілі гэта ня зь нейкіх гуманых меркаваньняў, а каб мець магчымасьць «закрыць» у любы момант. Мяркую, паспрабуюць зрабіць гэта напярэдадні выбараў.

Ідзе непрыхаванае запалохваньне народу!» – сказаў пасля вызваленьня зь ЦПП актывіст Андрэй Зуеў.

Навапалачане зьбіраюцца абскардзіць пастанову судзьдзі Балаболавай у Віцебскім абласным судзе.

08.06.2020 Віцебскую блогерку Алену Янушкоўскую, якую затрымалі 5 чэрвеня і да суду зьмясьцілі ў ізалятар часовага ўтрыманьня, прызналі сёньня вінаватай ва ўдзеле ў несанкцыянаваным мітынгі, які, паводле міліцыі, адбыўся ў Віцебску 31 траўня. Суд Віцебскага раёну аштрафаваў жанчыну на 40 базавых велічынь.

Яшчэ двух актывістаў – Алега Паўлава і Аляксандра Мацеюка прысудзілі адпаведна да 5 і 7 сутак адміністрацыйнага арышту.

Алену Янушкоўскую затрымалі 5 чэрвеня ў доме яе дачкі ў вёсцы Пестуніца Віцебскага раёну. Яе даставілі ў аддзяленьне міліцыі Віцебскага раёну і пасля складаньня пратаколу кінулі да суду за краты ізалятара часовага ўтрыманьня (ІЧУ) – нягледзячы на тое што жанчына мае інваліднасьць 3-й групы. Блогерка

правяла ў ІЧУ тры сутак да суду.

Справу Янушкоўскай у судзе Віцебскага раёну разглядаў 8 чэрвеня па скайпе судзьдзя Міхаіл Зубеня. Актывістку абвінавацілі ва ўдзеце ў несанкцыянаваным масавым мерапрыемстве – мітынгу, які прайшоў у Віцебску 31 траўня з удзелам палітыка Паўла Севярынца. Паводле пратаколу, Янушкоўская выкрывала лезунгі «Лукашэнка, сыходзь!», «Жыве Беларусь!»

Жанчына не згадзілася з пратаколам і заявіла на судзе, што ў той дзень брала ўдзел у цалкам законным пікетаваньні для збору подпісаў. На пытаньне судзьдзі ў канцы паседжаньня, ці жадае яна што дадаць, заявіла: «Я жадаю толькі аднаго – зьмяніць гэтую сыстэму!»

Судзьдзя Зубеня пасля прагляду відэа, зьнятага міліцыянтамі, палічыў віну актывісткі даказанай і пакараў яе паводле ч.3 арт. 23.34 КаАП штрафам у памеры 40 базавых велічынь (1080 рублёў). Алена Янушкоўская цяпер на волі.

Апроч таго, 8 чэрвеня адбыліся яшчэ два суды над затрыманымі ў мінулую пятніцу і суботу актывістамі, якія знаходзяцца ў ІЧУ. Справы Алега Паўлава і Аляксандра Мацеюка разглядаў суд Чыгуначнага раёну Віцебску. Актывістаў таксама абвінавацілі ва ўдзеце ў несанкцыянаваным мітынгу 31 траўня. Судзьдзя Алена Цыганкова прысудзіла Паўлава да 5 сутак арышту.

Вынік суду па справе Аляксандра Мацеюка быў невядомы аж да 19-й гадзіны. Каля 17.00 у судовым паседжаньні быў абвешчаны перапынак – абвінавачанаму далі 50 хвілін, каб ён скарыстаўся сваім правам на абаронцу. Потым, па словах праваабаронцы Паўла Левінава, які прысутнічаў на паседжаньні, разгляд справы Мацеюка паставілі ў чаргу: як апынулася, у віцебскім ІЧУ адзін скайп на ўсіх. Да закрыцьця суду (18.00) справа Мацеюка заставалася не разгледжанай. Толькі пасля 19.00 стала вядома, што Аляксандр Мацяюк асуджаны на 7 сутак адміністрацыйнага арышту.

Удакладнім таксама, што віцэблянін Аляксандар Якушкоў, пра зьмяшчэньне ў ІЧУ якога мы пісалі раней, насамрэч знаходзіцца на волі – ён пазьбег затрыманьня. Суд над актывістам Яраславам Кійко, якога пасля затрыманьня 5 чэрвеня адпусьцілі дамоў праз падвышаную тэмпературу цела, перанесьлі на 16 чэрвеня.

09.06.2020 Судзьдзя суду Кастрычніцкага раёну Віцебску Уладзімер Царыкаў палічыў, што актывіст «Народнай Грамады» Аляксандар Якушкоў браў удзел у несанкцыянаваным масавым мерапрыемстве 31 траўня і прысудзіў яго да 10 сутак адміністрацыйнага арышту паводле часткі 3-й артыкулу 23.34 КаАП. Суд адбыўся ў анлайн-рэжыме 9 чэрвеня.

За віцяблянінам Аляксандрам Якушковым міліцыянты палявалі яшчэ 5 чэрвеня. У той дзень былі затрыманыя Алена Янушкоўская і Алег Паўлаў, але Якушкоў змог тады пазьбегчы затрымання. Яго затрымалі 8 чэрвеня пасля суду над Янушкоўскай і адразу змясьцілі ў ізалятар часовага ўтрыманьня (ІЧУ). Судовае паседжаньне 9 чэрвеня адбывалася праз скайп. Справу Якушкова разглядаў судзьдзя Уладзімер Царыкаў.

Паводле пратаколу, актывіст «31 траўня, знаходзячыся каля ГЦ «Марка-Сіці», парушаючы закон аб масавых мерапрыемствах, узяў удзел у несанкцыянаваным мітынгу без дазволу адміністрацыі Чыгуначнага раёну Віцебску».

Судзьдзя агучыў рапарты супрацоўнікаў міліцыі. Як вынікала з рапарту міліцыянта Зуева, «пад падставай збору подпісаў за кандыдата Ціханоўскую сябры ініцыятыўнай групы правялі пікет зь іншымі мэтамі».

Высьвятляючы, навошта актывіст узяў удзел у мітынгу і выкрыкваў лёзунгі «Жыве Беларусь!» і «Стоп, таракан!», судзьдзя тлумачыў, што «ёсьць усталяваны парадак выказваньня свайго меркаваньня».

Падчас анлайн-трансьляцыі, зладжанай на судовым паседжаньні, Аляксандар Якушкоў паведаміў, што яму цягам 11 гадзін не давалі піць, хоць ён аб гэтым настойліва прасіў. Праз гэта яму стала кепска, і ён быў вымушаны прасіць, каб выклікалі лекара. На гэтую скаргу судзьдзя не звярнуў аніякай увагі.

10.06.2020 9 чэрвеня ў судзе Чыгуначнага раёну Віцебску палічылі даказаным факт удзелу віцебскага актывіста Аляксандра Ільінца ў не дазволеным уладамі пікетаваньні з выкарыстаньнем плякату «Свабоду Ціханоўскаму!» і выявай перакрэсьленага прусака. Судзьдзя Алена Цыганкова аштрафавала актывіста на 40 базавых велічыняў. Між тым, Ільінец зьяўляецца сябрам ініцыятыўнай групы Ганны Канапацкай.

30 траўня Аляксандар Ільінец падышоў да зборшчыкаў подпісаў за Сьвятлану Ціханоўскую і пастаяў каля пікету каля 12 хвілінаў. Гэтага аказалася дастатковым, каб – з другой спробы! – абвінаваціць актывіста ва ўдзеле ў несанкцыянаваным пікеце.

Парадокс, але 1 чэрвеня, калі праходзіў першы суд над удзельнікамі пікетаваньня, судзьдзя Алена Цыганкова ў дзеяньнях Ільінца незаконных дзеяньняў ня ўбачыла ды накіравала ягонаю справу на дапрацоўку. Ніякіх прмоваў ці публічных зваротаў на пікеце ніхто не рабіў, але гэтым разам для абвінавачваньня дастатковым аказалася намінальная прысутнасьць актывіста ля плякатаў з выявамі і надпісамі.

«40 базавых за тое, што я падышоў да сваіх знаёмых, каб паразмаўляць! Гэты факт сьведчыць пра тое, што яны хочуць яшчэ да выбараў загнаць пад плінтус усіх больш-менш актыўных людзей», – кажа Аляксандар Ільінец.

За сваю актыўнасьць Ільінец ужо адседзеў 5 сутак адміністрацыйнага арышту, а агульная сума штрафаў, прысуджаных яму ад пачатку электаральнай кампаніі, складае ўжо 1755 рублёў (65 базавых велічынь).

15.06.2020 Суд Чыгуначнага раёну Віцебску 15 чэрвеня прызнаў актывіста Міколу Качурца вінаватым у парушэньні заканадаўства аб масавых мерапрыемствах (ч.3 арт. 23.34) і пакараў яго адміністрацыйным арыштам на 10 сутак. Двое сутак актывіст правёў у ізалятары часовага ўтрыманьня (ІЧУ) яшчэ да суду. Судовае паседжаньне праходзіла ў рэжыме скайп-канфэрэнцыі.

Мікола Качурэц быў затрыманы ў суботу 13 чэрвеня каля свайго дома. У

дачыненні да яго быў складзены адміністрацыйны пратакол па частцы 3 артыкулу 23.34 за ўдзел у пікеце для збору подпісаў за Сьвятлану Ціханоўскаю, які прайшоў 31 траўня каля піраміды «Марка-сіці». Мужчыну зьмясьцілі да суду ў віцебскі ІЧУ.

Справу 15 чэрвеня разглядала судзьдзя Алена Цыганкова. Ужо падчас працэсу судзьдзя паведаміла, што на Качурца складзены яшчэ адзін адміністрацыйны пратакол паводле артыкулу 23.34 – за пікет, які прайшоў 7 чэрвеня. У выніку дзьве адміністрацыйныя справы былі аб'яднаныя.

Абодва пратаколы ўтрымлівалі аднолькавыя фармулёўкі: «узяў удзел у несанкцыянаваным пікетаваньні без адпаведнага дазволу з мэтай публічнага выказваньня сваіх інтарэсаў». Але зь невялікай розьніцай: 31 траўня, па вэрсіі міліцыянтаў, Качурэц «выкрыкваў лёзунгі «Жыве Беларусь!» і «Стоп, Таракан!», а 7 чэрвеня – пікетаваў «з дэманстрацыяй плякатаў «Свабоду Ціханоўскіаму!», «Свабоду Статкевічу!», «Слуга сыходзь, народ прыйшоў!»

Судзьдзя Цыганкова палічыла віну Качурца даказанай і пакарала яго адміністрацыйным арыштам на 10 сутак. Міколу Качурцу – 61 год. На судзе ён паведаміў, што зьяўляецца пэнсіянэрам па інваліднасьці...

Таксама 15 чэрвеня ў Віцебскім абласным судзе актывіст «Народнай Грамады» Аляксандар Якушкоў спрабаваў абскардзіць рашэньне суду Кастрычніцкага раёну, які прысудзіў яму тых жа 10 сутак адміністрацыйнага арышту за пікет 31 траўня. Нагадаем, што Якушкоў адседзеў за кратамі ІЧУ тры сутак і без аніякіх тлумачэньняў быў нечакана вызвалены.

Судзьдзя абласнога суду Сьвятлана Іванова не падтрымала ягоную скаргу і пакінула рашэньне суду Кастрычніцкага раёну Віцебску (судзіў Уладзімер Царыкаў) бязь зьменаў.

15.06.2020 Сябра ініцыятыўнай групы Сяргея Чэрачня навапалачанку Алену Радзькову аштрафавалі сёньня на 30 базавых велічынь, прызнаўшы вінаватай ва ўдзеле ў несанкцыянаваным пікетаваньні 28 траўня. У той дзень у Наваполацку прайшлі першыя пікетаваньні для збору подпісаў за прэтэндэнтаў у кандыдаты на прэзыдэнцтва. Алена проста падышла да пікету ініцыятыўнай групы Сьвятланы Ціханоўскай і пастаяла побач...

Разгляд адміністрацыйнай справы, заведзенай на Алену Радзькову паводле ч.3 арт. 23.34, адбыўся ў судзе Наваполацку. Разбірала справу судзьдзя Зінаіда Балаболава. На паседжаньні прысутнічаў таксама супрацоўнік МУС Рэпнік, які складаў пратакол на актывістку. Як мяркуюе Радзькова, сваімі дзеяньнямі гэты міліцыянт умешваўся ў выбарчы працэс і чыніў на яе – як на

сябра ініцыятыўнай групы – ціск. Пра гэта актывістка ўжо паведаміла ў пракуратуру.

Паводле міліцэйскага пратаколу, Алена Радзькова ўзяла ўдзел у несанкцыянаваным пікетаванні з выкарыстаннем плякатаў «Не забудзе Беларусь парад-2020!», «Слуга, сыходзь – народ прыйшоў!» ды выявы перакрэсленага прусака.

Па словах Радзьковай, міліцыянт Рэпнік так і ня змог адказаць на пытаньне, якое ж дачыненне яна мела да тых плякатаў з надпісамі і наагул да несанкцыянаванага пікетавання. Актывістка расказвае, што судзьдзя Балаболава да апошняга моманту паводзіла сябе так, быццам добра разумее жанчыну і верыць, што яна ні пры чым. Вельмі пільна вывучыла пасьведчаньне Радзьковай, якое дазваляе ёй збіраць подпісы за Чэрачня...

«Але што ў выніку? Балаболава дастала свой чароўны нататнік, адкрыла яго і прачытала рашэньне: 30 базавых велічынь штрафу! Усё! Ну што я магу сказаць? Жахліва, брыдка і абсалютна ні за што!» – лічыць Алена Радзькова.

Нагадаем, што гэта ня першы штраф, прысуджаны Алены Радзьковай паводле арт. 23.34 (парушэньне заканадаўства аб масавых мерапрыемствах). 22 траўня яе аштрафавалі на 8 базавых велічынь за ўдзел у сустрэчы з блогерам Сяргеем Ціханоўскім.

16.06.2020 У судзе Кастрычніцкага раёну Віцебску 16 траўня адбыліся адразу два суды над удзельнікамі пікетаванняў для збору подпісаў за патэнцыйных кандыдатаў на прэзыдэнцтва. Актывіста Яраслава Кійко прысудзілі да 10 сутак адміністрацыйнага арышту. Матэрыялы ж справы Юліяй Барсуковай судзьдзя вярнула міліцыянтам на дапрацоўку – праз адсутнасць дыску зь відэазапісам у якасьці доказу.

Яраслаў Кійко быў затрыманы супрацоўнікамі міліцыі ў сябе дома 5 чэрвеня. На яго склалі пратакол паводле часткі 1-й артыкулу 23.34 КаАП. У пастарунку ён прабыў 5 гадзін, да суду яго меліся адвезьці ў ізалятар часовага ўтрыманьня (ІЧУ), але выявілі ў актывіста падвышаную тэмпературу. Апроч таго, высветлілася, што Кійко на той момант знаходзіўся на бюлетэні, таму супрацоўнікі МУС вымушаныя былі яго адпусьціць.

На суд 16 траўня Яраслаў Кійко таксама не прыйшоў, бо падчас паседжаньня знаходзіўся на працы ў школе. Судзьдзя Іна Грабоўская разгледзела справу ў яго адсутнасць. Сьведак на судзе таксама не было. Кійко вінавацілі ва ўдзеле ў несанкцыянаваным мітынгу.

Паводле пратаколу, Яраслаў Кійко 31 траўня знаходзіўся каля бізнэс-цэнтру «Марка-Сіці», дзе праходзіў пікет для збору подпісаў за Сьвятлану Ціханоўскаю, на якім актывіст нібыта выкрыкваў лёзунгі «Жыве Беларусь!» і «Стоп, таракан!», чым і парушыў, на погляд міліцыі, заканадаўства аб масавых мерапрыемствах.

На судзе былі прадэманстраваныя відэазапісы, на агульных плянах якіх былі бачныя колькі сотняў пікетуюцаў. Большасьць з удзельнікаў былі ў масках, і ідэнтыфікаваць іх праз твары было немагчыма. Тым ня менш, судзьдзі было гэтага дастаткова, каб вынесьці рашэньне ў дачыненні Яраслава Кійко: 10 сутак адміністрацыйнага арышту.

Пасьля 17.00 тэлефон Яраслава Кійко быў ўжо недасяжны.

Нагадаем, на пікетаванні 31 траўня з прамовай выступаў сузаснавальнік БХД Павал Севярынец, які таксама на дадзены момант знаходзіцца за кратамі.

Таксама сёньня суд Кастрычніцкага раёну пачаў разглядаць справу актывісткі «Краіны для жыцьця» Юліі Барсуковай, у дачыненні да якой быў складзены пратакол паводле ч.3, арт. 23.34

КаАП. Спадарыню Юлію абвінавацілі ў тым, што пад выглядам збору подпісаў яна правяла несанкцыянаванае пікетаваньне зь іншымі мэтамі. Але праз адсутнасьць у матэрыялах справы відэазапісаў судзьдзя Сьняжана Кіндзева прыняла рашэньне адправіць справу на дапрацоўку. Калі адбудзецца суд – пакуль невядома.

18.06.2020 У чацьвер 18 чэрвеня суд Кастрычніцкага раёну Віцебску прызнаў Людмілу Валадкевіч вінаватай у парушэньні заканадаўства аб масавых мерапрыемствах (ч.1 арт. 23.34) і пакараў яе штрафам у памеры 20 базавых велічынь (540 рублёў). Гэтак пастанавіў судзьдзя Уладзімер Царыкаў.

Паводле міліцэйскага пратаколу, Людміла Валадкевіч 31 траўня ўзяла ўдзел у несанкцыянаваным мітынгу «на падставе збору подпісаў», які адбываўся каля гандлёвага цэнтру «Марка-сіці» ў цэнтры Віцебску.

Нагадаем, у той дзень да пункту збору подпісаў за Сьвятлану Ціханоўскую выцягнулася вялікая чарга людзей. Пакінуўшы подпісы, грамадзяне падыходзілі да «вольнага мікрафону», каб выказаць сваю пазыцыю наконт будучых выбараў. Выступіў таксама сузаснавальнік БХД Павал Севярынец.

На судзе Людміла Валадкевіч не адмаўляла, што знаходзілася ў той час на пляцоўцы каля піраміды ў Віцебску. Але з пратаколам не згадзілася і вінаватай сябе не прызнала. Паведаміла, што калі і брала ўдзел, то толькі ў легальным і не забароненым уладамі пікетаваньні для збору подпісаў.

У якасьці доказаў вінаватасьці жанчыны на судзе фігуравалі некалькі чорна-белых фотаздымкаў і міліцэйскі відэазапіс зь пікетаваньня. Прагледзеўшы відэа і прыпыніўшы яго на месцы, на якім людзі пачалі гучна скандаваць «Свабоду!», судзьдзя Ўладзімер Царыкаў палічыў віну Валадкевіч даказанай. За ўдзел у несанкцыянаваным мітынгі ён пакараў віцяблянку штрафам у памеры 20 базавых велічынь (540 рублёў).

Пасьля заканчэньня працэсу Людміла Валадкевіч прызналася, што гэта быў першы суд у ейным жыцьці.

«Падчас паседжаньня судзьдзя спытаў мяне, ці зрабіла я з гэтага нейкія высновы. На судзе я адказала, што так, зрабіла. А цяпер удакладняю. Высновы такія: трэба ісьці далей і не зьвяртаць на гэта ўвагі!» – сказала Людміла Валадкевіч.

19.06.2020 У Віцебску падчас «ланцугу салідарнасьці» з палітвязьнямі, які прайшоў 19 чэрвеня – у апошні дзень збору подпісаў за патэнцыйных кандыдатаў на прэзыдэнцтва, былі затрыманыя 7 чалавек. Сярод іх – віцебская актывістка і блогерка Алена Янушкоўская і яе дачка Юлія. Вядома, што Алену Янушкоўскую зьмясьцілі да суду ў ізалятар часовага ўтрыманьня, Юлію – адпусьцілі. Імёны астатніх затрыманых высьветліць пакуль не ўдалося.

У пятніцу 19 чэрвеня ініцыятыўныя групы прэтэндэнтаў у кандыдаты на прэзыдэнцтва Сьвятланы Ціханоўскай і Віктара Бабарыкі правялі апошнія пікетаваньні для збору подпісаў.

Віцябляне прыходзілі на пляцоўку каля гандлёвага цэнтру «Марка-сіці» ня толькі для таго, каб пакінуць подпіс, але таксама каб выказаць салідарнасьць з патэнцыйнымі кандыдатамі і іх

паплечнікамі, якія зараз знаходзяцца за кратамі.

Каля 400 чалавек утварылі сымбалічную чаргу – «ланцуг салідарнасці» – які расьцягнуўся на сотні мэтраў уздоўж вуліцы Леніна.

Кіроўцы аўтамабіляў (і нават дзяржаўных аўтобусаў) гучна сыгналілі ў падтрымку ўдзельнікаў жывога ланцугу.

Каля 20-й гадзіны міліцыя перакрыла рух транспарту на вуліцы Леніна ад плошчы Свабоды да плошчы Перамогі. Уздоўж чаргі прайшлі міліцыянты зь мэгафонам, патрабуючы разысьціся. У адказ людзі накіраваліся на плошчу Перамогі, дзе зладзілі новы ланцуг.

Па дарозе на плошчу Перамогі былі затрыманыя блогерка Алена Янушкоўская і яе дачка Юлія.

Каб разбурыць новы ланцуг людзей на плошчы Перамогі, міліцыя зноў перакрыла рух на вуліцы Леніна, падагнала на плошчу шэсьць міліцэйскіх бусаў, а пасья – і аўтазак. Пасья некалькіх міліцэйскіх папярэджаньняў людзі разышліся, але частка засталася на плошчы – сядзелі на лаўках і парапэтах.

Менавіта тады, калі мірны пратэст быў ужо вычарпаны, супрацоўнікі МУС кінулі ў аўтазак двух удзельнікаў ланцугу, яшчэ траіх – у мікрааўтобус. Каго менавіта затрымалі – пакуль невядома.

Каля 22.00 плошча Перамогі апусьцела.

Алену Янушкоўскую зьмясьцілі да панядзелку ў ізалятар часовага ўтрыманьня. Яе дачку адпусьцілі. Суд над Янушкоўскай адбудзецца ў панядзелак 22 чэрвеня.

20.06.2020 У пятніцу 20 чэрвеня суд Віцебскага раёну на падставе ч.1 арт 17 КаАП (дробнае хуліганства) пакараў віцебчука Аляксандра Дуброўскіх 10 соднямі адміністрацыйнага арышту. Мужчына прызнаны вінаватым у тым, што з хуліганскіх намераў сарваў дзяржаўны сыцяг на пароме ў пасёлку Сураж Віцебскага раёну.

Адміністрацыйную справу Аляксандра Дуброўскіх разглядаў у анлайн-рэжыме судзьдзя Міхаіл Зубеня. Сам абвінавачаны пасья затрыманы быў зьмешчаны ў ізалятар часовага ўтрыманьня (ІЧУ), дзе і знаходзіўся падчас суду.

Паводле пратаколу, 3 чэрвеня пасья 23.00 у г.п. Сураж на пароме праз Дзьвіну паромшчыкі Іваноўскі і Вінаградаў сталі сьведкамі таго, як невядомы ў капюшоне сарваў дзяржаўны сыцяг РБ, прымацаваны на даху бытоўкі. Пра здарэньне паромшчыкі паведамлілі ў праваахоўныя органы. Як адзначана ў пратаколе са словаў сьведкаў, «белая частка сыцяга засталася на дрэўку, а чырвоную і зялёную неапазнаны мужчына пакінуў побач». Пасья гэтага зьнік. Ніякіх зьдэкклівых дзеяньняў са сыцягам не чыніў.

У выніку пошукавых дзеяньняў міліцыянты выйшлі на віцебскага актывіста і блогера Аляксандра Дуброўскіх. Ад тлумачэньня матываў свайго ўчынку мужчына адмовіўся. Дуброўскіх быў затрыманы і 18 чэрвеня быў зьмешчаны ў ІЧУ.

Падчас судовага працэсу апыталі сьведку – матарыста парому Іваноўскага, які апазнаў у Аляксандры Дуброўскіх таго незнаёмца, які сарваў дзяржаўны сыцяг. Іваноўскі патлумачыў, што на пытаньне паромшчыкаў, навошта было зрываць сыцяг, Дуброўскіх адказаў: «Гэты сыцяг тут ня мусіць вісець. Тут мусіць вісець іншы сыцяг – бел-чырвона-белы! Сыцяг свабоды!»

Аляксандар Дуброўскіх хадайнічаў перад судом, каб той не караў яго «суткамі», а прызначыў штраф, бо кепска сябе адчувае (18 чэрвеня зь ІЧУ яго вазілі ў абласную лякарню). Але судзьдзя Зубеня ня ўзяў хадайніцтва пад увагу.

Судзьдзя палічыў даказаным вінаватасць Аляксандра Дуброўскіх. З улікам таго, што сёлета Дуброўскіх ужо прыцягваўся да адміністрацыйнай адказнасці за дробнае хуліганства, а таксама таго, што ўчыненая

правапарушэнне тычылася дзяржаўнай сымболікі, судзьдзя Зубеня пакараў актывіста адміністрацыйным арыштам на 10 содняў.

22.06.2020 У панядзелак 22 чэрвеня ў розных судах Віцебску судзілі ўдзельнікаў цалкам законных масавых мерапрыемстваў, якія ладзіліся для збору подпісаў за патэнцыйных кандыдатаў на прэзідэнцтва і якія трактаваліся міліцыянтамі як несанкцыянаваныя пікетаванні. Сёння паводле артыкулу 23.34 КаАП аштрафавалі трох віцяблян на агульную суму 2 тыс. 700 рублёў (100 базавых велічынь).

На 45 базавых велічынь (1215 рублёў) суд Віцебскага раёну праз скайп аштрафаваў вядомую блогерку і актывістку Алену Янушкоўскую, якая да суду правяла тое сутак у ізалятары часовага ўтрыманьня (ІЧУ). Судзьдзя Міхаіл Зубеня прызнаў яе вінаватай ва ўдзеле ў несанкцыянаваным пікетаванні (ч.3 арт. 23.34). Алена Янушкоўская разам з дачкой Юліяй Уласенка былі затрыманыя амапаўцамі 19 чэрвеня падчас «ланцугу салідарнасці» ў Віцебску, зь якога блогерка рабіла стрым. Жанчыну пасля складаньня пратаколу кінулі ў ІЧУ, а дачку Юлію адпусцілі.

Суд над Юліяй Уласенка адбудзецца 24 чэрвеня ў судзе Віцебскага раёну (пачатак – 15.00).

Суд Чыгуначнага раёну Віцебску аштрафаваў актывіста «Краіны для жыцця» Аляксандра Мацеюка за ўдзел у «ланцугу салідарнасці» на 35 базавых велічынь (945 рублёў). Аляксандар быў затрыманы ў суботу 20 чэрвеня ў сябе дома. Пры затрыманні мужчына быў збіты і зьмешчаны ў ізалятар часовага ўтрыманьня, дзе таксама правёў да суду некалькі сутак. Ягоную справу разглядала судзьдзя Ала Бардзюкова. Адзначым, што на Аляксандра былі складзеныя два пратаколы. Другі – за нібыта непадпарадкаваньне міліцыянтам (арт. 23.4 КаАП).

Судзіць за непадпарадкаваньне Мацеюка будучь 24 чэрвеня ў судзе Чыгуначнага раёну (пачатак – 14.30).

Таксама ў судзе Чыгуначнага раёну разглядалі сёння адміністрацыйную справу, заведзеную на віцябляніна Паўла Пруднікава. Яго вінавацілі ва ўдзеле ў несанкцыянаваным мітынг, які нібыта прайшоў у Віцебску 7 чэрвеня. Што праўда, падчас працэсу, які вяла судзьдзя Алена Цыганкова, прадстаўнік АУС Першамайскага раёну Вадзім Склімянок прызнаўся ў памылцы: вінаваціць чалавека трэба было ва ўдзеле ў несанкцыянаваным пікетаванні, а ня ў мітынг.

Павал Пруднікаў заклікаў судзьдзю да сумленьня, цытаваў Канстытуцыю, але так і ня змог давесці, што плякатаў «Свабоду Ціханоўскаму!», «Свабоду Статкевічу!» і «9 жніўня майдану ня будзе – будзе дэзынсэкцыя» не дэманстраваў і ніякай інфармацыі пра іх у інтэрнэце не публікаваў. Судзьдзя Цыганкова прызнала Пруднікава вінаватым у парушэнні заканадаўства аб масавых мерапрыемствах і аштрафавала маладога чалавека на 20 базавых велічынь (540 рублёў).

Яшчэ два працэсы ў судзе Чыгуначнага раёну сёння былі не даведзеныя да абвяшчэння прысудаў – у тым ліку праз так званыя «тэхнічныя памылкі» ў міліцэйскіх пратаколах. Разгляд справы віцяблянкі Тацяны Філімонавай, якую вінавацілі ва ўдзеце ў несанкцыянаваным мітынгу 7 чэрвеня, перанеслі на 23 чэрвеня (пачатак – 16.00). Справу разбірае судзьдзя Алена Грабянчук.

Зноў перанеслі разгляд адміністрацыйнай справы, распачатай супраць актывісткі БХД Тацяны Севярынец – гэта ўжо трэці запар перанос. Калі адбудзецца наступнае паседжаньне – пакуль невядома.

23.06.2020 Віцяблянін Аляксей Прохараў быў затрыманы ўвечары 22 чэрвеня супрацоўнікамі АМАП па дарозе з суду над Аленай Янушкоўскай, на якім прысутнічаў у якасці слухача. Аляксея спынілі на пераходзе праз вуліцу людзі ў цывільным адзенні, запхалі ў мікрааўтобус і адвезлі ў АУС Віцебскага раёну. Адтуль – перавезлі ў ізалятар часовага ўтрыманьня. 23 чэрвеня Прохарава праз скайп прысудзілі да штрафу ў памеры 40 базавых велічынь.

Жыхар Віцебску Аляксей Прохараў 22 чэрвеня прысутнічаў на судах над актывістамі, якіх судзілі за ўдзеце у «ланцугу салідарнасці» і пікетах для збору подпісаў. Апошнім ён наведаў паседжаньне па справе Алены Янушкоўскай у судзе Віцебскага раёну. Аляксея затрымалі амаль адразу пасля працэсу.

«Я не паехаў з астатнімі сустрэкаць зь ІЧУ Янушкоўскую, бо трэба было аддаць ключ ад офісу. Пераходзіў вуліцу Праўды. Раптам прыпыняецца чорны бус, выскокваюць двое ў цывільным, запытваюць, ці я Прохараў, і запіхваюць мяне ў мікрааўтобус. Троху ачомаўшыся, запытаў: гэта што, выкраданьне? Не адказалі. Але потым прызналіся, што яны з АМАПу», – расказаў Аляксей Прохараў.

Віцяблянін кажа, што яго адвезлі ў аддзяленьне міліцыі Віцебскага раёну, дзе склалі пратакол за ўдзеце у «ланцугу салідарнасці» 19 чэрвеня (ч.3 арт. 23.34). Потым – перамясцілі ў ІЧУ (Віцебскі РАУС і ІЧУ знаходзяцца адзін ад аднога на адлегласці 30 мэтраў).

Прохараў сьцьвярджае, што ў міліцыі яму ня далі нават скарыстацца тэлефонам, каб пазваніць праваабаронцам ці бацькам. Суткі да суду ён прабыў у ізалятарах.

Адміністрацыйную справу Аляксея Прохарава 23 чэрвеня разглядаў праз скайп суд Віцебскага раёну. Суд прызнаў (прозьвішча судзьдзі ўдакладняецца) актывіста вінаватым у парушэнні заканадаўства аб масавых мерапрыемствах і аштрафаваў яго на 40 базавых велічынь (1080 рублёў).

Зараз Аляксей Прохараў знаходзіцца на волі.

Нагадаем, 25 траўня Аляксей Прохараў быў асуджаны судзьдзёй Аленай Цыганковай на 10 сутак адміністрацыйнага арышту паводле таго ж самага артыкулу (23.34 КаАП).

24.06.2020 24 чэрвеня ў судзе Чыгуначнага раёну Віцебску судзьдзя Алена Грабянчук прызнала праваабаронцу Беларускага Хэльсынскага камітэту Ірыну Трацякову вінаватай ва ўчыненні адміністрацыйнага правапарушэння, прадугледжанага арт. 23. 34. КаАП.

Праваабаронца хадайнічала, каб судовае паседжаньне прайшло безь яе.

Ірына Трацякова прасіла далучыць да матэрыялаў справы аб адміністрацыйным правапарушэнні копію накіраваньня РПГА «Беларускі Хэльсынскі камітэт» на публічныя мерапрыемствы кампаніі па выбарах прэзыдэнта ў 2020 годзе на тэрыторыі Віцебскай вобласці.

Зь міліцэйскага пратаколу вынікае, што 19 чэрвеня Ірына Трацякова ўзяла актыўны ўдзел у несанкцыянаваным уладамі пікетаванні. Цягам двух гадзінаў яна знаходзілася ля ГЦ «Марка-Сіці», дзе адбываўся збор подпісаў за Ціханоўскую і Бабарыку, і публічна выказвала свае інтарэсы («пляскала ў далоні»). Сваімі дзеяннямі яна нібыта парушыла заканадаўства аб масавых мерапрыемствах.

Але зь пісьмовага тлумачэння Трацяковай паўстае зусім іншая карціна. У той дзень у раёне «Марка-Сіці» яна, як праваабаронца, ажыццяўляла маніторынг збору подпісаў на пікетах падчас выбарчай кампаніі згодна з накіраваньнем Беларускага Хэльсынскага камітэту. Паводле Трацяковай, уздоўж праезнай часткі яна не выстройвалася і ў далоні ня пляскала, свае асабістыя ды іншыя інтарэсы не выказвала. Удзелу ў несанкцыянаваным пікетаванні ня брала. Прасіла спыніць адміністрацыйную справу ў сувязі з адсутнасцю складу правапарушэння.

Акрамя таго, ад яе паступіла скарга на дзеянні намесніка начальніка аддзелу аховы правапарадку і прафіляктыкі УУС адміністрацыі Першамайскага раёну Віцебску Вадзіма Склімянка. У скарге яна ўказала, што з пададзенымі ў пратаколе фактамі яна ня згодная. Зьвярнула ўвагу суду на той факт, што накіраваньне БХК знаходзілася пры ёй, але міліцыянт адмовіўся далучыць яго да справы. Якім чынам правядзеньне маніторынгу замахваецца на дзяржаўную ці грамадскую бяспеку, у пратаколе таксама не тлумачыцца.

Як лічыць праваабаронца, сваімі дзеяннямі маёр міліцыі парушыў абавязкі, узятыя на сябе Рэспублікай Беларусь, і просіць прызнаць ягоныя дзеянні неабгрунтаванымі.

У сваю чаргу, маёр міліцыі Склімянок адхіліў скаргу праваабаронцы БХК і цалкам падтрымаў у судзе пратакол, складзены на Ірыну Трацякову, хаця сам сьведкам падзей 19 чэрвеня ня быў. Таксама супрацоўнік МУС настойваў на тым, што Трацякова пляскала ў далоні разам зь іншымі. Даваць нейкія тлумачэнні наконт яе скаргі Склімянок адмовіўся.

Разгледзеўшы матэрыялы справы, судзьдзя Алена Грабянчук вырашыла, што ў дзеяннях Ірыны Трацяковай маецца склад правапарушэння, прадугледжанага часткай 1 артыкулу 23.34 КаАП, і пакарала яе штрафам у памеры 20 базавых велічынь (540 рублёў).

Праваабаронца Павал Левінаў лічыць, што для праваахоўных органаў Беларусі ня мае значэння, ці ты назіральнік БХК, ці просты грамадзянін.

«Суд прайшоў як зазвычай. За 15 хвілін дзяржава зарабіла 20 базавых велічынь. Хвіліна – 1 базавая! Я б таксама хацеў атрымліваць такі заробак. А калі сур’ёзна, я ўпэўнены, што дадзеная пастанова будзе адмененая. Занадта шмат правапарушэнняў з боку МУС, але судзьдзя іх не заўважала», – пракамэнтаваў вынікі суду віцебскі праваабаронца Павал Левінаў.

24.06.2020 Блогерку Алену Янушкоўскую і яе дачку Юлію Ўласенка затрымалі амапаўцы падчас «ланцугу салідарнасці» 19 чэрвеня ў Віцебску. Алену судзілі 22 чэрвеня, калі яна яшчэ знаходзілася ў ізалятары часовага ўтрыманьня (ІЧУ), і аштрафавалі на 45 базавых велічынь. Справу Юліі Ўласенка разгледзеў суд Віцебскага раёну 24 чэрвеня.

Юлію Ўласенка судзілі адразу за два правапарушэнні. Міліцыянты склалі на яе пратаколы за «ўдзел у несанкцыянаваным пікетаванні 7 чэрвеня» і за ўдзел у «ланцугу салідарнасці», які адбыўся ў Віцебску 19 чэрвеня. Гэтыя адміністрацыйныя справы былі аб’яднаныя ў адну. Разьбірала іх судзьдзя Натальля Трацякова.

На паседжанні Юлія выказала нязгоду з пратаколамі і віны сваёй не прызнала.

«Я проста хадзіла гуляць, дыхала паветрам. Я не разумею наагул, што адбываецца ў маёй краіне, калі мяне за гэта прыцягваюць да адказнасці. Нейкае беззаконьне!» – сказала на судзе Юлія Ўласенка.

Судзьдзя Трацякова не дазволіла па хадайніцтве Юліі весці яе маці стрым з судовага паседжаньня. Судзьдзя таксама не звярнула ўвагі на недакладнасці і памылкі ў пратаколах, на якія паказала абвінавачаная. Пасьля прагляду міліцэйскіх відэа- і фотаматэрыялаў судзьдзя Трацякова палічыла віну Юліі Ўласенка цалкам даказанай. Зважаючы на тое, што жанчына выходзіла двух непаўнагадовых дзяцей, пакарала яе штрафам у памеры 10 базавых велічынь (270 рублёў).

Юлія Ўласенка мае намер абскардзіць гэтае рашэньне ў абласным судзе.

25.06.2020 Наваполацкі суд 25 чэрвеня пакараў каардынатора ініцыятыўнай групы Сьвятланы Ціханоўскай Яўгена Вільскага адміністрацыйным арыштам на 15 сутак. Але актывіста адразу не затрымалі: судзьдзя Зінаіда Балаболава дала 5 сутак, каб абскардзіць рашэньне суду. Яўген Вільскі пакуль на волі.

На каардынатора па Віцебскай вобласці ініцыятыўнай групы Сьвятланы Ціханоўскай Яўгена Вільскага міліцыя склала аж тры пратаколы. Яўгена абвінавацілі ў парушэнні закону аб масавых мерапрыемствах (арт.23.34 КаАП) на трох пікетах для збору подпісаў, якія адбыліся ў Наваполацку і Віцебску.

Першапачаткова мелася прайсці тры судовыя паседжанні (на разгляд кожнай справы – па паўгадзіны). Аднак 25 чэрвеня прайшло адно паседжаньне па ўсіх трох пратаколах. Падтрымаць Яўгена прыйшлі ягоная сям’я і паплечнікі. На паседжанні прысутнічалі два міліцыянты.

Яўген Вільскі з абвінавачаньнем не пагадзіўся. На судзе сказаў, што пікеты ладзіліся ў межах выбарчага заканадаўства і што закон аб масавых мерапрыемствах у дадзеным выпадку прымяняцца ня можа. «Я ўвогуле не разумею, за што мяне судзяць», – заявіў Вільскі.

Разгляд справы працягваўся 45 хвілін. Судзьдзя Зінаіда Балаболава агучвала матэрыялы справы і праглядала міліцэйскія відэафайлы. Вільскі глядзець відэа адмовіўся.

Напрыканцы паседжаньня судзьдзя манатонна прачытала рашэньне суду: 15 сутак арышту. Рашэньне набудзе моц у момант затрыманьня. Але пасля суду Вільскага ніхто не затрымліваў. Судзьдзя заявіла, што ў Яўгена ёсьць 5 сутак на абскарджаньне судовага рашэньня.

На сёньня ў Наваполацку ўжо тры актывісты маюць пастановы суду аб адміністрацыйным арышце на 15 сутак (акрамя Вільскага, гэта актывісты Андрэй Зуеў і Артур Сінега), але міліцыя не сьпяшаецца выконваць гэтыя рашэньні. Мужчын могуць арыштаваць у любы момант.

Яўген Вільскі лічыць, што выкананьне судовага рашэньня аб іх арышце можа прыпасьць на пэрыяд перад галасаваньнем 9 жніўня.

26.06.2020 Суд Пастаўскага раёну 25 чэрвеня разгледзеў адміністрацыйную справу жыхаркі пасёлку Варапаева Ганны Федаронак. Падставай да прыцягненьня жанчыны да адказнасьці быў пост Ганны ў тэлеграм-канале «Пастаўшчына для жыцьця», які яна размясьціла 8 траўня. У паведамленьні заклікала жыхароў Варапаева сабрацца ў мясцовым парку. Акурат за гэта на Ганну быў складзены пратакол паводле арт. 23.34 КаАП.

«Сябры! Нам трэба абавязкова сабрацца ў парку ў Варапаеве ў нядзелю ў 18.00. Абмеркаваць усё наконт ініцыятыўнай групы і подпісаў. Перадайце сябрам і ня бойцеся! Мы проста зьбіраемся ў парку дыхаць сьвежым паветрам. Нічога супрацьзаконнага!» – напісала Ганна Федаронак у «Тэлегrame».

Ужо праз некалькі гадзін дадому да жанчыны завітала міліцыя і запатрабавала паехаць зь імі ў Пастаўскі РАУС. Дзьверы міліцыянтам Ганна не адчыніла. Неўзабаве на яе склалі пратакол паводле частцы 1 артыкулу 23.34 КаАП (парушэньне заканадаўства аб масавых мерапрыемствах). Праз хваробу Ганны яе справу разгледзелі толькі 25 чэрвеня.

«Заклікала да правядзеньня масавых мерапрыемстваў без адпаведнага дазволу мясцовых выканаўчых органаў, заклікаючы прыйсьці 05.09.2020 года ў парк г.п. Варапаева і зладзіць антыпарад», – напісаў у пратаколе супрацоўнік пастаўскай міліцыі.

Дарэчы, у варапаеўскі парк у той дзень так ніхто і не прыйшоў. Але судзьдзя Натальля Жукава аштрафавала Ганну за меркаваны антыпарад на 3 базавыя велічыні (81 рубель).

Такое рашэньне стала для Ганны Федаронак і яе сяброў, якія прыйшлі ў суд яе падтрымаць, нечаканасьцю. Па словах актывісткі, яна была гатовая да пакараньня максымальным штрафам (па частцы 1-й арт. 23.34) – на 30 базавых велічынь.

«Дык гэта добры знак. Можа, штосьці пачалося мяняцца ў гэтай краіне?» – кажа Ганна Федаронак.

Актывістка сваёй віны не прызнала і заявіла ў судзе, што нічога не парушала.

29.06.2020 У Віцебску, Воршы, Браславе прайшлі ў панядзелак суды над удзельнікамі «ланцугу салідарнасьці», якія адбыліся ў гэтых гарадах у апошні дзень збору подпісаў 19 чэрвеня. Агулам актывістаў асудзілі на 52 дні адміністрацыйнага арышту і штрафы. Трох аршанцаў прысудзілі да «сутак»

Суд Аршанскага раёну і гораду Воршы 29 чэрвеня разглядаў адміністрацыйныя справы трох прыхільнікаў Сяргея Ціханоўскага, затрыманых у мінулую пятніцу.

Адміністрацара тэлеграм-канала «Ворша для жыцьця» Аляксандра Андрэева, сябра ініцыятыўнай групы Святланы Ціханоўскай Паўла Парфененку і валянтэра Генадзя Ларыёнава вінавацілі ва ўдзеле ў «ланцугу салідарнасьці» (ч.3 арт. 23.34), які быў зладжаны 19 чэрвеня на плошчы Леніна ў Воршы. Трое сутак да суду аршанцы правялі ў ізалятары часовага ўтрыманьня (ІЧУ). Актывістаў судзілі адначасова ў розных кабінэтах і ўсіх прысудзілі да чарговых «сутак».

Аляксандр Андрэеў пакараны арыштам на 15 сутак (судзьдзя Кузьмічонок), Генадзь Ларыёнаў – таксама на 15 (судзьдзя Драгуноў) і Павел Парфененка (судзьдзя Разумовіч) – на 10 сутак адміністрацыйнага арышту.

Але адразу пасля суду актывістаў вызвалілі, адклаўшы такім чынам выкананьне пакараньня на няпэўнае будучае.

Нагадаем, у траўні ўсе трое ўжо прыцягваліся да адміністрацыйнай адказнасьці паводле арт. 23.34 КаАП за ўдзел у стрыме Ціханоўскага. Тады яны таксама былі прысуджаныя да адміністрацыйных арыштаў, адбывалі пакараньні ў аршанскім ІЧУ.

На 7 сутак асуджаны Руслан Ахрымчук

Суд Чыгуначнага раёну Віцебску асудзіў сёньня на 7 сутак адміністрацыйнага арышту сябра ініцыятыўнай групы Святланы Ціханоўскай Руслана Ахрымчука. Актывіст быў гвалтоўна затрыманы напярэдадні, 28 чэрвеня, людзьмі ў цывільным адзеньні. На яго быў складзены пратакол за ўдзел у «ланцугу салідарнасьці» 19 чэрвеня (арт. 23.34 КаАП), а таксама за непадпарадкаваньне міліцыі (арт. 23.4 КаАП). Да суду Руслан Ахрымчук знаходзіўся ў віцебскім ІЧУ.

Судзьдзя Алена Грабянчук прызнала актывіста вінаватым па абодвух пратаколах і прысудзіла да 5 сутак арышту за парушэньне заканадаўства аб масавых мерапрыемствах і да 2-х сутак – за непадпарадкаваньне супрацоўнікам МУС.

Чарговы штраф Аляксандру Мацеюку

Таксама за непадпарадкаваньне «законнаму патрабаваньню службовай асобы» (арт. 23.4

КаАП) у судзе Чыгуначнага раёну Віцебску судзілі ў панядзелак і актывіста Аляксандра Мацеюка.

Падчас затрыманьня 20 чэрвеня Мацеюк быў зьбіты міліцыянтамі, пра што распавёў ужо ў сваёй заяве ў сьледчы камітэт.

На судзе актывіст спрабаваў давесьці, што пратакол за непадпарадкаваньне зьявіўся толькі пасля таго, як міліцыянты яго зьбілі, а сам ён зьняў пабоі ў лякарні. Па словах Мацеюка, такім чынам міліцыя спрабавала апраўдаць свае гвалтоўныя дзеянні. Але судзьдзю Алу Бардзюкову гэта не пераканала: яна прызнала актывіста вінаватым і аштрафавала яго на 4 базавыя велічыні.

Далецкі асуджаны на 5 сутак у Браславе. Стала вядома таксама, што суд Браслаўскага раёна прысудзіў адміністратара тэлеграм-каналу «Браслаўшчына для жыцця» Канстанціна Далецкага да 5 сутак адміністрацыйнага арышту. Трое сутак да суду ён правёў у браслаўскім ізалятары часовага ўтрыманьня.

30.06.2020 Віцебскага актывіста і прыхільніка «Краіны для жыцця» Алега Баразну суд Кастрычніцкага раёну Віцебску пакараў за парушэньне

заканадаўства аб масавых мерапрыемствах (ч.3 арт. 23.34 КаАП) штрафам у памеры 45 базавых велічынь. Суд прызнаў Баразну вінаватым у тым, што 19 чэрвеня той «стаяў у ланцужку людзей, якія выказвалі пратэст».

Адміністрацыйную справу Алега Баразны разглядаў 30 чэрвеня судзьдзя Ілья Белавус.

Гэта была ўжо другая спроба асудзіць актывіста па той жа справе. Раней, 25 чэрвеня, судзьдзя адправіў матэрыялы на дапрацоўку. Супрацоўнікі Кастрычніцкага РАУС, а дакладней – міліцыянт Віталь Праліч, паспрабаваў больш дакладна сфармуляваць сутнасьць меркаванага правапарушэньня. Паводле пратаколу, 19 чэрвеня Алег Баразна «узяў удзел у несанкцыянаваным пікетаваньні ў выглядзе ланцужку людзей, якія выказвалі пратэст у сувязі з затрыманьнем прэтэндэнтаў у кандыдаты на прэзыдэнта».

Алег Баразна сваёй віны не прызнаў. Ён патлумачыў судзьдзі, што ні ў якім «ланцужку» не стаяў, а знаходзіўся на пачатку чаргі людзей, якія хацелі паставіць подпіс за патэнцыйнага кандыдата Віктара Бабарыку і гэтым самым выказаць яму падтрымку, бо ўжо на той момант Бабарыка знаходзіўся за кратамі.

Ані міліцэйскае відэа, ані скрыны, прагледжаныя на судзе, не пацьвердзілі вінаватасьць актывіста. Супрацоўнік Кастрычніцкага РАУС Праліч акрамя сьцьверджаньня, што «ён сам там знаходзіўся», ня меў больш аніякіх доказаў.

Тым ня менш судзьдзя Белавус прызнаў Алега Баразну вінаватым і аштрафаваў яго паводле ч.3 арт. 23.34 КаАП на 45 базавых велічынь (1215 рублёў).

Ад траўня 2020 году Баразну ўжо ў чацьвёрты раз прыцягнулі да адміністрацыйнай адназначнасьці паводле артыкулу 23.34. Агулам віцебскія суды аштрафавалі актывіста на 135 базавых велічынь, а гэта складае на сёньня 3645 рублёў.

Апроч таго, Баразна некалькі сутак да суду правёў у ізалятары часовага ўтрыманьня.

Адзначым, што 30 чэрвеня той жа судзьдзя Ілья Белавус аштрафаваў на 38 базавых велічынь (1026 рублёў) актывістку «Краіны для жыцця» Юлію Барсукову. Яе таксама судзілі за ўдзел у «ланцугу салідарнасьці» 19 чэрвеня.

01.07.2020 У сераду 1 ліпеня ў Віцебску прайшлі чарговыя суды над актывістамі за ўдзел у «ланцугу салідарнасьці». У судзе Першамайскага раёну за нібыта парушэньне заканадаўства аб масавых мерапрыемствах (ч.3 арт. 23.34) судзілі валянтэра ініцыятыўнай групы Ціханоўскай

Аляксея Саламаненку, актывістку БХД Тацяну Севярынец і віцябляніна Алега Паўлава. Усіх аштрафавалі на буйныя сумы.

Адміністрацыйную справу Аляксея Саламаненкі разглядала судзьдзя Вераніка Барысава. Паводле міліцэйскага пратаколу, 19 чэрвеня актывіст «узяў актыўны ўдзел у несанкцыянаваным пікетаваньні, стоячы ў ланцугу грамадзян і выказваючы свае грамадзкія інтарэсы».

На судзе Аляксей спрабаваў давесці, што інтарэсаў не выказваў і ніякіх «ланцугоў» ня бачыў – проста дапамог усталяваць палатку ініцыятыўнай групе Ціханоўскай ды паставіў подпіс за Бабарыку. Хадайнічаў таксама, каб у суд у якасці сьведкаў выклікалі міліцыянтаў Склімянка і Дарагенскага, але ягоную просьбу судзьдзя адхіліла.

Вераніка Барысава прызнала Аляксея Саламаненку вінаватым ва ўдзеле ў несанкцыянаваным пікетаваньні і аштрафавала яго на 50 базавых велічынь (1350 рублёў). Гэта ўжо чацьвёрты штраф, якім пакараны Аляксей Саламаненка цягам двух апошніх месяцаў паводле арт. 23.34 КаАП. Агулам віцебскія суды аштрафавалі яго на 125 базавых велічынь (3375 рублёў).

Па вельмі падобных сцэнарах праходзілі суды над Тацянай Севярынец і Алегам Паўлавым. Справу Тацяны Севярынец разбіраў судзьдзя Міхаіл Юрчанка. Актывістка таксама хадайнічала, каб на суд выклікалі сьведак-міліцыянтаў, але судзьдзя хадайніцтва не задаволіў. У выніку прызнаў Тацяну Севярынец вінаватай ва ўдзеле ў масавым мерапрыемстве 19 чэрвеня (ч.3 арт. 23.34 КаАП) і аштрафаваў актывістку на 35 базавых велічынь (945 рублёў).

Алег Паўлаў за ўдзел у «ланцугу салідарнасьці» таксама быў пакараны штрафам – у памеры 40 базавых велічынь (1080 рублёў). Такое пакараньне паводле ч.3 арт. 23.34 КаАП прызначыла яму судзьдзя Наталья Карабліна.

02.07.2020 Актывіст «Народнай Грамады» Аляксандар Якушкоў 1 ліпеня меўся выйсьці на волю зь віцебскага ізалятару часовага ўтрыманьня, дзе адбываў 10 сутак арышту паводле пастановы суду Кастрычніцкага раёну ад 9 чэрвеня.

Але ў дзень вызваленьня яго таемна асудзілі на чарговыя «суткі». На паседжаньне не пусьцілі нават жонку затрыманага.

Паводле віцебскай блогеркі Алены Янушкоўскай, якая таксама ня трапіла ў судовую залю, але вяла стрым з будынку суду Кастрычніцкага раёну, справу Якушкова разглядаў праз скайп судзьдзя Ілья Белавус. Ахвотных прысутнічаць на паседжаньні ў якасці слухачоў, у тым ліку жонку Якушкова Людмілу, не прапусьцілі ў залю супрацоўнікі МУС у цывільным.

Па словах Янушкоўскай, паседжаньне цягнулася каля двух гадзінаў. Да гэтага Якушкоў хадайнічаў, каб у працэсе ўдзельнічаў абаронца. Але падчас перапынку заключыць дамову з адвакатам не пасьпеў. Бараніць актывіста ягонаю жонцы не дазволілі.

У чым канкрэтна вінавацілі Аляксандра Якушкова, пакуль таксама невядома. Алена Янушкоўская мяркуе, што яго судзілі за пікетаваньне 7 чэрвеня. Паводле блогеркі, на актывіста

заведзеная яшчэ адна адміністрацыйная справа паводле ч.3 арт. 23.34 КаАП – за ўдзел у «ланцугу салідарнасьці» 19 чэрвеня.

Пра рашэньне суду Кастрычніцкага раёну стала вядома ад жонкі Аляксандра Якушкова. Спадарыня Людміла паведаміла, што судзьдзя Белавус прызнаў ейнага мужа вінаватым у парушэньні заканадаўства аб масавых мерапрыемствах і прысудзіў яго да адміністрацыйнага арышту на 12 сутак.

Аляксандар Якушкоў знаходзіцца зараз у ізалятары часовага ўтрыманьня.

03.07.2020 Судзьдзя Зінаіда Балаболава прысудзіла штраф памерам 10 базавых велічынь Дзьмітрыю Рыжычэнку, сыну вядомай мясцовай актывісткі Вольгі Дамаскінай. Хлопца затрымалі назаўтра пасля акцыі салідарнасьці, 20-га чэрвеня, і ў міліцыі склалі пратакол за заклікі падтрымаць зьняволеных Сяргея Ціханоўскага і Віктара Бабарыку, паведамляе Беларускае Радыё Рацыя.

Заклік да ўдзелу ў акцыі быў нібыта размешчаны на старонках Дзьмітрыя ў сацыяльных сетках. Суд над хлопцам быў прызначаны на 22-га чэрвеня, але не адбыўся. Бо здарылася дзіўная рэч: старонка Дзьмітрыя Рыжычэнкі «ВКонтакте», пакуль ён знаходзіўся за кратамі, была ўзламная, і зь яе зьніклі некаторыя запісы.

Судовы працэс быў працягнуты 2 ліпеня, і высветлілася, што міліцыянты ня маюць канкрэтных доказаў супраць яе сына, распавяла актывістка руху «За Свабоду» Вольга Дамаскіна.

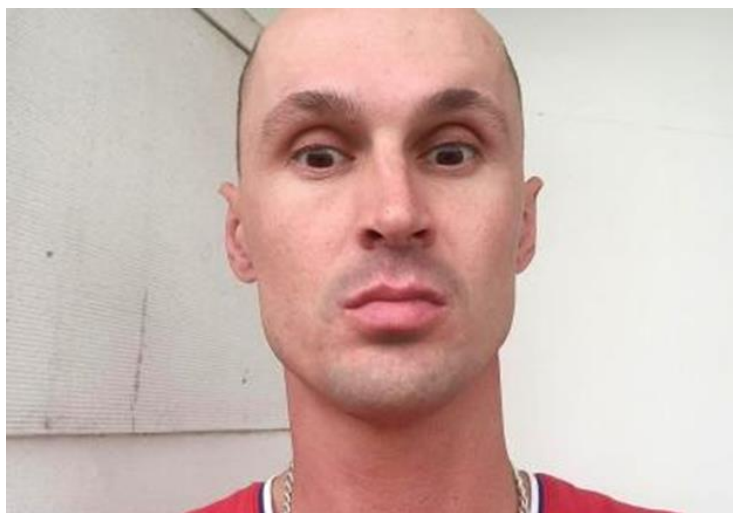
«Міліцыянт сказаў, што ім паступіў сыгнал пра тое, што быў размешчаны такі заклік. На той момант было, а потым ён зьнік... А хто той сыгнал вам даў? «Я не магу на гэта адказаць», – сказаў міліцыянт. Карацей, трэба было хоць нешта прысудзіць, бо хлопец двое сутак адсядзеў. Калі вынесьці нейкае папярэджаньне, то навошта яго тады затрымлівалі на двое сутак», – кажа Вольга Дамаскіна.

Увогуле пасля «ланцугу салідарнасьці» 19-га чэрвеня ў Наваполацку былі затрыманыя 7 чалавек. Але пратаколаў ні на каго не складалі, усіх адпусьцілі пасля прафіляктычнай гутаркі ў міліцыі.

07.07.2020 Каардынатар ініцыятыўнай групы Сьвятланы Ціханоўскай у Віцебскай вобласьці Уладзімера Кійко затрымалі 6 ліпеня, калі ён явіўся па позьве ў Кастрычніцкі РАУС Віцебску. Пасля складаньня пратаколу актывіста кінулі ў ізалятар часовага ўтрыманьня. 7 ліпеня суд Кастрычніцкага раёну Віцебску прызнаў яго вінаватым у парушэньні заканадаўства аб масавых мерапрыемствах (ч.3 арт. 23.34 КаАП) і пакараў 10 суткамі арышту.

Справу Кійко разьбіраў судзьдзя Ўладзімер Царыкаў. Працэс адбываўся ў анлайн-рэжыме (праз скайп). На судовым паседжаньні, апроч папличнікаў Уладзімера Кійко і яго роднага брата Яраслава, прысутнічалі трое міліцыянтаў. Яшчэ двое супрацоўнікаў МУС знаходзіліся за дзьвярыма судовай залі.

Паводле пратаколу, які складаў на актывіста старшы лейтэнант Віталь Праліч, Уладзімер Кійко 19 чэрвеня актыўна ўдзельнічаў у несанкцыянаваным пікетаваньні: стаяў у ланцугу зь людзей, якія выказвалі пратэст супраць затрыманых прэтэндэнтаў у кандыдаты на прэзыдэнцтва. Таксама – пляскаў у далоні, чым, паводле міліцыянтаў, «выказваў грамадзка-палітычныя ды іншыя інтарэсы».

Уладзімер Кійко сваёй віны не прызнаў. Заявіў на судзе, што браў удзел у цалкам легальным пікетаваньні для збору подпісаў, бо зьяўляецца сябрам ініцыятыўнай групы Святланы Ціханоўскай.

Апытаны на судзе міліцыянт Праліч так і ня змог уцямна патлумачыць, якім чынам людзі, якія пляскалі ў далоні, маглі выказаць свае грамадзка-палітычныя інтарэсы.

Пасьля агляду матэрыялаў справы судзьдзя Ўладзімер Царыкаў амаль 15 хвілін (за гэты час пасьпеў выдаліць з залі чатырох слухачоў) агучваў высновы, да якіх прыйшоў у выніку паседжаньня. Цытаваў нават 35-ы артыкул Канстытуцыі, які гарантуе свабоду сходаў, мітынгаў і мірных шэсьцяў. Але вэрдыкт вынес цалкам чаканы: прызнаў Уладзімера Кійко вінаватым ва ўдзеле ў несанкцыянаваным пікетаваньні і пакараў яго адміністрацыйным арыштам на 10 сутак.

Уладзімер Кійко будзе знаходзіцца за кратамі віцебскага ІЧУ да 16 ліпеня.

10.07.2020 36 гадовы жыхар Віцебску Рафаэль Кірылаў-Шмільхольдхард некалькі гадоў у судовым парадку адстойваў сваё права на жылло. Аднак 1 ліпеня асабістыя рэчы мужчыны без ягонага згоды адвезьлі зь ягонага пакою ў інтэрнаце ў невядомым кірунку, а праз тыдзень – наагул выпісалі з інтэрнату.

Сам мужчына ў гэты час знаходзіўся ў лякарні...

Рафаэль Кірылаў-Шмільхольдхард пакутуе на дыхавіцу (астму), мае другую групу інваліднасьці. 29 чэрвеня хвароба абвастрылася – мужчына трапіў у лякарню. Расказвае, што ў яго адразу ўзялі два тэсты на каронавірус. Вынік быў адмоўны, але пасьля таго, як ён правёў некалькі дзён у палаце з трыма новымі пацыентамі, трэці тэст паказаў станоўчы вынік на COVID-19.

Пакуль чалавек змагаўся з каронавірусам у лякарні, судовыя выканаўцы разам зь міліцыянтамі 1 ліпеня ўскрылі інтэрнацкі пакой Рафаэля і вывезьлі ягоныя рэчы ў невядомым кірунку. Дзьверы пакою – апячаталі.

«Уявіце! Я выйду зь лякарні, а ў інтэрнат мяне не пускаюць! Цяпер я бомж! Што далей? Я не супраць перасяленьня. Дайце мне сацыяльнае або арэнднае жылло. Ці дайце нармальны інтэрнат», – кажа Рафаэль Кірылаў-Шмільхольдхард.

Выселілі бяз згоды

Віцяблянін тлумачыць, што з былога студэнцкага інтэрнату Віцебскага дзяржаўнага індустрыяльна-тэхналягічнага каледжу на вуліцы Камсамольскай, 40, дзе ён пражываў ад 2009 году на падставе пажыцьцёвай дамовы найму, яго выселілі паводле рашэньня суду Чыгуначнага раёну Віцебску ад 2019 году, якое лічыць незаконным і зараз абскарджвае. Адміністрацыя каледжу спрабавала выселіць Кірылава-Шмільхольдхарда праз суд яшчэ ў 2017.

Але тады суд Чыгуначнага раёну адмовіўся прызнаць дамову несапраўднай і засьведчыў, што скасаваньню яна не падлягае.

У верасьні 2019-га каледж зноў падаў пазоў аб прымусовым перасяленьні віцябляніна ў іншы інтэрнат – на Парахавую, 17. Такі варыянт для Рафаэля не падыходзіў, бо ў інтэрнаце на Парахавой рабілі капрамонт, а ён хварэе на дыхавіцу. Паводле заканадаўства, на час рамонту ўсе жыхары мусяць быць выселеныя. Апроч таго, прымусова перасяліць у іншы інтэрнат і падпісаць новую дамову найму бяз згоды грамадзяніна немагчыма. Але суд пастанавіў яго выселіць.

«Падставаў высяляць не існавала...»

Рафаэль Кірылаў-Шмільхольдхард – юрыст паводле адукацыі. Ён пераконвае, што існуе ўсяго чатыры падставы, згодна зь якімі можна выселіць грамадзяніна з інтэрнату безь ягонай згоды.

А менавіта: праз сканчэньні тэрміну дзеяньня дамовы найму; праз запазычанасьць аплаты паслугаў ЖКГ; у выпадку дабравольнай прапіскі ў іншым месцы пражываньня; у выпадку пагрозы аварыйнага разбурэньня будынку ці на час капітальнага рамонту.

«Ніводнай з пералічаных падставаў на сёньняшні час не існуе. Затое ёсьць шэраг заключэньняў спэцыялістаў пра тое, што інтэрнат на Камсамольскай прыдатны для пражываньня. Але з 2017 году студэнты каледжу там не жывуць і я – адзіны жыхар», – кажа Рафаэль.

Між тым, ён 12 гадоў стаіць у чарзе грамадзянаў, якія маюць патрэбу на паляпшэньне жыллёвых умоваў. Трэці год уключаны ў сьпісы на атрыманьне сацыяльнага жылля.

«Калі я выпішуся і памяню месца жыхарства, мне ўсё давядзецца пачынаць з нуля. Тады дзеля чаго я прайшоў столькі судоў, адстойваючы сваё права застацца ў чарзе на жылло?» – абураецца Кірылаў-Шмільхольдхард.

«Не захацеў перасяляцца – ідзі на вуліцу!»

Рафаэль зьвяртае ўвагу, што, выносячы рашэньне па справе, суд Чыгуначнага раёну Віцебску не пастанавіла скасаваць дамову найму, а каледж такіх патрабаваньняў не заяўляў. Аднак каб перасяліць чалавека, трэба скасаваць дамову найму на Камсамольскай, 40 і заключыць новую дамову найму на Парахавой, 17, якую мусіць зарэгістраваць гарвыканкам.

«Так мяне пастанавілі выселіць з забесьпячэньнем іншым інтэрнатам. Але на якой падставе вы мяне можаце выселіць? Я сваёй пісьмовай згоды на заключэньне новай дамовы найму не даваў.

Тым больш існуе судовы прэцэдэнт. У Менску суд не дазволіў адміністрацыі аднаго з інтэрнатаў выселіць некалькі інвалідаў бяз іхняй згоды», – зьвяртае ўвагу Рафаэль.

«Не захацеў перасяляцца на Парахавую – ідзі на вуліцу! Пра прымусовае высяленьне мяне нават не папярэдзілі!», – абураецца Кірылаў-Шмільхольдхард.

24 чэрвеня Рафаэль падаў скаргу ў Вярхоўны суд на рашэньне Чыгуначнага суду. Рафаэль Кірылаў-Шмільхольдхард кажа, што застаецца надзея на скасаваньне рашэньня Чыгуначнага суду.

Зараз Рафаэль Кірылаў-Шмільхольдхард знаходзіцца ў лякарні.

14.07.2020 Суд Чыгуначнага раёну Віцебску пачаў разгляд адміністрацыйнай справы ў дачыненні дырэктара Віцебскага палітэхнічнага ліцэю Руслана Вінакурава, які абвінавачваецца ў правапарушэнні, прадугледжаным ч.1 арт. 9.1 КаАП РБ (Наўмыснае прычыненне цялесных пашкоджанняў). Заяву на дырэктара напісаў у траўні 2020 году 17-гадовы вучань ліцэю, які мае статус сіраты і знаходзіцца пад апекай дзяржавы.

Адміністрацыйную справу разбірае судзьдзя Алена Грабянчук.

Судовае паседжаньне 13 ліпеня прайшло ў закрытым рэжыме. Судзьдзя патлумачыла, што робіцца гэта «ў інтарэсах непаўнагадовага пацярпелага». Вядома, што, паводле пратаколу, 13 траўня дырэктар ліцэю, знаходзячыся ў сваім кабінэце, наўмысна прычыніў пашкоджанні на целе непаўнагадовага навучэнца Я. У заключэнні эксперту гаворыцца, што пашкоджанні зрабіў «шляхам сьціскання рук, а таксама прыцісканнем да сцяны». Зафіксаваныя сінякі ў вобласці запясыцяў, грудной клеткі і падбародзьдзя.

«Хацеў захаваць жыццё і здароўе»

Па словах аднаго з удзельнікаў працэсу, дырэктар ліцэю не згадзіўся з пратаколам і заявіў, што пашкоджанні ў вобласці падбародзьдзя і грудзей ня маюць дачынення да ягоных дзеянняў. Патлумачыў, што запрасіў ліцэіста Я. у кабінэт, каб правесці выхаваўчую працу, бо той грубіяніў. Утрымліваў свайго падаспечнага за рукі, «таму што хацеў захаваць ягонае жыццё і здароўе».

Сьцьвярджаў, што ліцэіст-сірата нібыта меў нейкія матывы яго абгаварыць.

Па вэрсіі самога Я., дырэктар, апроч таго, моцна прыціскаў яго да сцяны і зачэпіў рукой падбародзьдзе. Хлопец расказаў, што, калі пачаў крычаць у кабінэце, адміністрацыя выклікала хуткую дапамогу зь Віцебскага абласнога псыхіятрычнага дыспансэру. Але лекары адмовіліся везці вучня ў псыхіятрычную клініку – адвезлі ў дзіцячую лякарню, дзе ў хлопца зьнялі пабоі.

Непаўнагадовы сьцьвярджае, што гэта ня першы выпадак, калі адміністрацыя палітэхнічнага ліцэю запалохвае непакорлівых вучняў «дзвяткай» (гэтак у народзе называюць псыхіятрычную клініку ў пасёлку Віцьба пад Віцебскам).

Справу – на дапрацоўку

Стала вядома, што судзьдзя Алена Грабянчук на няпэўны час абвясціла ў судовым паседжанні перапынак, вярнуўшы матэрыялы справы на дапрацоўку ў міліцыю. Будзе праведзеная дадатковая судова-мэдычная экспертыза (паводле дакумэнтаў і з улікам тлумачэнняў пацярпелага) і апытанія сьведкі.

Руслан Вінакураў быў прызначаны дырэктарам Віцебскага дзяржаўнага палітэхнічнага прафэсійнага ліцэю ў 2019 годзе. Да гэтага ён 9 гадоў узначальваў абласны камітэт прыродных рэсурсаў і аховы навакольнага асяроддзя (2009-2018). У 2018 годзе быў перабраны ў склад Віцебскага абласнога Савету дэпутатаў (ад Ноўкінскай выбарчай акругі №9).

Уваходзіць у склад прэзыдыюму Віцебскага абласнога Савету дэпутатаў 28-га склікання.

Пацярпелы Я. – сірата, скончыў першы курс палітэхнічнага ліцэю, жыве ў інтэрнаце. Дырэктар ліцэю Вінакураў – ягонь апякун. На судзе ў якасьці законнай прадстаўніцы Я. выступала супрацоўніца аддзелу адукацыі, спорту і турызму адміністрацыі Чыгуначнага раёну Віцебску.

Хадайніцтва пацярпелага, каб яго інтарэсы на судзе бараніў праваабаронца Беларускага Хэльсынскага камітэту Павал Левінаў, было адхіленае.

За наўмыснае прычыненне пашкоджаньняў на целе (ч.1 арт. 9.1 КаАП) прадугледжанае пакараньне ў выглядзе штрафу (ад 10 да 30 б.в.) альбо адміністрацыйны арышт.

Калі адбудзецца працяг судовага працэсу – пакуль невядома.

15.07.2020 15 чэрвеня ў Віцебскім абласным судзе разглядаліся скаргі адразу на 5 пастаноў райсудоў паводле арт. 23.34 КаАП. Свае штрафы паспрабавалі абскардзіць удзельнікі пікетаў для збору подпісаў. Судзьдзя Ірына Смалякова ўсе рашэньні пакінула бязь зьменаў, а скаргі – без задавальненьня. На слухачоў, якіх судзьдзя выдаліла з залі і якія не падпарадкаваліся яе пакідаць, быў выкліканы нарад АМАПу.

У сваіх скаргах актывісты спасылаліся на нормы Міжнароднага пакту аб грамадзянскіх і палітычных правах, на Канстытуцыю Рэспублікі Беларусь. Адзначалі, што знаходзіліся на легальных пікетах для збору подпісаў і ажыццяўлялі свае палітычныя правы.

Першай была разгледжаная скарга Людмілы Валадкевіч. Яна была аштрафаваная 18 чэрвеня судом Кастрычніцкага раёну Віцебску на 20 базавых велічынь за пікет 31 траўня (судзьдзя Уладзімер Царыкаў). Як патлумачыла на судзе сама актывістка, яна «знаходзілася на санкцыянаваным пікеце па зборы подпісаў, прыйшла паглядзець, за каго галасаваць, паглядзець, што адбываецца». «Чаму мне за гэта далі 20 базавых? Як гэта зразумець?» – безвынікова пыталася ў судзьдзі Людміла Валадкевіч.

Аляксандр Мацяюк быў аштрафаваны 22 чэрвеня судом Чыгуначнага раёну на 35 базавых велічынь (судзьдзя Ала Бардзюкова) за ўдзел у пікеце, які прайшоў 19 чэрвеня. Да суду двое сутак ён правёў у ІЧУ. У аблсудзе Аляксандар заявіў, што ня меў магчымасьці паўнаважна абараняць свае правы, бо знаходзіўся ў ізалятары і ўдзельнічаў у працэсе праз скайп. Хадайніцтва адвезьці яго ў суд было адхіленае. Таксама актывіст заявіў, што пратакол па яго адміністрацыйнай справе быў складзены на падставе ілжывых сьведчаньняў супрацоўнікаў міліцыі.

Павел Пруднікаў, які быў аштрафаваны судом Чыгуначнага раёну 22 чэрвеня на 20 базавых велічынь (судзьдзя Алена Цыганкова) за ўдзел у пікеце 7 чэрвеня, быў выдалены Ірынай Смаляковай падчас выступу. Судзьдзі не спадабалася, як ён адказваў на пытаньні і даваў тлумачэньні. Такім чынам, актывіст быў пазбаўлены права ўдзельнічаць у працэсе і бараніць свае правы. Выдаліўшы яго з залі, судзьдзя вынесла вэрдыкт: скаргу пакінуць без задавальненьня.

Блогерка Алена Янушкоўская была аштрафаваная на 40 базавых велічынь 8 чэрвеня судом Віцебскага раёну (судзьдзя Міхаіл Зубеня). Да суду яе трымалі ў ІЧУ двое сутак. Алену абвінавацілі ва ўдзеле ў несанкцыянаваным мітынгу, які нібыта адбыўся 31 траўня каля ГЦ «Марка-Сіці».

На самым пачатку разгляду скаргі актывістка таксама была выдаленая з залі судзьдзёй Смаляковай, бо ёй не спадабалася, што блогерка вяла відэатрансляцыю з паседжаньня.

Пасьля перапынку судзьдзя Смалякова забараніла прысутнічаць выдаленым з залі суду слухачам (усяго выдаліла 5 чалавек). Але людзі ў знак пратэсту адмовіліся пакідаць залю. Быў выкліканы нарад АМАПу.

Людзі выйшлі толькі пад пагрозай прымянення гвалту. Нікога не затрымалі.

Апошнім разглядалася скарга Аляксея Прохарава. Суд Віцебскага раёну аштрафаваў 23 чэрвеня актывіста на 40 базавых за ўдзел у пікеце па зборы подпісаў 19 чэрвеня, побач зь якім утварыўся «ланцуг салідарнасьці». Да суду актывіст суткі правёў у ізалятары.

Разгледзеўшы ўсе скаргі, судзьдзя Ірына Смалякова прыняла рашэньне пакінуць пастановы судоў бязь зьменаў, а ўсе скаргі – без задавальненьня.

16.07.2020 Каардынатар ініцыятыўнай групы кандыдата ў прэзыдэнты Сьвятланы Ціханоўскай у Віцебску Уладзімер Кійко паспрабаваў аспрэчыць у абласным судзе 10 сутак адміністрацыйнага арышту, якія яму прысудзілі за ўдзел у «ланцугу салідарнасьці» 19 чэрвеня. Вынік прадказальны: судзьдзя Ірына Смалякова скаргу не задаволіла, а судовое рашэньне пакінула бязь зьменаў.

Уладзімер Кійко быў затрыманы 6 чэрвеня ў АУС Кастрычніцкага раёну Віцебску, куды прыйшоў даць тлумачэньні па адміністрацыйнай справе, распачатай супраць яго за ўдзел у пікеце 19 чэрвеня. Да суда ён правёў суткі ў ізалятары часовага ўтрыманьня (ІЧУ). 7 ліпеня судзьдзя Уладзімер Царыкаў пастанавіў пасадыць Уладзімера Кійко на 10 сутак, але празь некалькі гадзін пасьля паседжаньня актывіста нечакана вызвалілі зь ІЧУ.

На пачатку паседжаньня ў аблсудзе Уладзімер Кійко заявіў адвод судзьдзі Ірыне Смаляковай. Патлумачыў, што ня хоча, каб ягоную скаргу разглядала судзьдзя, якая 15 чэрвеня адхіліла 5 аналягічных скаргаў актывістаў, пры гэтым дзейнічала непрафэсійна і перадудзята. Смалякова адхіліла хадаўніцтва аб адводзе і за рэплікі з залі выдаліла некалькіх слухачоў, у тым ліку праваабаронцу Ірыну Трацякову.

У сваёй скарге Кійко спасылаўся на артыкулы Канстытуцыі і нормы Пакту аб грамадзянскіх і палітычных правах.

Сьцьвярджаў, што «плясканьне ў далоні аўтамабілям, што праяжджаюць міма, не зьяўляецца замахам на інтарэсы дзяржаўнай ці грамадзкай бясьпекі, грамадзкі парадак».

Запэўніваў, што «выбарчыя правы і правы грамадзян на мірныя сходы і свабоднае выказваньне ўласнага меркаваньня – найважнейшыя палітычныя правы».

Актывіст зьвярнуў увагу судзьдзі Смаляковай, што прыйшоў да цэнтру «Марка Сіці», каб «узяць удзел у пікеце для збору подпісаў». Спаслаўся на арт. 61 Выбарчага кодэксу, у якім гаворыцца, што «збор подпісаў выбарцаў можа ажыцьцяўляцца ў форме пікетаваньня», «атрыманьня дазволу на правядзеньне пікетаваньня для гэтых мэтай не патрабуецца». Ніякія забароны на плясканьне ў далоні ці шыхтаваньне ў ланцужок кодэksam не прадугледжаныя.

Кійко заявіў таксама, што быў безь якіх-небудзь важкіх падставаў і тлумачэньняў затрыманы да суду, і гэта пазбавіла яго магчымасьці паўнаважна ўдзельнічаць у судовым працэсе (суд праходзіў праз скайп), а потым, таксама беспадстаўна, вызвалены зь ІЧУ.

«Якімі законамі і лёгкай кіруюцца праваахоўныя органы, прымаючы такія рашэньні, – невядома», – сказаў Уладзімер Кійко.

Судзьдзя Ірына Смалякова палічыла, што падставы для задавальненьня скаргі адсутнічаюць, і пакінула пастанову суду Кастрычніцкага раёну Віцебску бязь зьменаў.

22.07.2020 Чарговы судовы працэс над актывісткай БХД Тацянай Севярынец прайшоў 22 ліпеня ў судзе Чыгуначнага

раёну Віцебску. Судзьдзя Дзяніс Аляксеенка прызнаў Севярынец вінаватай у парушэньні заканадаўства аб масавых мерапрыемствах (ч.3 арт. 23.34 КаАП) і аштрафаваў на 30 базавых велічыняў.

Як зафіксавана ў двух адміністрацыйных пратаколах, складзеных на Тацяну Севярынец маёрам міліцыі Склімянком, жанчына ўзяла актыўны ўдзел у не дазволенах уладамі масавых мерапрыемствах каля ГЦ «Марка-Сіці» 31 траўня і 7 чэрвеня. На пікетах «публічна выказвала свае асабістыя і грамадзка-палітычныя інтарэсы, скандавала лёзунгі «Жыве Беларусь!» і «Стоп таракан!»

На судзе Тацяна Севярынец спаслалася на арт. 61 Выбарчага кодэксу, згодна зь якім падчас выбарчай кампаніі збор подпісаў можа ажыццяўляцца ў форме пікетаваньня, дазвол на які браць ня трэба. 31 траўня яна прыйшла паставіць свой подпіс за Сьвятлану Ціханоўскую і не адмаўлялася ад таго, што выступіла на пікеце, тым больш што ў ім браў удзел ейны сын – цяпер палітвязень Павал Севярынец.

Імпрэза было абсалютна законнай, сьцьвердзіла Тацяна Севярынец.

Актывістка не пагадзілася з тым, што нібыта заклікала на пікеце да байкоту выбараў. Заклікала толькі «не баяцца выказаць сваё меркаваньне, бо гэтае права гарантуецца і заканадаўствам, і Канстытуцыяй».

Што да пікетаваньня 7 чэрвеня, то спадарыня Тацяна не адмовілася ад сваёй прысутнасьці на ім, але запэўніла, што ніякіх плякатаў, як гэта сьцьвярджалася ў пратаколе, не выкарыстоўвала і да байкоту не заклікала.

«Шкада, што нашая міліцыя столькі часу губляе на збор усёй гэтай інфармацыі, падсоўвае яе ў суды – у той час як у краіне столькі праблемаў! Маючы вялікі жыццёвы досвед, скажу: гэта настолькі непрыгожа, настолькі не адпавядае жыццю і ідэям свабоднай дэмакратычнай краіны, што проста горка!» – абурылася Тацяна Севярынец, выслухаўшы доўгі пералік прыкладзеных да справы дакумэнтаў.

Адзначым, што судзьдзя Дзяніс Аляксеенка на самым пачатку працэсу задаволіў хадайніцтва Севярынец аб магчымасьці весьці відэаздымкі. Але на гэтым праявы дэмакратычнага суду і скончыліся. Шчырая прамова Тацяны Севярынец ніяк не паўплывала на канчатковае рашэньне суду: штраф – 30 базавых велічынь (810 рублёў).

23.07.2020 Камітэт па правах чалавека ААН зарэгістраваў скаргу аршанскага блогера Дзьмітрыя Казлова (Шэры Кот), які зараз знаходзіцца за кратамі і прызнаны палітвязьнем. Пра гэта паведаміў прадстаўнік Беларускага Хэльсынскага камітэту ў Віцебскай вобласьці Павал Левінаў.

«Камітэт па правах чалавека ААН паведаміў мне, што зарэгістраваў скаргу палітвязьня Дзьмітрыя Казлова. У скарге Дзьмітрый сьцьвярджае, што Беларусь парушыла свае абавязкі наконт выкананьня Міжнароднага Пакту аб грамадзянскіх і палітычных правах, калі пазбавіла яго статусу кандыдата ў дэпутаты парлямэнту за плякаты «Фальшывым выбарам – баста!» і «Калгаснай дыктатуры – баста!» – распавёў праваабаронца Павал Левінаў.

Парушальнікамі правоў Дзьмітрыя Казлова выступілі сябры акруговай камісіі Аршанскай гарадзкой акругі №25 (старшыня Воранаў, сакратарка – Філіпава), Віцебскай абласной выбарчай камісіі на чале са старшынём Дзьмітрыем Хамой (сакратар – Ілюшчанка) за выключэньнем аднаго сябра, які галасаваў супраць, а таксама – судзьдзя Віцебскага абласнога суду Тацяна Дзегцярова.

25.07.2020 Мітынг, які адбыўся 24 ліпеня ў парку культуры і адпачынку чыгуначнікаў, стаў найвялікшай праявай грамадзянскай салідарнасьці ў Віцебску за ўсе гады незалежнай Беларусі і выявіў насыпелую прагу гараджанаў да свабоды і дэмакратыі. На свой трэці за дзень мітынг Сьвятлана Ціханоўская і яе каманда прыехала пасяля шматлюдных імпрэзаў у Глыбокім і Наваполацку. Больш за 5 тысяч чалавек у Віцебску сустрэлі народную кандыдатку дружнымі воплескамі.

«Я не здалася толькі дзякуючы вашай падтрымцы»

«Вашая падтрымка надала мне ўпэўненасьці, што я ўсё раблю правільна. Я спадзявалася, што маю кампанію будзе весьці мой муж, але ўлады спужаліся народнай падтрымкі і зрабілі правакацыю.

Я працягнула кампанію, хоць была на крок ад таго, каб зьняцца. Гэта было цяжка і маральна, і псыхалогічна, і фізычна, бо я не была гатовая. Я зразумела: калі я адступлю, то здраджу ня толькі Сяргею, але і ўсім тым людзям, якія паверылі ў яго, паверылі ў тое, што ў гэтым годзе ўсё можна і трэба зьмяніць», – казалі ў сваёй прамове Сьвятлана Ціханоўская.

«Мы стаміліся ад таго, што нам затыкаюць раты, што аб нас выціраюць ногі, але я не здалася, і не здалася толькі дзякуючы вашай калясальнай падтрымцы. Я вам абяцаю, што пайду да канца, да перамогі. Гэты год мусіць стаць пераломным, паверце ў гэта! У гэтым годзе мы мусім выбраць краіну, якую мы заслугоўваем! Я люблю беларусаў і таму хачу даць кожнаму права выбару», – запэўнівала кандыдатка.

«Прыбраўшы трох самых моцных кандыдатаў, улады не зразумелі, што сапраўднай пагрозай для яе ёсьць не самі кандыдаты, а ўвесь народ. Калі я стану прэзыдэнтам краіны, першым чынам я вызвалю палітзьняволеных. Але толькі разам мы зможам пабудаваць краіну для жыцьця!» – дадала.

Святлана Ціханоўская заявіла, што пасяля абраньня яна доўга не затрымаецца на пасадзе прэзыдэнта. Будуць прызначаныя новыя выбары, і кожны на тых свабодных выбарах зможа прагаласаваць за таго кандыдата, які імпануе. А людзі крычалі: «А хто яго ведае?», «Навучысься!»

Марыя Калесьнікава: Хопіць гвалту!..

Зьвяртаючыся да віцяблян, Марыя Калесьнікава нагадала, што яшчэ 10 гадоў таму ў Беларусі не было ніводнай карціны Шагала, а цяпер дзякуючы намаганьням Віктара Бабарыкі – ёсьць. Але сёньня Бабарыка за кратамі.

«Мы ганарымся сваім народам, але чаму вамі не ганарыцца ўлада? Ці магла б улада, якая ганарыцца сваім народам, дазволіць яму жыць на такія нізкія заробкі? Змарнаваць 70 тысячаў даляраў на «дошку гонару» замест рамонту ў лякарні?

Пакуль чыноўнікі прымушаюць народ хадзіць на парады і суботнікі, якасьць «Славянскага базару» становіцца горшай, чым якасьць віцебскіх дарог», – казала Марыя Калесьнікава.

«Цяпер улады намагаюцца сутыкнуць беларусаў між сабой. Яны кажуць, што вайскоўцы мусяць біць, душыць і ўжываць гвалт. Супраць каго? Супраць простых беларусаў!

Супраць тых, хто зараз знаходзіцца тут! Хіба можа да гэтага заклікаць урад, які любіць свой народ? Улады кажуць, што вайскоўцы мусяць вырашыць праблему нізкага рэйтынгу прэзыдэнта! Высокі рэйтынг прэзыдэнт мусіць заслужыць клопатам пра свой народ, але ня гвалтам! Хопіць гвалту!» – заклікала прадстаўніца аб'яднанага штабу.

«Кожны з нас ведае: я магу ўсё зьмяніць! У беларусаў ёсьць выбар. Мы можам застацца дома, але тады нас чакае яшчэ большы крызіс, безграшоўе, дарожныя мапы і аб'яднаньне з Расеяй. Сьвятлана Ціханоўская – моцная жанчына! Гэта наш квіток у свабодную і шчаслівую Беларусь!

Галоўны вораг перамогі – гэта не рэжым! Галоўны вораг перамогі – гэта наш страх! Ня бойцеся – нас бальшыня!» – сьцьвердзіла Калесьнікава.

Вераніка Цапкала: З намі няма нашых сем'яў, але з намі ёсьць вы!

Вераніка Цапкала гаварыла пра набалелае. Распавяла, як пасля атрымання інфармацыі пра плянаваныя ўладамі затрыманьне мужа і ціск на сям'ю Валер Цапкала вымушаны быў пакінуць краіну.

«У гэтай прэзыдэнцкай кампаніі выразна бачна, што ўсе альтэрнатыўныя погляды альтэрнатыўных кандыдатаў караюцца. Хтосьці трапляе за краты, на кагосьці ідзе ціск праз ягонных дзяцей. У нашай краіне існуе толькі меркаваньне кіраўніка краіны, астатніх проста не існуе, але мы хочам гэта зьмяніць!» – сказала Вераніка Цапкала.

«Я і Сьвятлана Ціханоўская цяпер з вамі, з народам Беларусі, бо з намі няма нашых сем'яў, але з намі ёсьць вы. І гэта дадае нам моцы ісьці наперад», – запэўніла жонка былога кандыдата.

«За апошнія 20 гадоў 750 тысячаў беларусаў пакінулі краіну. Гэта Віцебск і Магілёў разам узятыя. Нас па адным выжываюць з краіны. У нас мужоў і дзяцей трымаюць у закладніках. Нас пазбавілі права гадаваць на роднай зямлі сваіх дзяцей. Але ўсяго, чаго мы хочам, гэта гадаваць нашых дзяцей на роднай зямлі, бо я не хачу нікуды зьяжджаць. Я хачу, каб яны тут вырасьлі»,

«Нас палохаюць падзелам грамадства, нас палохаюць войскам НАТА, нас палохаюць войскам Расеі, нас палохаюць майданам... Але ці чулі вы калі-небудзь ад альтэрнатыўных кандыдатаў пра майдан? Мы чуем пра майдан і вайну толькі ад аднаго чалавека! Новы прэзыдэнт хоча міру, хоча жыць у бяспечнай краіне! Мы не жадаем вайны! Мы хочам нармальнага жыцця ў цывілізаванай дзяржаве!» – сьцьвердзіла Цапкала.

Людзі на мітынгі раз-пораз перарывалі выступоўцаў воплескамі і скандаваньнем «Верым, можам, пераможам!», « Свабоду палітвязьням!», «Малайчына!», «Ганьба!», «Сыходзь!».

Кожны з выступоўцаў заклікаў выбарцаў прыходзіць на выбарчыя ўчасткі толькі ў асноўны дзень галасаваньня.

29.07.2020 У Віцебскім абласным судзе 29 ліпеня разглядаліся скаргі актывістаў на пастановы раённых судоў, якія пакаралі іх штрафамі за ўдзел у перадвыбарчых пікетаваньнях (арт. 23.34 КаАП), у тым ліку – у «ланцугу салідарнасьці» ў Віцебску. Скаргі разглядалі судзьдзі Сьвятлана Іванова і Ірына Смалякова. Ніводная скарга не была задаволеная.

Актывісты і сябры ініцыятыўнай групы Сьвятланы Ціханоўскай у Віцебску Юлія Барсукова, Аляксандар Мацяюк, Аляксей Саламаненка, Тацяна Севярынец, Тацяна Філімонава і Алег Паўлаў, а таксама наваполацкая актывістка Алена Радзькова даводзілі ў скаргах, што былі пакараныя штрафамі несправядліва, бо заканадаўства аб масавых мерапрыемствах не парушалі – бралі ўдзел у цалкам законных пікетаваньнях для збору подпісаў.

У сувязі з гэтым прасілі скасаваць іх адміністрацыйныя справы.

Судзьдзя Ірына Смалякова ў хуткасным рэжыме разгледзела скаргі Юліі Барсуковай, Алены Радзьковай і Тацяны Філімонавай. Пастановы райсудоў пакінула бязь зьменаў, а скаргі – без задавальненьня.

Судзьдзя Сьвятлана Іванова, у сваю чаргу, не задаволіла скаргі Аляксандра Мацеюка, Аляксея

Саламаненкі і Алега Паўлава. Між тым, выслушаўшы довады актывісткі Тацяны Севярынец, паставіла «скасьціць» ёй штраф амаль напалову: з 35-ці да 20-ці базавых велічынь.

Актывістка БХД і давераная асоба Сьвятланы Ціханоўскай у Віцебскай вобласьці Тацяна Севярынец была аштрафаваная 1 ліпеня судом Першамайскага раёну за ўдзел у «ланцугу салідарнасьці» на 35 б.в. У абласным судзе яна заявіла, што «была б радая ўзяць у той дзень удзел у «ланцугу», але ж не пасьпела».

Новая тэндэнцыя: напярэдадні выбараў віцебскія судзьдзі (і ня толькі ў абласным судзе) пачалі задавальняць хадаініцтвы ўдзельнікаў працэсу аб вядзеньні відэаздымкаў падчас паседжаньня.

Запіс «стрыму» з судовых паседжаньняў 29 ліпеня можна паглядзець на канале «Настоящая Беларусь».

31.07.2020 30 ліпеня шумна было ня толькі на мітынгі Сьвятланы Ціханоўскай у Менску – шумна было і ў Шуміліне. Ня менш за 150 шумілінцаў прыйшлі на мітынг, каб выказаць сваю падтрымку кандыдатцы. І гэта – не зважаючы на запалохваньне з боку мясцовага кіраўніцтва: людзей папярэдзілі пра нэгатыўныя наступствы для тых, хто наважыцца прыйсьці на імпрэзу. Аднак месьцічаў прыйшло куды больш, чым нават на Дзень перамогі ў траўні. «Лукашэнка, сыходзь!»

Сустрэча з даверанай асобай Ціханоўскай Тацянай Севярынец, яе паплечнікамі і берасьцейскімі музыкамі з гурту «Laudans» у мясцовым парку атрымалася гарачай і запамінальнай.

Музыкі «разагрэлі» людзей і абудзілі іх да адкрытай і шчырай размовы.

«Ціханоўская ніколі ня мела дачынення да палітыкі. Але пасля арышту свайго мужа яна зразумела: калі ты не займаеся палітыкай – палітыка зоймецца табой. Палітыка пагрукала ў яе дзьверы кованым ботам. Як чалавек, дасьведчаны ў палітычным жыцьці, як маці і жонка, я вырашыла, што мушу падтрымаць гэтую жанчыну. І таму я тут, з вамі. Я заклікаю вас прыйсьці на выбары толькі 9 жніўня», – казала Тацяна Севярынец.

«Лукашэнка, сыходзь!» – выгукнула. «Лукашэнка, сыходзь!» – адгукнулася грамада.

«Усякі паход пачынаецца зь першага кроку, таму зьмяняем самі і зьмяняем навакольле. Пацісьнеце адно аднаму рукі, паверце адно аднаму і – разам да перамогі!» – заклікала Севярынец.

«Мы – адна сям'я!»

«Я хачу, каб беларусы аб'ядналіся, як іншыя народы... Мы – адна сям'я! Мы мусім падтрымаць адно аднаго! Скажаць: «Мы разам!» – пераконвала сабраных блогерка Алена Янушкоўская.

Завяршыла свой выступ воклічам «Жыве Беларусь!»

«Вярнуцца да вытокаў дэмакратычнай дзяржавы»

Выступ падпалкоўніка запасу Аляксандра Якушкова, які служыў у ракетных войсках стратэгічнага прызначэньня і працаваў выкладчыкам вайскавай вучэльні, быў сустрэты з асаблівай цеплынёй.

«Чаму я падтрымліваю гэтых трох жанчын – Ціханоўскую, Цапкала і Калесьнікаву, – калі ўсё жыцьцё працаваў з мужчынамі? Таму, што цяпер самыя мужныя беларускія мужчыны за кратамі. Ва ўсіх іх – адзіная мэта: зрабіць Беларусь квітнеючай краінай! Вярнуцца да вытокаў дэмакратычнай беларускай дзяржавы.

Навошта мне гэта, калі ўсё, што трэба для жыцьця, у мяне ёсьць? Але я шалею ад несправядлівасьці, якая існуе ў дзяржаве! Я зразумеў, што беларусы – нацыя, якую трэба абудзіць. Беларусы павольна запрагаюць, але потым будуць ехаць хутка.

Я хачу, каб чыноўнік адказваў ня перад вэртыкаллюю, а перад народам», – сказаў у прамове Якушкоў.

«Ідзіце і галасуйце за Ціханоўскую»

Працаўнік Бешанкавіцкага лягасу на мітынг у Шуміліна прыехаў адмыслова. Ён распавёў, што на выбары хадзіў адзін раз, у 1994-м, і абавязкова пойдзе сёлета, каб прагаласаваць за Ціханоўскую.

Дзесяць гадоў таму ён адмовіўся ад індывідуальнага прадпрымальніцтва, бо працаваць на штрафы ненатуральна, і пераехаў зь Віцебску ў Бешанковіцкі раён. Пабудаваў дом.

«Я не хачу зьяжджаць зь Беларусі! У 1997-м я мог зьехаць у Бэльгію ці Нямецчыну і жыць шчасліва, але я люблю Беларусь. Люблю беларускі лес, азёры. Ідзіце і галасуйце за Ціханоўскую, але за яго (Лукашэнку) – ратуй Божа!

Калі я ня маю рацыі, можаце плюнуць мне ў вочы!» – казаў выступаўца.

«Я першы раз ля мікрафону, заўжды любіў цішыню і рыбалку. Цяпер дастала, і я прыехаў сюды, бо ня мог не прыехаць і не падтрымаць Святлану Ціханоўскую. Я працую ў лягасе. Нас змушаюць працаваць бясплатна ў свой выходны, абкошваць дарогі... 20-25 рублёў мы зарабляем у дзень. Ці можна мужчыне за гэтыя грошы накарміць сям'ю?...» – абураўся мужчына.

«Дзякуй вам, што вы нас разбудзілі!»

Колішняя загадчыца вясковага клубу Раіса Шпакава папрасіла шумілінцаў аддзячыць арганізатараў імпрэзы аплядысмантамі.

«Дзякуй вам, што вы нас разбудзілі! Мне баяцца няма чаго. Апошняе, дзе я працавала, – звычайнай тэхнічай у школе. Слухайце, спрабавала нешта казаць: «Так жыць нельга, дзяцей трэба любіць...» Мне адказвала начальства: «Шпакава, твая справа – швабра і ануча!» Раз сказала, два сказала, тры сказала – і на маё месца ўзялі іншую тэхнічку. Але я не падую духам!» – расказвала жанчына.

Раіса Шпакава прапанавала прагаласаваць і абраць старшынём Шумілінскага райвыканкаму Аляксандра Якушкова, выступ якога спадабаўся шумілінцам, бо кіраўніцтва раёну зьмяняецца амаль штогод, а жыцьцё толькі пагаршаецца. Прапанову адзінадушна падтрымалі.

На заканчэнне пад Шпакава выканалі песьню «Белая Русь».

«Я проста кайфую ад шумілінцаў!»

На сцэну выйшла жанчына зь вёскі.

«Узяўшы пад казырок і пачаўшы застрашваць людзей, шумілінская ўлада сама зрабіла рэкламную кампанію сённяшняму мітынгу, таму тут столькі людзей... Чыноўнікі свае цёмныя справы робяць цішком. Яны ня пішуць службовых распараджэнняў. Яны проста палюхаюць. Гэта мярзотна! І з гэтам нельга мірыцца! У людзей ёсць пачуцьце ўласнай годнасьці, сьмеласьць. Я проста кайфую ад шумілінцаў! Хачу ўсіх аддзячыць воплескамі. Зьмяняць кіраўніцтва трэба, бо існуе непавага да людзей. Няма там ніякай харызмы, няма ніякага таленту кіраўніка, ніякага крэатыву. Нічога няма, акрамя запалохваньня і незразумелых амбіцый!» – выказалася жанчына.

Напрыканцы сустрэчы адзін з шумілінцаў выйшаў на сцэну і папрасіў Тацяну Севярынец зняць з рукі і падарыць яму бел-чырвона-белую стужку – сымбаль пераменаў. Свой учынак ён патлумачыў тым, што хацеў галасаваць за арыштаванага ўладамі Паўла Севярынца, але цяпер заклікаў галасаваць за Ціханоўскую.

Стужку ён абяцаў захоўваць як напамін пра сёлетнюю кампанію.

03.08.2020 3 жніўня ў судзе Чыгуначнага раёну Віцебску меўся адбыцца суд над віцяблянкай Вольгай Бабінскай, якая пасля затрыманьня 31 ліпеня правяла тое сутак у ізалятары. Дзяўчыну вінавацяць ва ўдзеле ў несанкцыянаваным масавым мерапрыемстве (ч.1, арт. 23.34) – велапрабегу. Вольгу прывезлі ў суд толькі пасля абеду, але разгляд справы так і не адбыўся – матэрыялы вярнулі на дапрацоўку ў міліцыю.

За роварную прагулянку – затрыманьне і суд

У мінулую пятніцу праз тэлефон Вольгу Бабінскую выклікалі ў пункт аховы правапарадку Чыгуначнага раёну Віцебску. Адтуль яе ўжо ня выпусцілі.

Дзяўчыну затрымалі і пад канвоём адвезьлі ў ізалятар часовага ўтрыманьня (ІЧУ).

Як пазьней даведаліся бацькі віцяблянкі, падставай для затрыманьня стала велапрагулка, удзел у якой браў дзясятка маладзёнаў, у тым ліку і іх дачка. Праваахоўнікі палічылі гэты велапрабег несанкцыянаваным мерапрыемствам.

Раварысты ня мелі пры сабе ніякай агітацыйнай атрыбутыкі, не выкрыквалі ніякіх лёзунгаў, але міліцыянтам не

спадабалася, што яны былі ў саколках з сымбаламі штабу Ціханоўскай.

Падтрымаць Вольгу прыйшла цэлая грамада

Ад самай раніцы ля будынку суду Чыгуначнага раёну сабралася шмат паплечнікаў і сябраў дзяўчыны. Да апошняга моманту ані бацькі, ані адвакат ня ведалі, калі пачнецца разгляд справы. Такой інфармацыяй не валодаў нават суд. Марнымі сталіся і тэлефанаваньні бацькоў у розныя міліцэйскія інстанцыі. Маці Вольгі, інвалід другой групы, вымушаная была правесці на нагах больш за 5 гадзінаў.

На той момант, як дзяўчыну прывезьлі ў суд, яе віталі дружнымі воплескамі каля 30 чалавек.

Але суд так і не адбыўся. Праз гадзіну чаканьня судовая сакратарка абвясціла, што паседжаньня не адбудзецца, бо матэрыялы справы маюць шмат недапрацовак. Вольгу разам з адвакатам зноў пасадзілі ў міліцэйскую машыну і адвезьлі ў РАУС – «на дапрацоўку». Пазьней стала вядома, што праз гадзіну дзяўчыну вызвалілі, цяпер яна ўдома. Калі адбудзецца разгляд справы, ёй не паведамілі.

«Нікому не пажадаю гэта зьведаць!»

Вольгу ўразіла салідарнасьць паплечнікаў, але, як высветлілася, ня менш уразілі яе антычалавечыя ўмовы ўтрыманьня ў ІЧУ.

«Я нікому не пажадаю гэта зьведаць. Гэта насамрэч страшна! Я хатні чалавек. Для мяне гэтыя ўмовы – нечалавечыя. Калі разам стаяць унітаз, ракавіна і ложка. Ня надта было прыемна. Я «жыла» на верхнім ярусе. Ежу, калі шчыра, ня ела», – падзялілася ўражаньнямі Вольга.

Яна дагэтуль ня можа зразумець, як можна затрымліваць людзей толькі за тое, што яны катаюцца на ровары.

«Мы проста каталіся на роварах, а ў пратаколе напісана: «за арганізацыю масавых несанкцыянаваных дзеяньняў». Заклікі да ўдзелу ў масавым мерапрыемстве зьявіліся нібыта ў нашай групе ў тэлеграм-канале, але нікога мы да ўдзелу не заклікалі. Калі ішла ў міліцыю, ня думала нават, што скончыцца ізалятарам і адміністрацыйнай справай», – прызнаецца дзяўчына.

03.08.2020 У панядзелак 3 жніўня быў затрыманы віцебскі актывіст Уладзімер Кійко. Яго зьмясьцілі ў ізалятар часовага ўтрыманьня (ІЧУ) адбываць арышт, які яму прысудзілі яшчэ 7

ліпеня за ўдзел у «ланцугу салідарнасці». Пра затрыманьне паведаміў брат Уладзімера Яраслаў, зь якім яны меліся сёння зарэгістравацца назіральнікамі на выбарах.

«Мы дамовіліся з братам сустрэцца днём і разам пайсьці на выбарчы ўчастак, які месціцца ў СШ №3, каб зарэгістравацца назіральнікамі. Але ён не прыйшоў і на званкі не адказваў. Толькі ўвечары мне паведамілі ў РАУС, куды я нарэшце дазваніўся, што Ўладзімер ужо

знаходзіцца ў ізалятары часовага ўтрыманьня», – расказаў Яраслаў Кійко.

Нагадаем, Уладзімер Кійко быў затрыманы 6 ліпеня, правёў суткі да суду ў ІЧУ і на наступны дзень быў пакараны судом Кастрычніцкага раёну Віцебску на 10 сутак адміністрацыйнага арышту за ўдзел у «ланцугу салідарнасці» (ч.3 арт. 23.34 КаАП). Але пакараньне не адбыў: у той жа дзень, 7 ліпеня, быў вызвалены зь ізалятара без тлумачэньняў прычын. Ягоную скаргу на пастанову райсуду Віцебскі абласны суд не задаволіў.

Уладзімер Кійко застанецца за кратамі ізалятара да 12 жніўня.

Некалькі дзён таму ў Наваполацку і Воршы былі затрыманыя актывісты Андрэй Зуеў, Артур Сінега, Аляксандар Андрэеў і Генадзь Ларыёнаў. Іх таксама зьмясьцілі ў мясцовыя ізалятары адбываць «адкладзеныя» арышты. Паводле жонкі Андрэя Зуева, яго перавезьлі ў віцебскі ІЧУ. Усе чацьвёра актывістаў былі пакараныя раней адміністрацыйнымі арыштамі на 15 сутак.

04.08.2020 Віцебскі актывіст «Народнай Грамады» і валянтэр каманды Ціханоўскай Аляксандар Якушкоў быў затрыманы 4 жніўня і зьмешчаны ў ізалятар часовага ўтрыманьня. За кратамі ён мусяць правесці 8 сутак арышту, якія яму прысудзілі за ўдзел у перадвыбарчых пікетаваньнях і якія ня далі адбыць напоўніцу да выбараў.

Пра гэта паведаміў «Віцебскай Вясне» паплечнік Якушкова Алег Паўлаў.

«Некалькі дзён да гэтага Аляксандра пільнавалі перад домам міліцыянты, у прыватнасці знаёмы ўсім актывістам супрацоўнік міліцыі Праліч. Аляксандар ведаў, што, як толькі выйдзе з дому, яго затрымаюць. І не захацеў хавацца ды бегаць ад іх. Гэта ягоны сьвядомы выбар. Паводле маіх падлікаў, зь ІЧУ ён выйдзе цяпер толькі 12 жніўня», – сказаў Алег Паўлаў.

Аляксандра Якушкова некалькі разоў кідалі ў ізалятар часовага ўтрыманьня паводле пастановаў віцебскіх судоў (10 і 12 сутак), але цалкам адбыць прызначанае пакараньне так і ня далі. Як мяркуе Паўлаў, міліцыянты знарок адцягвалі выкананьне пакараньня аж да перадвыбарнага тыдня, каб «нэўтралізаваць» актывіста на час выбараў.

Нагадаем, 3 жніўня «ўзнавілі» адкладзеныя раней арышт і ў дачыненні да актывіста Ўладзімера Кійко. Раней былі затрыманыя і зьмешчаныя ў ізалятары актывісты з Наваполацку і Воршы Андрэй Зуеў, Артур Сінега, Аляксандар Андрэеў і Генадзь Ларыёнаў (раней былі пакараныя на 15 сутак арышту).

06.08.2020 Як паведамляюць праваабаронцы, пачатак датэрміновага галасаваньня вызначыўся

шматлікімі парушэньнямі выбарчага заканадаўства ва ўсёй краіне. Незалежных назіральнікаў масава не дапускаюць на выбарчыя ўчасткі. Выганяюць нават з будынкаў, у якіх разьмяшаюцца ўчасткі. Падставы самыя розныя – аж да падазрэньняў у тэрарызме...

«Было вельмі ганебна поўзаць па падлозе»

Гэтак, 6 жніўня дырэктарка віцебскай СШ №8 (участкі № 19 і 20 Чыгуначнага раёну) Алена Каралёва выклікала міліцыю на незалежную назіральніцу Тацяну Стрыжнёву, бо запозрыла, што тая мае ў сваёй сумачцы... бомбу. Каб даказаць, што яна не тэрарыстка, назіральніца на вачох міліцыі высыпала зьмесьціва сумачкі проста на падлогу школьнага вэстыбюля. Міліцыянты ніякіх прэтэнзій да Стрыжнёвай ня выказалі, але папрасілі ўсё ж выйсьці за тэрыторыю школы, каб не распальваць канфлікту.

«Я інвалід 2-й групы. І было вельмі балюча і ганебна поўзаць потым па падлозе, каб сабраць тое, што было ў сумачцы. Зразумела, што аніякай выбухоўкі ці ртуці там і быць не магло. Адчувала сябе зьяняжанай. Гэтая дырэктарка лічыць сябе тут гаспадыняй, называе мяне тагасветнай («потусторонней») назіральніцай. Буду пісаць на яе скаргу!» – кажа Тацяна Стрыжнёва.

«Гэта – цырк! Гэта чорт ведае што!»

Назіральніка Андрэя Кешанюка 5 жніўня разам з трыма іншымі назіральнікамі не дапусьцілі да назіраньня на выбарчых участках №12, 13, 14, якія разьмешчаныя ў СШ №25. Праз нейкі час дырэктарка школы Наталья Нікіфарава наагул запатрабавала пакінуць будынак. Назіральнікі адмовіліся і адміністрацыя выклікала міліцыянтаў. Усіх чатырох даставілі ў РАУС. Што праўда, грамадзянаў неўзабаве адпусьцілі, запэўнілі, што адміністрацыйную справу заводзіць ня будуць. Прынеслі нават прабачэньне! Паведамлілі, што знаходзіцца ў памяшканьні школы закон не забараняе.

Сваё стаўленьне да выбарчага працэсу і тых падзеяў, якія адбываюцца вакол яго Андрэя Кешанюк выказаўся ў Фэйсбуку.

«Ну, што можна сказаць? Канечне, гэта ня выбары. Гэта – цырк! Гэта чорт ведае што! Але тым ня менш будзем назіраць далей, будзем падлічваць і надалей колькасьць выбарцаў, якія прыходзяць на ўчасткі, бо ёсьць пагроза прыпісак. Я хачу зрабіць, каб усё было відавочна», – адзначыў Кешанюк.

Таксама на выбарчым участку №2 Полацкай раённай акругі незалежны назіральнік Віктар Стукаў, які праз спазьненьне «прыўладнай» назіральніцы быў дапушчаны да назіраньня ўсяго на адну гадзіну, выкрыў магчымы мэханізм для фальсыфікацый. За кошт таго, што ў агульныя сьпісы ня ўносяцца асобы, якія раней на выбары не прыходзілі, агульны адсотак прагаласаваўшых за гэты кошт павялічваецца.

Гэтак, Стукаў у агульных сьпісах выбарцаў не знайшоў ані сваё прозьвішча, ані прозьвішча сваёй жонкі. Дзіўным падалося яму і тое, што кватэры ў доме №23, дзе ён пражывае, ідуць не па чарзе, а праз 3-5. Стукаў лічыць, што адбываецца наўмыснае скарачэньне колькасьці ўдзельнікаў працэсу галасаваньня. Таксама на выбарчым участку №2 Полацкай раённай акругі незалежны назіральнік Віктар Стукаў, які праз спазьненьне «прыўладнай» назіральніцы быў дапушчаны да назіраньня ўсяго на адну гадзіну, выкрыў магчымы мэханізм для фальсыфікацый. За кошт таго, што ў агульныя сьпісы ня ўносяцца асобы, якія раней на выбары не прыходзілі, агульны адсотак прагаласаваўшых за гэты кошт павялічваецца.

Гэтак, Стукаў у агульных сьпісах выбарцаў не знайшоў ані сваё прозьвішча, ані прозьвішча сваёй жонкі. Дзіўным падалося яму і тое, што кватэры ў доме №23, дзе ён пражывае, ідуць не па чарзе, а праз 3-5. Стукаў лічыць, што адбываецца наўмыснае скарачэньне колькасьці ўдзельнікаў працэсу галасаваньня.

08.08.2020 У актывісткі «Краіны для жыцьця» і адміністратаркі аднайменнага Тэлеграм-чату Юліі Барсуковай 8 траўня адбыўся ператрус. Міліцыя канфіскавала два кампутары, 4 тэлефоны і дзясятка агітацыйных улёткаў за Святлану Ціханоўскую. Самую Юлію пасля вобшуку павезлі на допыт у Кастрычніцкі РАУС.

Адразу пасля ператрусу Юлія Барсукова пасьпела паведаміць, што ён адбываўся ў межах крымінальнай справы паводле ч.1 арт. 342 КК РБ, па якой яна праходзіць у якасьці падазраванай.

Ператрус праводзілі 8 супрацоўнікаў Кастрычніцкага РАУС з санкцыі пракурора.

«Падчас вобшуку знайшлі 11 улёткаў за Ціханоўскую і яшчэ нейкія паперы. Забралі 4 тэлефоны і 2 сыстэмныя блёкі», – расказала Барсукова.

Паведаміла таксама, што яе вязуць у Кастрычніцкі РАУС на допыт. Двое малалетніх дзяцей Юліі засталіся ўдома з бабуляй.

Частка 1 артыкулу 342 КК (арганізацыя групавых дзеяньняў, якія груба парушаюць грамадзкі парадак...) прадугледжвае штраф, альбо арышт, альбо абмежаваньне волі да трох гадоў ці пазбаўленьне волі на той жа тэрмін.

Акурат паводле гэтага артыкулу праходзяць затрыманьня па справе Сяргея Ціханоўскага.

Адсочваем сытуацыю.

18.08.2020 18 жніўня ў Віцебскім абласным судзе журналіст “Белсату” Зьміцер Казакевіч абскардзіў пастанову суду Першамайскага раёну ад 12 жніўня. Судзьдзя Міхаіл Юрчанка палічыў ягоную віну даказанай і пакараў 10 соднямі адміністрацыйнага арышту за нібыта ўдзел у несанкцыянаваным масавым мерапрыемстве (ч.1 арт. 23.34 КаАП). Сёньня судзьдзя Сьвятлана Іванова пастанову суду ніжэйшай інстанцыі адмяніла.

Увечары 9-га жніўня пры выкананьні сваіх прафэсійных абавязкаў Зьміцер Казакевіч быў затрыманы і абвінавачаны ва ўдзеле ў несанкцыянаваным мерапрыемстве паводле сумнавядомага артыкулу 23.34. Журналіст нібыта публічна выказваў свае грамадзка-палітычныя інтарэсы, за што, згодна пратаколу, і быў затрыманы на Маскоўскім праспэктце.

Зьміцер Казакевіч з пастановай не пагадзіўся. У скарзе адзначыў, што справа была разгледжаная з парушэньнем працэсуальнага заканадаўства і ягоных канстытуцыйных правоў. Прасіў адмяніць судовае рашэньне і спыніць справу. Судзьдзя Сьвятлана Іванова задаволіла хадайніцтва Казакевіча аб вядзеньні відэаздымку судовага працэсу.

У падтрымку сваёй скаргі Зьміцер прывёў некалькі фактаў ілжы і алягічных доказаў ягонаі вінаватасьці, зафіксаваных у пратаколе і пастанове.

“Як адсутнасьць дазволу на правядзеньне масавага мерапрыемства можа даказваць тое, што я ў ім удзельнічаў? Я тут ня бачу ніякай лёгікі”, – абураўся журналіст.

Паводле пастановы, Казакевіч ня меў пры сабе аніякіх прафэсійных знакаў адрозьнення прадстаўніка СМІ. І гэта пры тым, што ў сьпісе рэчаў затрыманага былі зафіксаваныя журналісцкае пасьведчаньне і два прафэсійныя дыктафоны.

У пастанове таксама сьцьвярджалася, што яго затрымалі каля дома №7а па Маскоўскім праспэктэ, а насамрэч – затрыманьне адбылося на плошчы Перамогі з боку “трох штыкоў” – то бок

у іншым адміністрацыйным раёне гораду (Чыгуначным).

Што тычыцца прафэсійных нюансаў, зафіксаваных у пастанове, то Зьміцер Казакевіч заявіў наступнае:

“Я маю гонар супрацоўнічаць з тэлеканалам “Белсат”, які асьвятляе падзеі па-беларуску і з нацыянальнага пункту гледжаньня. І калі я нешта і парушаў, то разглядайце мае парушэньні тады ўжо паводле артыкулу 22.9 КаАП. Запэўніваю, што я працаваў, а ня ўдзельнічаў у масавым мерапрыемстве”, – сказаў у судзе журналіст.

Суд, які адбыўся ў ІЧУ, Зьміцер Казакевіч назваў “закрытым, несвабодным і “невысокім судом”.

Судзьдзя Іванова, выслухаўшы аргумэнты Казакевіча, адмяніла пастанову суду Першамайскага раёну (судзьдзя Міхаіл Юрчанка) і адправіла справу на новы разгляд.

19.08.2020 14 жніўня а 16-й гадзіне гарадоцкі крязаўца, грамадзкі актывіст і сябра БСДП (Грамада) Леанід Гаравы быў затрыманы мясцовымі міліцыянтамі за спробу правядзеньня несанкцыянаванага пікетаваньня. Пасьля трох дзён арышту ў гарадоцкім РАУС адбыўся суд.

Неўзабаве пасьля яго актывіст у стане гіпаглікемічнай комы трапіў у лякарню, дзе ў яго здарыўся інсульт.

У сацыяльных сетках Леанід Гаравы заклікаў жыхароў Гарадка прыйсьці 14 жніўня на экалягічную акцыю і пакарміць птушак. Абяцаў, што адкажа на пытаньні, якія хвалююць людзей у сёньняшнім становішчы. Міліцыянты затрымалі Гаравога за дзье гадзіны да пачатку акцыі.

Як распавядае ягоная жонка Тацяна, ніякага пікетаваньня ён не арганізоўваў, гэта была экалягічная акцыя. Людзі мусілі пакарміць птушак, але яго схапілі і закрылі на тры дні ў будынку міліцыі ў Гарадку.

Паводле жонкі Гаравога, яго не кармілі 22 гадзіны, і ў суботу вечарам яму стала дрэнна, бо актывіст хварэе на цукровы дыябэт. Узняўся ўзровень цукру ў крыві і падскочыў ціск – міліцыянтам давалося выклікаць хуткую дапамогу. Пра стан здароўя мужа Тацяне ніхто не паведаміў.

Суд прайшоў у панядзелак у аддзяленьні міліцыі. З самай раніцы Тацяна Гаравая намагалася

даведацца, дзе ён адбудзецца, але так і ня здолела нічога дазнацца. Суд прысудзіў яму трое содняў, якія ён ужо адседзеў.

“Лёня быў вельмі засмучаны, што яго не апраўдалі. Мы выйшлі зь ім на ганак, і яму зноў стала кепска. Выклікалі хуткую дапамогу. У рэанімацыю яго прывезьлі ў стане гіпаглікемічнай комы, ціск упаў да

85/50. Дай Божа, усё пройдзе, бо інсульт здарыўся ўжо ў больніцы. Стан здароўя стабілізуваўся”, – кажа Тацяна Гаравая.

Гарадоцкая больніца зараз на карантыне, таму наведальнікаў ня можа нават жонка. Зычым калегу трываласьці і хуткага выздараўленьня!

19.08.2020 17 жніўня болей як дзесяць грамадзянаў Віцебску, беспадстаўна затрыманыя ўвечары апошняга дня галасаваньня, падалі ў суд Першамайскага раёну скаргі на судовыя рашэньні. Людзі атрымалі ад 10 да 15 содняў адміністрацыйнага арышту, але ў мінулую пятніцу без адбыцця ўсяго прызначанага тэрміну былі нечакана вызваленыя. Падамо некалькі гісторый.

“Як чорна-белае савецкае кіно пра гестапа...”

Як распавядае грамадзкі дзеяч і прадпрымальнік Максім Жукаў, у канцы асноўнага дня галасаваньня ён прыйшоў да 40-й школы, каб даведацца пра вынікі галасаваньня. Людзі мірна стаялі, нічога не парушалі, чакалі вынікаў. На пачатку 10-й гадзіны пачаўся хапун. Адвезьлі ў ІЧУ, кінулі ў камэру, спаць давялося на голых нарах. Час не паведамлялі, навінаў ня ведалі, запалкі для курцоў давалі два-тры разы на дзень.

“На трэці дзень у ІЧУ прывезьлі некалькі судзьдзяў. Усе пратаколы напісаны пад капірку. Сьведкаў не давалі. Тыя, хто пагаджаўся, атрымлівалі пяць содняў. Хто не пагаджаўся – дзесяць. Мне судзьдзя Алена Жук дала пятнаццаць содняў адміністрацыйнага арышту.

Позна ўвечары, каб ніхто ня бачыў, прывезьлі ў СІЗА адбываць пакараньне. Там і пачалося: на калені, тварам да сьцяны, далоні вонкі, ногі – максымальна шырока, ледзьве не падаеш. Б’юць па сьцёгнах, па сьпіне так, каб не было сьлядоў, але гэтак жорстка, як у Менску не было. Лексіка нецэнзурная. Адзін у адзін, як чорна-белае савецкае кіно пра гестапа ці канцлягер.

Спачатку на гадзіну кінулі ў бэтонны бокс. Кожныя пяць хвілінаў хадзілі, крычалі: “Ня так сядзіш, ня так стаіш”. Затым на догляд, распранулі, далі бялізну, кінулі ў камэру, ляжаць нельга, толькі сядзецця ці стаяць, зарадку рабіць нельга. “Жасткач” поўны. Кожныя пятнаццаць хвілінаў наглядчык зазірае ў вочка. Без перарыву па радыё чытаюць урыўкі з “Бібліі”...

Аднаго дня адчулі, што пачалі адбывацца нейкія падзеі. Нешта зьмянілася, падлучылі выступ міністра Караева, які нібыта прабаеца.

Ахоўнік замест мацюкоў: падыдзіце да акенца, калі ласка. Абед прынеслі: “Смачна есьці”... Прыйшоў начальнік, сказаў, што праз гадзіну выпусьцяць, і мы шэсьць гадзінаў чакалі. У пятніцу позна ўвечары нас адпусьцілі”, – распавядае Жукаў.

“Прымалі” ў традыцыях ГУЛагу”

Без некалькі хвілінаў на восьмую прадпрымальнік Дзьмітрый Рабунскі і ягоны сын Станіслаў сустрэліся ля крамы «Грын». Вырашылі наведаць выбарчы ўчастак, дзе прагаласавалі двума хвілінамі раней, і дачакацца пратаколу. Сядзелі за 30 мэтраў ад уваходу на ўчастак. У 20.01 з боку вуліцы Чкалава супрацоўнікі Першамайскага РАУС у баявой экіпіроўцы акружылі прысутных і пачалі «пакаваць».

« Я пытаюся: «За што?» Мне ў адказ: «Пройдем!» Арыштаваных было зашмат, таму выклікалі аўтазак. І пацягнуўся ланцуг сваволі. Ступень жорсткасьці ўзрастала па меры руху. У ІЧУ вылучаўся адзін гаваркі лейтэнант, які крычаў: « Підэрасы, зьяжджайце ў Эўропу! Там будзеце мітынгаваць!»

Супрацоўнікі ІЧУ размаўлялі толькі мацюкамі. Я зрабіў дзьве заўвагі, за што, я думаю, і атрымаў дзесяць содняў. Ноч адседзелі на двух'ярусных нарах без матрацаў. На другі дзень адвезьлі ў СІЗА. Там было яшчэ больш жорстка. Ноч пераначавалі там, затым вярнулі на ІЧУ. 12 жніўня адбыўся суд. Паказаньні – фальсыфікаваньня, аднатыпныя. У нас з сынам усё – адзін у адзін да апошняй коскі. Судзіла нас судзьдзя Вераніка Барысава, сьведка міліцыянт роты ППС – Пятроўскі А. І.

Пасьля суду перавезьлі ў СІЗа. Нас ставілі на калені галавой у падлогу. Пры прыёмцы мяне канкрэтна пакаталі па падлозе, траўмавалі калена. Прымалі ў традыцыях ГУЛагу – рота з аўчаркамі, якія брэшучь.

Самае страшнае – прэсінг: рукі за сьпіну, бягом, паджопнікі, па сьпіне дручком.

Сярод тых, каго затрымалі: будаўнікі, таксоўшчыкі, праграмісты, інжынэры, адзін інкасатар – усе працаздольныя, разумныя, плоцяць падаткі», – распавядае Дзьмітрый Рабунскі,

Больш за ўсё ўразіла беззаконьне

Ілья Лабусаў пасьля ўнівэрсытэту працуе індывідуальным прадпрымальнікам. 9-га ўвечары вяртаўся дадому на Воінаў Інтэрнацыяналістаў. Амон не прапускаў.

Сказалі ісьці праз двары. Зайшоў у краму «Соседушка» купіць вады.

«Выйшаў, стаю на парозе, п'ю ваду, падбягае група амапаўцаў ці міліцыянтаў.

– Што ты робіш?

– П'ю ваду.

– Пакуем. Будзеш рыпацца – будзем біць.

Больш за ўсё ўразіла беззаконьне. Уся сістэма ад звычайнага амапаўца да судзьдзі працуе па шаблёне. На судзе сказалі, што я выгукваў лезунгі, пляскаў у далоні. Я лічу гэта беззаконьнем, бо ніякія законы не працуюць.

Кожную гадзіну чакаў, што адпусьцяць, бо я ж невінаваты, але замест вызваленьня – дзесяць содняў адміністрацыйнага арышту», – абураецца Ілья.

Пры затрыманьні твары міліцыянтаў іскрылі злом Аляксандра затрымалі ля школы №45. Сустрэў знаёмую, размаўлялі, паглядзелі, а ўвесь двор ачэплены. Затрымалі без тлумачэнняў, проста сказалі: «Пройдзем».

«У 20.03 я ўжо стаяў, каля аўтазаку.

У камэры цэлы дзень грае радыё «Сталіца», але ніякай інфармацыі пра падзеі на волі няма. Ня ведаеш нават колькі часу. У першы дзень у СІЗА перадавалі глупыя жарты і песеньні, потым нас перасялілі ў ІЧУ. А шостаі раніцы зайграла «Радыё 1». Там былі хаця б нейкія навіны. Можна было неяк арыентавацца.

Калі пасля суду ізноў адвезьлі ў СІЗА, то з раніцы замест гімну пачулі «Біблію», – кажа Аляксандар.

«Больш за ўсё ўразілі міліцыянты. Твары, якіх пры затрыманьні іскрыліся запалам. Нарэшце ім далі сапраўдную працу. Яны былі радасныя, жартавалі».

Паводле нашай інфармацыі, Віцебскі абласны суд пачне разглядаць скаргі віцяблян 20 жніўня. Першыя паседжаньні адбудуцца ад 12.00.

19.08.2020 Раніцай 18 жніўня на прыступках віцебскага тэатру імя Якуба Коласа супрацоўнікі і артысты ўстановы культуры правялі акцыю ў падтрымку калегаў з Купалаўскага тэатру, якія не пагадзіліся са звальненнем свайго дырэктара Паўла Латушкі і ўсім калектывам падалі заявы на звальненне.

У руках артысты трымалі плякаты з цытатамі вершаў беларускіх клясыкаў Багдановіча, Купалы і Коласа: «Усе мы разам ляцім да зор», «Людзьмі звацца» і «Толькі мы самі – Долі свае кавалі».

Ніхто нічога не прамаўляў, адно – пляскалі ў далоні, але ўсё было зразумела без словаў. І тыя, хто разумеў адгукаліся дружнымі воплескамі ці сыгналамі аўтамабіляў.

“Прайсці міма той сытуацыі, якая склалася ў Беларусі ў культурнай і духоўнай прасторы нашай краіны, калектыў тэатру імя Якуба Коласа, безумоўна, ня мог.

Звальненне дырэктара Купалаўскага тэатру Паўла Латушкі, былога амбасадара Беларусі ў Францыі, былога намесніка міністра культуры, вельмі важнага чалавека для Беларусі ўсхвалявала артыстаў. Ён заўсёды стаяў і стаіць за беларускую мову за беларускую культуру, за яе вядомасьць у сьвеце. І такі чалавек быў звольнены!

24.08.2020 У Віцебску 23 жніўня грамадзяне меліся распачаць на плошчы Перамогі чарговую мірную акцыю супраць маштабных фальсыфікацый у часе выбараў і гвалтоўных дзеянняў супраць мірнага насельніцтва ў паслявыбарчы пэрыяд. Сабрацца па плошчы аднак не атрымалася, бо ўлады сыягнулі да «трох штыхоў» ня менш за два дзясяткі аўтамабіляў і аўтобусаў зь сілавікамі. Пратэстоўцы калёнай адышлі да ГЦ «Марка-сіці».

Некалькі сотняў чалавек сабраліся ля гандлёвага цэнтру з плякатамі і бел-чырвона-белымі сыягамі. Народ скандаваў знаёмыя ўсім лёзунгі: «Лукашэнка, сыходзь!», «Лукашэнку ў аўтазак!», «Верым, можам, пераможам!».

Па вуліцы Леніна ездзілі аўтамабілі з бел-чырвона-белымі сыягамі.

Падчас акцыі панавала ўзнісшая атмасфера. На плякатах пратэстоўцаў было напісана: «Мэдыкі з народам», «Спыніцеся», «Хопіць гвалту. Сыходзь», «Канстытуцыя не мэмюары». Падамо некалькі выказванняў удзельнікаў мірнай акцыі.

«Я ўжо ня першы раз выходжу. І сёння выйшла таксама. Учора праплакала ўсю ноч, бо гвалт над сваім народам дайшоў да апошняй кропкі. Мне нават сорамна за тых, хто не выходзіць. Я ж буду выходзіць да апошняга, да тае пары, пакуль гэтая ўлада ня зменіцца... Мы

маем магчымасць супрацьстаяць толькі негвалтоўнымі метадамі, таму я стаю тут са сцягам і буду стаяць», – кажа Святлана Баранкоўская.

«Мяне абурыла заява Лукашэнкі, былога прэзідэнта, які сказаў, што ён толькі пасля зменаў у канстытуцыі прызначыць новых выбары. Па-першае, канстытуцыю хопіць перапісаць кожны месяц, гэта не мэмюары. Сыходзячы з гэткага меркавання, я напісала плякат гэткага зместу і выйшла зь ім. Якое ён мае права адзінаасобна перапісаць Канстытуцыю? Ён ніхто цяпер. Ён не прэзідэнт. Ён не легітымны. Не легітымны, дарэчы, з 1996 году», – кажа Марына.

«Ёсць людзі, якія могуць трымаць. Ёсць людзі, якія намагаюцца апраўдаць тое, што адбываецца. Ёсць людзі, якія могуць апраўдаць нават гвалт і забойствы. Я думаю, ім варта задумацца, ці яны людзі, ці не. Я лекар мяне вучылі лячыць людзей. Я не магу сёння сядзець дома і апраўдваць тое, што адбываецца цяпер», – кажа Ганна.

Праз колькі хвілінаў ад «Марка-сіці» грамада рушыла калёнай па праспэкт Фрунзэ, прайшла па вуліцах Смаленскай, Праўды, Маскоўскім праспэкт, на плошчы Перамогі павярнула на Чарняхоўскага, прашпацыравала па праспэкт Будаўнікоў і вуліцы Чкалава. Агулам у шэсьці ўзялі ўдзел каля 3 тысяч чалавек.

Удзельнікаў шэсьця здымалі на відэакамэры супрацоўнікі ў цывільным. Некалькі разоў міма пратэстоўцаў праяжджаў аўтазак. Аўтобусы і аўтазакі, якімі кіравалі ня толькі міліцыянты, але і людзі ў вайскавай форме, пакінулі месца дысьлякацыі на плошчы Перамогі толькі ўвечары. Інфармацыі аб затрыманьнях пакуль не было.

25.08.2020 Віцебская блогерка Алена Янушкоўская («Страна для жизни») была затрыманая ў сябе дома 23 жніўня напярэдадні «Маршу новай Беларусі». Пасля складання пратаколу за правапарушэнне паводле ч.3 арт. 23.34 КаАП (парушэнне заканадаўства аб масавых мерапрыемствах) актывістку да суду кінулі ў віцебскі ізалятар часовага ўтрыманьня (ІЧУ). 25 жніўня суд пакараў актывістку штрафам у памеры 30 базавых велічынь.

Як расказала Алена Янушкоўская пасля вызвалення, міліцыянты вырашылі яе затрымаць, бо «ня склалася размова».

Сама ж актывістка мяркуе, што насамрэч яе кінулі за краты, каб не ўзяла ўдзелу ў нядзельнай акцыі пратэсту, якая прайшла ў Віцебску 23 жніўня і сабрала каля 3 тысяч чалавек.

Судзіў 24 жніўня Алену Янушкоўскую праз скайп Міхаіл Зубеня. Паводле пратаколу, блогерка ўзяла актыўны ўдзел у несанкцыянаваным шэсьці па праспэкт Фрунзэ ў Віцебску 14 жніўня. Судзьдзя прызнаў Янушкоўскую вінаватай у парушэнні заканадаўства аб масавых мерапрыемствах і пакараў штрафам у памеры 30 базавых велічынь (810 рублёў).

Каля 17-й гадзіны 23 жніўня Алена

Янушкоўская выйшла на волю.

Агульная сума штрафаў, якімі пакараная блогерка, складае ўжо 140 базавых велічынь (каля 1480 даляраў).

26.08.2020 Увечары 25 жніўня віцябляне злазілі мірнае шэсьце, у якім узялі ўдзел каля 40 чалавек. На праспэкт Фрунзэ невялікую калёну дагналі два мікрааўтобусы з супрацоўнікамі міліцыі і людзьмі ў чорным адзеньні (меркавана амапаўцамі). З мацюкамі і крыкамі застрашэння сілавікі разагналі мірных пратэстоўцаў. Інфармацыі аб затрыманьнях няма.

Як расказалі ўдзельнікі шэсьця, разгон адбыўся каля дома №8 на праспэкт Фрунзэ (амаль на перасячэнні з вуліцай Даватара). Зь мікрааўтобусаў павыскоквала дзясятка амапаўцаў і міліцыянты з дручкамі. Людзі пабеглі ў двары, хаваліся ў пад'ездах, ляцелі кулямі ў лагчыну за домам, каб пазьбегнуць затрыманьня. Найперш гналіся за мужчынамі і людзьмі з нацыянальнай сымболікай. У жанчыны, якая пазней назвалася Аленай, міліцыянты вырвалі з рук бел-чырвона-белы сьцяг, але самую не затрымалі. Яна чула, як адзін з міліцыянтаў папярэдзіў калег: жанчын не бяром.

Журналістаў супрацоўнікі МУС абклалі бруднымі мацюкамі, але не затрымлівалі. Паводле інфармацыі на ранак 26 жніўня, падчас разгону нікога не затрымалі.

27.08.2020 Суды над затрыманымі 26 чэрвеня ўдзельнікамі ланцугу салідарнасьці, які адбыўся днём раней на праспэкт Будаўнікоў каля ГЦ «Амега», прайшлі ў закрытым рэжыме на тэрыторыі ізалятара часовага ўтрыманьня (ІЧУ). Чатырох віцяблян прызналі вінаватымі паводле арт. 23.34 КаАП: трох пакаралі штрафамі, адну ўдзельніцу папярэдзілі.

Віцябляне Анастасія Галавінец, Яна Шэцікава, Андрэй Дробыш і Канстанцін Клемянок былі затрыманыя 26 чэрвеня падчас акцыі салідарнасьці і правялі суткі да суду ў ізалятара часовага ўтрыманьня. Разгляд справаў меўся адбыцца ў судзе Першамайскага раёну. Але, як патлумачылі журналістам у сакратарыяце, 27 чэрвеня суд быў перагружаны, таму было прызначанае выязное паседжаньне ў будынку ІЧУ.

Справы разглядала судзьдзя Натальля Карабліна.

Наста Галавінец, якая стаяла ў «ланцугу айцішнікаў» з чырвона-зялёным дзяржаўным сьцягам, атрымала за нібыта парушэнне заканадаўства аб масавых мерапрыемствах папярэджаньне. 22-гадовая Яна Шэцікава трымала падчас акцыі бел-чырвона-белы сьцяг, і яе аштрафавалі

(прызналася, што не запамніла нават на колькі, бо моцна хвалявалася). Супрацоўнік адной з віцебскіх ІТ-кампаній Канстанцін Клемянок пакараны штрафам у памеры 2 базавыя велічыні (54 рублі). Андрэй Дробыш аштрафаваны на 5 базавых велічынь (135 рублёў).

Падчас акцыі былі таксама затрыманыя віцебскія журналісты Аляксандар Корнышаў і Юлія Аляшкоўская, але абодвух адпусцілі яшчэ ўчора з будынку Першамайскага РАУС Віцебску.

Як расказаў карэспандэнт выдання «Витебский Курьер News» Аляксандар Корнышаў пад учорашні «хапун» каля «Амегі» траплялі таксама зусім выпадковыя людзі, напрыклад грамадзянін Іосіф Дулеба, які знаходзіўся на адлегласці 20 мэтраў ад «ланцугу».

За два апошнія дні гэта была ўжо другая мірная акцыя, якую разагналі віцебскія супрацоўнікі МУС.

28.08.2020 Жыхар Наваполацку Юры Касач звярнуўся ў гарадзкі аддзел СК з заявай распачаць крымінальную справу па факце перавышэння службовых паўнамоцтваў з боку прадстаўнікоў сілавых структураў у дачыненні да яго асобы. У дзеяннях праваахоўнікаў навапалачанін угледзеў прыкметы злачынстваў, прадугледжаных ч.1, арт. 161 КК (неўчыненне мэдычнай дапамогі хворай асобе) і арт. 404 КК (прымус да ілжывых сьведчаньняў ці да адмовы ад сьведчаньняў). Абодва артыкулы прадугледжваюць пазбаўленьне волі тэрмінам да трох гадоў.

Затрыманьне: «Пойдзе за польскага шпіёна»

Са словаў Юрыя Касача, увечары 9 жніўня ён знаходзіўся чыгуначным вакзале ў Менску, чакаў свой цягнік да месца працы. Падышлі праваахоўнікі ў чорным. Не назваўшыся, правярылі пашпарт, пасьведчаньне камандзіраванага, квіток на цягнік і прапанавалі прайсьці ў чакальню.

За 50 мэтраў ад уваходу ў будынак вакзалу невядомы ў масцы аддаваў амапаўцам загад на затрыманьне грамадзянаў, якіх вылучаў з натоўпу.

У гэты шэраг трапіў і Юры. Пабачыўшы ў пашпарце некалькі адзнак аб перасячэньні мяжы з Польшчай, невядомы ў масцы заявіў: «...пойдзе за польскага шпіёна». Юрыя адвялі ўбок, заламалі рукі і скруцілі плястыкавым хамутом. Празь нейкі час затрыманых зьмясьцілі ў машыну і павезьлі ў невядомым кірунку. Прычыну затрыманьня ніхто не патлумачыў.

На Акрэсьціна: «Вакол была кроў і жмуты валасоў»

Уяўленьня пра тое, куды затрыманых прывезьлі не было. Пазьней выпадкова Юры прачытаў на тумбачцы слова «Акрэсьціна». Людзей паставілі галавой у плот, а затым змусілі стаць на калені галавой у падлогу. Амапаўцы амаль бесьперапынна зьбівалі дручкамі, загадвалі сьпяваць дзяржаўны гімн, мацюкаліся, запалохвалі: «...Галасаваў за Ціханоўскую? Памрэш тут...» Зьдзекаваліся з вычварэнскай жорсткасьцю і жанчыны ў форме. Ежы не давалі, мэдычнай дапамогі нікому не аказвалі. На трэція суткі ў камэру кінулі счарсьцьвелы хлеб.

У адзін зь дзён адбыўся суд. Юрыя абвінавацілі ў тым, што ён крычаў «Ганьба!» на вуліцы Кальварыйскай. Ягонае пярэчаньне пра тое, што затрыманьне адбылося на вакзале, суд пад увагу ня ўзяў. Асудзілі на 15 сутак.

У чацьвер яго вывелі з камэры паставілі на калені галавой у падлогу: вакол – кроў, выбітыя зубы, жмуты валасоў. Праз тры гадзіны пачалася загрузка ў аўтазак. Юры пачаў губляць прытомнасьць, вайсковец выцягнуў яго з кучы чалавечых целаў. Прывезьлі ў іншае месца,

прапанавалі падпісаць нейкае прызнаньне, ён адмовіўся, за што трапіў у штрафны ізалятар.

У суботу павезьлі на Акрэсьціна. Зноў загадалі па-добраму падпісаць дакумэнт. Юрый ізноў адмовіўся. Адрэаваў у камэру, але вечарам нечакана адпусьцілі.

Напісаць заяву ў СК падштурхнулі пагрозы

Пасьля вяртаньня ў Наваполацак Юры Касач зьвярнуўся ў паліклініку па дапамогу.

Калі лекары даведаліся, што ён быў на Акрэсьціна, выдаваць бальнічны адмовіліся. Палец на правай руцэ не згінаецца, і мужчына яго не адчувае, пастаянна баліць сьпіна.

Скласьці заяву ў сьледчы камітэт Касачу дапамог былы судзьдзя Аляксандар Казаравец, пасьля чаго нечакана зьнік.

«Праваахоўнікі забралі Аляксандра проста са стадыёну падчас прабежкі. Адвезьлі ў цэнтар ізаляцыі правапарушальнікаў і затрымалі на трое содняў, але затым адпусьцілі. Я зь ім яшчэ не размаўляў, таму ня ведаю, якія абвінавачаньні супраць яго выстаўленыя», – кажа Юры.

У Наваполацкім аддзеле сьледчага камітэту заяву прынялі, але ўсімі сваімі паводзінамі далі зразумець, што ніякіх пэрспэктываў яна ня мае.

«90 адсоткаў людзей з 300 затрыманых, зь якімі давялося кантактаваць, былі схопленыя не на пратэстах. Шмат затрыманых ля крамаў: загадалі адміністрацыі зачыняць краму і на выхадзе забіралі. Таксоўцу забралі проста з таксі. Мужчыну, які прывёз жонку з вострым зубным болем, забралі ля начнога кабінэта клінікі», – расказвае Юры Касач.

«Першае, што падштурхнула мяне напісаць заяву – гэта пагрозы. Выпускаючы мяне, казалі: калі вякну, калі адчыню пашчу – мяне наўпрост «замочуць», забяруць, і да Менску жывым не даду... Спачатку было страшна, але калі праходзіць два-тры дні, і ты бачыш сьмелых дзяўчатак з кветкамі, то – які тут страх?...» – патлумачыў Касач.

31.08.2020 8 жніўня маёр міліцыі Сяргей Каўрыга разьмясьціў на сваёй старонцы ў Фэйсбуку фотаздымак міліцэйскага пасьведчаньня з камэнтарам: «Служыць бы рад, прислужывацца тошно. Честь имею!» Празь некалькі дзён ён вырашыў распавесці журналістам пра прычыны свайго званьненьня, піша Беларускае Радыё Рацыя

Былы міліцыянт патлумачыў, што спачатку са здзіўленьнем, а потым з абурэньнем сачыў за падзеямі ў Менску, калі сілавікі гвалтам затрымлівалі і зьбівалі грамадзян. А апошняй кропляй стала сустрэча ў віцебскім ІЧУ са сваім колішнім камандзірам - палкоўнікам у адстаўцы Сяргеем Міхасёвым – прыхільнікам Віктара Бабарыкі, затрыманым за ўдзел у несанкцыянаваных пратэстах.

"Паважаны чалавек, юрыст. І калі я бачу яго ў ІЧУ, у мяне пачуццё, як кажуць, кагнітыўнага дысанансу. Мы, юрысты, ахоўнікі правапарадку, павінны кіравацца нормаў права і выконваць іх. Таму цяпер вельмі цяжка глядзець на тое, што адбываецца ў Менску, дый у Віцебску... Мне да сканчэньня кантракту засталася 5 месяцаў, але больш служыць я ўжо не магу", - кажа Сяргей Каўрыга.

Былы намесьнік начальніка віцебскага ІЧУ тлумачыць, што сышоў са службы сьвядома: проста перастаў выходзіць на працу, папярэдзіўшы пра гэта кіраўніцтва ІЧУ. Таму афіцыйная

прычына звальнення – прагулы. Яму давядзецца вярнуць грошы, якія ён атрымаў па заключэнні кантракту, на сённяшні дзень гэта больш за 4 тысячы рублёў.

01.09.2020 1 верасня ў судзе Віцебскага раёну адбыўся суд над вядомай віцебскай актывісткай і блогеркай Аленай Янушкоўскай. Судзьдзя Міхаіл Зубеня прызнаў яе вінаватай ва ўдзеі ў несанкцыянаваным пікетаванні, якое актывістка нібыта зладзіла на бальконе аднаго з дамоў на праспэктце Будаўнікоў: трымала ў руках бел-чырвона-белы сцяг і паказвала знак вікторыі. За гэта пакараная штрафам у памеры 945 рублёў.

Суд праходзіў у анлайн-рэжыме. Алену Янушкоўскую затрымалі 31 жніўня ў другой палове дня ў доме яе дачкі Юліі. Суткі да суду блогерка правяла за кратамі віцебскага ізалятару часовага ўтрыманьня.

Згодна з пратаколам, 20 жніўня Янушкоўская, знаходзячыся на адным з бальконаў дому №12 корп.1 па праспэктце Будаўнікоў у Віцебску, узяла ўдзел у недазволеным уладамі пікетаванні: «размахвала бел-чырвона-белым сцягам, дэманстравала рукамі розныя жэсты, выгуквала лезунгі». Гэткім чынам выказвала свой пратэст супраць парадку правядзення прэзыдэнцкіх выбараў.

Алена Янушкоўская пацьвердзіла, што была на тым самым бальконе 30 жніўня, але сваімі дзеяннямі выказвала не пратэст, а вітанні мірным пратэстоўцам, якія рухаліся па ходніках. Сцягам размахвала, але лезунгаў ніякіх не выгуквала. Заявіла таксама, што знаходжаньне на гаўбцы прыватнай кватэры, няхай сабе і са сцягам, ніяк нельга трактаваць як удзел у несанкцыянаваным пікетаванні.

«У вашай моцы зрабіць са мной што заўгодна: аштрафаваць, пасадзіць на суткі, расстраляць урэшце, давайце ўжо выносьце вырак.

Сьмешна проста!» – эмацыйна рэагавала Янушкоўская на пытанні судзьдзі Міхаіла Зубені.

З пратаколам Янушкоўская не пагадзілася, ад свайго ўдзелу ў масавым мерапрыемстве адмовілася.

Тым ня менш, суд палічыў удзел Алены Янушкоўскай у несанкцыянаваным пікетаванні даказаным. Судзьдзя Міхаіл Зубеня ўгледзеў у яе дзеяннях склад адміністрацыйнага правапарушэння, прадугледжанага ч.3 арт. 23.34 КаАП і аштрафаваў на 35 базавых велічыняў.

Пасля абвяшчэння судовага рашэння Янушкоўскую мусілі выпусціць з ізалятару часовага ўтрыманьня. Але актывісты, якія сустракалі яе каля ІЧУ, так і не дачакаліся вызвалення блогеркі. Як аказалася, яна адразу пасля анлайн-паседжаньня была затрыманая да наступнага суду, які адбудзецца заўтра. Такім чынам, Алена Янушкоўская правядзе яшчэ адны суткі ў ізалятары. За што будучь яе судзіць 2 верасня – пакуль невядома.

02.09.2020 У Віцебску каля галоўнага корпусу акадэміі вэтэрынарнай мэдыцыны 2 верасня студэнты зладзілі ланцуг салідарнасьці. У жывым ланцугу стаяла каля 30 навучэнцаў ВНУ. Неўзабаве пасля пачатку акцыі маладых людзей разагнала міліцыя. Двух хлопцаў затрымалі, паведамляе TUT.BY.

Акцыя пратэсту праходзіла бяз лезунгаў, плякатаў і сцягоў. Студэнты моўчкі стаялі ўздоўж вуліцы 1-й Даватара каля галоўнага корпусу вэакадэміі.

Міліцыя знаходзілася каля ВДАВМ яшчэ да таго, як студэнты зладзілі ланцуг. Калі яны сталі ўздоўж вуліцы, адзін з супрацоўнікаў паведаміў у мэгафон, што гэта «несанкцыянаванае мерапрыемства».

Празь некалькі хвілін з ланцугу «вырвалі» аднаго хлопца і завялі ў машыну. Студэнты пасля гэтага разышліся.

Побач з вэтакадэмія засталася стаяць група хлопцаў. Міліцыянт зрабіў

спробу затрымаць аднаго зь іх. Студэнт вырваўся, аднак яго дагналі і забралі ў РАУС.

Нагадаем, 1 верасьня каля 30 віцебскіх студэнтаў выйшлі на мірную дэманстрацыю да ВДУ імя Машэрава, затым рушылі па Маскоўскім праспэктце. У некаторых хлопцаў былі бел-чырвона-белыя сьцягі. Двух хлопцаў затрымалі, іх даставілі ў ізалятар часовага ўтрыманьня.

Паводле інфармацыі праваабаронцаў, 1 верасьня былі затрыманыя 5 студэнтаў: дваіх забралі з шэсьця, яшчэ траіх – падчас збору подпісаў за адкліканьне дэпутатаў. На тых, хто зьбіраў подпісы, міліцыянты склалі пратаколы і адпусьцілі дамоў (суды над імі пройдуць 10 верасьня).

03.09.2020 3 верасьня ў судзе Кастрычніцкага раёну Віцебску судзьдзя Ілья Белавус за ўдзел у несанкцыянаваным мерапрыемстве пакараў віцебскую блогерку Алену Янушкоўскую адміністрацыйным арыштам на 5 содняў. Днём раней суд Першамайскага раёну за ўдзел у мірных шэсьцях аштрафаваў агулам на 40 базавых велічынь яшчэ адну актывістку – Тацяну Філімонаву.

Алену Янушкоўскую затрымалі і кінулі ў ізалятар часовага ўтрыманьня 31 жніўня. 1 верасьня суд Віцебскага раёну аштрафаваў яе за маханьне сьцягам на балконе прыватнай кватэры на 945 рублёў, але з ізалятара блогерку ня выпусьцілі да суду 3 верасьня.

Суд праходзіў праз скайп. Як зафіксавана ў пратаколе, 30 жніўня Алена Янушкоўская знаходзілася ў калёне, якая скандавала лёзунгі грамадзка-палітычнага характару: «Жыве Беларусь!», «Уходзи!», «Верым, можам, пераможам!» Сваімі дзеяньнямі ўдзельнікі акцыі выказвалі пратэст супраць парадку арганізацыі і правядзеньня прэзыдэнцкіх выбараў. Такім чынам, паводле міліцыянтаў, Янушкоўская ўзяла ўдзел у не дазволеным уладамі мерапрыемстве (ч. 3, арт. 23.34 КаАП).

Алена Янушкоўская не адмовілася ад таго, што ўдзельнічала ў мірным шэсьці. Патлумачыла, што цягам трох гадзін вяла стрым з акцыі. Але вінаватай сябе не прызнала. Заявіла, што права на мірны пратэст гарантуе кожнаму грамадзяніну беларуская Канстытуцыя.

У якасьці сьведкі ў судзе выступіў супрацоўнік Кастрычніцкага РАУС Віталь Праліч. У той дзень ён рабіў відэафіксацыю «несанкцыянаванага мерапрыемства». Міліцыянт паведаміў, што Алена Янушкоўская брала ўдзел у мерапрыемстве ад самага пачатку, выгуквала лёзунгі і пляскала ў далоні. Янушкоўская на гэта заявіла, што не пераносіць хлусьні, бо пляскаць у далоні, калі вядзеш стрым, немагчыма. Праліч паправіўся і сказаў, што Алена біла далоньню адной рукі па запясьці другой...

Судзьдзя Ілья Белавус, згадаўшы сёлетнія адміністрацыйныя спагнаньні, звярнуў увагу, што ніводзін штраф не аплачаны, і абвясціў сваё рашэньне: 5 содняў арышту. Тэрмін будзе вылічвацца ад моманту затрыманьня 1 верасня. Гэткім чынам, Алена Янушкоўская выйдзе на волю 6 верасня (па часе – у 13.10).

Днём раней, 2 верасня, за ўдзел у мірных шэсьцях, якія адбыліся ў Віцебску 11 і 21 жніўня, суд Першамайскага раёну аштрафаваў актывістку Тацяну Філімонаву. Судзіў Філімонаву Міхаіл Юрчанка, які прызначыў актывістцы па 20 базавых штрафаў за ўдзел у кожнай з акцый.

Адзначым, што дзяўчыну затрымалі і прымусава даставілі ў суд пасля таго, як яна прынесла скаргу ў Першамайскі РАУС на неправамерныя дзеянні міліцыянтаў пры яе затрыманьні 11 жніўня.

04.09.2020 Віцяблянін Дзьмітрый Каралькоў сфатаграфаваньне 29 ліпеня на фоне будынку аддзяленьня ўнутраных спраў Кастрычніцкага раёна Віцебскуз бел-чырвона-белым сьцягам у руках, і за гэта быў аштрафаваны на 20 базавых велічынь. Суд адбыўся 4 верасня.

Паводле пратаколу, складзенага 24 жніўня міліцыянтам Віталём Пралічам, 29 ліпеня Дзьмітрый Каралькоў, выйшаў з будынку АУС і зладзіў «несанкцыянаванае пікетаваньне з выкарыстаньнем сьцяга бел-чырвона-белага колеру». Пазіраваў для фатаграфаваньня з бел-чырвона-белым сьцягам на фоне аддзяленьня міліцыі, а пасля разьмясьціў фота ў інтэрнэце, «чым публічна выказаў асабістыя інтарэсы».

У рапарце, які склаў той жа Праліч, міліцыянт паведамляе, што фота знайшоў у інтэрнэце падчас маніторынгу тэлеграм-чату «Віцебск для жыцьця». Сам момант фатаграфаваньня супрацоўнік МУС ня бачыў.

Сфатаграфаваньне на памяць

Дзьмітрый Каралькоў паведаміў на судзе, што 29 ліпеня ехаў па горадзе на аўто з высунутым у фортку бел-чырвона-белым сьцягам. Каля 19.00 яго спынілі супрацоўнікі ДАІ, даставілі ў Кастрычніцкае РАУС, а машыну арыштавалі (за нібыта «перабітыя нумары»). Адпусьцілі Дзьмітрыя праз 4 гадзіны. Паводле ягоных словаў, на выхадзе з аддзяленьня яго чакалі неабьякавыя грамадзяне, і ён вырашыў «сфатаграфаваньне на памяць». Заявіў на працэсе, што аніякіх мэтай і асабістых інтарэсаў не перасьледаваў.

Сьцьвердзіў, што ніякай палітыкі ў тым не было, а бел-чырвона-белы сьцяг ёсьць нацыянальна-культурнай каштоўнасьцю.

«Чыёй нацыянальнай каштоўнасьцю? Асабіста вашай?..» – запытаўся судзьдзя.

Судзьдзя Уладзімер Царыкаў палічыў Дзьмітрыя Каралькова вінаватым у парушэньні заканадаўства аб масавых мерапрыемствах і пакараў яго штрафам у памеры 20 базавых велічынь (540 рублёў).

Пасля суду Дзьмітрыя зноў затрымалі

Але толькі штрафам не абышлося. На выхадзе з суду Дзьмітрый быў затрыманы супрацоўнікамі міліцыі ў цывільным адзеньні. Аказалася, на Каралькова завялі яшчэ адну адміністрацыйную справу.

Увечары 4 верасня тэлефон Дзьмітрыя быў недасяжны. Хутчэй за ўсё, віцяблянціна да анядзелка кінулі ў ізалятар часовага ўтрыманьня (ІЧУ).

Увечары 4 верасня тэлефон Дзьмітрыя быў недасяжны. Хутчэй за ўсё, віцябляніна да анядзелка кінулі ў ізалятар часовага ўтрыманьня (ЧУ).

15.09.2020 У Віцебску працягваюць судзіць удзельнікаў мірных маршаў пратэсту. 15 верасня адміністрацыйныя працэсы супраць пратэстоўцаў праходзілі ва ўсіх раённых судах гораду. Між тым, за кратамі ізалятара часовага ўтрыманьня (ЧУ) знаходзяцца дзясяткі затрыманых у розныя дні паводле арт. 23.34 КаАП.

Суд Чыгуначнага раёну Віцебску разгледзеў 15 верасня справу, распачату ў дачыненні лекаркі Віцебскага анкадыспансеру Ганны

Гайдаш. Міліцыянты склалі на дзяўчыну два пратаколы – за ўдзел у несанкцыянаваных шэсцях 30 жніўня і 6 верасня. Паводле пратаколаў, лекарка-анколаг ішла наперадзе калоны з плакатам, выкрывала лозунгі «Гэта наш горад!» і «Жыве Беларусь!», а 6 верасня знаходзілася нават у счэпцы грамадзянаў.

Ганна Гайдаш прызнала сваю віну часткова, сцвердзіўшы, што ніякіх асабістых інтарэсаў падчас шэсця не выказвала – толькі грамадскія, а менавіта – сваю пазіцыю супраць гвалту. Суддзя Сьвятлана Варатынская, даведаўшыся, колькі зарабляе ўрач-анколаг, паставіла пакараць яе штрафам у памеры 4 базавых велічынь (108 рублёў).

Суд Кастрычніцкага раёну разбіраў справы віцяблян Дзьмітрыя Бугаёва і Міхаіла Бекніязва. Іх таксама вінавацілі ў парушэнні заканадаўства аб масавых мерапрыемствах (арт. 23.34 КаАП). Афіцэра запасу Бекніязва, які 12 гадоў адслужыў у спецназе, вінавацілі ва ўдзеле ў несанкцыянаваным шэсці 23 жніўня. Суддзя Ілля Белавус прызнаў яго вінаватым і аштрафаваў на 8 базавых велічынь (216 рублёў).

На судзе Міхаіл Бекніязваў заявіў, што браў удзел у акцыях, бо «крыўдна глядзець на тое, што адбываецца, і як дыскрэдытуецца беларускае войска».

Той жа суддзя Белавус пакараў штрафам у памеры 13 базавых велічынь і віцябляніна Дзьмітрыя Бугаёва (за ўдзел у шэсці 6 верасня).

Суд Першамайскага раёну накіраваў 15 верасня справу, распачату супраць віцебскага музыкі і прадпрымальніка Максіма Жукава на дапрацоўку. Суддзя Наталля Карабліна вырашыла, што Жукава трэба судзіць паводле частцы 3 артыкулу 23.34, а не па 1-й частцы, якая была выстаўленая ў міліцэйскім пратаколе.

Тая ж Карабліна была вымушаная ў гэты ж дзень скасаваць адміністрацыйную справу ў дачыненні віцябляніна Рыгора Бельскага, які быў затрыманы 11 жніўня, калі проста пераходзіў дарогу. Пасля затрыманьня Рыгор двое сутак правёў у ізалятарах. Справу спынілі праз недаказанасць ягонай віны.

16.09.2020 Вядомага віцебскага актывіста, музыку, былога каардынатора кампаніі «Будзьма!» у Віцебскай вобласці Уладзіміра Булаўскага прысудзілі 16 верасня да 8 сутак адміністрацыйнага

арышту. Яго прызналі вінаватым у парушэньні заканадаўства аб масавых мерапрыемствах (арт. 23.34 КаАП) адразу па двух пратаколах. Актывіст знаходзіцца ў ізалятары часовага ўтрыманьня (ІЧУ).

Уладзіміра Булаўскага затрымалі 11 верасня і пасля складаньня пратаколаў змясцілі ў віцебскі ІЧУ. 14 верасня ягоную справу разгледзеў праз скайп суд Кастрычніцкага раёну. Разбірала яе суддзя Іна Грабоўская.

Міліцыянты абвінавацілі Булаўскага ва ўдзеі ў несанкцыянаваных масавых мерапрыемствах 10 і 21 жніўня (у справе – два пратаколы).

Паводле пратаколаў, актывіст браў актыўны ўдзел у несанкцыянаваным мітынгу 10 жніўня і ў шэсці 21 жніўня («граў на барабане ў групе грамадзян, якія выкрыквалі лозунгі і трымалі ў руках плакаты...»).

Булаўскі не прызнаў сябе вінаватым у правапарушэньні 10 жніўня. Патлумачыў, што, калі яго затрымлівалі, проста стаяў з сябрам на прыпынку і чакаў аўтобуса, каб даехаць да кавярні «Бісквіт». Свой удзел у шэсці 21 жніўня не адмаўляў. Сказаў, што сапраўды граў на барабане і падтрымаў шэсце, рэалізаваўшы тым самым свае канстытуцыйныя правы.

«Лічу, што гэта палітычны ціск на мяне за ўдзел у мірных акцыях», – заявіў Булаўскі наконт свайго затрыманьня і змяшчэньня ў ІЧУ.

Суддзя Іна Грабоўская прызнала актывіста вінаватым і прызначыла пакаранне ў выглядзе адміністрацыйнага арышту на 8 сутак. Удакладніла, што адлік тэрміну пакараньня адлічваецца ад 13.50 гадзін 13 верасня. Патлумачыла, што двое сутак, якія Булаўскі правёў у ізалятары да 13 верасня, не маюць дачынення да працэсу паводле арт. 23.34.

Стала таксама вядома, што Уладзіміра Булаўскага вінавацяць і ў правапарушэньні, прадугледжаным арт. 17.1 КаАП (дробнае хуліганства).

Справу, заведзеную на Булаўскага паводле гэтага артыкулу, разгледзяць у судзе Кастрычніцкага раёну 17 верасня (дакладны час пакуль невядомы). Артыкул 17.1 прадугледжвае пакаранне ў выглядзе штрафу да 30 базавых велічынь альбо адміністрацыйны арышт.

17.09.2020 16 верасня прадстаўнікі грамадзка-палітычнай рады Віцебску Ірына Яскевіч і Хрыстафор Жаляпаў сустрэліся з начальнікам упраўленьня ўнутраных справаў Віцебскага аблвыканкаму Міхаілам Грыбам. Размова тычылася перавышэньня службовых паўнамоцтваў з боку віцебскіх міліцыянтаў пры затрыманьнях грамадзянаў падчас мірных акцый. На сустрэчы прысутнічалі яшчэ чатыры асобы ў масках, якія не назваліся.

На размову зь Міхаілам Грыбам была запісаная і Тацяна Севярынец, але з розных прычынаў было вырашана, што яна ў будынак УУС ня пойдзе.

17 жніўня на сустрэчы прадстаўнікоў грамадзянскай супольнасьці з кіраўніцтвам вобласці

было заяўлена, што ніякіх перашкодаў з боку міліцыі ўдзельнікам мірных маршаў чыніцца ня будзе. Нейкі час так і было, але 6 верасня ў Віцебску брутальна, з ужываньнем гвалту, пачалі затрымліваць удзельнікаў мірных маршаў. Было вырашана даведацца, што стала таму прычынай.

Да сустрэчы прадстаўнікі рады адабралі шэсьць эпизодаў перавышэння міліцыянтамі сваіх службовых паўнамоцтваў. Кожны эпизод з 6 жніўня па 13 верасня быў задакумэнтаваны (фота ці відэа).

Ірына Яскевіч перадала Міхаілу Грыбу дыск з запісамі. Глядзець яго той адмовіўся, папрасіў распавесці сваімі словамі і заявіў, што разьбярэцца. Пры канцы сустрэчы прадстаўнікі рады выказалі жаданьне атрымаць пісьмовы адказ па кожным пададзеным эпизодзе.

Са словаў прадстаўнікоў рады, сустрэча была напружанай і нармальнага дыялёгу не атрымалася. Міхаіл Грыб заявіў, што масавыя мерапрыемствы несанкцыянаваныя і міліцыя вымушаная неяк рэагаваць. Але на пытаньне, ці дзеля гэтага трэба ўжываць гвалт, так і не адказаў. Даведацца, хто даў загад на гвалтоўныя затрыманьні, таксама не атрымалася.

Адразу пасля сустрэчы супрацоўнікі міліцыі адвезьлі Хрыстафора Жаляпава ў Першамайскі РАУС, дзе на яго быў складзены адміністрацыйны пратакол паводле арт. 23.34 за ўдзел у несанкцыянаваным маршы 6 верасня.

Амаль адначасна да Тацяны Севярынец падышлі два супрацоўнікі і ўручылі позову ў гарадскую пракуратуру на 17 верасня.

18.09.2020 12 верасня ў Кастрычніцкім і Першамайскім судах Віцебску праходзілі адміністрацыйныя працэсы над удзельнікамі мірных акцый па артыкуле 23.34. Грамадзяне атрымалі штрафы ад 2 да 20 базавых велічынь.

Найбольшы штраф прысудзілі аўтарцы плякату «Jabat'ka Hotel...».

Згодна пратаколу, агучаным судзьдзём Міхаілам Юрчанкам у судзе Першамайскага раёну, супраць віцяблянкі Кацярыны Макарэвіч па ч. 1, арт 23.34 былі выстаўленыя стандартныя абвінавачаньні: «узяла актыўны ўдзел у несанкцыянаваным вулічным шэсьці без адпаведнага дазволу...».

Кацярына Макарэвіч не адмаўлялася ад свайго ўдзелу ў вулічным маршы 6 верасня, больш за тое – яна адкрыта патлумачыла, чаму выходзіла на шэсьце.

«Я супраць гвалту, супраць фальсыфікацыі выбараў. Я разумела, што раблю, хаця лічу, што не павінна быць законаў, якія абмяжоўваюць негвалтоўнае выказваньне грамадзянскай пазыцыі. Я не магу быць убаку, калі людзей зьбіваюць, гвалтуюць – гэта ненармальна. Мае знаёмыя, сябры моцна пацярпелі ў пэрыяд ад 9 па 11 жніўня. І ні па адным выпадку ня ўзбуджана ніводнай крымінальнай справы, ніводзін з тых, хто ўчыніў гвалт, не пакараны», – выказалася Кацярына.

Судзьдзя Міхаіл Юрчанка аштрафаваў дзяўчыну на 2 базавыя велічыні (54 рублі).

Рашэньне па справе Мікіты Палеонка прымала судзьдзя Вераніка Барысава. Зь меркаваньня міліцыі, маладзён парушыў усталяваны парадак правядзеньня вулічнага шэсьця. Адміністрацыйнае правапарушэньне было кваліфікаванае згодна ч.1, арт. 23. 34.

Мікіта Палеонак патлумачыў, што ў вулічным шэсьці ён ня ўдзельнічаў, а ішоў побач. Звычайна адлегласць складала 5-7 мэтраў, але на адным зь відэа, прадэманстраваным у судзе, ён амаль зьліўся з калёнай. Гэтая акалічнасьць, відаць, дала судзьдзі Барысавай падставу прызнаць правапарушэньне даказаным і аштрафаваць Мікіту на 2 базавыя велічыні (54 рублі).

Разгляд справы Канстанціна Бадэ, які выйшаў з плякатам «Праўда пераможа сілу і хлусьню» не адбыўся. Судзьдзя

Міхаіл Юрчанка адправіў яе на дапрацоўку.

У судзе Кастрычніцкага раёну Віцебску выкладчыца фартэпіяна Тацяна Лук'янава за выхад з плякатам «Jabat'ka Hotel...» пакараная штрафам у памеры 20 базавых велічынь (540 рублёў).

18.09.2020 17 верасня гарадзкая пракуратура Віцебску азнаёміла Канстанціна і Тацяну Севярынцаў з афіцыйным папярэджаньнем, вынесеным у сувязі зь іх удзелам у несанкцыянаваных масавых мерапрыемствах. Падпісваць папярэджаньне пракуратуры Севярынцы адмовіліся.

Як патлумачыла Тацяна Севярынец, выклік у пракуратуру і вынясенне папярэджаньня абурылі яе да глыбіні душы. Яна нагадала намесьніцам пракурора, зь якімі сустракалася, пра сваё незаконнае звальненьне за два гады да пэнсіі, пра сфабрыкаваную супраць свайго сына справу, пра паклёп на сябе і сваю папличніцу ў інтэрнэце, пра фальсыфікацыі ў часе выбарчай кампаніі. Ва ўсіх гэтых выпадках пракуратура самаўхілілася ад выкананьня сваіх найпроставых абавязкаў і ня стала на абарону інтарэсаў грамадзянаў.

“Я буду рабіць так, як палічу патрэбным. Буду здольная выйсьці - буду выходзіць. Буду здольная ўзьняць бел-чырвона-белы сьцяг - дык уздыму яго”, – сказала Тацяна Севярынец.

Канстанцін Севярынец запатрабаваў патлумачыць супрацоўніц пракуратуры, у сувязі з чым папярэджаньне выносіцца і яму, бо ён хварэе, з дому амаль не выходзіць і ўдзелу ў масавых мерапрыемствах не бярэ. Адказу на сваё пытаньне Севярынец не атрымаў.

Дзіўным выглядае і папярэджаньне пра тое, што ў выпадку невыкананьня патрабаваньняў пракуратуры можа наступіць і крымінальная адказнасьць паводле арт. 369 КК. Артыкул мае вельмі шырокую трактоўку, але якую ягоную частку мелі на ўвазе супрацоўніцы пракуратуры, яны Севярынцам не патлумачылі.

На дадзены момант агульная колькасьць штрафаў, атрыманых Тацянай Севярынец, складае 160 базавых велічынь.

18.09.2020 У судзе Віцебскага раёна 17 верасня разглядалася адміністрацыйная справа ў дачыненні да лекара хуткай медычнай дапамогі, студэнта 4 курса ВДМУ Уладзіміра Тэна. Яго прызналі вінаватым у правапарушэньні паводле арт. 23.34 КаАП і аштрафавалі на 135 рублёў.

Справу разглядаў суддзя Міхаіл Зубеня. Згодна з пратаколам, 23 жніўня Уладзімір Тэн знаходзіўся перад уваходам у ГЦ «Марка-Сіці» і браў удзел у несанкцыянаваным мітынгу. «Стаяў у групе грамадзянаў, якія сабраліся з мэтай выказвання пратэсту супраць сітуацыі, якая склалася ў Рэспубліцы Беларусь, выкрываў лозунгі «Жыве Беларусь!» і «Верым, можам, пераможам!» – гаворыцца ў пратаколе.

На судзе лекар-студэнт паведаміў, што, ідучы на акцыю, пачытаў Канстытуцыю РБ, і ведаў, што мае права выказаць свае меркаванні, але не ўяўляў сабе, што гэта можна рабіць толькі «з дазволу выканаўчых органаў у пэўных месцах».

Адказваючы на пытанне судзі, навошта ён пайшоў на акцыю, Уладзімір патлумачыў, што «ад 9 да 10 жніўня разам з брыгадай працаваў і ў ізалятары гораду Віцебску». «Я бачыў усё, што там адбывалася, бачыў, што там рабілі з людзьмі, а таксама добра ведаў пра сітуацыю з каронавірусам у Беларусі і палічыў неабходным выйсці і выказаць сваё стаўленне», – сказаў Уладзімір Тэн.

Суддзя Міхаіл Зубеня, «улічваючы дадзеныя асобы», вырашыў, паводле яго словаў, «накласці спагнанне, набліжанае да мінімальнага», і аштрафаваў студэнта медуніверсітэта на 5 базавых велічынь (135 рублёў). Судовае рашэнне Уладзімір Тэн абскарджваць пакуль не плануе.

21.09.2020 У судзе Першамайскага раёну Віцебску 21 верасня судзілі паводле арт.23. 34 КаАП вядомых у горадзе асобаў. Старшыня віцебскай гарадской арганізацыі АГП Ірына Яскевіч за ўдзел у несанкцыянаваным шэсьці атрымала папярэджаньне, грамадзкая актывістка Алена Каваленка – 10 базавых, а ўладальнік двух «жывемабіляў» Андрэй Кулакоў – 7 базавых велічынь.

Амаль месяц спатрэбіўся супрацоўнікам міліцыі Першамайскага раёну, каб давесці да суду справу аб адміністрацыйным правапарушэнні, якое Ірынай Яскевіч нібыта ўчыніла яшчэ 23 жніўня. Паводле міліцыянтаў, у гэты дзень грамадзянка Яскевіч у парушэнні парадку, устаноўленага законам аб масавых мерапрыемствах, узяла актыўны ўдзел у недазволеным мясцовымі ўладамі масавым мерапрыемстве і выкрывала лезунгі.

З выкладзенымі ў пратаколе фактамі Ірына Яскевіч не пагадзілася. Зь яе словаў, у той дзень яна рабіла штодзённы шпацыр. Тое, што побач зь ёй па вуліцы Смаленскай прайшла калёна пратэстоўцаў, яна нават не заўважыла.

Паколькі Ірына Яскевіч упершыню сутыкнулася з судовым разборам, то ніяк не магла зразумець, чаму яе абвінавачлі ў адміністрацыйным правапарушэнні, якое не здзяйсняла. Відэазапіс не пацьвердзіў актыўны ўдзел у шэсьці, і Яскевіч хадайнічала, каб у суд выклікалі міліцыянтаў, датычных да складання пратаколу. Судзьдзя Вераніка Барысава хадайніцтва адхіліла. У сваю чаргу, Яскевіч выказала судзьдзі недавер, але і ён быў праігнараваны.

«Я не крычала нічога. Ніякіх лёзунгаў, тым больш невядомых, не выгуквала... Я лічу, што пратакол недапрацаваны. Калі гэтая жанчына, падобная на мяне, нешта крычала, дык што? Вы (да судзьдзі) таксама ня хочаце мяне пачуць. Я так і не зразумела, за што мяне судзяць», – абуралася на судзе Ірына Яскевіч.

Судзьдзя Барысава палічыла ўдзел Яскевіч у шэсьці даказаным і вынесла ёй папярэджаньне.

Алену Каваленка, былую жонку вядомага віцебскага актывіста Сяргея Каваленкі, які ў 2010 годзе вывесіў бел-чырвона-белы сьцяг на галоўнай навагодняй ялінцы Віцебску, судзілі за ўдзел у несанкцыянаваным мітынгу 13 верасьня. Судзьдзя Міхаіл Юрчанка аштрафаваў жанчыну на 10 базавых велічынь (270 рублёў).

Уладальніка легендарных у Віцебску «жывемабіляў» Андрэя Кулакова таксама вінавацілі ў правапарушэньні, прадугледжаным ч.1 арт. 23.34 КаАП. Ягоную справу ў судзе Першамайскага раёну таксама разглядаў Міхаіл Юрчанка. Ён прызнаў актывіста вінаватым. За ўдзел у мірных шэсьцях, якія прайшлі ў Віцебску 30 жніўня і 6 верасьня, Андрэй Кулакоў пакараны штрафам у памеры 7 базавых велічынь (189 рублёў).

22.09.2020 22 верасьня суд Кастрычніцкага раёну Віцебску аштрафаваў за парушэньне заканадаўства аб масавых мерапрыемствах (ч.1 арт. 23.34 КаАП) грамадскую актывістку Станіславу Цярэнцэву на 12 базавых велічынь (324 рублі). Такое рашэньне прыняў судзьдзя Ілья Белавус.

Паводле міліцэйскага пратаколу, 6 верасьня Станіслава Цярэнцэва ўзяла ўдзел у несанкцыянаваным вулічным шэсьці, а менавіта – рухалася ў кампаніі грамадзянаў, якія трымалі ў руках бел-чырвона-белыя сьцягі і выгуквалі лёзунгі «Жыве Беларусь!», «Лукашэнка сыходзь!».

Свайго ўдзелу ў мітынгу віцяблянка не адмаўляла, але вінаватай сябе ня лічыць, бо Канстытуцыя гарантуе свабоду сходаў. Як патлумачыла на судзе Цярэнцэва, гэтакім чынам яна выказала салідарнасьць зь людзьмі, якія зазналі гвалт пры затрыманьнях. Беручы ўдзел у шэсьці, яна хацела паказаць, што выступае супраць гвалту.

Станіслава Цярэнцэва сьцьвердзіла, што лёзунгаў не выгуквала, мела пры сабе толькі дзяржаўны сьцяг Швэйцарыі – белы крыж на чырвоным полі.

«Ён не забаронены, і я вырашыла, што магу яго ўзяць з сабой», – патлумачыла дзяўчына.

Як высветлілася, у Кастрычніцкім РАУС на Станіславу быў складзены раней яшчэ адзін пратакол, аднак у суд ніякіх матэрыялаў ніхто не перадаваў. Каб спраўдзіць гэтую інфармацыю, судзьдзя

Ілья Белавус зрабіў перапынак, пасля якога вынес канчатковае рашэньне: аштрафаваць Цярэнцэву на 12 базавых велічынь (324 рублі).

28.09.2020 28 верасьня ў судзе Першамайскага раёну Віцебску адбыўся перагляд справы аб адміністрацыйным правапарушэньні, пастаўленым у віну журналісту-фрылянсэру Зьмітру Казакевічу. 12 жніўня рашэньнем вызнога суду судзьдзя Юрчанка за ўдзел у несанкцыянаваным масавым мерапрыемстве паводле ч.1 арт. 23.34 КаАП пакараў журналіста 10 соднямі адміністрацыйнага арышту. 18 жніўня абласны суд адмяніў пастанову і адправіў справу на новы разгляд.

Згодна з пратаколам, 9 жніўня Зьміцер Казакевіч парушыў парадак арганізацыі і правядзеньня масавага мерапрыемства. Знаходзіўся ў групе грамадзянаў, якія скандавалі лёзунгі грамадзка-палітычнага характару, і быў затрыманы на Маскоўскім праспэктэ, 7А.

З пратаколам Зьміцер не пагадзіўся. Запэўніў, што выконваў свае прафэсійныя абавязкі журналіста, людзкога натоўпу ў той час на плошчы не было, адзінкавыя мінакі лёзунгаў не выгуквалі, ніякіх сьцягоў ці плякатаў пры сабе ніхто ня меў.

Судзьдзя Вераніка Барысава задаволіла хадаініцтва Казакевіча, які ў якасьці сьведкаў заявіў журналістаў Вячаслава Лазараў, Тацяну Мацьвееву і Андрэя Шчарбіцкага. А вось рашэньне пра выклік у суд начальніка ўпраўленьня аховы правапарадку і прафіляктыкі УУС Віцебскага аблвыканкаму Вячаслава Петкуна, які даваў непасрэдны загад на затрыманьне, адклала на потым (перад вынясеннем пастанова Зьміцер ад хадаініцтва выклікаць Петкуна адмовіўся). Таксама судзьдзя Барысава паведаміла, што вайсковец в/ч 5524 Віталь Грудзінскі будзе апытаны ў якасьці сьведкі пры дапамозе відэасувязі праз Viber.

Зьміцер Казакевіч патлумачыў, што 9 жніўня а 21 гадзіне знаходзіўся ў групе журналістаў на плошчы Перамогі з боку «трох штыкоў». Ён і апэратар Вячаслаў Лазараў фіксавалі падзеі, якія адбываліся ў той час на плошчы: міліцыянты затрымлівалі нешматлікіх мінакоў і зьмяшчалі іх у аўтазакі. Першым у поле зроку правахоўнікаў трапіў Лазараў. Супрацоўнікі запатрабавалі ад апэратара выдаліць адзеньняты кантэнт. Казакевіч падышоў, каб высветліць, у чым справа, і таксама быў затрыманы. Пры сабе абодва мелі журналісцкія пасьведчаньні, фотаапаратуру і дыктафоны, але ня мелі камізэлек з надпісам «Прэса».

Усе апытаныя журналісты пацьвердзілі: Зьміцер Казакевіч быў затрыманы на плошчы Перамогі, а не на Маскоўскім праспэктэ. Пры гэтым аніякага масавага мерапрыемства ў той час ля «трох штыкоў» не было. Сьцьвердзілі, што ні Зьміцер, ні іншыя ніякіх лёзунгаў не скандавалі.

"Красамоўным" сталася апытаньне ў якасьці сьведкі вайскоўца Грудзінскага. Высьветлілася, што Віталь Грудзінскі Зьмітра Казакевіча не затрымліваў і ў твар не памятае. Вайсковец у той дзень транспартаваў затрыманых у раёне Маскоўскага праспэкту ў РАУС і ІЧУ. Ніякага

пратаколу затрыманьня ці іншых дакумэнтаў ён не складаў. Адмовіўся Грудзінскі і ад аўтарства рапарта, які знаходзіцца ў матэрыялах справы: рапорт не складаў і не падпісваў. Запэўніў, што дакумэнты напісаныя не ягоным почыркам, а пад імі – не ягоны подпіс.

Пасьля апытаньня Грудзінскага судзьдзя Барысава абвясціла перапынак.

Пасьля перапынку да матэрыялаў справы было далучанае пісьмовае тлумачэньне Грудзінскага. Вайсковец пацьвердзіў, што прад'яўленьня яму пратакол затрыманьня і рапорт складаліся і падпісваліся ня ім. У выніку судзьдзя Вераніка Барысава справу ў адносінах да Казакевіча пастанавіла спыніць у сувязі з недаказанасьцю ягонай вінаватасьці і прынесла журналісту афіцыйнае прабачэньне.

29.09.2020 Суд Першамайскага раёну Віцебску пакараў 29 верасня прагарміста-фрылансера Сяргея Пятрова штрафам у памеры 35 базавых велічынь за «актыўны ўдзел у несанкцыянаваным шэсьці» 13 верасня (ч.3 арт. 23.34 КаАП). 28-гадовы віцяблянін сваёй віны не прызнаў і будзе абскарджваць пастанову.

Справу Сяргея Пятрова разглядала суддзя Наталля Карабліна.

Суддзя адмовіла абвінавчанаму ў хадайніцтве запрасіць на працэс у якасці сведкі намесніка начальніка УУС Віцебскага аблвыканкаму Сяргея Завадскага, з якім, як сцвярджаў Пятроў, ён размаўляў падчас акцыі.

Сведкам ад органа, які вядзе адміністрацыйны працэс, выступіў намеснік начальніка аддзелу аховы правапарадку АУС Першамайскага раёну Вадзім Склімянок. Маёр міліцыі блытаўся ў паказаннях, але запэўніваў, што лёгка апазнаў Пятрова ў чалавеку,

які рухаўся ў складзе калоны і быў у чорнай масцы і сонцаахоўных акуларах.

«Я ўсіх бачу і ўсіх пазнаю», – заявіў Склімянок, на што адзін з прысутных назваў яго «богам» і быў выдалены за гэта з судовай залы.

Сяргей Пятроў віны не прызнаў. Заявіў, што 13 верасня не рухаўся ў складзе калоны, а здымаў яе на відэакамеру з іншага боку праспекту Будаўнікоў. Паводле ацэнкі слухачоў на працэсе, міліцэйскае відэа, якое дэманстравалася на судзе, ніяк не даказвала вінаватасць Сяргей Пятрова. Але суддзя мела іншае меркаванне.

Суддзя Наталля Карабліна прызнала Сяргея Пятрова вінаватым і пастанавіла пакараць яго штрафам у памеры 35 базавых велічынь (945 рублёў).

Раней Сяргея Пятрова затрымлівалі ў дзень выбараў 9 жніўня каля СШ №45 у Віцебску, дзе ён чакаў вынікі галасавання. Пятрова змясцілі ў ІЧУ і 12 жніўня прысудзілі да 10 сутак адміністрацыйнага арышту, але 14 жніўня віцяблянін выйшаў на волю. Пастанова ад 12 жніўня была абскарджаная ў Віцебскім абласным судзе, які змяніў яе: знізіў тэрмін пакарання да 4 сутак, якія Сяргей Пятроў на той момант ужо адбыў.

30.09.2020 30 верасня суд Першамайскага раёна Віцебску прызнаў Тацяну і Канстанціна Севярынцаў вінаватымі ў парушэнні заканадаўства аб масавых мерапрыемствах (арт. 23.34 КаАП). Суддзя Міхаіл Юрчанка расцаніў маханьне бел-чырвона-белым сьцягам на лэджыі як несанкцыянаванае пікетаваньне.

Судовыя паседжаньні над сужэнцамі Севярынец праходзілі асобна: спачатку суддзя разгледзеў адміністрацыйную справу Тацяны, потым – Канстанціна, які на суд не прыйшоў.

Мірнае шэсьце, за ўдзел у якім на Тацяну і Канстанціна Севярынцаў былі складзеныя пратаколы, адбылося 30 жніўня.

Тады на праспэктце Будаўнікоў у Віцебску праходзіла калёна гараджан, некаторыя грамадзяне віталі шэсьце з балконаў. Сярод іх былі Севярынцы, а таксама Алена Янушкоўская (за ўдзел у «акцыі на гаўбцы» яе ўжо аштрафавалі на 945 рублёў).

Згодна з пратаколам, Тацяна «знаходзілася ў грамадскім месцы – на лэджыі ў сваёй кватэры і на вачах у іншых грамадзян брала актыўны ўдзел у пікетаваньні: выказвала грамадзка-палітычныя інтарэсы з выкарыстаньнем бел-чырвона-белага палотнішча, зьвяртала на сябе ўвагу мінакоў, дэманстравала жэсты рукамі».

Судзьдзя Міхаіл Юрчанка запытаў, ці зьявралася актывістка ў адміністрацыю па дазвол на правядзеньне масавага мерапрыемства, чым выклікаў сьмех у залі.

«Як гэта зразумець? Што грамадзкае месца – гэта мая кватэра? Я мусіла бегчы ў адміністрацыю Першамайскага раёну і прасіць дазволу выйсьці на лэджыю? Якое можа быць пікетаваньне ва ўласнай кватэры?» – з абурэньнем пыталася актывістка.

На судзе было прагледжанае міліцэйскае відэа, на якім былі бачныя тры чалавекі на лэджыі зь вялікім бел-чырвона-белым сьцягам.

Судзьдзя прыняў рашэньне аштрафаваць Тацяну Севярынец на 25 базавых велічынь (675 рублёў), а яе мужу Канстанціну вынес папярэджаньне, бо для яго гэта была першая за год адміністрацыйная справа.

У гэты ж дзень у судзе Першамайскага раёну мусіў быць прайсьці працэс над актывістам Алегам Паўлавым, але, як высветлілася, яшчэ да суду ён быў затрыманы і зьмешчаны ў СІЗА (раней быў асуджаны 8 сутак). Выязное судовае пасяджэньне (судзьдзя Вераніка Барысава) адбылося ў ІЧУ, вынік пакуль невядомы.

30 верасьня ў судзе Кастрычніцкага раёну меліся таксама разгледзець справу, заведзеную ў дачыненні да студэнткі мэдунівэрсітэту Паліны Нітчанка, але судзьдзя Царыкаў перанёс паседжаньне на 12 кастрычніка.

30.09.2020 Суд Чыгуначнага раёну Віцебску паставіў нарэшце кропку ў справе віцяблянкі Вольгі Бабінскай, якая 31 ліпеня была затрыманая за ўдзел у велапрабегу (ч.1 арт. 23.34 КаАП) і змешчаная на трое сутак у ізалятар часовага ўтрыманьня. 3 жніўня суд адправіў яе справу на дапрацоўку. 29 верасня «дапрацаваную» справу пачала разглядаць судзьдзя Алена Цыганкова.

На Вольгу Бабінскую былі складзеныя два пратаколы – за заклік да ўдзелу ў велапрабегу, апублікаваны ў Тэлеграме, а таксама – за ўласна ўдзел у несанкцыянаваным масавым мерапрыемстве (велапрабегу).

Працэс па адміністрацыйнай справе ў дачыненні Вольгі Бабінскай расцягнуўся на два дні. У якасці сведак былі апытаныя міліцыянты, у прыватнасці начальнік аддзелу аховы правапарадку Чыгуначнага РАУС Яўменаў, а таксама карыстальнікі Тэлеграм-чату «Віцебск велапрагулкі».

У якасці відэадоказу міліцыянты падалі ў суд ролік, у якім невялікая колькасць раварыстаў (да 10 чалавек) ездзіць па коле і звініць у званочкі.

Інтэрэсы Вольгі Бабінскай абараняў адвакат. У сваім заключным слове ён прасіў суд скасаваць справу праз адсутнасць складу правапарушэння па абодвух пратаколах.

Запэўніваў, што «катанне па коле на ровары» не падпадае пад дзеянне заканадаўства аб масавых мерапрыемствах, а апытанне ў Тэлеграме не было заклікам да ўдзелу ў такім мерапрыемстве.

Звярнуў таксама ўвагу на вялікую колькасць працэсуальных парушэнняў і памылак з боку органа, які веў адміністрацыйны працэс, найперш – на неабгрунтаванае затрыманне ягонаў падабароннай на тое сутак.

Суддзя Алена Цыганкова справу не спыніла. Яна палічыла, што віна Вольгі Бабінскай «знайшла сваю пацверджанне» і прызначыла ёй спаганне ў выглядзе папярэджання.

Сёння таксама суд Кастрычніцкага раёну пакараў штрафам за ўдзел у мірным шэсці 30 жніўня віцяблянiна Яўгена Гуцалава – «беларускага Форэст Гампа», які летась бегма перасек за 10 дзён з поўдня на поўнач усю Беларусь, пераадолеўшы 650 км. Суддзя Уладзімір Царыкаў аштрафаваў яго на 16 базавых велічынь (432 рублі).

01.10.2020 Некалькі супрацоўнікаў міліцыі з панятымі прыйшлі ў дом актывісткі Натальі Стрэльчанка, у якім яна жыве разам з непаўнагадовымі дзецьмі. З санкцыі пракурора гораду Берасьця міліцыя правяла агляд памяшканняў, у выніку якога ў актывісткі канфіскавалі смартфон, два старыя мабільнікі і жорсткі дыск кампутара. У Натальі ўзялі адбіткі пальцаў.

Як сказала Наталья Стрэльчанка, ёй ніякіх дакумэнтаў не прад'яўлялі. Яна ўжо напісала скаргу ў пракуратуру.

Паводле Натальі, падставай для завядзеньня справы паслужыў выяўлены міліцыянтамі пост у сацыяльных сетках, які нібыта апублікаваў яе муж Віктар Бугаёў. На думку супрацоўнікаў МУС, Бугаёў у сваёй публікацыі абразіў старшага інспэктара адзела аховы правапарадку гораду Берасьця капітана міліцыі Андрэя Хвесюка. Месцам злачынства значыцца дом дубровенскай актывісткі, дзе прапісаны яе муж.

Пры гэтым сам Віктар Бугаёў ужо больш за тры гады жыве ў адной з эўрапейскіх краін, куды зьехаў, ратуючыся ад перасьледу ўладаў. У Беларусь ён не прыежджаў, а значыцца, ніяк ня мог пісаць у сацыяльных сетках з дамашняга кампутара ў Дуброўне, мяркуе жонка.

Пра гэта жанчына і паведаміла ў сваёй скарге на імя пракурора Віцебскай вобласці. Сьцьвярджае, што канфіскаваныя рэчы не належаць мужу.

На думку Натальі Стрэльчанка, усе гэтыя «мерапрыемствы» накіраваны на тое, каб яе запалохаць.

«Гэта зьяўляецца спосабам аказаньня ціску на мяне асабіста, бо пасля правядзеньня агляду я была дастаўленая ў Дубровенскі РАУС, дзе начальнік і яго намесьнік правялі са мной прафіляктычную гутарку аб недапушчальнасьці ўдзелу ў несанкцыянаваных акцыях.

Пры гэтым мне заявілі, што ў дачыненні да мяне праводзіцца крымінальна-працэсуальная праверка», – сказала Наталья.

У Дубровенскім РАУС ёй паставілі ўмовы: калі яна адмовіцца праходзіць дактыляскапію – яе штодня будуць прывозіць у аддзяленьне і ўтрымліваць тры гадзіны, пакуль не пагодзіцца. Пад пагрозамі, жанчыне давялося здаць адбіткі пальцаў.

Наталья Стрэльчанка і яе муж Віктар Бугаёў – актывісты партыі «Народная Грамада». На прэзыдэнцкіх выбарах 2020 году Наталья вылучала сваю кандыдатуру ў сьпісе «кандыдатаў пратэсту», але яе ініцыятыўная група не была зарэгістраваная. Віктар Бугаёў вядзе ў сацыяльных сетках блог «Усе аб Дуброўне», у якім крытыкуе мясцовую ўладу і чыноўнікаў. За сваю актыўнасьць перасьледаваўся ўладамі і быў вымушаны зьехаць з краіны.

06.10.2020 Міліцыянты прыйшлі ў кватэру да маці журналіста-фрылансера, які супрацоўнічае з тэлеканалам “Белсат”, паказалі ёй нейкі дакумент, які амаль 80-гадовая жанчына не паспела нават прачытаць і сказалі, што будуць “шукаць тэхніку”, паведамляе Беларускае Радыё Рацыя.

Вячаслаў Лазараў жыве асобна, і маці сказала пра гэта міліцыянтам. Але ператрус усё адно правялі.

"Патэлефанавала маці, сказала, што ў нас два супрацоўнікі дома, што абшукваюць. Спачатку яны нават не назваліся, калі ўвайшлі, і толькі потым, калі трапілі ў кватэру, то сказалі, што праводзяць ператрус. Казалі, што шукаюць відэатэхніку, патыліся, дзе я яе захоўваю, дзе што ляжыць, ці ночыў я дома", - расказаў журналіст.

Паводле Лазарава, міліцыянты з кватэры нічога не забралі, але й не пакінулі ніякіх дакументаў пра свой візіт. Таму невядома, ці праводзіўся ператрус у межах нейкай адміністрацыйнай або крымінальнай справы.

На думку праваабаронцы Ірыны Трацяковай, супрацоўнікі міліцыі правялі ператрус найперш дзеля маральнага ціску на Вячаслава Лазарава і блізкіх яму людзей:

"Бо не было падставаў для ператруса. І супрацоўнікі, якія яго праводзілі, добра разумелі, што Слава тут не жыве, што ягоных асабістых рэчаў тут няма. Але, нягледзячы на гэта, быў аказаны ціск на ягоную сям'ю. Рэпрэсіі на гэтым і грунтуюцца: каб пацярпеў у дадзеным выпадку не толькі сам журналіст, але і ягоныя блізкія сваякі", - мяркуе праваабаронца.

Раней Вячаслава Лазарава ўжо судзілі і штрафавалі паводле артыкула 22.9 КаАП за супрацу з замежным СМІ без акрэдытацыі. Але ніколі раней у межах такіх справаў не было спробаў аглядзець ці нават канфіскаваць ягоную відэатэхніку.

07.10.2020 6 кастрычніка ў судзе Кастрычніцкага раёну Віцебску прайшло некалькі судовых паседжаньняў па адміністрацыйных справах паводле артыкулу 23.34 КаАП. Вынікі былі рознымі: віцяблянку Алену Жыхарскую аштрафавалі на 12 базавых велічынь, а справа Юрыя Клепікава была спыненая.

Індывідуальны прадпрымальнік і маці дваіх дзяцей Алена Жыхарская выйшла 23 верасня на марш супраць "таемнай інаўгурацыі" Лукашэнкі. Праз шэсьць дзён да яе дадому прыехалі супрацоўнікі міліцыі і даставілі яе ў РАУС, дзе склалі адміністрацыйны пратакол. На думку актывісткі, супрацоўнікі МУС лёгка апазналі яе на відэа, бо была на акцыі без маскі і хаваць свой твар не збіралася.

Паводле пратаколу, Алена Жыхарская 23 верасня “ўзяла ўдзел у несанкцыянаваным шэсьці, рухалася ў кампаніі грамадзян, якія трымалі бел-чырвона-белыя сцягі і скандавалі лозунгі “Жыве Беларусь!”, “Ганьба”, “Лукашэнка сыходзь”.

На судзе Алена заявіла, што брала ўдзел у акцыі цалкам свядома.

"Я лічу, што маю права на выказанне свайго меркавання. Я не згодная з вынікамі выбараў 9 жніўня 2020 года, а таксама – з "таёмнай інаўгурацыяй" Лукашэнкі", – сказала Алена перад абвешчэннем рашэння. Рашэнне судзі Уладзіміра Царыкава было прадказальным – ён аштрафаваў жанчыну на 12 базавых велічынь.

У той жа дзень Царыкаў аштрафаваў на 16 базавых велічынь Святлану Баранаву.

Між тым, суддзя Іна Грабоўская прыняла рашэнне адміністрацыйную справу ў дачыненні да Юрыя Клепікава спыніць праз недаказанасць віны. Сам Клепікаў на суд не прыйшоў. Як высветлілася з матэрыялаў справы, Юрыя вінавацілі ў тым, што ён, кіруючы аўто, сігналіў калоне патэстоўцаў і тым самым "узяў удзел у несанкцыянаваным масавым мерапрыемстве". Падобна, што суддзя такую логіку не зразумела – і справу скасавала.

09.10.2020 У судах Кастрычніцкага і Першамайскага раёнаў Віцебску 9 кастрычніка разглядаліся адміністрацыйныя справы ў дачыненні ўдзельнікаў мірных маршаў. Віцябляне Аляксей Тамілаў, Юлія Барсукова і Сафіі Цярэнцьевай былі прызнаныя вінаватымі ў правапарушэнні паводле арт. 23.34 КаАП і аштрафаваныя.

У судзе Кастрычніцкага раёну Віцебску за ўдзел у не дазволеным уладамі шэсці 6 верасня (ч.1 арт. 23.34 КаАП) судзілі віцябляніна Аляксея Тамілава. Ягоную справу разбіраў суддзя Уладзімір Царыкаў.

Паводле пратаколу, Аляксей Тамілаў удзельнічаў у несанкцыянаваным шэсці па маршруце «вул. Леніна – Б. Хмяльніцкага – Праўды – Смаленская». Ён нібыта рухаўся ў кампаніі грамадзянаў, якія неслі бел-чырвона-белыя сцягі і скандавалі лозунгі «Ганьба!», «Лукашэнка, сыходзь!» ды іншыя.

Аляксей патлумачыў, што гэта быў ягоны першы ўдзел у масавым мерапрыемстве. Загадзя яго не планаваў, а пра тое, што шэсце не мела дазволу ад уладаў, не ведаў. Свой удзел у шэсці патлумачыў нязгодай з вынікамі сёлетніх выбараў. Перасоўванне па вуліцах гораду ўспрымаў хутчэй як прагулянку ў кампаніі людзей.

У якасці сведкі ў судовым паседжанні суддзя Царыкаў апытаў дырэктара прыватнага прадпрыемства Максіма Жукава. Ён засведчыў, што сустрэў Тамілава і нейкі час яны разам з іншымі грамадзянамі гулялі па горадзе. Ніякіх сцягоў ці плакатаў Аляксей пры сабе не меў і лозунгаў не выгукваў.

Тым не менш, суддзя Уладзімір Царыкаў прызнаў Аляксея Тамілава вінаватым ва ўчыненні адміністрацыйнага правапарушэння і аштрафаваў на 16 базавых велічынь (432 рублі).

У гэты ж дзень у судзе Першамайскага раёну Віцебску за ўдзел у несанкцыянаваным шэсці 23 жніўня 18-гадовая студэнтка Сафія Цярэнцьева была аштрафаваная на 2 базавыя велічыні (54 рублі). Такое рашэнне было прынятае суддзём Міхаілам Юрчанкам.

Актывістку Юлію Барсукову суддзя Першамайскага суду Вераніка Барысава за актыўны ўдзел у несанкцыянаваным шэсці 11 жніўня аштрафавала на 25 базавых велічынь.

У той дзень Юлію разам з мужам і кіроўцам таксоўкі, які іх падвозіў, каля ГЦ «Амега» затрымалі і амапаўцы. Іх змясцілі ў ІЧУ, адкуль Юлію забрала хуткая, а муж і таксіст адседзелі ў ізалятары па двое содняў.

12.10.2020 12 кастрычніка ў судзе Першамайскага раёну Віцебску разглядалася адміністрацыйная справа ў дачыненні да вядомага віцебскага актывіста, сябра руху «За свабоду» і партыі БНФ Хрыстафора Жаляпава. Суддзя Вераніка Барысава прыняла рашэнне аштрафаваць яго на 7 базавых велічынь па арт. 23.34 КаАП як удзельніка несанкцыянаванай акцыі.

Паводле міліцэйскага пратаколу, Хрыстафор Жаляпаў «20 верасня ўзяў актыўны ўдзел у несанкцыянаваным вулічным шэсці па вуліцы Даватара і па вуліцы Леніна, публічна выказваючы грамадска-палітычныя, асабістыя ды іншыя інтарэсы, рухаўся ў групе людзей, якія сабраліся з мэтай выказвання пратэсту супраць вынікаў выбараў прэзідэнта».

Па словах Хрыстафора Жаляпава, ён не браў удзелу ў пратэставай акцыі, а ішоў асобна – сваім хросным ходам. У руках трымаў крыж і плакат з імёнамі 5 чалавек, якія загінулі ў краіне падчас мірных акцый пратэсту. «Аляксандр, Генадзь, Аляксандр, Мікіта, Арцёмій» было напісана на плакаце.

«ЛЯ крыжа прападобнай Еўфрасінні Полацкай я прачытаў канон па нявінна забітых 5 чалавек», – паведаміў суддзі Хрыстафор Жаляпаў.

«Па праваслаўнай традыцыі трэба чыніць асабліваю малітву па забітых, і я павінен быў наведць 7 сабораў. Я ішоў моўчкі, я нічога не выказваў. Я ішоў і маліўся, нічога палітычнага я не выказваў», – патлумачыў віццяблянін.

За вулічную малітву суддзя Вераніка Барысава вырашыла пакараць актывіста 189 рублямі штрафу.

Таксама ў гэты ж дзень у судзе Першамайскага раёну разглядалася адміністрацыйная справа за ўдзел у акцыі пратэсту ў дачыненні да Інэсы Бурлаковай. Суддзя Міхаіл Юрчанка вырашыў абмежавацца папярэджаннем.

13.10.2020 13 верасня ў судзе Першамайскага раёну Віцебску суддзі Міхаіл Юрчанка і Вераніка Барысава вынеслі шэраг пакаранняў па адміністрацыйных справах паводле арт 23.34 КаАП за ўдзел у несанкцыянаваных шэсцях.

6 верасня ўрач-стаматолаг Уладзімір Балясаў прайшоў у складзе калоны віцебскіх пратэстоўцаў ад ГЦ «Марка-сіці» да вул. Праўды. У адным з эпізодаў аператыўнай відэаздымкі ягоны твар быў зафіксаваны аператарам, што дало магчымасць абвінаваціць Уладзіміра ва ўдзеле ў несанкцыянаваным шэсці паводле ч.1 арт. 23.34 КаАП.

Уладзімір Балясаў пагадзіўся са зместам пратаколу, але вінаватым сябе не прызнаў. Лекар палічыў, што Канстытуцыя і Усеагульная дэкларацыя правоў чалавека даюць грамадзяніну права на негвалтоўнае выказванне сваёй нязгоды з вынікамі выбараў і тым, што адбываецца ў краіне.

«Я разумеў адказнасць, якая мяне чакае, але палічыў, што рызыка панесці пакаранне за адміністрацыйнае правапарушэнне – меншае зло, чым угода з уласным сумленнем», – патлумачыў Балясаў.

Улічыўшы акалічнасці адміністрацыйнай справы, сямейныя і іншыя абставіны, суддзя Міхаіл Юрчанка вынес Уладзіміру Балясаву папярэджанне.

Адміністрацыйную справу, датычную ўдзелу ў несанкцыянаваным мерапрыемстве дырэктара прыватнага прадпрыемства Максіма Жукава, таксама разглядаў суддзя Міхаіл Юрчанка. 6 верасня Жукаў прагульваўся па вуліцах гораду «ў складзе арганізаванай калоны». Праваахоўнікі палічылі, што сваімі паўторнымі дзеяннямі ён парушыў заканадаўства і быў абвінавачаны па ч.3 арт. 23.34 КаАП.

Свой удзел у шэсці Жукаў не адмаўляў, але пераконваў, што актыўна сябе не паводзіў, а проста гуляў па горадзе. Праўда, час ад часу скандаваў лозунг: «Сабачку!» Вінаватым сябе не прызнаў і ў далейшым не выключыў, што будзе гэтак жа прагульвацца ў кожны з сямі дзён тыдня.

Сведка Жанна І. засведчыла, што бачыла Жукава ў раёне вуліцы Праўды. Паводзіў той сябе стрымана, лозунгаў не выгукваў, сцягамі не размахваў.

Суддзя Юрчанка выслухаў сведку, агучыў матэрыялы справы, пасля чаго палічыў даказаным удзел Жукава ў несанкцыянаваным мерапрыемстве ды аштрафаваў яго на 45 базавых велічыняў (1215 рублёў).

У гэты ж дзень суддзя Вераніка Барысава вынесла папярэджанне за ўдзел у несанкцыянаваным шэсці 6 і 30 верасня пенсіянерцы Маргарыце Ермаковіч.

14.10.2020 У судзе Чыгуначнага раёну Віцебску 14 кастрычніка суддзя Алена Цыганкова палічыла даказаным удзел Марыны Булатоўскай у не санкцыянаваным уладамі масавым шэсці 23 верасня і аштрафавала маладую маці на 4 базавыя велічыні. Са зместам пратаколу Марына не пагадзілася, але тлумачэнні даць не адмовілася.

Марына Булатоўская заявіла, што не лічыць сябе вінаватай і не згодная з тым, што дапусціла парушэнне закону аб масавых мерапрыемствах. Марына прыгадала, што кіраўнік вобласці на сустрэчы з грамадскасцю заявіў, што не супраць мірных шэсцяў у Віцебску. Палічыла, што слова Мікалая Шарстнёва дастаткова, каб не мець праблем з законам.

У той дзень Марына, як верніца грэка-каталіцкай царквы, прыйшла падтрымаць малітвай тых грамадзянаў, якія выйшлі на мірны пратэст.

«Я чула, што тых людзей, якія выходзяць, б'юць. Спалохалася, што пасля інаўгурацыі людзі выйдучь. Мае сябры таксама пацярпелі. І я пайшла, каб падтрымаць іх малітвай, каб паглядзець, ці будзе там нешта страшнае.

Я, праўда, нядоўгі час там змагла быць, але «Ружанец да Божай міласэрнасці» прачытаць паспела», – патлумачыла Марына Булатоўская.

У руках пратэстоўцаў «сцяг колеру цела і крыві Хрыста» Марына бачыла, а з усіх лозунгаў, якія выгуквалі грамадзяне, запамніла толькі адзін: «Жыве, Беларусь!»

На прадэманстраваным на судзе відэа Булатоўская сябе не пазнала, але гэта не перашкодзіла суду прызнаць жанчыну, якая знаходзіцца ў дэкрэтным адпачынку, удзельніцай несанкцыянаванага масавага мерапрыемства. Паводле ч.1, арт. 23.34 суддзя Алена Цыганкова аштрафавала Марыну Булатоўскую на 4 базавыя велічыні (108 рублёў).

15.10.2020 Паводле пратаколу, 4 кастрычніка журналістка-фрылансерка Алена Шабуня ўзяла ўдзел у несанкцыянаваным шэсці па Маскоўскім праспекце. Была заўважаная ў групе людзей, якія выказвалі свой пратэст супраць вынікаў прэзідэнцкіх выбараў. Дапушчанае ёй адміністрацыйнае правапарушэнне кваліфікаванае паводле ч.1. арт. 23.34.

З пратаколам Алена Шабуня не пагадзілася, але даць тлумачэнні не адмовілася. Заявіла, што з раніцы гуляла па горадзе, не рухалася ў групе

людзей, але назірала за перасоўваннем калоны грамадзянаў. Загадзя не ведала, дзе калона будзе праходзіць.

«Я была каля калоны, перад калонай, пасля калоны. Мне было цікава, бо па прафесіі я журналістка, а вядома, што былых журналістаў, як і кадэбістаў, не бывае. Людзі выказвалі пратэст супраць хлусні, якая накрыла ўсю краіну», – патлумачыла Алена.

Алена Шабуня прад'явіла суду міжнароднае пасведчанне журналіста. Патлумачыла, чаму не апранала камізэльку з надпісам «Прэса»:

«Калі б нават камізэлька ў мяне і была з сабой, я яе не апранула б. Ведаю, што затрыманне журналістаў з апазнавальнымі знакамі ў Беларусі – звычайная справа. Журналістаў ізалююць, і яны не могуць займацца сваёй прафесійнай дзейнасцю», – сказала Шабуня.

Суддзя Міхаіл Юрчанка палічыў удзел Алены Шабуні ў шэсці даказаным і аштрафаваў жанчыну на 5 базавых велічыняў (135 рублёў).

30 жніўня ўрач-інтэрн Кацярына Бажанкова ўзяла ўдзел у мірным шэсці і была абвінавачаная паводле ч.1. арт.23. 34 КаАП. Кацярына не аспрэчвала свайго ўдзелу ў масавым мерапрыемстве і пагадзілася разгледзець сваю справу ў скарачаным варыянце – без вывучэння ўсіх матэрыялаў.

«Я ведала, што мерапрыемства несанкцыянаванае, але я не ведала, якім іншым чынам магла б выказаць сваё стаўленне да падзеяў у краіне», – сказала Кацярына. Суддзя Вераніка Барысава вынесла Кацярыне Бажанковай папярэджанне.

Валянціна Ермаковіча за ўдзел у несанкцыянаваным шэсці 30 верасня і 6 кастрычніка суддзя Міхаіл Юрчанка аштрафаваў на 2 базавыя велічыні (54 рублі).

У судзе Віцебскага раёну за марш пенсіянераў 12 кастрычніка суддзя Міхаіл Зубеня аштрафаваў Алену Янушкоўскую на 45 базавых (1215 рублёў). Двое сутак да суду Янушкоўская правяла ў СІЗА.

Таксама суд Віцебскага раёну пакараў 15 кастрычніка штрафам у памеры 25 базавых велічынь Ангеліну Туравец (суддзя Зубеня). Дзяўчыну судзілі за ўдзел у шэсці 11 верасня.

Справу жорстка затрыманага 27 верасня каля «Еўраопту» на Маскоўскім праспекце віцябляніна

Сяргея Козака скасаваў у гэты ж дзень суд Кастрычніцкага раёну. Суддзя Ілля Белавус палічыў, што мужчына не парушыў арт.23.4 КаАП (непадпарадкаванне законнаму патрабаванню службовай асобы), бо «законных патрабаванняў» з вуснаў міліцыянтаў, якія затрымлівалі Козака, не гучала.

19.10.2020 Суд Кастрычніцкага раёну Віцебску 19 кастрычніка аштрафаваў кандыдатку ў майстры спорту і былую масажыстку зборнай Беларусі па лыжных гонках Ганну Рошчынскую за

ўдзел у мірных шэсцях 13 і 20 верасня (арт. 23.34 КаАП). Яе прызналі вінаватай і аштрафавалі на 12 базавых велічынь.

Справу Ганны Рошчынскай разбіраў суддзя Ілля Белавус. Інтарэсы дзяўчыны ў судзе бараніў адвакат.

Паводле міліцэйскага пратаколу, Ганна ўзяла актыўны ўдзел у «несанкцыяваных шэсцях», якія прайшлі ў Віцебску 13 і 20 верасня. У якасці доказаў у матэрыялах справы меліся аператыўныя відэазапісы супрацоўнікаў МУС, а таксама рапарт маёра міліцыі Вадзіма Склімянка. Па словах Ганны Рошчынскай, міліцэйскія відэа выклікалі шмат пытанняў.

«Там наагул нічога немагчыма даказаць па тых відэа! Абсалютна было незразумела, калі, кім і дзе рабіліся здымкі, – воку няма за што зачапіцца. Проста людзі ідуць – і ўсё. У мяне не было сцяга, я нічога не выкрыквала і не пляскала ў далоні», – падзялілася Ганна.

Тым не менш, суддзя Белавус палічыў доказы віны Ганны дастатковымі. Ён прызнаў яе вінаватай і пакараў штрафам у памеры 12 базавых велічынь (324 рублі).

«Гэта проста цырк нейкі!» – сказала пасля суду Ганна Рошчынская. Яна збіраецца абскардзіць рашэнне ў Віцебскім абласным судзе.

Ганна Рошчынская – кандыдатка ў майстры спорту па лыжных гонках, працавала таксама масажысткай у нацыянальнай зборнай Беларусі па лыжах, зараз атрымлівае другую вышэйшую адукацыю.

20.10.2020 20 кастрычніка ў судзе Першамайскага раёну Віцебску суддзя Міхаіл Юрчанка, вывучыўшы матэрыялы адміністрацыйных справаў сяброў-пенсіянераў Анатоля Мацьвеева і Аляксандра Нікіценкі, пастанавіў вярнуць матэрыялы ў РАУС для выпраўлення дапушчаных недахопаў.

11 кастрычніка сябры-дзядулі былі затрыманыя і абвінавачаныя ва ўдзеле ў несанкцыяваным шэсці (ч.1, арт. 23 34 КаАП). Анатолю Мацьвееву 69 гадоў, ягонаму сябру Аляксандру Нікіценку – 79.

Падтрымаць у судзе прынцыповых і вельмі каларытных дзядуляў прыйшло каля паўсотні віцяблян. Дзяўчаты дарылі абвінавачаным пенсіянерам кветкі і выказвалі.

Згодна з пратаколам, складзеным лейтэнантам Мікітам Лабацкім, Анатоль Мацьвееў 11 кастрычніка ўзяў удзел у несанкцыянаваным шэсці ад дому №15 на праспекце Перамогі да дому №18 на праспекце Будаўнікоў. Але ж, як пераконваў суд Мацьвееў, каля дому №15 калона не рухалася, а дому №18 наагул не існуе ў прыродзе. Мацьвееў налічыў у пратаколе 5 памылак.

У нейкі момант судавага працэсу Анатоль Мацьвееў пакінуў судовую залу. Разам з ім выйшлі і некалькі слухачоў.

«Калі ў пратаколе пазначаны дом, якога няма ў горадзе, як можна разглядаць справу?.. Кажуць, што мы ішлі цэлую гадзіну, але ж мы гадзіну ніяк не маглі хадзіць, бо Нікіценка кульгае і не можа так доўга рухацца. Калона туды наагул не заходзіла! Калі з нашага боку было парушэнне грамадскага парадку – дык складзіце пратакол на месцы. Ёсць сведкі, апытайце іх», – абураўся Мацьвееў, выказваючы сваё меркаванне прыхільнікам, якія не здолелі патрапіць у малую судовую залу і тоўпіліся ў калідоры.

Пасля паўгадзіннага разгляду справы і зробленага перапынку суддзя Міхаіл Юрчанка ўгледзеў у пададзеных матэрыялах шэраг недахопаў, якія перашкаджаюць суду прыняць рашэнне, і адправіў справу на дапрацоўку. Аналагічная пастанова была вынесена і ў дачыненні да адміністрацыйнай справы Аляксандра Нікіценкі.

«Былі б усе такія, як гэтыя дзядулі, – і працы для адвакатаў не было б. У справе існуюць істотныя недапрацоўкі.

У пратаколах маюцца скажэнні фактаў. РАУСы па-ранейшаму неахайна ставяцца да складання пратаколаў і астатніх матэрыялаў справы. Менавіта пад ціскам Анатоля Мацьвеева, які ўсё расклаў па паліцах, суду стала ясна, што справа падлягае вяртанню ў орган, які распачаў адміністрацыйны працэс», – выказала сваё меркаванне праваабаронца Ірына Трацякова.

20.10.2020 Суд Кастрычніцкага раёну Віцебску 20 кастрычніка адправіў справу Вячаслава Лазарава, абвінавачанага ў незаконным вырабе і распаўсюдзе прадукцыі сродкаў масавай інфармацыі (ч.2 арт 22.9 КаАП), на дапрацоўку. Адміністрацыйную справу разбіраў суддзя Ілля Белавус.

Паводле пратаколу, Вячаслаў Лазараў 4 кастрычніка, не маючы акрэдытацыі журналіста замежнага СМІ, апублікаваў на тэлеграм-канале «Белсат» фотаздымкі з маршу пратэсту, які праходзіў у той дзень у Віцебску.

Лазараў часткова прызнаў сваю віну. Ён не адмаўляў, што 4 кастрычніка рабіў фотарэпартаж з маршу пратэсту. Свае здымкі ён пераслаў рэдактару праз тэлефон у закрыты тэлеграм-канал. Між тым, журналіст не пагадзіўся з тым, што публікаваў іх у сеціве. Акрэдытацыі журналіста ва ўстаноўленым заканадаўствам парадку Лазараў не меў, але мелася рэдакцыйнае заданне, якое і выконваў.

Пасля вывучэння судом матэрыялаў справы адвакат Лазарава Дзяніс Ястраб прапанаваў справу спыніць праз недаказанасць віны журналіста, якая не знайшла аніякага пацверджання. Аб'ектыўныя доказы віны журналіста ў матэрыялах справы адсутнічалі. У суд не былі перададзеныя фотаздымкі, вырабленыя Лазаравым і нібыта размешчаныя ў тэлеграм-канале «Белсату».

Суддзя Ілля Белавус выслухаў абаронцу і пастанавіў вярнуць справу ў Кастрычніцкі РАУС Віцебску для выпраўлення недахопаў.

21.10.2020 Суд Кастрычніцкага раёну Віцебску 21 кастрычніка пакараў штрафам у памеры 24 базавыя велічыні віцяблянку Наталлю Перунову. Яе прызналі вінаватай ва ўдзеле «у несанкцыянаваных вулічных шэсцях» 6 і 23 верасня. Жанчына працуе на прадпрыемстве «Віцебскаблсаюздрук», прадае газеты ў шапіку, яе заробак у два разы меншы за прысуджаны штраф.

Справу Наталлі Перуновой разглядаў суддзя Уладзімір Царыкаў. Жанчына не прызнала сваёй віны ў абодвух эпізодах. На судзе заявіла, што сярод пратэстоўцаў 23 верасня яе наагул не было.

На другое па ліку паседжанне ў якасці сведкі быў выкліканы супрацоўнік Кастрычніцкага РАУС Віталь Праліч, які складаў на віцяблянку пратакол. Міліцыянт меўся давесці, што жанчына, якая фігуруе на апэратыўных відэаздымках, і ёсць абвінавачаная Наталля Перунова. У якасці дадатковага доказу Праліч прынёс у суд відэазапіс камеры назірання, усталяванай у Кастрычніцкім РАУС. Патлумачыў, што Наталля на відэа ў той жа майцы, у якой была на акцыі 23 верасня.

Пасля прагляду суддзя Уладзімір Царыкаў прыйшоў да высновы, што на абодвух відэа фігуруе адна і тая ж асоба. Ён прызнаў Наталлю Перунову вінаватай у правапарушэнні паводле арт. 23.34 КаАП і пастанавіў пакараць яе штрафам у памеры 24 базавыя велічыні (648 рублёў).

Па словах Наталлі Перуновой сума прысуджанага ёй штрафу ўдвая большая за ейны заробак. Жанчына працуе ў шапіку «Віцебскаблсаюздруку», яе заробак, у лепшым выпадку, складае 350 рублёў.

23.10.2020 Суд Кастрычніцкага раёну Віцебску аштрафаваў на 6 базавых велічынь 19-гадовую навучэнку каледжу Марыю Амасовіч, якая ад 20 кастрычніка знаходзіцца ў СІЗА. Нягледзячы на такое рашэнне, з ізалятару дзяўчыну не выпусцілі: яе зноў затрымалі па новых пратаколах. Марыя застанецца за кратамі да панядзелка.

Суд 23 кастрычніка праходзіў у рэжыме анлайн. Справу, заведзеную паводле ч.1 арт. 23.34 КаАП, разбіраў суддзя Ілля Белавус. Амасовіч вінавацілі ва ўдзеле ў несанкцыянаваных шэсцях 6 і 13 верасня. Паводле міліцэйскага пратаколу, дзяўчына рухалася ў калоне пратэстоўцаў і пляскала ў далоні.

Дзяўчына віны не прызнала. Сцвярджала, што 6 верасня яе наагул не было ў Віцебску.

У якасці доказаў міліцыянты (пратаколы на Марыю складаў супрацоўнік Кастрычніцкага РАУС Віталь Праліч, ён жа афармляў на СІЗА) падалі ў суд запісы апэратыўных відэаздымак. Пасля іх прагляду суддзя Белавус палічыў віну Амасовіч даказанай і аштрафаваў яе на 6 базавых велічынь (162 рублі).

Але пасля агучанага судовага рашэння Марыю Амасовіч з віцебскага СІЗА (там зараз месціцца ізалятар часовага ўтрымання) не выпусцілі. Як стала вядома, яе адразу ж затрымалі на падставе новых пратаколаў паводле таго ж артыкулу 23.34 КаАП (адзін з іх – за ўдзел у акцыі 4 кастрычніка). Пратаколы ў СІЗА на дзяўчыну склаў супрацоўнік Кастрычніцкага РАУС Канстанцін Ерашэўскі.

Марыю Амасовіч затрымлівалі 18 верасня, калі яна ў кампаніі дзяўчын прагульвалася з кветкамі па горадзе, але ў той дзень з аддзялення міліцыі яе адпусцілі. Зноў затрымалі 20 кастрычніка, калі дзўчына дабрэвольна, па позве, прыйшла ў Кастрычніцкі РАУС Віцебску.

«Прышла без рэчаў, бо не планавала апынуцца ў ІЧУ. Адседзела тры сутак, то бок роўненька 72 гадзіны, хаця судзіць яе маглі ўжо на наступную раніцу. Для чаго было патрэбнае затрыманне да суду – незразумела. Відаць, для таго, каб грамадзяне яшчэ больш узненавідзелі міліцыю. Пасля сённяшняга суду яна зноў затрыманая, ізноў на 72 гадзіны, бо наперадзе – выходныя», – гэтак пракаментавала для «Віцебскай вясны» акалічнасці ўтрымання за кратамі 18-гадовай Марыі Амасовіч віцебская праваабаронца Ірына Трацякова.

27.10.2020 26 кастрычніка суд Віцебскага раёну прызнаў даказаным віну Марыі Волкавай у правядзенні несанкцыянаванага пікетавання 26 верасня ў вёсцы Лучынаўка з 2 да 4 гадзін ночы. Для гэтага судзі Міхаілу Зубені спатрэбілася тры судовыя паседжанні. Супраць Марыі Волкавай і Андрэя Кулакова было выстаўленае абвінавачанне паводле ч.1 арт. 23.34 КаАП. Справа ў дачыненні да Кулакова была спыненая.

Суд пачаўся 19 кастрычніка, але па хадайніцтве Волкавай і Кулакова быў перанесены. Абвінавачаныя ў адміністрацыйным правапарушэнні запатрабавалі, каб у суд паступілі матэрыялы з відэарэгістратараў супрацоўнікаў ДАІ і іх службовага аўтамабіля. 23 кастрычніка прагледзець усе файлы не атрымалася, суд перанеслі на 26 кастрычніка.

Паводле пратаколу, 26 верасня ў прамежак часу з 2 да 4 гадзін ночы Андрэй Кулакоў і Марыя Волкава пры дапамозе балончыкаў нанеслі надпісы і сімваліку на сцены кавярні «Сава» і шынамантажу ў вёсцы Лучынаўка Віцебскага раёну. Сваімі дзеяннямі яны нібыта парушылі заканадаўства аб правядзенні масавых мерапрыемстваў, узялі ўдзел у пікетаванні. Інтэрэсы віцяблян на судзе бараніла адвакатка.

Вінаватымі сябе Волкава і Кулакоў не прызналі. Як патлумачыла Марыя, у Лучынаўцы яна знаходзілася з трох гадзін і аж да затрымання. Пасля працы, якая скончылася а першай гадзіне, разам з Кулаковым прыехала ў Лучынаўку на таксі. Яны сябруюць з уладальнікам кавярні Яўгенам Кавалеўскім і прыехалі, каб дапамагчы падрыхтавацца да прыёму гасцей, якіх чакалі на суботні адпачынак.

Праз пэўны час усе выйшлі з кафэ, бо Марыі спатрэбіліся яе рэчы, якія знаходзіліся ў машыне Кавалеўскага.

Са словаў Волкавай, Кавалеўскі, якому даішнікі а 2-й гадзіне паказалі на сцяне шынамантажа малюнку (сэрца, кулак, знак перамогі, мужчына са сцягам), прапанаваў паглядзець насценны жывапіс і маладым людзям. Нечакана пад'ехала машына, з яе выбеглі двое невядомых і кінуліся да іх. Волкава перапалохалася і пабегла. Тое, што гэта супрацоўнікі ДАІ, яна даведалася толькі пасля затрымання.

У сваім тлумачэнні Кулакоў дадаў, што за гадзіну да іх прыезду да Кавалеўскага зайшлі супрацоўнікі ДАІ і паведамлілі, што невядомыя нанеслі на сцяну шынамантажу малюнку, на якія яны ўсе разам пайшлі паглядзець. Свае ўцёкі Андрэй патлумачыў тым, што ў горадзе за ім

сочаць невядомыя міліцыянты, а супрацоўнікі ДАІ яму пагражалі. З гэтай нагоды ён падаў заявы ў РАУС і сьледчы камітэт.

У якасці сведкаў былі апытаныя кіроўца і інспектар ДПС ДАІ Віцебскага райвыканаму, якія затрымлівалі Волкаву і Кулакова. У тую ноч яны патрулявалі дарогу «Віцебск – Лёзна». З іх словаў, у першы раз невядомыя, якія наносілі малюнкi, збеглі. Твараў парушальнікаў праваахоўнікі не бачылі, але адзначылі, што адзін з іх – мужчына, а другая – дзяўчына. Гаспадар кафэ за нанесеныя малюнкi ні на кога не наракаў.

Каля чатырох гадзін даішнікі пад'ехалі яшчэ раз. Пабачылі тую самую дзяўчыну, якая ў першы раз наносіла надпісы, выбеглі з машыны і пасля непрацяглага пераследу затрымалі спачатку хлопца, а потым і дзяўчыну. Балончыкі з фарбай не знайшлі, але знайшлі накрыўку ад балончыка.

Падаў сваю версію агучаных падзей і Яўген Кавалеўскі, гаспадар кафэ «Сава», які хоча змяніць назву і перайменаваць кафэ ў «Света – 80 працэнтаў». З яго слоў, малюнкi з'явіліся яшчэ да прыезду Кулакова і Волкавай. Побач са сцяной ён знайшоў скрыню з балончыкамі для фарбавання і паставіў іх у машыну. Дарэчы, ён уласнаручна намалюваў чорнай фарбай верабейчыка, якога перад затрыманнем паказаў Кулакову і Волкавай. Прэтэнзіяў да аўтараў малюнкаў і надпісаў Яўген Кавалеўскі не мае.

На сённяшні час замест нанесеных малюнкаў і надпісаў сцены ўпрыгожваюць чорныя квадраты. Кавалеўскі напісаў у аддзяленне міліцыі скаргу на старшыню мясцовага сельвыканкаму, які зафарбаваў малюнкi, але справа пакуль не заведзеная.

Абаронца Волкавай і Кулакова пасля вывучэння відэаматэрыялаў заявіла, што суду не пададзеныя праўдзiвыя доказы ўчынення Волкавай адміністрацыйнага правапарушэння, а сукупнасць доказаў, якія маюцца ў матэрыялах справы, не з'яўляюцца дастатковымі для вынясення пастановы аб адміністрацыйным спагнанні. Яна папрасіла адміністрацыйную справу ў дачыненні Волкавай спыніць праз недаказанасць яе віны.

Суддзя Міхаіл Зубеня пагадзіўся з аргументацыяй абароны ў той частцы, што расследаванне было праведзенае павярхоўна і не цалкам. Даследаваўшы інфармацыю з электронных носібітаў, суд разам з тым прыйшоў да высновы, што віна Волкавай знайшла сваё пацвярджэнне, і аштрафаваў Марыю на 15 базавых велічынь (405 рублёў).

На погляд судзі Зубені, удзел Кулакова ў нанясенні малюнкаў не знайшоў свайго пацвярджэння. Ніякіх доказаў учынення ім правапарушэння суду не прадстаўлена, таму справа ў адносінах да Кулакова падлягае спыненню праз недаказанасць віны.

29.10.2020 28 кастрычніка суд Кастрычніцкага раёну Віцебску аштрафаваў выкладчыцу юрыдычнага факультэта ВДУ Святлану Вашэцкову на 12 базавых велічынь па водле арт. 23.34 КаАП. Ніякіх істотных доказаў яе ўдзелу ў мірнай акцыі не было. Справу разглядаў суддзя Уладзімір Царыкаў.

Адбыліся два судовыя паседжанні. На першым, 22 кастрычніка, былі прадэманстраваныя два відэазапісы шэсця. Сярод удзельнікаў, згодна з рапартам міліцыянтаў, прысутнічае і Святлана Вашэцкова ў масцы. Паводле пратаколу, яна «4 кастрычніка ўзяла актыўны ўдзел у несанкцыянаваным вулічным шэсці па маршруце «праспект Перамогі – праспект Маскоўскі – вуліца Церашковай» і, узяўшыся за рукі з іншымі ўдзельнікамі, рухалася ў кампаніі

грамадзянаў, якія трымалі бел-чырвона-белыя сцягі і выкрыквалі лозунгі».

Сябе на відэа жанчына не апазнала і прызнаваць віну катэгарычна адмовілася. Сказала, што ў гэты дзень хадзіла ў крамы.

Пададзеных доказаў аказалася недастаткова, і суддзя вырашыў выклікаць у суд сведкаў.

На другім пасяджэнні 28 кастрычніка ў якасці сведак выступілі супрацоўнік міліцыі Віталь Праліч, які напісаў

рапорт, і загадчык кафедры грамадзянскага права і грамадзянскага працэсу юрфаку ВДУ Ігар Шматко.

Ім яшчэ раз прадэманстравалі тэя відэазапісы.

Загадчык кафедры, на якой больш за 10 гадоў працуе разам са Святланай, не змог апазнаць яе. Затое супрацоўнік МУС Віталь Праліч, які з ёй амаль незнаёмы і бачыў яе толькі аднойчы (жанчына прыходзіла ў аддзяленне на прафілактычную размову), заявіў, што гэта яна – і ніякіх сумневаў быць не можа.

На пытанне суддзі, як ён яе апазнаў, Праліч адказаў: «Знешні выгляд не дае аніякіх сумневаў, што гэта яна, таму што на відэа за 4 кастрычніка куртка, у якой яна знаходзіцца на відэа, была на ёй падчас прафілактычнай гутаркі». Пры гэтым міліцыянт заявіў, што на размову яна прыходзіла ў масцы і ейнага твару ён не пабачыў.

Супрацоўніца ўніверсітэту заявіла на гэта, што гэта суб'ектыўна, бо ў такіх куртках ходзіць паўгорада.

Суддзя зрабіў перапынак, каб азнаёміцца з відэазапісамі з іншых адміністрацыйных спраў за ўдзел у шэсці 4 кастрычніка, якія ўжо былі разгледжаныя раней – раптам там будуць якія-небудзь доказы. Пасля перапынку агледзелі яшчэ некалькі відэафрагментаў, у тым ліку і відэа з распыленнем міліцыянтамі газу супраць мірных грамадзянаў, але ніякіх дадатковых доказаў не было знойдзена.

Тым не менш, гэта не перашкодзіла Уладзіміру Царыкаву аштрафаваць выкладчыцу. Прызначанае пакаранне – 12 базавых велічынь (324 рублі).

Адразу пасля суду над Вашэцьковай былі затрыманыя актывісты Андрэй Кулакоў і Караліна Цярэнцьева, якія прыйшлі падтрымаць выкладчыцу. Прычыну затрымання міліцыянты не патлумачылі.

30.10.2020 30 кастрычніка Першамайскі суд Віцебску аштрафаваў віцебскую актывістку Таццяну Севярынец на 810 беларускіх рублёў (ч.3 арт. 23.34 КаАП). Суддзя Вераніка Барысава прызнала калектыўны паход у Віцебскі гарвыканкам несанкцыянаваным масавым шэсцем, хаця дэлегацыю з трох чалавек у гарадскім выканаўчым камітэце прынялі.

Паводле міліцэйскага пратаколу, 12 кастрычніка Таццяна Севярынец парушыла парадак

арганізацыі масавага мерапрыемства і ўзяла актыўны ўдзел у несанкцыянаваным вулічным шэсці. Супрацоўнікі МУС сцвярджалі, што жанчына знаходзілася ў групе грамадзянаў, якія выказвалі свой пратэст супраць вынікаў выбараў прэзідэнта, пляскала ў далоні, выгуквала лозунгі грамадска-палітычнага характару. Дзеянні кваліфікаваныя паводле ч.3 арт. 23.34 КаАП.

З пратаколам Таццяна Севярынец не пагадзілася і ягоны змест, «ад першага да апошняга слова», назвала няпраўдай. Адзінае, што адпавядала рэчаіснасці, паводле Таццяны, дык гэта толькі маршрут руху ад ГЦ «Марка-Сіці» да будынку Віцебскага гарвыканкаму. На судзе Севярынец патлумачыла, што «ішлі спакойна, ніхто не мітынгаваў, абмяркоўвалі тое, пра што збіраліся размаўляць у гарвыканкаме, пакуль чакалі адказу з гарвыканкаму, праспявалі «Купалінку».

«Мэта, з якой мы сабраліся з жанчынамі, была зусім іншая, а ў пратаколе – казкі Шахеразады. Ведаючы, што ў панядзелак а 15-й гадзіне мусяць сабрацца людзі сталага веку з багатым жыццёвым досведам, я вырашыла, што гэта добрая нагода схадзіць у гарвыканкам. Запішамся на прыём альбо нас прымуць адразу. Мы хацелі найперш пагаварыць з Заранкіным, нагадаць, што ўлада – для народу, а не народ для ўлады. Хацелі патлумачыць, чаму людзі выходзяць, папрасіць, каб таго гвалту, які адбываецца на нашых вуліцах, не чынілася больш», – патлумачыла Таццяна Севярынец.

У гарвыканкаме дэлегацыю з трох чалавек прыняў начальнік аддзелу па працы са зваротамі грамадзянаў Ўладзімір Вераб'ёў. Яны паразмаўлялі і запісаліся на прыём на сераду. Сустрэча адбылася а 8-йраніцы.

«Мы ішлі, каб сказаць уладам: хопіць гэтага гвалту на вуліцах Віцебску! Замест гэтага ў Дзень маці мяне затрымалі, і я правяла ў РАУСе амаль суткі. Ведаецца, усе гэтыя суды і пратаколы людзей не спыняць. З людзьмі так нельга! Як настаўнік, я ведаю, што самы горшы метада працы – гэта гвалт... Мы ўсе хочам, каб нас разумелі. І калі нас улада пакрыўдзіла, то як можна маўчаць? У нас не было масавага шэсця. Так, мы ішлі разам, але мы ішлі ў канкрэтнае месца», – сказала Таццяна Севярынец.

Падчас разбору былі прагледжаны відэаматэрыялы, якія паступілі ў суд. Яны не засведчылі актыўнага ўдзелу Севярынец у мерапрыемстве. Але суддзя Вераніка Барысава ўбачыла ў дзеяннях Таццяны Севярынец склад правапарушэння і аштрафавала яе на 30 базавых велічынь (810 рублёў).

02.11.2020 Суд Першамайскага раёну Віцебску 2 лістапада вынес папярэджанне 64-гадовай віцяблянцы Таццяне Зеляновай за ўдзел у мірным маршы 30 жніўня (ч.1 арт. 23.34 КаАП). Пенсіянерка назвала на судовым паседжанні выстаўленыя ў дачыненні яе абвінавачанні смеху вартымі.

Справу пенсіянеркі Таццяны Зеляновай разбіраў суддзя Вераніка Барысава. Міліцыянты абвінавацілі Зелянову ў актыўным удзеле ў несанкцыянаваным масавым мерапрыемстве – шэсці, якое адбылося ў Віцебску 30 жніўня. Паводле пратаколу, жанчына 40 хвілін рухалася ў складзе калоны маніфэстантаў ад ГЦ «Трыю» да крамы «Карона» на скрыжаванні пр. Будаўнікоў і вул. Чкалава.

Зелянова віну не прызнала, сцвердзіўшы, што ад «Трыю» да «Кароны» можна прайсці за 5 хвілін нават павольным крокам. Патлумачыла суду, што выйшла з дому, каб наведаць аптэку ў «Кароне», і прайшла гэтую адлегласць па ходніках разам з маніфэстантамі.

«Смеху вартае абвінавачанне ў дачыненні чалавека, які проста выйшаў з дому і ішоў 5 хвілін па тратуары! І гэтым абвінавачаннем займаўся дзясятка супрацоўнікаў цягам двух месяцаў! Як такое можа быць?» – здзіўлялася Таццяна Зелянова.

Па словах пенсіянеркі, яна ніяк не магла актыўна ўдзельнічаць у шэсці, бо несла ў руках сумку, таму «нават пляскаць у далоні не магла».

Пасля прагляду відэадоказаў суддзя

Вераніка Барысава палічыла віну віцяблянкі даказанай і вынесла ёй папярэджанне.

На думку Таццяны Зеляновай, суддзя прыняла «чалавечае рашэнне». Тыдзень таму Зелянову ўжо судзілі за правапарушэнне паводле ч.1 арт. 23.34 КаАП, але тады пакаралі штрафам у памеры 2 базавыя велічыні (54 рублі).

Таксама 2 лістапада паводле артыкулу 23.34 КаАП былі пакараныя штрафамі Алесь Красікава (8 базавых велічынь) і Леанід Пятроў (4 базавыя велічыні). Іхнія справы разгледзіліся адпаведна судамі Кастрычніцкага і Чыгуначнага раёнаў.

03.11.2020 Віцебскага актывіста Андрэя Кулакова, больш вядомага як уладальніка «Жывемабіля», суд Кастрычніцкага раёну Віцебску аштрафаваў 3 лістапада на 15 базавых велічынь за дробнае хуліганства (арт. 17.1 КаАП). Справу Кулакова разглядаў суддзя Мікалай Атрахімовіч.

Актывіст быў затрыманы 28 кастрычніка супрацоўнікамі міліцыі проста на выхадзе з будынку суду Кастрычніцкага раёну, куды ён прыйшоў на працэс падтрымаць сваіх сяброў. Двое сутак Андрэй Кулакоў правёў у СІЗА, пасля чаго быў вызвалены да суду.

Згодна з пратаколам, Кулакоў, «знаходзячыся каля будынку суду, з хуліганскіх намераў у прысутнасці старонніх асобаў дэманстраваў жэсты ў выглядзе сярэдняга пальца левай рукі ў бок аўтамабіля». У тым аўто сядзелі трое супрацоўнікаў міліцыі, пры гэтым адзін з іх здымаў на відэакамеру.

Як растлумачыў на судзе ўчастковы міліцыянт, яны знаходзіліся там, бо «ажыццяўлялі ахову грамадскага парадку пры правядзенні несанкцыянаваных масавых мерапрыемстваў».

Якія масавыя мерапрыемствы праводзіліся ў той дзень каля будынку суду, супрацоўнік МУС не патлумачыў.

Кулакоў жа заявіў, што такім жэстам ён нікога не думаў пакрыўдзіць, а толькі хацеў «папрасіць людзей спыніць відэаздымкі», хацеў даць ім зразумець, што бачыць, як яго здымаюць.

Уладальнік «Жывемабіля» папрасіў участкавага і суддзю патлумачыць, на падставе якога закону гэты канкрэтны жэст з'яўляецца забароненым, і прывёў у прыклад нядаўні выпадак з дацэнтам лінгвістычнага ўніверсітэту Валерыем Пішчыкам, які дэманстраваў падобныя жэсты сваім студэнтам. Ні міліцыянт, ні суддзя нічога не змаглі адказаць на гэта.

Выслухаўшы выступы сведак і прагледзеўшы відэа, суддзя Мікалай Атрахімовіч прызнаў Андрэя Кулакова вінаватым у дробным хуліганстве і прыняў рашэнне аштрафаваць актывіста на 15 базавых велічынь (405 рублёў).

05.11.2020 Суд Першамайскага раёну Віцебску 5 лістапада пастанавіў пакараць вядомага віцебскага актывіста Міколу Качурца адміністрацыйным арыштам на 15 сутак за ўдзел у вулічным шэсці, якое адбылося 20 верасня. На суд Мікола Качурэц не прыйшоў. Ягоную справу разглядала суддзя Вераніка Барысава.

Паводле міліцэйскага пратаколу, Мікалай Качурэц 20 верасня «рухаўся ў групе грамадзян, якія скандавалі «Жыве Беларусь!» і пляскалі ў далоні». На першым паседжанні, якое прайшло 3 лістапада, сведкам з боку міліцыі выступіў намеснік начальніка аддзела аховы правапарадку і прафілактыкі Першамайскага РАУС маёр Вадзім Склімянок. Ён паведаміў, што Качурэц з'яўляецца злосным парушальнікам заканадаўства аб масавых мерапрыемствах і што сёлета ўжо 4 разы прыцягваўся да адміністрацыйнай адказнасці паводле арт. 23.34 КаАП.

Вінаватасць актывіста міліцыянты даказвалі і праз відэазапісы, зробленыя падчас шэсця, на якіх маёр Склімянок пазнаў абвінавачанага. Але 3 лістапада, з прычыны адсутнасці Качурца, рашэнне суддзя не агучыла.

У чацвер 5 лістапада суддзя Вераніка Барысава паведаміла, што міліцэйская брыгада выязджала на месца пражывання Мікалая Качурца, але яго не знайшла. «Дзверы зачыненыя і падпёртыя рыдлёўкай», – рапартавалі супрацоўнікі МУС.

Зважаючы на гэтыя абставіны, суддзя вырашыла завяршыць справу без удзелу абвінавачанага і вынесла вердыкт: прызнаць Міколу Качурца вінаватым у правапарушэнні паводле ч.3 арт. 23.34 КаАП і пакараць яго адміністрацыйным арыштам на 15 сутак.

Апошні раз Качурца затрымлівалі 9 жніўня. Пры затрыманні яго моцна збілі амапаўцы. Суд, які адбыўся 12 жніўня ў ІЧУ, прысудзіў яму 15 сутак адміністрацыйнага арышту, якія Мікола Качурэц да канца не адбыў – быў вызвалены 14 жніўня разам з іншымі затрыманымі. Цяпер, у выпадку затрымання, не адбытыя раней 10 сутак могуць дадаць да прысуджаных 15-ці.

Мікола Качурэц прыныпова не ходзіць на суды, бо лічыць іх залежнымі ад чалавека, які ў Беларусі прызначае суддзяў.

05.11.2020 Аляксандр Баярын – вядомы ў Віцебску стваральнік унікальных гітар. 25 кастрычніка ён далучыўся да шэсця грамадзян, якія мірна пратэставалі супраць міліцэйскага гвалту і беззаконня ў краіне. Мужчына прайшоў у калоне ўсяго ад плошчы Леніна да плошчы Свабоды, аднак патрапіў у кадры міліцэйскіх відэаздымак. На яго завялі адміністрацыйную справу, якую 5 лістапада разгледзеў суд Кастрычніцкага раёну.

Справу Аляксандра Баярына разбіраў суддзя Уладзімір Царыкаў. Гітарны майстар быў абвінавачаны ва ўдзеле ў несанкцыянаваным вулічным шэсці (ч.1 арт. 23.34). У міліцэйскім пратаколе сцвярджалася, што Баярын «рухаўся ў кампаніі грамадзян, якія скандавалі «Жыве Беларусь!», «Забастоўка!», выкрыквалі іншыя лозунгі».

Віцяблянін віны не прызнаў, хоць не адмаўляў, што рухаўся ў калоне.

«Я вельмі паважаю меркаванне людзей – педагогаў, лекараў, студэнтаў. І мне здавалася, што трэба праявіць салідарнасць. Актыўна ўдзельнічаць у працэсах я не магу, таму хацеў

падтрымаць людзей хаця б сваёй прысутнасцю», – патлумачыў удзел у акцыі Баярын (мужчына мае другую групу інваліднасці).

У якасці доказаў вінаватасці мужчыны міліцыянты падалі ў суд відэазапісы з мірнага шэсця, на якіх Баярын пазнаў сябе.

Перад тым як агучыць рашэнне, суддзя некаторы час вагаўся. Запытаўся ў Аляксандра, ці будзе хадзіць на шэсці ў

будучым. «Што падкажа сумленне, тое і буду рабіць», – адказаў мужчына.

«А ці зрабілі вы для сябе правільныя высновы?» – зноў запытаўся суддзя, робячы акцэнт на слове «правільныя». «Мы зараз усе спрабуем асэнсаваць, якія ж высновы для нас правільныя», – парыраваў Аляксандр Баярын.

Суддзя Уладзімір Царыкаў пастанавіў прызнаць Аляксандра Баярына вінаватым у парушэнні заканадаўства аб масавых мерапрыемствах і пакараць яго штрафам у памеры 2 базавыя велічыні (54 рублі).

Аляксандр Баярын атрымлівае пенсію, якая складае, з ягоных словаў, 260 рублёў на месяц.

06.11.2020 У Полацкім судзе 4 лістапада намеснік старшыні суду Уладзімір Бясецкі пакараў на 7 сутак адміністрацыйнага арышту Генадзя Бердзянёва за ўдзел у масавым мерапрыемстве 25 кастрычніка. Генадзь сцвярджаў на судзе, што «выказваў сваё меркаванне індывідуальна, пратэстуючы супраць затрымання мірных грамадзян».

Генадзя Бердзянёва затрымала міліцыя 25 кастрычніка, калі ён ішоў наперадзе групы грамадзян з накінутым на плечы бел-чырвона-белым сцягам. Яго пратрымалі ў ізалятары часовага ўтрымання (ІЧУ) Полацку 3-е сутак.

На судзе спадар Генадзь расказаў, што, даведаўшыся з паведамлення МУС аб затрыманні 280 грамадзян у Беларусі за мірны выхад на вуліцу супраць катаванняў і падтасоўкі вынікаў выбараў, прыняў 25 кастрычніка індывідуальнае, спантаннае рашэнне выказаць сваё меркаванне наконт гэтых падзей і выйсці на вуліцу з дзяржаўным сімвалам 1991-95 гг. – бел-чырвона-белым сцягам.

Генадзь Бердзянёў патлумачыў, што лічыць свае дзеянні адпаведнымі заканадаўству Беларусі, у якім прыярытэтны прынцып вяршэнства права, а не закона.

«Маё права мець і свабодна выказаць уласнае меркаванне замацаванае ў артыкуле 33 Канстытуцыі, якая мае найвышэйшую заканадаўчую сілу ў Беларусі згодна з законам аб нарматыўных актах. Мною ажыццяўляліся гэтыя правы сумленна і разумна», – заявіў актывіст.

Між тым, дзеянні міліцыі Генадзь назваў несумленнымі. Патлумачыў чаму.

«Па-першае, ніхто масавае мерапрыемства 25 кастрычніка не арганізоўваў. У кожным разе, мне нічога не вядома пра арганізацыю масавага мерапрыемства. Па-другое, я прыняў рашэнне аб

спосабе выказвання меркавання наконт важнай грамадскай падзеі індывідуальна, без удзелу іншых асоб. Па-трэцяе, маё рашэнне было спантаным і патрабавала неадкладнага рэагавання з прычыны грамадскай важнасці падзей, таму я не мог арганізоўваць масавае мерапрыемства ў адпаведнасці з законам аб масавых мерапрыемствах», – сказаў Генадзь Бердзянёў.

«Адпаведна закон аб масавых мерапрыемствах мае прававыя дзеянні не рэгулюе. У Канстытуцыі абвяшчаецца: «Кожнаму гарантуецца свабода меркаванняў, перакананняў і іх свабоднае выказванне». Згодна з законам, суды ажыццяўляюць правасуддзе на аснове Канстытуцыі і прынятых у адпаведнасці з ёй нарматыўных прававых актаў. Закона аб свабодзе выказвання меркавання ў Беларусі няма, таму я кіраваўся непасрэдна артыкулам 33 Канстытуцыі», – патлумачыў абвінавачаны.

Спадар Генадзь, які на той момант адседзеў ужо тое сутак, прапанаваў суду кампраміснае рашэнне: «Калі суд, кіруючыся Канстытуцыяй, якім-небудзь законам і сваім унутраным перакананнем, прыме рашэнне аб прыцягненні мяне да адказнасці, то прапаную прызначыць мне 3 сутак арышту, якія я ўжо адбыў у ІЧУ. У гэтым выпадку я не буду абскарджваць гэтае рашэнне суду, маючы на ўвазе неэфектыўнасць судовай абароны ў Беларусі 2020 года».

Аднак суддзя Уладзімір Бясецкі на такі кампраміс не пайшоў. «Прызначыць сем сутак арышту», – агучыў рашэнне.

Генадзь прасіў вярнуць яму сцяг, які быў далучаны да справы, але суддзя адмовіў.

Гэта ўжо трэцяе адміністрацыйнае пакаранне Генадзя Бердзянёва за апошнія тры месяцы (два арышты і штраф у памеры 5 базавых велічынь).

10.11.2020 Суд Кастрычніцкага раёну Віцебску 10 лістапада разгледзеў адміністрацыйную справу ў дачыненні студэнткі віцебскага медуніверсітэту Паліны Нітчанка, якую міліцыянты звінавацілі ва ўдзеле ў несанкцыянаваным пікетаванні 26 кастрычніка. Суд прызнаў студэнтку вінаватай і пакараў штрафам у памеры 24 базавыя велічыні.

26 кастрычніка студэнты-медыкі выйшлі да фантану каля галоўнага корпусу ВДМУ і разам спелі некалькі песень – «Перамен!» і «Тры чарапахі» і папляскалі ў далоні. Людзі ў цывільным здымалі іх на камеры. Падчас акцыі былі затрыманыя 4 чалавекі.

Справу Паліны Нітчанка разглядаў 10 лістапада суддзя Уладзімір Царыкаў. У якасці доказаў вінаватасці студэнткі ў правапарушэнні паводле ч.3 арт. 23.34 КаАП міліцыянты падалі ў суд відэазапіс «несанкцыянаванага пікетавання».

Сваёй віны Паліна не прызнала. Тым не менш суддзя Царыкаў палічыў віну студэнткі цалкам даказанай і аштрафаваў яе на 24 базавыя велічыні (648 рублёў).

«Лічу гэта несправядлівым і няправільным. Асабліва няправільна тое, што пасля гэтага пачынаецца яшчэ ціск з боку адміністрацыі навучальнай установы. Але вінаватай у правапарушэнні я сябе не лічу», – сказала пасля суду Паліна Нітчанка.

Яна збіраецца абскарджваць рашэнне аб пакаранні штрафам у Віцебскім абласным судзе. Паліну Нітчанка прыцягвалі да адказнасці паводле арт. 23.34 ужо ў другі раз. Раней яе судзілі за ўдзел у вулічным шэсці, якое прайшло ў Віцебску 20 верасня. Праз 4 дні пасля акцыі дзяўчыну затрымалі і на тое сутак кінулі за кратамі СІЗА. 12 кастрычніка суд аштрафаваў студэнтку на 20 базавых велічынь.

11.11.2020 У кватэру да Аляксандра Мацеюка 11 лістапада прыйшлі з пракурорскай санкцыяй на агляд некалькі супрацоўнікаў Чыгуначнага РАУС гораду Віцебску. Падставай для ператрусу паслужыў фотаздымак, змешчаны ў адным з віцебскіх паблікаў...

Як заявілі міліцыянты, напярэдадні ў тэлеграм-канале «Віцебск неверагодны» з'явілася фота, на якім некалькі чалавек стаяць у канцы вуліцы Цітова каля абеліску і трымаюць у руках бел-чырвона-белы сцяг. Супрацоўнікі МУС вырашылі, што адзін з іх – Аляксандр Мацяюк, хоць твараў на фотаздымку, які прадэманстравалі міліцыянты, разабраць немагчыма. Адміністрацыйнага пратаколу міліцыянты не складалі.

Актывіст заявіў, што не мае да гэтай фатаграфіі ніякага дачынення.

Тым не менш, міліцыянты пачалі праводзіць агляд памяшкання, заявіўшы, што іх цікавіць забароненая сімволіка. На пытанне актывіста, а якая ў нас у краіне сімволіка забароненая, адзін з супрацоўнікаў адказаў: «Ну не забароненая, а незарэгістраваная».

Нічога цікавага для сябе не знайшоўшы, супрацоўнікі РАУС сышлі.

Для актывіста так і засталася загадкай, на якой падставе пракурор даў санкцыю для правядзення агляду памяшкання. На думку Аляксандра Мацеюка, сённяшні ператрус можна патлумачыць толькі як спробу запалохаць актывіста ды тых грамадзян, якія працягваюць выходзіць на масавыя акцыі пратэсту.

Аляксандр Мацяюк пасля прэзідэнцкіх выбараў правёў 11 сутак за кратамі ІЧУ. Адны суткі засталіся неадбытыя.

12.11.2020 Каб падтрымаць актывістку, у суд Кастрычніцкага раёну Віцебску 12 лістапада прыйшло некалькі дзясяткаў чалавек. Але суддзя Уладзімір Царыкаў вырашыў праводзіць працэс у сваім кабінэце, куды змаглі патрапіць толькі некалькі слухачоў.

На першым паседжанні адміністрацыйнага працэсу паводле ч.3 арт.23.34, распачатага ў дачыненні ўжо былой навучэнкі тэхналагічнага каледжа Сафіі Цярэнцэвай, суду бракавала доказаў, каб пакараць актывістку. Справу па двух пратаколах накіравалі на дапрацоўку.

Першы пратакол быў складзены за пікетаванне 29 кастрычніка, які дзяўчына зладзіла, каб падтрымаць затрыманых у той дзень студэнтаў медуніверсітэту. За той пікет Сафія Цярэнцэва была адлічаная з каледжа, затрыманая проста ў кабінэце дырэктаркі і змешчаная ў СІЗА, дзе правяла тры сутак.

Другі пратакол міліцыянты склалі на падставе апублікаванага ў сацсетках фотаздымку дзяўчыны са звязанымі рукамі і плакатам «Free Marfa» (палітзняволеная Марфа Рабкова – актывістка ПЦ «Вясна», абвінавачаная па крымінальным артыкуле і кінутая ў СІЗА). Супрацоўнікі МУС сцвярджалі ў пратаколе, што на фота – Сафія Цярэнцэва, і вінавацілі яе ў парушэнні заканадаўства аб масавых мерапрыемствах. Аднак не змаглі даказаць, што «несанкцыянаваны пікет» зладзіла менавіта Сафія.

«Суд высветліў, што мае недастаткова доказаў, каб абвінаваціць мяне ў гэтым. Таму на фота была – абсалютна дакладна! – не я», – запэўніла пасля суду актывістка.

Па першым жа пратаколе суддзя Уладзімір Царыкаў палічыў віну даказанай і вырашыў аштрафаваць дзяўчыну на 25 базавых велічынь (675 рублёў).

«Я спадзявалася, што мне дадуць 3-е сутак, якія я ўжо адседзела ў СІЗА. А так гэтыя «суткі», па сутнасці, сышлі ў нікуды», – пракаментавала рашэнне суддзі дзяўчына. «Мабыць, суддзя вырашыў, што проста суткі будуць для мяне недастатковай мерай пакарання», – дадала.

Варта адзначыць, што адразу пасля таго, як актывістку адлічылі з каледжа, ад яе запатрабавалі ехаць на адпрацоўку ў Мёрскі раён. Але грамадскія актывісты і

сябры Сафіі за адзін дзень знайшлі для яе працу ў Віцебску.

16.11.2020 Паводле звестак віцебскіх праваабаронцаў, міліцыянты затрымалі каля 25 удзельнікаў мірнага шэсця, прысвечанага памяці беларуса Рамана Бандарэнкі, які быў жорстка збіты невядомымі і памёр у менскім шпіталі. Марш памяці прайшоў у Віцебску 15 лістапада. Удзел у шэсці ўзяла каля 300 віцяблян.

Па словах праваабаронцаў, 15 лістапада ў Віцебску былі затрыманыя 25 чалавек. Пасля складання пратаколаў у аддзяленнях міліцыі, 20 з іх трапілі ў ізалятар часовага ўтрымання, які

зараз месціцца ў будынку віцебскага СІЗА-2. Праваабаронцы мяркуюць, што затрыманыя прабудуць у ізалятары двое-трое сутак да судаў. Прынамсі пра працэсы над «палітычнымі», якія б прайшлі на наступны дзень (у панядзелак 16 лістапада), нам невядома.

«У дачыненні да затрыманых паводле арт. 23.34 улады выбіраюць зараз самыя жорсткія меры. Ім важна, каб чалавек як мага больш часу правёў пад вартай. Таму, хутчэй за ўсё, многія затрыманыя застануцца за кратамі да серады», – мяркуе прадстаўнік БХК у Віцебску і Віцебскай вобласці Павел Левінаў.

Дакладна вядома, што ў нядзелю 15 лістапада былі затрыманыя Аляксандр Канашонак, Юлія Атрошчанка, Аліна Грышанава, Сяргей Прахін, Кацярына Голубева (адпусцілі), незалежныя журналісты Алесь Пілецкі і Ігар Мацвееў (журналістаў выпусцілі з РАУС без складання пратаколаў). Прозвішчы астатніх затрыманых высвятляюцца.

Калона віцяблян прайшла 15 лістапада ад ратушы да плошчы Леніна і па супрацьлеглым баку вуліцы спусцілася да фантану «Тры ракі», каля ГЦ «Пасаж» дарогу людзям перагарадзіў заслон з міліцыянтаў і людзей у вайсковай форме. Затрыманні адбываліся каля тэатру «Лялька», на Пушкінскім мосце, у іншых месцах.

Таксама стала вядома, што ў Менску затрымлівалі віцебскую лекарку-анколага Ганну Гайдаш. Паводле інфармацыі Праваабарончага цэнтра «Вясна», 15 лістапада ў Беларусі падчас пратэставых акцый было затрымана як мінімум 1291 чалавек.

17.11.2020 17 лістапада суд Першамайскага раёну Віцебску разгледзеў справу аб адміністрацыйным правапарушэнні ў дачыненні да журналісткі-фрылансеркі Алены Шабуні. Віцяблянку абвінавацілі ў незаконным вырабе і распаўсюдзе прадукцыі СМІ (ч.2 арт.22.9 КаАП). Суддзя Вераніка Барысава прызнала Шабуню вінаватай і аштрафавала на 35 базавых велічынь.

Перад пачаткам судовага паседжання суддзя Вераніка Барысава запатрабавала, каб «у сувязі са складанай эпідэміялагічнай сітуацыяй» у зале, акрамя Алены Шабуні, засталіся толькі чатыры асобы. Астатнія слухачы вымушаныя былі пакінуць залу судовых паседжанняў.

На пачатку працэсу абвінавачаная журналістка звярнула ўвагу суду на тое, што прынятыя ў краіне законы перашкаджаюць грамадзянам здзяйсняць правы, замацаваныя ў

Канстытуцыі. І акурат «высокі суд мусіць абараняць правы грамадзянаў».

Паводле пратаколу, Алена Шабуня без акрэдытацыі ў якасці журналіста замежнага тэлеканалу вырабіла відэаматэрыял, які 1 лістапада быў размешчаны на сайце «Белсату». Сюжэт называўся «Чыноўнікі выгналі святара».

У пратаколе адсутнічалі канкрэтныя дата і час, калі журналістка ўчыніла правапарушэнне. Гэтак, верагодны адрэзак часу вымяраўся міліцыянтамі ажно чатырма днямі – ад 29 верасня да 1 лістапада.

«У той момант, калі я пачула, што ксяндза Юрыя Вілька, які цягам 20 гадоў нёс людзям святло, вучыў дабру і любові, вучыў слову Божаму беларусаў, чыноўнікі выганяюць з краіны, скасоўваюць дазвол на душпастырскую дзейнасць, я паехала да яго ў Варапаева, каб з ім асабіста пазнаёміцца, хаця я – верніца пратэстанцкай царквы», – патлумачыла Шабуня матывы сваёй паездкі ў Варапаева.

Алена Шабуня расказала, што яна, як журналіст-фрылансер, размясціла свой матэрыял у Фэйсбуку, але на сайце тэлеканалу «Белсат» яна яго не размяшчала, бо такой тэхнічнай магчымасці не мае. Ад таго, што брала ў грамадзянаў інтэрв'ю і асабіста падрыхтавала матэрыял для публікацыі, не адмаўлялася.

У якасці сведкаў па адміністрацыйнай справе пры дапамозе Skype з суду Пастаўскага раёну былі апытаныя жыхары вёскі Варапаева Марыя Лаўніковіч і Валянціна Ламачэўская. Грамадзянкі засведчылі, што 29 верасня ў варапаеўскім касцёле св. Міхаіла Арханёла праходзіла парафіяльнае свята, на якім вернікі развітваліся са сваім святаром Юрыем Вількам. Пасля службы каля касцёлу абедзве жанчыны далі інтэрв'ю журналістам мясцовага, як яны меркавалі, тэлеканалу «Паставы ТВ». Алену Шабуню яны не запамнілі і па відэасувязі не змаглі апазнаць у ёй тую самую журналістку, якая размаўляла ў той дзень з імі.

У якасці доказу адміністрацыйнага правапарушэння ў судзе быў прагледжаны відэасюжэт, адзняты Аленай Шабуняй і Змітром Лупачом ў Варапаеве. Дарэчы, журналіста з Глыбокага Змітра Лупача ўжо аштрафавалі за выраб гэтага сюжэту на 40 базавых велічыняў.

Пасля прагляду сюжэту Алена Шабуня зазначыла, што ў сучаснай Беларусі паўтараецца амаль тая самая гісторыя, якая адбывалася 100 гадоў таму, калі бальшавікі пачалі разбураць храмы і забіваць святароў.

«Прайшло 30 гадоў пасля развалу савецкай улады, але ў нас нічога не змянілася па сутнасці. Не адбылося пакаяння за грахі камунізму», – сказала Алена Шабуня.

Суддзя Вераніка Барысава палічыла факт правапарушэння, учыненага Аленай Шабуняй, даказаным і аштрафавала журналістку на 35 базавых велічыняў (945 рублёў).

17.11.2020 13 лістапада ў сябра левай партыі «Справядлівы свет»

падпалкоўніка запасу Вадзіма Кузьміна міліцыянты Чыгуначнага РАУС Віцебску канфіскавалі паляўнічую стрэльбу і боезапасы. І гэта пры тым, што дзесяць дзён таму Кузьміну працягнулі дазвол на захоўванне і нашэнне зброі.

Як таго патрабуе закон, Вадзім Кузьмін своечасова прайшоў медкамісію, аплаціў дзяржаўную пошліну, паліклінічныя паслугі і паслугі псіхіятра, атрымаў пасведчанне, але гэта не ўратавала яго ад міліцэйскага свавольства.

«У пятніцу прыходзяць міліцыянты і, спасылаючыся на тое, што я нібыта не начую на месцы пражывання, на перыяд адміністрацыйнага расследавання, якое ўжо распачатае, забіраюць зброю на захоўванне ў міліцыю. Прычым двое з трох міліцыянтаў выступілі ў якасці панятых. У сувязі з выстаўленымі абвінавачаннямі жонка адрэагавала вельмі эмацыйна: «Вы што з глузду з'ехалі?» Але хіба з імі мае сэнс спрачацца?» – абураецца Кузьмін.

Ён прыгадвае, што непасрэдна перад працягненнем дазволу ўжо прыходзілі правяраць стрэльбу і ўмовы яе захоўвання. Праверкі такія адбываліся часта, па тры-чатыры разы, перад усімі выбарамі. Але зазвычай прыходзілі жанчыны.

Гэтым разам прыйшлі тры супрацоўнікі МУС, склалі акт. Загадзя ў дзверы засунулі цыдулку з просьбай ад 8.00 да 13.00 забяспечыць доступ да зброі.

«Але ж прыйшлі не правяраць, а адбіраць. Сунулі ў нос пасведчанне, я не паспеў разгледзець, назвалі, праўда, прозвішчы, але без званняў і пасадаў. Адабралі. Я пайшоў у пракуратуру, напісаў скаргу, прыклаў паляўнічы білет, сведчанні суседзяў», – расказвае Вадзім Кузьмін.

У скарге зазначыў, што міліцыя не патлумачыла прычыну канфіскацыі зброі. Ніякіх парушэнняў захоўвання паляўнічай стрэльбы на працягу сямі гадоў не было. Спасылкі на тое, што ён не начуе ўдома, лічыць надуманымі. Праверыць ягонае месцазнаходжанне можна праз аналіз білінгу асабістага тэлефону і багатую сістэму відэаназірання, размешчаную ў раёне чыгуначнага вакзалу, дзе ён жыве разам з жонкай.

Стрэльба цягам 7 гадоў захоўваецца па месцы ягонага непасрэднага пражывання. Кузьмін даглядае маці. За гэты перыяд ніякіх адміністрацыйных спраў у дачыненні да яго не заводзілася, не было нават дробных заўвагаў з боку праваахоўных органаў.

Праўда, Кузьмін з'яўляецца вельмі актыўным удзельнікам усіх выбарчых кампаній, што можа мець простае ці апасродкаванае дачыненне да канфіскацыі паляўнічай зброі.

Кузьмін лічыць, што канфіскацыя стрэльбы адбылася з надуманай прычыны і, магчыма, як помста за актыўную грамадзянскую пазіцыю.

19.11.2020 19 лістапада ў адміністрацыі Першамайскага раёну Віцебску адбылося пасяджэнне камісіі па справах няпоўнагадовых, на якім разглядалася адміністрацыйная справа ў дачыненні да навучэнца політэхнічнага ліцэю Руслана Яневіча. За ўдзел у несанкцыянаваным шэсці камісія вынесла Руслану папярэджанне (ч.1 арт. 23.34 КаАП).

Паводле пратаколу, 20 верасня Руслан Яневіч «узяў актыўны ўдзел у несанкцыянаваным шэсці», «скандаваў

антыдзяржаўныя лозунгі».

Акрамя пратаколу і рапарту, іншых доказаў вінаватасці хлопца не было. На прадэманстраваным відэа Руслан сябе не пазнаў. З відэафайлаў не вынікала, што ён быў удзельнікам шэсця. На гэта звярнуў увагу і адвакат, і сам Руслан, але камісія заўвагу праігнаравала.

Таксама камісія адзінагалосна адмовіла Руслану Яневічу ў хадайніцтве зрабіць відэазапіс прадэманстраванага відэасюжэту.

Вывучыўшы матэрыялы, пададзены ў камісію, яе сябры палічылі, што гэтага дастаткова для вырашэння адміністрацыйнай справы. Руслан Яневіч вінаватым сябе ва ўчыненні адміністрацыйнага правапарушэння не прызнаў. Але, на погляд камісіі па справах няпоўнагадовых, яна «знайшла сваё пацверджанне».

Змякчальнымі абставінамі старшыня камісіі Марына Навіцкая палічыла факт, што на момант учынення правапарушэння Руслану не было 18 гадоў, а таксама тое, што ён мае статус сіраты.

Прапанавала выбраць у якасці меры спагнання для Руслана папярэджанне. Амаль усе сябры камісіі падтрымалі прапанову (адзін сябра падчас галасавання ўстрымаўся).

«Я мяркую, што камісіі па справах няпоўнагадовых – гэта анахранізм, бо атрымліваецца, што людзі без юрыдычнай адукацыі, якія слаба разбіраюцца ў заканадаўстве, надзеленыя ўладай вяршыць лёсы няпоўнагадовых, то бок лёсы будучыні Беларусы. Калі са словаў старшыні камісіі гучыць фраза, што Канстытуцыя рэгламентуецца законамі Рэспублікі Беларусь, то гэтым усё сказана, і мне дадаць няма чаго...» – выказаўся пасля пасяджэння камісіі віцебскі праваабаронца Павел Левінаў.

«Я вельмі рада, што лёс мяне пазнаёміў з гэтым хлопцам. Ён – сірата. Ён вырас у дзяржаўнай установе, у дзіцячым доме, але вырас чалавекам, які адчувае справядлівасць, які адчувае межы праўды і хлусні. Як настаўніцу з вялікім стажам, мяне гэта вельмі цешыць. І тое, што гэты хлопец апынуўся ў шэрагу людзей, якія выступаюць супраць фальсіфікацыі выбараў, вельмі каштоўна», – заявіла прысутная на паседжанні былая настаўніца Таццяна Севярынец.

19.11.2020 Суд Кастрычніцкага раёну Віцебску пакараў адміністрацыйным арыштам і папярэджаннем жыхароў абласнога цэнтру Таццяну Арэх і Яўгена Іванова за ўскладанне кветак на прыступкі будынку ўпраўлення ўнутраных спраў аблвыканкаму. Суд прызнаў іх вінаватымі ва ўчыненні несанкцыянаванага пікетавання (арт. 23.34 КаАП).

Віцябляне Таццяна Арэх і Яўген Іваноў 15 лістапада падышлі да будынку УУС Віцебскага аблвыканкаму і ўсклалі на прыступкі да галоўнага ўваходу дзве ружы – белую і чырвоную. Пасля гэтага, як напісана ў пратаколе, «паднялі рукі ўверх, чым выказалі пратэст супраць выбараў і міліцэйскага гвалту, зладзіўшы незаконнае пікетаванне».

Таццяна і Яўген былі неўзабаве затрыманыя і змешчаныя ў СІЗА, дзе прабылі некалькі сутак да суду. У мужчыны арыштавалі тэлефон.

Справу Таццяны Арэх разгледзеў 17 лістапада суддзя Ілля Белавус. Ён прызнаў жанчыну вінаватай і вынес папярэджанне. Да суду яна адбыла за кратамі двое сутак.

«За кветку – суткі, за дзве – двое сутак. Такі ў іх тарыф», – жартуе пасля вызвалення Таццяна.

Па словах жанчыны, у той жа дзень на волю з СІЗА выйшлі 7 яе сукамерніц, якія таксама былі затрыманыя ў нядзелю 15 лістапада і абвінавачаныя ў парушэнні заканадаўства аб масавых мерапрыемствах. Акрамя ўжо адседжаных да суду сутак, ім прысуджалі штрафы.

Яўгена Іванова судзілі 18 лістапада. Ён шматдзетны бацька, які адзін выхоўвае траіх няпоўнагадовых дзяцей. Падчас працэсу казаў, што, ускладаючы кветкі, не выказваў ніякага пратэсту – проста хацеў ушанаваць памяць забітага Рамана Бандарэнкі.

«Чаму менавіта да будынку міліцыі? Таму што акурат міліцыя павінна была папярэдзіць гэтую смерць...» – патлумачыў на судзе Яўген Іваноў.

Суддзя Уладзімір Царыкаў прызнаў мужчыну вінаватым (ч.3 арт. 23.34 КаАП) і прысудзіў арышт на трое сутак. У той жа дзень Яўген Іваноў выйшаў на волю.

Раней мы паведамлялі, што ў Віцебску падчас і пасля маршу памяці Рамана Бандарэнкі 15 лістапада былі затрыманыя больш за 20 чалавек.

20.11.2020 Віцябляніна Максіма Каржыцкага 20 лістапада пакаралі адміністрацыйным арыштам на 10 сутак за ўдзел у акцыях, прысвечаных памяці забітага Рамана Бандарэнкі, якія прайшлі ў Віцебску 13 і 15 лістапада. Разгляд справы адбыўся ў судзе Першамайскага раёну Віцебску. Рашэнне аб арышце мужчыны прыняла суддзя Вераніка Барысава.

Судовае паседжанне ў справе Максіма Каржыцкага праходзіла праз скайп у кабінцеце судзі. Сам Максім ужо трое сутак знаходзіцца за кратамі віцебскага СІЗА, куды яго кінулі пасля затрымання 17 лістапада.

Міліцыя склала на віцябляніна два пратаколы паводле ч.3 арт. 23.34 КаАП. Першы – за ўдзел у «несанкцыянаваным пікетаванні» 13 лістапада каля мемарыялу воінам-інтэрнацыяналістам «Больш» у Віцебску. Паводле пратаколу, Максім Каржыцкі знаходзіўся ў ліку грамадзян, якія трымалі ў руках плакаты і партрэты і хацелі ўшанаваць памяць аб забітым Рамане Бандарэнку. Другі пратакол – за актыўны ўдзел у вулічным шэсці 15 лістапада ў Віцебску.

Сваю віну ва ўдзеле ў незаконным пікетаванні Максім не прызнаў. Заявіў, што гэта наагул не было пікетаваннем. «Я проста паставіў свечку, каб ушанаваць памяць чалавека, якога забілі», – сказаў на судзе Максім Каржыцкі. «Вы ведалі яго асабіста?» – запытала суддзя. «Не, але гэты інцыдэнт мяне вельмі моцна закрануў...» – адказаў Каржыцкі.

Віну ва ўдзеле ў шэсці 15 лістапада ён прызнаў часткова.

У якасці доказаў вінаватасці віцябляніна міліцыянты падалі ў суд матэрыялы аператыўных відэаздымак. Максім Каржыцкі не выключыў, што чалавек, на якім факусавалася міліцэйская камера, – быў ён сам.

Суддзя Вераніка Барысава прызнала Максіма Каржыцкага вінаватым у абодвух эпізодах і паставіла пакараць яго адміністрацыйным арыштам на 10 сутак. На свабоду Каржыцкі выйдзе толькі 27 лістапада (каля 14.30).

36-гадовы Максім Каржыцкі працаваў раней актёрам драматычнага тэатру імя Якуба Коласа. Ён бацька трохгадовага сына. Пасля 9 жніўня мужчыну ўжо некалькі разоў прыцягвалі да адміністрацыйнай адказнасці за парушэнне заканадаўства аб масавых мерапрыемствах. Яго трымалі да суду пад вартай, а потым штрафавалі. Затрыманне 17 лістапада – трэцяе па ліку.

23.11.2020 Суд Кастрычніцкага раёну Віцебску аштрафаваў 39-гадовага менчука Аляксея Томашава на 594 рублі за ўдзел у вулічным шэсці (ч.3 арт. 23.34 КаАП). Такое рашэнне 23 лістапада прыняў суддзя Ілля Белавус. Сваёй віны мужчына не прызнаў.

Аляксей Томашаў жыве ў Менску, але апошнія месяцы гасцюе ў Віцебску. Яго абвінавацілі ва ўдзеле ў вулічным шэсці 25 кастрычніка.

У пратаколе міліцыянты запэўнівалі, што мужчына знаходзіўся ў той дзень у групе грамадзян, якія сваімі дзеяннямі «выказвалі пратэст супраць вынікаў выбараў прэзідэнта».

Томашаў з пратаколам не згадзіўся. Патлумачыў, што, азнаёміўшыся з копіяй пратаколу, зайшоў на сайт Цэнтрвыбаркаму і ніякай інфармацыі наконт вынікаў выбараў на ім не знайшоў.

«Вынікаў выбараў па факце няма, таму выказаць пратэст ды абурацца наконт таго, чаго няма, – гэта нерэальна, проста немагчыма», – заявіў абвінавачаны.

Ён таксама выказаў неўразуменне, што ўсё пратаколы складаюцца міліцыянтамі як па шаблоне. Людзям выстаўляюць нават выкрыкванне лозунгу «Жыве Беларусь!», хаця гэта амаль дакладная цытата з дзяржаўнага гімна РБ «вечна квітней і жыві, Беларусь!», заўважыў абвінавачаны.

На відэафайлах, якія міліцыя падала ў суд у якасці доказаў, Томашаў сябе не пазнаў. А сведку з боку міліцыі – маёру Вадзіму Склімянку, задаў толькі адно пытанне – пра вопратку, у якой тады пратэставаў. Уцямнага адказу супрацоўнік МУС не даў. «Прыдумаў жа, пра што пытацца!» – адрэагаваў маёр міліцыі, спаслаўшыся на тое, што цяпер праз яго рукі праходзяць сотні затрыманых, таму запомніць усіх немагчыма.

Нягледзячы на хісткія доказы, суддзя Ілля Белавус прызнаў Аляксея Томашава вінаватым у парушэнні заканадаўства аб масавых мерапрыемствах і пакараў яго штрафам у памеры 22 базавыя велічыні (594 рублі).

Для Аляксея Томашава гэта быў ужо чацвёрты па ліку суд у Віцебску паводле арт. 23.34 КаАП. Раней мужчыну таксама штрафавалі, а да суду трымалі ў мясцовым ІЧУ (СІЗА). Агулам ён правёў за кратамі ў Віцебску 5 сутак.

25.11.2020 25 лістапада суд Першамайскага раёну Віцебску разгледзеў адміністрацыйную справу ў дачыненні пенсіянеркі Тамары Ільіной. Суд прызнаў 64-гадовую жанчыну вінаватай ва ўдзеле ў несанкцыянаваным пікетаванні – менавіта так міліцыя і суд расцанілі акцыю памяці Рамана Бандарэнкі каля мемарыялу «Боль» у Віцебску.

Справу разглядала суддзя Вераніка Барысава. Паводле міліцэйскага

праたколу, 13 лістапада Тамара Ільіна «ўзяла ўдзел у несанкцыянаваным пікетаванні», «знаходзілася ў групе грамадзянаў, якія скандавалі лозунгі без адпаведнага дазволу».

Таксама сцвярджалася, што мерапрыемства было «арганізаванае праз глабальную кампутарную сістэму».

Са зместам праたколу Ільіна не пагадзілася. Заявіла, што пра мерапрыемства не ведала і трапіла на яго выпадкова.

Удакладніла, што ішла ў ГЦ «Грын», але, праходзячы ля мемарыялу, заўважыла людскую грамаду. Спачатку падумала, што праводзіцца нейкае афіцыйнае мерапрыемства, але, калі пабачыла партрэт Рамана Бандарэнкі, зразумела, што адбываецца.

Падышла да людзей і засталася там, бо «востра перажывала заўчасную смерць маладога таленавітага чалавека».

«Пасля таго, што адбылося ў краіне, я разгубілася, бо не разумею, што робіцца. Заўжды была законапаслухмянай грамадзянкай. Была ўпэўненая ў сваіх правах. Мяне хвалявала нашая незалежнасць, нашая свабода. Палітыкай ніколі не займалася. Дый стан здароўя не дазваляў, у мяне хворае сэрца», – патлумачыла жанчына.

Тамара Ільіна спаслалася на арт. 60 Канстытуцыі, які гарантуе грамадзянам абарону іх правоў і свабод кампетэнтным і незалежным судом. Згадала пра тое, што заяву па дазвол на правядзенне масавага мерапрыемства трэба падаваць загадзя, за 15 дзён, але выказала неўразуменне, як быць у выпадках, калі трэба сабрацца тэрмінова.

«Згодна з Канстытуцыяй, закон мусіць зацвярджаць парадак правядзення мерапрыемства, а атрымоўваецца – зацвярджае забарону. Але нічога важнейшага за Канстытуцыю няма! Як так магло здарыцца, што ў краіне не дзейнічае Канстытуцыя?» – пыталася віцэблянка.

На прадэманстраваным у судовым паседжанні відэа Тамара Ільіна сябе апазнала. Патлумачыла, чаму паставіла свечку: невядомая дзяўчына не наважылася зрабіць гэта, і яна паставіла свечку за яе. Прыгадала, што рабіла каля помніка невялікую прамову, казалі пра нацыянальныя колеры беларусаў – белы і чырвоны, якія прысутнічаюць і на дзяржаўнага сцягу.

Суддзя Барысава прызнала Тамару Ільіну вінаватай у парушэнні заканадаўства аб масавых мерапрыемствах і паставіла вынесці ёй папярэджанне. Раней Тамара Ільіна да адміністрацыйнай адказнасці ніколі ў жыцці не прыцягвалася.

25.11.2020 24 лістапада да Наталлі Стрэльчанка – жонкі блогера і актывіста «Народнай Грамады» Віктара Бугаёва, прыйшлі супрацоўнікі міліцыі з панятымі, каб правесці ператрус. Гэта ўжо другі за два месяцы ператрус, які робіць дубровенская міліцыя ў межах крымінальнай справы, заведзенай на Бугаёва нібыта за абразу брэсцкага міліцыянта ў сацсетках.

Раней была канфіскаваная кампутарная тэхніка і тэлефон. У аўторак 24 лістапада Наталля Стрэльчанка адправілася раніцай у райаддзел СК, каб забраць канфіскаваныя раней рэчы. Але спроба абярнулася новым ператрусам.

«Сёння раніцай хадзіла ў Дубровенскі следчы камітэт забраць рэчы. Прыйшла, працакала паўтары гадзіны – на месцы не было намесніка начальніка, а потым сказалі прыходзіць пасля абеду. Я прыйшла дадому, а тут міліцыянты з новай пастановай пра ператрус.

Я ў шоку!» – падзялілася Наталля Стрэльчанка. Гэтым разам супрацоўнікам міліцыі нічога цікавага для сябе не ўдалося знайсці.

«Забароненых аб'ектаў ня выяўлена», – запісаў у пратаколе ператрусу маёр міліцыі Юрый Кавалёў.

Віктар Бугаёў – стваральнік і аўтар суполкі «Усе пра Дуброўна». Праз актыўную грамадзянскую і палітычную пазіцыю трапіў пад пераслед мясцовых уладаў, 3 гады таму быў вымушаны пакінуць Беларусь.

28.11.2020 27 лістапада суд Кастрычніцкага раёну Віцебску прыступіў да разгляду адкладзенай 24 лістапада крымінальнай справы ў дачыненні да віцэбляніна Андрэя Цімафеенкі. 46-гадовага мужчыну вінавацяць у гвалце да супрацоўніка МУС падчас «Маршу еднасці» 6 верасня (ч.1 арт. 366 КК).

На паседжанні 27 лістапада прысутнасць у зале судавага паседжання была абмежаваная выключна блізкімі сваякамі. Не пусцілі ні праваабаронцаў, ні журналістаў, ні сяброў і знаёмых падсуднага. Затое ў залу прайшлі ціхары – супрацоўнікі МУС у цывільным адзенні.

Праваабаронца Ірына Трацякова на паседжанне таксама не патрапіла. Паводле Трацяковай, гэта далёка не першы выпадак, калі адкрытае судовае разбіральніцтва ператвараюць у амаль закрытае. Грамадзянаў пераконваюць, што абмежаванне колькасці прысутных у судовай зале звязанае нібыта з пандэміяй, хаця ніякімі нарматыўнымі актамі гэта не прадугледжана. Трацякова мяркуе, што захаваць неабходную дыстанцыю паміж прысутнымі дазволіла б перамяшчэнне судавага паседжання ў большую залу.

«У дадзеным выпадку судовае разбор, відаць, наўмысна быў абмежаваны невялікай залай. Бо ў судзе Кастрычніцкага раёну ёсць памяшканні, дзе цалкам можна было забяспечыць прысутнасць большай колькасці слухачоў. Што да мяне, дык я мусіла знаходзіцца ў зале, каб праводзіць маніторынг працэсу па крымінальнай справе Цімафеенкі. БХК лічыць справу палітычна матываванай. Лічу, што закрытасць судавага паседжання, адсутнасць галоснасці, з'яўляецца перашкодай дзейнасці праваабарончай арганізацыі БХК», – выказала меркаванне Ірына Трацякова.

Судовае паседжанне доўжылася цягам усяго дня. Пасля яго завяршэння сваякі Андрэя Цімафеенкі адмовіліся ад каментароў па справе. Яны мяркуюць, што іх выказванні могуць негатыўна паўплываць на вырак суду.

28.11.2020 27 лістапада прайшлі суды над актывістамі, затрыманымі падчас вечаровага маршу ў віцебскім раёне ДСК. Падчас «хапуна» 24 лістапада затрымалі 7 віцяблян, трое сутак да судоў яны правялі ў СІЗА-2. Суд Першамайскага раёну пакараў 18-гадовую Сафію Цярэнцэву арыштам на 7 сутак. Астатнія актывісты 27 лістапада былі вызваленыя: траіх аштрафавалі, траім перанеслі разгляд на іншыя дні.

Падчас шэсця 24 лістапада на ДСК былі затрыманыя Наталля Перунова, Сафія Цярэнцэва, Мікіта Разумаў, Алег Правальскі, Людміла Конан, Аляксандр Ізобаў і Таццяна Дзіканава. Усім былі выстаўленыя абвінавачанні паводле арт. 23.34 КаАП. Трое сутак да судоў віцябляне правялі за кратамі віцебскага СІЗА.

Адміністрацыйныя справы затрыманых разбіраліся праз скайп 27 лістапада. Справу Сафіі Цярэнцэвай разглядала суддзя Вераніка Барысава.

18-гадовая дзяўчына была прызнаная вінаватай (ч.3 арт. 23.34 КаАП) і пакараная адміністрацыйным арыштам на 7 сутак. Сафія выйдзе на волю 1 снежня. За апошнія месяцы Цярэнцэву некалькі разоў прыцягвалі да адказнасці за парушэнне заканадаўства аб масавых мерапрыемствах, за кратамі яна ўжо правяла агулам 5 сутак. Пасля адзіночнага пікетавання 29 кастрычніка Сафію Цярэнцэву адлічылі з каледжа.

Паводле 3-й часткі арт. 23.34 судзілі ў гэты ж дзень і віцяблянку Наталлю Перунову. Справу таксама разбірала Вераніка Барысава, але праз перагружанасць прыняць рашэнне не паспела. Жанчыну вызвалілі, працяг суду – 1 снежня ў 12.00.

Мікіта Разумаў пакараны штрафам у памеры 4 базавыя велічыні (108 рублёў), Аляксандра Ізобава аштрафавалі на 10 базавых (270 рублёў).

Справу Алега Правальскага разбіралі ў судзе Чыгуначнага раёну Віцебску. Яго аштрафавалі на 6 базавых велічынь (162 рублі).

Рашэнне ў справе Людмілы Конан пакуль не прынятае. Суд адбудзецца 3 снежня. Людміла на волі. Выйшла з СІЗА і Таццяна Дзіканава, інфармацыя наконт яе справы ўдакладняецца.

02.12.2020 2 снежня суд Кастрычніцкага раёну Віцебску, разгледзеўшы крымінальную справу ў дачыненні да 46-гадовага Андрэя Цімафеенкі, прызнаў яго вінаватым у гвалце і пагрозе гвалтам у дачыненні да службовай асобы. На падставе ч.1 арт. 366 КК суддзя Сняжана Кіндзеева прызначыла яму пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі на тэрмін 2 гады з адбываннем пакарання ў папраўчай калоніі агульнага рэжыму.

Тэрмін адбывання пакарання суд залічыў з моманту затрымання 30 верасня, а арышт накладзены на маёмасць Андрэя Цімафеенкі адмяніў. Вырак суду можа быць абскарджаны ў Віцебскім абласным судзе.

«Эмоцыі цераз край! Пракурор патрабаваў пяць гадоў – гэта па-за межамі здаровага сэнсу. Далі

два. За што? За тое, што Андрэй адхіліў афіцэра ад чалавека, якому той наносіў удар па спіне. Гэта хіба справядлівасць? Гэта поўнае бязмежжа, якое адбываецца ў нашай краіне! Народ сыты гэтым па самае горла. Няўжо яны гэтага не разумеюць?..» – кажа сяброўка сям'і, якая прысутнічала на абвяшчэнні прысуду.

«На відэа нават не штуршок, а адсоўванне. Тым больш што вайскоўцы самі справакавалі гэтыя дзеянні. Калона ішла і нікога не чапала. Я лічу, што гэта палітычна матываваны працэс. Гэта

першая такога кшталту крымінальная справа ў Віцебску, таму ёсць загад зрабіць працэс паказальным», – падзяліўся меркаваннем яшчэ адзін слухач на працэсе.

«Андрэй проста абараніў чалавека. Тут словаў няма – гэта поўнае беззаконне па выніках вынесенага прысуду! Словаў няма, пасадзілі сумленнага, прыстойнага чалавека, сем'яніна», – дадаў.

Жонка асуджанага, а таксама ягоная адвакатка ад каментароў адмовіліся.

03.12.2020 У судзе Кастрычніцкага раёну Віцебску 3 снежня агучылі прысуд у дачыненні 33-гадовага індывідуальнага прадпрымальніка Аляксандра Кірыленкі. Яго вінавацілі ва ўчыненні гвалту да супрацоўніка МУС (арт. 364 КК) падчас вулічнага шэсця 6 верасня. Суддзя Іна Грабоўская прызнала мужчыну вінаватым і пастанавіла пакараць пазбаўленнем волі на два з паловай гады.

Інцыдэнт, які інкрымінавалі Аляксандру Кірыленку, адбыўся 6 верасня падчас вулічнага шэсця на вуліцы Праўды ў Віцебску. Кірыленка хацеў перадухіліць гвалт у дачыненні пажылой жанчыны з боку міліцыянта і адштурхнуў яго. Пацярпелы – супрацоўнік Першамайскага РАУС Віцебску старшы прапаршчык Юрый Валейчанка, сцвярджаў на судзе, што праз атрыманае ўздзеянне "згубіў прасторавую арыентацыю" і "перажыў фізічныя пакуты". Аляксандр Кірыленка быў жорстка затрыманы на месцы сутычкі.

Як высветлілася, пацярпелы міліцыянт Юрый Валейчанка прасіў суд аб маральнай кампенсацыі за перанесеныя пакуты – 1500 рублёў. Суд задаволіў патрабаванне. Сям'я абвінавачанага выплаціла гэтую суму Валейчанку яшчэ да абвяшчэння прысуду. Пацярпелы, у сваю чаргу, напісаў сваякам распіску, што не мае больш прэтэнзій і што не настойвае на тым, каб у дачыненні абвінавачанага суд прымяняў пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі.

Але суд вырашыў па-свойму.

Аляксандр Кірыленка прызнаны вінаватым «ва ўчыненні гвалту да супрацоўніка органаў унутраных спраў з мэтай перашкоджання яго законнай дзейнасці і прымусу да змены характару гэтай дзейнасці».

Суддзя Іна Грабоўская пастанавіла пакараць мужчыну пазбаўленнем волі на тэрмін 2 гады і 6 месяцаў з адбываннем пакарання ў калоніі агульнага рэжыму.

Днём раней пракурорка Крысціна Мацвеева прасіла пакараць Аляксандра Кірыленку трыма гадамі зняволення.

Як мяркую віцебскі праваабаронца Павел Левінаў, суд павінен быў апраўдаць мужчыну, у горшым выпадку - прызначыць пакаранне, звязанае з абмежаваннем волі, але ні ў якім выпадку - не з яе пазбаўленнем.

04.12.2020 У судзе Полацку 3 снежня аштрафавалі на 25 базавых велічынь жыхарку гораду Нэлі Алфёраву. Міліцыянты абвінавацілі жанчыну ў непадпарадкаванні супрацоўнікам МУС і іх абразе (арт. 23.4 і 23.5 КаАП) у дзень афіцыйнага адкрыцця адрамантаванага моста ў Полацку 6 лістапада. Па сведчаннях аднаго з відавочцаў, жанчыну затрымлівалі жорстка.

Нэлі Алфёрава – полацкая грамадская актывістка. У 2019 годзе спрабавала

ўдзельнічаць у выбарах дэпутатаў ПП НС. У 2020 годзе была назіральнікам на выбарах прэзідэнта.

Адна выхоўвае дзіця, якое мае інваліднасць.

6 лістапада мясцовыя ўлады праводзілі мітынг з нагоды адкрыцця адрамантаванага моста і вельмі баяліся правакацыяў. Супрацоўнікі міліцыі былі ў стане «богатаўнасці» і папярэдзвалі мясцовых актывістаў аб недапушчэнні правакацыяў.

Двое супрацоўнікаў міліцыі, якія затрымлівалі Алфёраву, былі ў цывільнай вопратцы і прыехалі да яе дому на машыне без знакаў прыналежнасці да МУС. Як сказала Нэлі, яны не назваліся і былі падобныя «да падазроных грамадзян бандыцкага выгляду». Калі адзін з іх пачаў задаваць ёй пытанні на вуліцы, яна праігнаравала іх і не спынілася, бо спяшалася ў краму. Калі жанчыну сталі гвалтам зацягваць у машыну, яна супраціўлялася і клікала на дапамогу.

Алфёраву завезлі ў РАУС каля 11:00 і пратрымалі там пяць гадзін – да 16:00. У гэты час адна ўдома заставалася дзіця-інвалід, якому патрабуецца пастаянны нагляд.

На палачанку склалі два пратаколы – за непадпарадкаванне міліцыі і за абразу службовай асобы.

Справу Нэлі Алфёравай разглядала суддзя Наталля Санковіч, якая, прыкрываючыся пандэміяй, не пусціла на судовае паседжанне частку грамадзян, і выганяла слухачоў з залы нават за перашэптванне. Супрацоўнікі міліцыі прысутнічалі на судзе як пацярпелыя. Між тым, сіякі пасля таго затрымання засталіся на целе кволай жанчыны. Такія абставіны змушалі міліцыянтаў прасіць суддзю аб мінімальным пакаранні ў дачыненні да Алфёравай.

Суддзя вынесла рашэнне аштрафаваць Нэлі Алфёраву на 2 базавыя велічыні за непадпарадкаванне законным патрабаванням міліцыі (арт. 23.4 КаАП) і аж на 23 базавыя – за абразу службовых асобаў (арт. 23.5 КаАП).

04.12.2020 3 снежня суд Першамайскага раёну Віцебску разгледзеў адміністрацыйную справу ў дачыненні да выхавацелькі Ганны Пашкевіч. За наўмысную абразу супрацоўніка МУС Мікалая Марозава (арт. 9.3 КаАП) суд аштрафаваў жанчыну на 5 базавых велічыняў. Рашэнне аб пакаранні прымаў суддзя Міхаіл Юрчанка.

Паводле пратаколу, 12 лістапада Ганна Пашкевіч наўмысна абразіла міліцыянта Мікалая Марозава – прынізіла ягоную годнасць як асобы. Пашкевіч са зместам пратаколу не пагадзілася.

Канфлікт адбыўся каля 23.45 на лесвічнай пляцоўцы дому на вул. Ваўрацова. Пашкевіч і Марозаў – суседзі: жанчына жыве на 5-м паверсе, міліцыянт – на 3-м.

Па версіі Марозава, ў Пашкевічаў ад 21:30 да 23:30 грала гучная музыка, у тым ліку кампазіцыя Віктара Цоя «Перамен!». Марозаў сцвярджаў, што ні ён, ні ягоная сям'я не маглі заснуць. Мужчына падняўся на 5-ы паверх з патрабаваннем зрабіць музыку цішэй. Пашкевіч нібыта не паслухалася,

прапанавала Марозаву сысці, пачала адпыхваць яго рукамі, казала: «Мусар, сабака, не перашкаджай нам адпачываць».

Потым, як сцвярджае міліцыянт, выйшаў сын Марозавай Канстанцін і ў грубай форме пачаў гучна крычаць на Марозава, каб той пакінуў ягоную маці ў спакоі.

Канфлікт працягваўся некалькі хвілінаў. Пасля прыходу жонкі Марозава ўсе разышліся па сваіх кватэрах. Марозаў таксама заявіў на судзе, што, калі сыходзіў, пачуў пагрозы забойствам на свой адрас і адрас сваёй сям'і.

Паводле ж Ганны Пашкевіч, сітуацыя выглядае інакш. У той дзень да Ганны Пашкевіч прыйшоў сын з нявесткай і ўнучкай і дачка з сяброўкай. Дарослыя сабраліся на кухні, унучка і пяцёра прыёмных дзяцей Ганны гулялі ў зале. На погляд Пашкевічаў, музыка была нягучнай, і 23:00 яшчэ не было. Пасля званку ў дзверы Ганна выйшла на пляцоўку, патлумачыла Марозаву, што дзеці хутка сыдуць, музыку адключаць. Ніякімі крыўднымі словамі міліцыянта не называла. Можна, яго і адштурхоўвала, але толькі праз тое, што Марозаў паводзіў сябе агрэсіўна і не хацеў сыходзіць. Спадарыня Ганна запэўнівала, што нікому з суседзяў музыка не перашкаджала, апроч Марозава. З такімі патрабаваннямі ён прыходзіў да Пашкевічаў ужо не ўпершыню. Жанчына выказала меркаванне, што Марозаў мае непрыязнае стаўленне да яе сям'і.

Ганна Пашкевіч хадайнічала, каб да справы быў далучаны раздрукаваны скрыншот тэлеграм-перапіскі нявесткі і дачкі, на якім пазначаны дакладны час – 23:37. Нявестка адправіла паведамленне ўжо пасля таго, як яны з мужам вярнуліся дадому і ўжо клаліся спаць. Суддзя Міхаіл Юрчанка хадайніцтва адхіліў.

У справе таксама апыталі суседзяў. Суседка Ганны Пашкевіч з пятага паверху заявіла, што ў той вечар яна вярнулася з дзяжурства, хутка заснула, гучнай музыкі не чула. Пра канфлікт даведалася ад Ганны.

На судзе высветлілася: суседка Марозава з трэцяга паверху таксама была сведкай падзеяў. Яна распавяла, што ў той вечар не спала. Сказала, што ў 23:05 (гадзіннік быў перад вачыма) пачула гучны жаночы голас: «Коля, мусар». У 23:20 выйшла з кватэры, бо была сварка, паднялася на пралёт чацвёртага паверху. Пабачыла ўдзельнікаў канфлікту і зразумела, што Мікалай падумаўся да Пашкевічаў, каб спыніць музыку.

Апыталі ў якасці сведкаў жонку Марозава і ягонага калегу, які жыве на чацвёртым паверсе. Сваімі сведчаньнямі яны падтрымалі версію Марозава.

Перад вынясеннем прысуду Міхаіл Юрчанка паведаміў, што па заяве Марозава следчы камітэт правёў праверку адносна пагрозы забойствам яму і ягонай сям’і і 1 снежня вынес пастанову пра спыненне крымінальнай справы ў адносінах да Ганны і Канстанціна Пашкевічаў.

Вывучыўшы абставіны адміністрацыйнай справы ў дачыненні да Ганны Пашкевіч, суддзя Міхаіл Юрчанка прызнаў яе вінаватай і аштрафаваў на 5 базавых велічынь (135 рублёў). Аналагічную адміністрацыйную справу суд разгледзіць у панядзелак адносна сына Ганны Канстанціна.

04.12.2020 Каталіцкаму святару з Расонаў Вячаславу Барку прысудзілі 10 сутак арышту паводле адміністрацыйнага артыкулу 17.10 (прапаганда нацысцкай сімволікі або атрыбутыкі).

Адбываць пакаранне будзе ў Наваполацку. Каб падтрымаць святара, на суд у Расоны прыезджаў біскуп Віцебскі Алег Буткевіч, паведамляе TUT.BY, спасылаючыся на сяброў ксяндза Барка ў сацсетках.

Каталіцкі святар з гарадскога пасёлку Расоны Вячаслаў Барок у жніўні апублікаваў у сацыяльных сетках плакат мастака Уладзіміра Цэслера. 1 снежня ў мясцовым РАУС Барок даведаўся, што яго абвінавачваюць у прапагандзе нацысцкай сімволікі або атрыбутыкі (артыкул 17.10 КаАП). У той жа дзень пачаўся суд, але ў працэсе абвясцілі перапынак.

3 снежня суд Расонскага раёну пастанавіў пакараць святара 10 суткамі адміністрацыйнага арышту.

Уладзімір Цэслер у сацсетках размясціў зварот у абарону Вячаслава Барка:

«Той факт, што публікацыя маёй антыфашысцкай работы на старонцы святара Вячаслава Барка ў сетцы Інтэрнэт расцэненая як дэманстрацыя нацысцкай сімволікі, выклікае здзіўленне, супярэчыць маёй мастацкай задуме падчас працы над творам. Для кожнага, у каго ёсць вочы, розум і сэрца, відавочная антыфашысцкая пазіцыя касцёлу», – напісаў Цэслер.

Сам Вячаслаў Барок заяўляў, што адміністрацыйны працэс у дачыненні да яго палітызаваны.

«Старэйшы оперупаўнаважаны крымінальнага вышуку Гаўрылаў, кіруючыся, як ён сам сказаў, асабістым меркаваннем, 25 лістапада заўважыў у маіх сацыяльных сетках пост, размешчаны ў жніўні. Ён лічыць, што я размясціў сваіх свастыку – нацысцкі сімвал. Я патлумачыў, што я размясціў мастацкі твор славага мастака Уладзіміра Цэслера «Стоп лукашызм», а не нямецкую свастыку.

Я супраць фашызму, камунізму, любога таталітарнага рэжыму. Гэты плакат я размясціў, выказваючы свой пратэст супраць гвалту ў краіне», – распавёў Вячаслаў Барок.

Ксёндз вядзе свой канал на YouTube. Ён разважае ў казаннях у тым ліку і пра палітыку.

На выпадак свайго арышту ксёндз запісаў зварот да вернікаў.

07.12.2020 Віцяблянка Ала Рошчынская 13 лістапада прыйшла да катэдральнага касцёлу Езуса Міласэрнага ў Віцебску, каб памаліцца за супакой душы забітага Рамана Бандарэнкі. Усклала кветкі да крыжу, запаліла лампадку, разам з іншымі стала ў ланцуг памяці. 7 снежня суд Першамайскага раёну Віцебску пакараў яе за гэта 10 суткамі адміністрацыйнага арышту. Жанчыну затрымалі адразу па сканчэнні працэсу.

«Я каталічка. Я хацела ўшанаваць памяць нявінна забітага чалавека, памаліцца за ягоную душу.

У чым я парушыла закон?..» – пыталася на працэсе Ала Рошчынская.

Паводле пратаколу, жанчыну вінавацілі ва ўдзеле ў несанкцыянаваным пікетаванні (ч.3 арт. 23.34 КаАП).

З пратаколам Ала Рошчынская не згадзілася і заявіла, што гэта было не пікетаваннем, а супольнай малітвай. «І гэта апагей цыннізму і невуцтва – тое, што нас там здымалі на камеру і хацелі затрымліваць», – заявіла віцяблянка.

Справу Рошчынскай разбіраў суддзя Міхаіл Юрчанка. Ён некалькі разоў удакладняў, ці сапраўды быў зачынены касцёл і ці прамаўлялі людзі малітвы ў ланцугу і каля крыжы. Згадаў нават ксяндза Вячаслава Барка, асуджанага нядаўна на 10 сутак арышту ў Расонах.

Пасля прагляду відэадоказаў і апытання сведкі – супрацоўніка Першамайскага РАУС Станіслава Юрава, суддзя Міхаіл Юрчанка прызнаў верніцу вінаватай у парушэнні заканадаўства аб масавых мерапрыемствах і пастанавіў пакараць яе адміністрацыйным арыштам на 10 сутак.

«Апроч вас, высокі суд, ёсць яшчэ Найвышэйшы суд. Так што падумайце пра сябе і пра сваю душу», – сказала Ала Рошчынская.

Жанчына была затрыманая ў зале паседжанняў адразу па сканчэнні працэсу тым самым міліцыянтам Юравым.

Але Рошчынскай 54 гады. Пасля прэзідэнцкіх выбараў яе ўжо двойчы прыцягвалі да адміністрацыйнай адказнасці паводле арт. 23.34 КаАП, некалькі сутак да суду яна ўжо адбывала за кратамі ГЧУ (СІЗА). Адміністрацыйны пераслед зазнала і дачка Алы Рошчынскай Ганна.

09.12.2020 9 снежня суд Першамайскага раёну Віцебску завяршыў разгляд крымінальнай справы ў дачыненні да 39-гадовага віцябляніна Алега Яфрэменкі. Суд прызнаў яго вінаватым у злачынстве паводле артыкулу 364 КК («Гвалт або пагроза ўжывання гвалту ў дачыненні супрацоўніка ўнутраных спраў»).

Суддзя Наталля Карабліна прысудзіла Алега Яфрэменку да пазбаўлення волі тэрмінам на чатыры з паловай гады з адбываннем пакарання ў папраўчай калоніі агульнага рэжыму. Час знаходжання пад вартай ад 16 верасня залічаны ў час адбывання пакарання.

Таксама суд задаволіў пазоў пацярпелага супрацоўніка МУС, які патрабаваў грашовай кампенсацыі маральнай шкоды ў памеры 1000 рублёў.

Гэта трэці па ліку працэс па крымінальных справах паводле артыкулаў 364 КК і 366 КК (ужыванне гвалту да супрацоўнікаў МУС і службовых асобаў) у дачыненні да ўдзельнікаў вулічных шэсцяў у Віцебску. Прысуд вынесены Яфрэменку суддзёй Карабліной на сёння самы жорсткі.

У апошнім слове абвінавачаны яшчэ раз выбачаўся перад пацярпелым, які пасля падсечкі,

зробленай Яфрэменкам падчас сутыкнення пратэстоўцаў з сілавікамі 13 верасня, упаў і падрапаў далоні. Папрасіў Яфрэменка прабачэння і ў сваёй жонкі, якая засталася адна з малым сынам.

«Неадэкватна суровы вырак можна патлумачыць толькі адсутнасцю ў адказных за прысуд усялякіх агульначалавечых і прававых нормаў, адсутнасцю ўсялякага здаровага сэнсу. Пацярпелы міліцыянт – малады чалавек без грамадзянскай пазіцыі. Калі выносіўся прысуд і бацьку

разлучалі з сынам на чатыры з паловай гады – на ягоных вуснах была ўхмылка. На жаль, такі ў нас тыповы вобраз сучаснага супрацоўніка МУС», – гэтак пракаментываў прысуд сябар Алега Яфрэменкі, які прысутнічаў на апошнім паседжанні.

«Так, чатыры з паловай гады – гэта многа. А цяпер скажыце, калі заўтра гэта ўлада скончыцца, колькі яму сядзець застанецца? Роўна столькі, колькі патрэбна для афармлення неабходных дакументаў для перагляду справы. Пры новай уладзе гэтыя прысуды будуць перагледжаныя ў найкарацейшыя тэрміны. Калі мы хочам скараціць гэтыя чатыры з паловай і тэрміны іншых зняволеных, мы мусім зрабіць усё, што ад нас залежыць законнымі прававымі метадамі. Мая філасофія такая», – выказаўся пасля абвешчэння прысуду праваабаронца Павел Левінаў.

09.12.2020 Суд Кастрычніцкага раёну Віцебску 9 снежня пачаў разглядаць крымінальную справу віцебскага мастака Уладзіслава Макавецкага, абвінавачанага ў злачынстве паводле арт. 364 КК («Гвалт або пагроза ўжывання гвалту ў дачыненні супрацоўніка ўнутраных спраў»). Віцяблянину пагражае да 6 гадоў пазбаўлення волі.

Справу разбірае суддзя Сняжана Кіндзеева. У якасці пацярпелых выступаюць малодшы сяржант міліцыі Аляксандр Пятроўскі і старшы сяржант Дзмітрый Фядотаў. На першым паседжанні 9 снежня яны давалі паказанні. Было таксама агучанае абвінавачанне.

Макавецкаму інкрымінуецца, што 6 верасня падчас вулічнага шэсця на вуліцы Праўды ў Віцебску ён перашкаджаў законным дзеянням пацярпелых, схіляў іх да змены характару гэтай дзейнасці, замахваўся на Фядотава «рукамі і нагамі», спрабаваў нанесці яму траўмуючае ўздзеянне, вусна пагражаў яму. Таксама міліцэйскай гумовай палкай, якую падняў з зямлі, замахнуўся ў бок Пятроўскага.

«Палка ў мяне ўпала, бо ў нейкі момант спацелі рукі», – тлумачыў на судзе супрацоўнік МУС Пятроўскі.

Пацярпелыя міліцыянты падалі таксама грамадзянскія пазовы з просьбамі кампенсавання нанесенай ім маральную шкоду (Пятроўскі просіць 1000 рублёў, Фядотаў – 200).

Сваёй віны Макавецкі не прызнае. Сцвярджае, што не замахваўся на супрацоўніка дубінкай, не чыніў гвалту і не пагражаў.

Віцяблянін знаходзіцца пад вартай у СІЗА-2 Віцебску ад 18 верасня.

Уладзіславу Макавецкаму 27 гадоў, ён мастак па адукацыі, вядомы як аўтар 24-метровай драўлянай лыжкі, якую выразаў у Беразіне. Працаваў таксама ў цэнтры рамёстваў у Лёзне. Займаецца калекцыянаваннем і рэстаўрацыяй гістарычных артэфактаў.

09.12.2020 У Віцебску 8 снежня былі затрыманыя грэка-каталіцкі святар Аляксей Варанко і пробашч парафіі святога Уладзіслава ксёндз Віктар Жук. Да суду іх змясцілі ў СІЗА-2. Пра затрыманні паведаміла жонка Аляксея Варанко.

Паводле жонкі айца Аляксея, яго затрымалі каля ГЦ «Грын». Па тэлефоне Аляксей Варанко паспеў паведаміць, што супраць яго распачатая адміністрацыйная справа паводле арт. 23.34 КаАП.

Пазней з'явіліся звесткі, што затрыманы і пробашч парафіі святога Уладзіслава ў Віцебску (Білева) ксёндз Віктар Жук. 3 снежня айцец Віктар ездзіў у Расоны, каб падтрымаць на судзе ксяндза Вячаслава Барка, абвінавачанага ў прапагандзе нацысцкай сімволікі. На падставе якіх абвінавачаньняў затрымалі самога Віктара Жука – пакуль невядома.

Таксама не маем дакладнай інфармацыі, калі адбудуцца суды над святарамі. Упадабаная практыка апошніх месяцаў – утрымліваць затрыманых за кратамі ІЧУ (СІЗА) 72 гадзіны да суду.

10.12.2020 Вячаслава Целіцына, які 1 снежня далучыўся да агульнанацыянальнай забастоўкі, звальняюць з працы за прагулы без уважных прычын. Загад аб звальненні 7 снежня падпісала выканаўца абавязкаў генеральнага дырэктара прадпрыемства «Віцебскія дываны» Шчукіна. На «Віцебскіх дыванах» Целіцын працаваў аператарам.

«Аператар агрэгата фармавання прадзільнага цэху Вячаслаў Целіцын без уважных прычын адсутнічаў на працы 3 і 4 снежня, апраўдальных дакументаў не прад'явіў», – гаворыцца ў загадзе аб звальненні.

Паводле загаду, Целіцын афіцыйна будзе звольнены ад 22 снежня. Чаму менавіта ад гэтай даты, яму не патлумачылі.

Раней, 3 снежня, у афіцыйным лісце ад імя гендырэктара прадпрыемства Алены Чабатаровай Вячаславу Целіцыну патлумачылі, што ягоная адмова ад выканання працоўных абавязкаў з палітычных прычын супярэчыць дзейнаму працоўнаму заканадаўству, бо «адсутнічаюць і калектыўная працоўная спрэчка і, адпаведна, законнае рашэнне аб правядзенні забастоўкі».

У заяве, якую Целіцын падаваў у адміністрацыю «Віцебскіх дываноў» 1 снежня, ён падкрэсліваў, што далучаецца да страйку «з прычыны прававога дэфолту, беззаконня і гвалту, які працягвае ўжывацца да мірных грамадзянаў». Рабочы патрабаваў сыходу Лукашэнкі, спынення гвалту з боку сілавікоў і вызвалення ўсіх палітвязняў.

Стала таксама вядома, што Целіцына шукае міліцыя. Па словах мужчыны, па месцы яго прапіскі 8 снежня прыходзіў супрацоўнік МУС, патлумачыў жонцы, што шукае яе мужа з нагоды ягонага ўдзелу ў масавых мерапрыемствах.

У інтэрв'ю СМІ Вячаслаў Целіцын расказваў, што ў першыя дні пасля выбараў (11 жніўня) быў затрыманы і жорстка збіты амапаўцамі.

Вячаслаў Целіцын стаў першым рабочым у Віцебску, які далучыўся да агульнанацыянальнага страйку

12.12.2020 Суд Віцебскага раёну 11 снежня асудзіў віцябляніна Ягора Карапузава на паўтары гады «хіміі» за слова «тварь», якое мужчына ўжыў у паведамленні ў Тэлеграм-канале «Банда Лукі». Суд палічыў гэта «публічнай абразай прадстаўніка ўлады ў сувязі з выкананнем ім службовых абавязкаў». Пацярпелым аказаўся супрацоўнік Чыгуначнага РАУС Віцебску маёр міліцыі Андрэй Зуеў.

«Ребята из Витебска, подскажите, пожалуйста, координаты на майора Зуева Железнодорожного РОВД... Хочу уточнить, ту ли тварь ищу или нет» («Хлопцы з Віцебску, падкажыце, калі ласка, каардынаты на маёра Зуева Чыгуначнага РАУС...

Хачу ўдакладніць, тую «тварь» шукаю ці не») – гэтак выглядала паведамленне, якое абразіла намесніка начальніка аддзелу аховы правапарадку Чыгуначнага РАУС Віцебску маёра Андрэя Зуева.

Чаму было важна «ўдакладніць каардынаты» Зуева, Ягор Карапузаў расказаў «Віцебскай вясне». Паводле яго, 11 жніўня ён быў затрыманы па арт. 23.34 КаАП, і ў аддзяленні міліцыі ў яго адбыўся канфлікт з адным з супрацоўнікамі.

«Ён да мяне падышоў і сказаў: «Раб, нашто табе свабода? Што ты з ёй будзеш рабіць?» Для мяне гэта было поўнай знявагай. Мы пачалі з ім сварыцца, спрачацца, а потым, калі я сядзеў у камеры ІЧУ, сукамернікі сказалі, што гэта, хутчэй за ўсё, Зуеў. Маўляў, ёсць група «Банда Лукі», напішы туды, і табе скінуць каардынаты. Мне проста важна было даведацца, ці гэта сапраўды ён. І я напісаў», – расказаў віцяблянін.

Агулам за кратамі ізалятару часовага ўтрымання (ІЧУ) Карапузаў правёў 8 сутак, яшчэ тры сутак – у СІЗА, ужо па крымінальнай справе паводле арт. 369.

Справу Ягора Карапузава разглядаў суддзя Міхаіл Зубеня. Адвакат абвінавачанага настойваў, што слова «тварь» не несла ў сабе абразы. Больш за тое, было ўжытае не ў тым сказе (прычым – пыталым), у якім згадваецца прозвішча Зуева. Але, па словах Карапузава, суд на гэта не звярнуў ніякай увагі, самое паведамленне прачытвалася ў судзе без усякіх знакаў прыпынку.

«Гэта былі два розныя сказы, дзве закончаныя думкі. Але лінгвістычная камісія прыйшла да высновы, што я абражаю Зуева. А сам ён, у сваіх здагадках, вырашыў, што я абразіў яго і як асобу, і як супрацоўніка МУС у сувязі з выкананнем ім яго службовых абавязкаў. У судзе і я, і адвакат неаднаразова казалі пра тое, што тут ні пры чым ягоная праца. Але нас нават слухаць не сталі», – кажа Ягор.

Паводле абвінавачанага, суд апеляваў найперш не вельмі станоўчай характарыстыкай, якую даслалі з месца былой працы Ягора Карапузава ва ўнутраных войсках РБ – 5 гадоў таму ён служыў там па кантракце: «Так, я былы «вэвэшнік». Ну дык як жа яны напішуць добрую характарыстыку, калі атрымліваецца, што супраць іх усё і ідзе».

Віцяблянін расказаў таксама, што яго выклікалі па справе ва ўпраўленне ўласнай бяспекі МУС і прасілі запісаць відэа з выбачэннямі перад Зуевым і ўсімі супрацоўнікамі. Карапузаў згадзіўся («Маёр Зуеў, калі гэта былі не вы, то выбачайце...»), але на судзе супрацоўнік МУС заявіў, што гэтыя выбачэнні ўспрымае як няшчырыя і іх не прымае.

Прысуд абвясцілі 11 снежня. Суддзя Міхаіл Зубеня прызнаў Ягора Карапузава вінаватым у абразе прадстаўніка ўлады (арт. 369 КК) і пастанавіў пакараць яго абмежаваннем волі на

паўтары гады з адбываннем у папраўчай установе адкрытага тыпу (пракурор прасіў 3 гады).

Апроч таго, суд задаволіў грамадзянскі пазоў пацярпелага міліцыянта, які запатрабаваў выплаціць яму 500 рублёў кампенсацыі за маральную шкоду.

Прысуд не набыў законнай моцы.

«Зразумела, мы з адвакатам падамо апеляцыю ў абласны суд і будзем абскарджваць гэтую пастанову, бо лічым, што ў справе не было фактычных доказаў маёй вінаватасці. Усё рабілася са словаў «я мяркую», «я лічу», – патлумачыў Ягор Карапузаў.

«На судзе я спытаўся, чаму яны не абражаюцца на Біблію, дзе сказана, што ўсе мы «тварі Божы». Адказу не атрымаў», – дадаў.

16.12.2020 16 снежня ў судзе Кастрычніцкага раёну Віцебску агучылі прысуд у дачыненні да 27-гадовага мастака Уладзіслава Макавецкага. Віцяблянін прызнаны вінаватым ва ўчыненні злачынства, прадугледжанага арт. 364 КК («Гвалт або пагроза ўжывання гвалту ў дачыненні супрацоўніка ўнутраных спраў»). Суддзя Сняжана Кіндзеева прызначыла пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі тэрмінам на два гады.

Як адзначаецца ў прысудзе, Уладзіслаў Макавецкі прызнаны вінаватым «у гвалце і пагрозе ўжывання гвалту да супрацоўніка МУС, перашкодзе законнай дзейнасці, прымусу да змены характару гэтай дзейнасці».

Інцыдэнт, інкрымінаваны Уладзіславу Макавецкаму, адбыўся падчас пратэставага шэсця ў раёне вуліцы Праўды ў Віцебску 6 верасня. Макавецкі нібыта меў намер нанесці нагамі і рукамі ўдары супрацоўніку МУС Фядотаву і замахваўся падабранай з зямлі гумавай палкай на малодшага сяжанта Пятроўскага. На прадэманстраваным у судзе відэа абвінавачанні, высунутыя супраць Макавецкага, свайго бясспрэчнага пацверджання не знайшлі, але, як паказаў вырак, суд узяў пад увагу аргументы, агучаныя пракурорам Філіпенкам. Той пераконваў, што «міліцыянты не атрымалі пашкоджанняў цела толькі дзякуючы сваім прафесійным якасцям».

Суддзя Сняжана Кіндзеева прызнала Макавецкага вінаватым і пастанавіла пакараць яго пазбаўленнем волі тэрмінам на два гады з адбыццём пакарання ў папраўчай калоніі ва ўмовах агульнага рэжыму.

Вынесены прысуд выклікаў адмоўную рэакцыю ў грамадзянаў, якія прыйшлі падтрымаць Уладзіслава Макавецкага. На погляд слухачоў, такі вырак неадэкватна суровы.

«Уладзіслаў кінуўся па дапамогу чалавеку, якога збівалі міліцыянты. Гэта натуральная рэакцыя нармальнага грамадзяніна, якому не ўсё адно, які надзелены пачуццём салідарнасці. Супрацоўнікі МУС не панеслі ніякага пакарання, а Уладзіславу толькі «за пагрозу ўжывання гвалту» – 2 гады.

Гэта вельмі вялікі тэрмін, і, як мінімум, несправядлівы. Калі б я быў там, я быў бы на ягоным месцы», – падзяліўся меркаваннем адзін са слухачоў на працэсе, які назваўся Уладзіславам.

«Пасля вынесенага прысуду ўзнікае ўражанне, што суддзямі ў нас прызначаюць людзей бяздушных, бесчалавечных, нават жорсткіх. Як мяркуюць прысутныя, ніякага злачынства Макавецкі не ўчыняў. Максімум – адміністрацыйнае правапарушэнне. Працэс паказаў: як

дакрануўся да супрацоўніка МУС – дык ужыў гвалт. І табе – два гады пазбаўлення волі. А калі супрацоўнікі міліцыі з канвойнай роты сёння выганялі людзей з судовай залы, хапаючы іх рукамі, толькі што не казалі «шнэль-шнэль», то гэта нармальна. Ім можна прымяняць гвалт да грамадзянаў, і ім за гэта нічога не будзе. Гэтыя парушэнні правоў чалавека бачылі прадстаўнікі суду, але яны не спынілі незаконных дзеянняў, а наадварот спрыялі ім. А навошта такое стаўленне да абвінавачанага? Прысуд яшчэ не ўступіў у законную сілу, а яго трымаюць у клетцы за кратамі, вядуць у кайданках. Няўжо ён асабліва небяспечны злачынца?» – сказаў пасля суду праваабаронца Павел Левінаў.

17.12.2020 Вынесены прысуд выклікаў адмоўную рэакцыю ў грамадзянаў, якія прыйшлі падтрымаць Уладзіслава Макавецкага. На погляд слухачоў, такі вырак неадэкватна суровы.

«Уладзіслаў кінуўся па дапамогу чалавеку, якога збівалі міліцыянты. Гэта натуральная рэакцыя нармальнага грамадзяніна, якому не ўсё адно, які надзелены пачуццём салідарнасці. Супрацоўнікі МУС не панеслі ніякага пакарання, а Уладзіславу толькі «за пагрозу ўжывання гвалту» – 2 гады. Гэта вельмі вялікі тэрмін, і, як мінімум, несправядлівы. Калі б я быў там, я быў бы на ягоным месцы», – падзяліўся меркаваннем адзін са слухачоў на працэсе, які назваўся Уладзіславам.

«Пасля вынесенага прысуду ўзнікае ўражанне, што суддзямі ў нас прызначаюць людзей бяздушных, бесчалавечных, нават жорсткіх. Як мяркуюць прысутныя, ніякага злачынства Макавецкі не ўчыняў. Максімум – адміністрацыйнае правапарушэнне. Працэс паказаў: як дакрануўся да супрацоўніка МУС – дык ужыў гвалт. І табе – два гады пазбаўлення волі. А калі супрацоўнікі міліцыі з канвойнай роты сёння выганялі людзей з судовай залы, хапаючы іх рукамі, толькі што не казалі «шнэль-шнэль», то гэта нармальна. Ім можна прымяняць гвалт да грамадзянаў, і ім за гэта нічога не будзе. Гэтыя парушэнні правоў чалавека бачылі прадстаўнікі суду, але яны не спынілі незаконных дзеянняў, а наадварот спрыялі ім. А навошта такое стаўленне да абвінавачанага? Прысуд яшчэ не ўступіў у законную сілу, а яго трымаюць у клетцы за кратамі, вядуць у кайданках. Няўжо ён асабліва небяспечны злачынца?» – сказаў пасля суду праваабаронца Павел Левінаў.

18.12.2020 18 снежня суд Шумілінскага раёну вынес рашэнне па крымінальнай справе мясцовага актывіста Дзмітрыя Кулакова. 29-гадовы шумілінец прызнаны вінаватым паводле арт. 364 КК (Пагроза гвалтам у дачыненні да супрацоўніка міліцыі) і арт. 369 КК (Абразы прадстаўніка ўлады). Суддзя Кацярына Унуковіч прысудзіла мужчыне тры з паловай гады абмежавання волі з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу.

«Афіцыйна папярэджваю маёра Патоцкага. Чакай, прыкарытнік, люстрацыі, бо самасуд будзе для цябе значыць канец», – гэтак дакладна гучала фраза, якую палічыў за абразу пацярпелы маёр міліцыі Іван Патоцкі. Каментар быў надрукаваны 19 жніўня ў тэлеграм-канале «Лепель для жыцця».

Пракурор прасіў для Дзмітрыя Кулакова 6 гадоў пазбаўлення волі.

Тры экспертызы

Як распавяла жонка абвінавачанага Юлія, канфлікт пачаўся з таго, што да бацькі Дзмітрыя, які жыве ў Лепельскім раёне, прыехаў маёр Патоцкі, каб даведацца, дзе пражывае яго сын. Маёр паведаміў бацьку, што Дзмітрый нібыта раз'язджаў па Лепельскім раёне ў нецвярозым стане. Бацька запырэчыў, што сын не мае ні правоў, ні машыны. І такога не можа быць.

«Падчас выбарчай кампаніі Дзмітрый расклеіваў улёткі ў Шуміліне. Яго хацелі затрымаць.

Міліцыянтку патрэбная была нейкая нагода», – тлумачыць жонка.

Абураны хлуснёй маёра міліцыі, Кулакоў выклаў пост, які ў выніку і стаў нагодай, каб абвінаваціць яго ў крымінальных злачынствах. Патоцкага Дзмітрый не ведаў, але меў аднагрупніка з гэтым жа прозвішчам, які скончыў акадэмію міліцыі. Мужчына палічыў, што гэта можа быць ён. Па сутнасці, напісанае ў тэлеграм-канале было адрасаванае нават не рэальнаму маёру Івану Патоцкаму.

«Абвінавачанне абапіралася на вынікі аж трэцяй па ліку экспертызы, якая пацвердзіла наяўнасць пагрозы ў фразе. Пры гэтым дзве папярэднія лінгвістычныя экспертызы ніякай пагрозы ў тых словах не выявілі. Гэта вельмі дзіўна. Дый паказанні Патоцкага былі вельмі блытанія», – патлумачыла Юлія Кулакова.

Што цікава, пасля публікацыі ў тэлеграм-канале Дзмітрыя затрымалі на трое сутак. Ён прынёс міліцыянтку прабачэнні, і пасля гэтага яго адпусцілі: два месяцы ён быў на волі. Затрымалі Кулакова 23 лістапада – ужо пасля таго, як была зробленая трэцяя лінгвістычная экспертыза.

Дзмітрыя вызвалілі з-пад варты

У апошнім слове Дзмітрый Кулакоў адзначыў, што не меў намеру абразіць маёра Патоцкага і тым больш пагражаць яму.

«Хутчэй за ўсё меў на ўвазе не «самасуд», а тое, што яму прыйдзеца судзіць сябе самаму, то бок – судны дзень, бо ён сказаў няпраўду. І ўсё!» – сказаў Дзмітрый Кулакоў.

«У мяне сям'я, двое дзяцей. Праз шэсць гадоў, якія запрасіў пракурор, малодшы мяне нават не прыгадае», – дадаў абвінавачаны ў апошнім слове.

Вырак аказаўся не такім жорсткім, якога патрабаваў пракурор. Суддзя Кацярына Унуковіч прызнала Дзмітрыя Кулакова вінаватым па абодвух артыкулах і прысудзіла яму агулам тры з паловай гады «хіміі» – абмежавання волі з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу.

Пасля абвяшчэння прысуду Дзмітрый Кулакоў быў вызвалены з-пад варты.

Прысуд не набыў законнай моцы і можа быць абскарджаны.

22.12.2020 У судзе Полацку і Полацкага раёну 21 снежня на 270 рублёў аштрафавалі прафсаюзнага лідара Віктара Стукава – за тое, што размясціў «палотнішча бел-чырвона-белага колеру» на балконе. Мужчыну затрымалі 17 снежня і пратрымалі ў ІЧУ 72 гадзіны, абвінаваціўшы ў правядзенні адзіночнага пікетавання (ч.1 арт. 23.34 КаАП).

Пастанову аб пакаранні штрафам на 10 базавых велічынь вынес суддзя Віктар Баліка. Ён палічыў, што Віктар Стукаў сапраўды ўчыніў правапарушэнне, вывесіўшы, як запісана ў пастанове, каляровае палотнішча «з мэтай публічнага выказвання сваіх грамадска-палітычных інтарэсаў».

Стукаў сваёй віны не прызнаў: «Юрыдычна я нічога не парушыў, вывесіўшы палотнішча для прасушкі на вярхоўкі балкона. Больш за тое! Калі прыняць версію суду, што гэтакім чынам я выказваў нейкія свае погляды – дык тады атрымліваецца, што гэта чыноўнікі міліцыі і суду парушылі мае права на свабоднае выказванне свайго меркавання, што гарантуе мне арт. 33 Канстытуцыі».

Але больш за ўсё Віктара Стукава абурыла яго адвольнае затрыманне на трое сутак. Палачаніна затрымалі проста на пешаходным пераходзе – на той падставе, што ён калісьці і дзесьці пераходзіў дарогу ў неўстаноўленым месцы. Аднак у Полацкім РАУСе маёр міліцыі Ігар Емяльянаў склаў на Стукава пратакол паводле арт. 23.34 – за «незаконны пікет на балконе».

«Як мне казалі ў міліцыі, рашэнне аб размяшчэнні мяне ў ІЧУ да суду прыняў дзяжурны па РАУСе, хоць у гэтым не было ніякай неабходнасці, бо я мог проста з’явіцца ў суд па позве. Я папярэдзіў дзяжурнага, што ён такім чынам перашкодзіць дзейнасці прафсаюзу. У мяне былі набытыя на пятніцу 18 снежня электронныя квіткі да Менску і назад для ўдзелу ў пасяджэнні Рады Свабоднага прафсаюзу Беларускага (СПБ)», – расказаў Віктар Стукаў.

З ягоных слоў, ён ужо накіраваў адпаведную заяву ў пракуратуру – з просьбай аб правядзенні праверкі па факце парушэння прававых нормаў заканадаўства службовымі асобамі Полацкага РАУС.

Наконт умоваў утрымання ў ізалятары Віктар Стукаў канстатуе прагрэс у параўнанні з тым, што назіралася ў ІЧУ ў 2017-м годзе. Пасля шматлікіх скаргаў у 2018 годзе там правялі капітальны рамонт. Стукаў расказвае, што камеру №1 пашырылі, цяпер яна на 8 чалавек, стаяць двух’ярусныя ложка, з’явілася рукамыніца, часам у ёй ёсць нават цёплая вада, з’явілася кабінка з дзверцамі ў прыбіральні. У камеры, па словах Віктара, стала цяплей. Харчаванне прывозяць з гарадской сталовай, часам яго недастаткова, але перыядычна даюць кіпень.

«Трэба патрабаваць, каб у камерах часцей праводзілі сур’ёзную санітарную апрацоўку, бо туды часта прыносяць блох і вошай. Некаторыя людзі выходзяць з ІЧУ моцна пакусанымі, звяртаюцца пасля гэтага ў спецыялізаваны дыспансер», - падсумоўвае Віктар Стукаў.

23.12.2020 23 снежня суд Першамайскага раёну Віцебску вынес рашэнне паводле дзвюх справаў, заведзеных на кухарку абласной больніцы Алену Кустава. Маці дваіх няпоўнагадовых дачок прызнаная вінаватай у дробным хуліганстве (арт. 17.1 КаАП) і ў непадпарадкаванні законнаму патрабаванню супрацоўніка МУС (арт. 23.4 КаАП). Суддзя Андрэй Шыдлоўскі аштрафаваў жанчыну на 3 і 5 базавых велічынь адпаведна. Суд доўжыўся два дні.

«Шмат разоў прасіла прыбраць партрэт...»

Паводле пратаколу, 23 лістапада Алена Кустава, знаходзячыся ў холе інтэрнату на вуліцы Зарэчнай, 3 «наўмысна, з хуліганскіх памкненняў» зняла са сцяны партрэт Лукашэнкі, занесла яго ў свой пакой і «выразала» з рамкі. Замест партрэту на падкладцы напісала «3%» і вярнула рамку з надпісам у хол інтэрнату «для ўсеагульнай дэманстрацыі». Паводле міліцыі, сваімі дзеяннямі «парушыла грамадскі парадак, выказала яўную непавагу да грамадства».

З пратаколам Алена Кустава не згадзілася, віны сваёй не прызнала, хоць ад таго, што зняла партрэт і занесла ў свой пакой, не адмовілася. Жанчына патлумачыла, што зрабіла гэта з крыўды. Паводле жанчыны, штодзень, праходзячы міма партрэту Лукашэнкі, яна ўсведамляла, што яе жыццё і сацыяльны статус залежаць ад гэтага чалавека. А 23 лістапада Кустава святкавала дзень народзінаў.

«Я шмат разоў прасіла загадчыцу інтэрнату прыбраць партрэт Лукашэнкі. Бо пасля выбараў усё грамадства раскалолася.

Адны – за Лукашэнку, другія – за Ціханоўскую. Жыць у краіне, працаваць і не мець магчымасці схадзіць нават у кіно – гэта крыўдна», – патлумачыла Кустава.

Жанчына ўдакладніла, што партрэт не «выразала», а «выняла і акуратна згарнула». Напісала «3%», бо

менавіта столькі пасля ўсіх выплат застаецца на жыццё ад заробку. Акрамя вартаўніка на вахце нікога не было, таму выказваць непавагу не было да каго. Намеру сарваць дзяржаўны герб, як ёй прыпісваецца ў рапарце, не мела, запэўніла Алена Кустава.

«Размахвала рукамі, хапала за абмундзіраванне...»

У другім пратаколе, датаваным 24 лістапада, Кустай выставілі ў віну тое, што, будучы ўжо затрыманай паводле арт. 17.1 КаАП, яна не падпарадкоўвалася законным патрабаванням старшага ўчастковага інспектара па справах няпоўнагадовых маёра міліцыі Чырвонай. Нібыта «на неаднаразовыя патрабаванні інспектара адказала катэгарычнай адмовай, размахвала рукамі, хапала за форменнае абмундзіраванне».

Сваёй віны паводле гэтага пратаколу Кустава таксама не прызнала. Яна патлумачыла, што падзеі адбываліся не ў 12.00, як пазначана ў пратаколе, а пасля 11-ці, бо яе дзеці якраз збіраліся на аўтобус, які адыходзіць у 11.32. Дочкі мусілі ехаць да бабулі, якая мелася адвесці іх у гімназію. Акурат у гэты час зайшлі два супрацоўнікі, якія не назваліся. Па словах Кустай, дзеці пайшлі на аўтобус, але іх дагнаў оперупаўнаважаны Комлеў, не дазволіў дзецям зайсці ў аўтобус, малыя заплакалі. У гэты момант пад'ехала інспектарка па справах няпоўнагадовых Чырвоная, якая мусіла перадаць дзяцей бабулі. Кустай жа загадалі апрапаца.

Паводле абвінавачанай, у адной з дачок пачалася істэрыка – яна напалохалася. Кустава папрасіла Чырвоную выйсці з пакоя, але тая не дазволіла Кустай адчыніць дзверы.

Хтосьці з жанчын ударыў у дзверы. Міліцыянт Комлеў вырашыў, што паміж імі ўзнік канфлікт і, ужыўшы сілу, змусіў Куставу выйсці з пакоя. Яна была дастаўленая ў пастарунак, а пасля складання пратаколу – у СІЗА, дзе правяла суткі.

Суддзя прызнаў жанчыну вінаватай

У судзе былі апытаныя вартаўнічка, якая выклікала міліцыю, і загадчыца інтэрнату. Міліцыянты Комлеў і Чырвоная запэўнівалі суд, што супраць дзяцей сілы не ўжывалі, а дзеянні ў дачыненні да Кустай тлумачылі яе «агрэсіўнымі паводзінамі».

Адвакат Алены Кустай прасіў справу ў дачыненні да сваёй падабароннай спыніць, бо сваімі дзеяннямі жанчына не парушала грамадскі парадок. Між іншым заўважыла, што супрацоўніца Чырвоная наагул не мела паўнамоцтваў затрымліваць Куставу і дастаўляць яе ў РАУС.

22 снежня разгляд справы быў завершаны, але суддзя Андрэй Шыдлоўскі так і не вынес рашэньня, бо ў міліцэйскіх пратаколах было шмат памылак. Рашэнне агучыў толькі на наступны дзень.

Алену Куставу прызналі вінаватай па абодвух артыкулах. Суд аштрафаваў яе на 3 базавыя велічыні (81 рубель) паводле арт.17.1 КаАП і на 5 базавых велічынь (135 рублёў) паводле арт. 23.4 КаАП. Агулам – на 8 базавых велічынь (216 рублёў).

24.12.2020 24 снежня суд Чыгуначнага раёну Віцебску аштрафаваў найстарэйшага віцебскага апазіцыянера Барыса Хамайдку на 50 базавых велічыняў. Суддзя Вольга Шапавал прызнала яго вінаватым ва ўдзеле ў не дазволеным уладамі пікетаванні. Дзеянні актывіста былі кваліфікаваныя паводле ч. 3 арт.23.34 КаАП.

Барыс Хамайда не адказаў на пытанне пра давер да складу суду, але патлумачыў Вользе Шапавал, што пасля 1996 году ніводзін з сённяшніх суддзяў не мае законных паўнамоцтваў, бо ўсе яны прызначаны нелегітымным кіраўніком.

Паводле пратаколу, складзенага супрацоўнікам Чыгуначнага РАУС, Барыс Хамайда 9 снежня каля дому №30 па вуліцы Леніна «ўзяў актыўны ўдзел у несанкцыянаваным пікетаванні». Размясціў там плакат з лозунгам «Жыве Беларусь!», улётку з друкаваным тэкстам «Ты пераможаш!» і стужкі бела-чырвонага колеру. На думку міліцыянтаў, сваімі дзеяннямі Хамайда парушыў парадак арганізацыі і правядзення масавых мерапрыемстваў.

Барыс Хамайда звярнуў увагу суду на тое, што першапачаткова быў іншы пратакол, у якім былі яшчэ пазначаныя БЧБ-сцяжок і малітва-вышыванка «Ойча наш». Замену пратаколу суддзя ніяк не патлумачыла.

Асаблівае абурэнне ў актывіста выклікаў той факт, што міліцыянты ў яго забралі два тэлефоны, а ўмовай вяртання назвалі выплату штрафу.

«З малітвай-вышыванкай і расцяжкай, якая заканчваецца словамі «Жыве Беларусь», я стаю апошнія сем гадоў. А з бел-чырвона-белай стужкай адстаяў дзесьці гадоў чатырнаццаць. Калі яны лічаць гэтак пікетам, то ён занадта доўга працягваўся. Сем і чатырнаццаць гадоў. А ўвогуле ўжо дваццаць чацвёрты год. І яны толькі цяпер уздумалі пісаць пратакол?..» – абурыўся Хамайда.

З пратаколам актывіст не пагадзіўся, віны сваёй не прызнаў, ад дачы паказанняў адмовіўся, бо свае дзеянні пікетам не лічыць.

«Я паказваю, што я жыву ў Беларусі, што тут жывуць беларусы, што тут ёсць гісторыя, што бел-чырвона-белы сцяг – сцяг гістарычны... І з боку маралі, і з боку законнасці – усё нармальна. Я лічу, што гэтак выказваў нацыянальны, беларускі інтарэс, а грамадскі ён ці палітычны, вызначайце самі», – сказаў Барыс Хамайда.

Пасля агучвання матэрыялаў справы суддзя Вольга Шапавал прызначыла Барысу Хамайдку штраф у памеры адной тысячы трохсот пяцідзесяці рублёў (50 базавых велічыняў). Суд доўжыўся 20 хвілінаў.

29.12.2020 Суд Чыгуначнага раёну Віцебску 29 снежня разгледзеў адміністрацыйныя справы трох віцебскіх студэнтаў, якія бралі ўдзел у запісе відэазвароту да ўладаў. Ролік са зваротам быў створаны 27 кастрычніка. Студэнтаў абвінавацілі ва ўдзеле ў несанкцыянаваным пікетаванні

(арт. 23.23 КаАП). Усіх траіх суд прызнаў вінаватымі. Дзвюх дзяўчат аштрафавалі, студэнту Аляксандру Ткачову прысудзілі 5 сутак арышту.

Да адміністрацыйнай адказнасці за нібыта ўдзел у несанкцыянаваным пікетаванні былі прыцягнутыя студэнты Віцебскага дзяржаўнага тэхналагічнага ўніверсітэту (ВДТУ) Яніна Вакар, Юлія Хомчанка і Аляксандр Ткачоў – удзельнікі відэазвароту да ўладаў, апублікаванага ў інтэрнэце 27 кастрычніка. Паводле міліцэйскіх пратаколаў, маладыя людзі бралі актыўны ўдзел у несанкцыянаваным пікетаванні – публічна выказвалі асабістыя ды іншыя інтарэсы «з наступным размяшчэннем у глабальным сеціве».

«Мне было прыемна ўдзельнічаць у такім мерапрыемстве, але гэта не было пікетаваннем», – сказала на судзе студэнтка IV курсу ВДТУ Яніна Вакар.

Яна не прызнала сваёй віны і не згадзілася з пратаколам. Тым не менш, суддзя Вольга Шапавал кваліфікавала ўдзел у здымках як незаконнае пікетаванне (ч.1 арт. 23.34 КаАП) і пакарала студэнтку штрафам у памеры 4 базавыя велічыні (108 рублёў).

Справы Юліі Хомчанка і Аляксандра Ткачова разбірала суддзя Алена Цыганкова. Пасля перапынку, падчас якога суддзя спраўджвала, калі ў студэнтаў пачынаецца сесія, Цыганкова паставіла пакараць Аляксандра Ткачова адміністрацыйным арыштам на 5 сутак (ч.3 арт. 23.34 КаАП). Студэнтку Юлію Хомчанка яна аштрафавала на 5 базавых велічынь (135 рублёў).

Раней у дачыненні студэнтаў, якія 27 кастрычніка запісалі відэазварот да ўладаў, праводзілася праверка ў межах крымінальнага працэсу – на наяўнасць прыкметаў злачынства, прадугледжанага арт. 369-3 КК («Парушэнне парадку арганізацыі альбо правядзення масавых мерапрыемстваў»). У завядзенні крымінальнай справы было адмоўлена.

Віцебскія студэнты патрабавалі ў роліку спыніць гвалт да людзей, якія мірна выказваюць сваю грамадзянскую пазіцыю, прыцягнуць да адказнасці ўсіх вінаватых у гвалце і пераследзе, прызнаць вынікі прэзідэнцкіх выбараў неспраўднымі, патрабавалі таксама неадкладнай адстаўкі Лукашэнкі.

Свой зварот студэнты завяршылі лозунгам «Жыве Беларусь!»

29.12.2020 У апошні дзень 2020 году суд Чыгуначнага раёну Віцебску паўторна разгледзеў справу праваабаронцы Ірыны Трацяковай, якую міліцыянткі абвінавацілі ва ўдзеле ў «ланцугу салідарнасці» 19 чэрвеня (ч.1 арт. 23.34 КаАП) – у апошні дзень электаральнай кампаніі для збору подпісаў патэнцыйных кандыдатаў на прэзідэнцтва.

Суддзя Вольга Шапавал паставіла спыніць справу праз сканчэнне тэрміну вынясення адміністрацыйнага спагнання. Праваабаронцу такое рашэнне не задаволіла.

«Гэтак палічыў суд, але ў сувязі з маёй хваробай тэрміны прыпыняліся, і пастанова аб прыпыненні ёсць у матэрыялах справы. Таму тэрмін яшчэ не скончыўся. І я, натуральна, буду дамагацца прававой ацэнкі маіх дзеянняў, але ні ў якім разе мяне не задаволіць спыненне справы з прычыны сканчэння тэрмінаў», – заявіла адразу пасля паседжання Ірына Трацякова.

Яна плануе абскардзіць пастанову, якую вынесла суддзя Вольга Шапавал, у Віцебскім абласным судзе. Ірына Трацякова ўпэўненая, што справа мусіць быць скасаваная з іншай прычыны, а менавіта – праз адсутнасць у яе дзеяннях складу адміністрацыйнага правапарушэння

19 чэрвеня 2020 году Ірына Траццякова выконвала заданне праваабарончай арганізацыі «Беларускі Хельсінскі камітэт» (БХК) і, як доўгатэрміновы назіральнік кампаніі «Праваабаронцы за свабодныя выбары», маніторыла электаральную кампанію. Была затрыманая 21 чэрвеня і абвінавачаная ва ўдзеле ў несанкцыянаваным масавым мерапрыемстве («стаяла ў ланцугу салідарнасці сярод грамадзян, якія пляскалі ў далоні»). 24 чэрвеня справу, заведзеную паводле ч.1 арт. 23.34 КаАП, разгледзеў суд Чыгуначнага раёну: суддзя Алена Грабянчук прызнала

Траццякову вінаватай і пакарала яе штрафам у памеры 20 базавых велічынь. 16 верасня Віцебскі абласны суд адмяніў пастанову Грабянчук і накіраваў справу на новы разгляд.

Выдадзена праваабаронцамі Віцебскага рэгіёну.

У выданьні выкарыстоўваюцца матэрыялы,
апублікаваныя сайтам vitebskspring.org і іншымі
інтэрнэт-рэсурсамі.

Для вольнага распаўсюду